Illustrissimo ac Reu[erendis]dissimo Domino,

D. IACOBO ZADZIK

EPISCOPO CRACOVIEN.

DVCI SEVERIÆ,

Domino & Patrono colendiss.

V. Eremi Camald. [...] Insula Vigrensi

MARTINVS H[...] Societatis IESV,

Fe[...]m.

NIhil est [...]ra purpuram, Illustrissime ac Reuerendiss: Domine, quò sanguineus prope mortalium aspiret labor. nihil proinde Virtus emerita illustrius expectare sub cælo, nihil ego per omnes Honorum gradus ad summa ductæ augustius vouere possum. Non humanæ tamen gloriæ ambitiosum aliquod symbolum cogitabit Amplissima Celsitudo Tua. illam fero Purpuram, quâ Rex Dolorum & Sacerdos verè

A Maxi

Maxim[...]s verè Optimus, per ludibrium olim [...]stitus, Regum omnium Præsulumq; purpuras honestauit. bis tinctam esse facilè deprehendet, qui magis Diuino sanguine, quàm natiuo murice rubentem aspexerit. Conueniet, ni fallor, humeris Polonæ Reipub. onus ferre doctis: nam & iis aliquando inhæsit, quibus reparandus Orbi nitebatur. Nec scio, quidquamne viri principibus magis dec[o]rum sit, quàm Regis huius dedecore orna[r]i? Nisi & decu appellare malis; quòd ea chlamys ignomi niam Deo afferre ausa, retulerit maiesta tem. videlicet vsu effecta melior culpa violatæ Maiestatis hoc præmio luit: qua veniam à personato Rege ac fauorem me rita, quòd scenæ seruiisset. Itaq; patien facilè, Illustriss: ac Reuerendiss: Domin sacrum istud, quod nuper inscendisti, sol huius etiam purpuræ luce augeri. Tame enim Fata prouidisse Tibi videantur, non nisi per purpuras ires, dum gemin

claro

claro purpurâ Serenissimo Cardinali Ioanni Alberto ad hoc Ducalis Episcopatûs regimen succedis; attamen (pace vestrâ, Principes terræ, dixero) cæterarum splendorem omnem ac pretium hæc vna vincit, quam Illustriss: Celsitudini Tuæ dedicatum eo: vt summa votorum attigisse videar, dum post aliorum panegyres, variamq́; primo ad hanc Sedem ingressui Tuo gratulantium pompam, id offerre meâ meiq́; Ordinis manu possum, quo maius nihil habet minima dolentis IESV Societas. Atq́; vt pretium huius muneris clarè perspicias, vide, (si videri tamē inter vulnera potest) inhærescentem huic purpuræ, suoq́; velut affixum sanguine Regem Dolorum: vide, inquam, & quem Romanus Præses hominem esse dubitat, Regem Tuum agnosce, agnitum adora. Equidem pro Rege isto ad Tuam Celsitudinem Orator accessi, demissè religioseq́; supplex, vt eum ab indigno populo exclusum atq́; eiectum in Ratem

Tuam [illegible] utilitiã beneuolè admittas. Haud enim [illegible] quam seruandis Regibus idoneam m[illegible] atq; opportunam reperiet. Erudito iam vel inter procellas cursu Regum Regnorumq; Sarmatiæ salutem hæc vexit Oneraria: ipsos triginta, vel ampliùs, annos in hoc labore plusquam nautico exegisti, vt Te gloriosa canities nonnisi ad Clauum potuerit reperire. N[illegible]mmemorem priuatas publicasué Reg[illegible]uras huic, verè dicam, Regiæ Naui cr[illegible]tas: quàm pridem admirante Septentrione Moschouiticas glacies eluctata è terris illis horridis armorumq; feracibus Pacem reportauit! Prodigij certè instar fuit, quòd venerabundus hostis quacunq; victoriam illa flecteret, vltro positis armis sequeretur; saluaq; duntaxat crederet, quæ huic Onerariæ commisisset. Iam Prussicorum tumultuum quibus nuper auspiciis, quâ ope inuecta tranquillitas? Debet profectò huic Naui Polonia, quantum nec Augusti vel

Hadria-

Hadriani triremibus Romanum ... *periū, tametsi arrogans* Felicitatis *voc* ... *um non magnis euentibus, sed magnis consi* ... *tum literis iactârint. Quò admirabile minùs est, eo Regum vel honore, vel amore dignam extitisse, vt velum deponere iussa inermi dūtaxat malo vteretur: satis, reor, sine velo secura, dum Regales adspirarent Fauonij. Perge v* ... *fortunatum gloriæq; diues Nauigium* ... *portus à Superis destinatos. illud Tibi hodie (vt Naui quondam Salaminiæ Critolaus) memori versu inscribam:* Magnos seruatur in vsus. *In quos? ais. Non, vt lembus ille Pharsalicus, Cæsarem eiusq; fortunam; sed Regem Dolorum eiusq; Purpuram vehes. gloriosissimum erit post laureatos Reges hunc ferre purpuratum. Eccur vela iam olim submisisses, nisi vt antiquissimarū nauium ritu cultuq; tantum Principem honore obuio salutares? an & captandis auris minimè fatigari oportuit, dum tali numine agerêre?*

rêre? Salutis certè Nauem in fabulis censebo, quam auctore Theseo ferunt quotannis Delon excurrisse, dumq́ isthic à sacerdote Apollinis coronaretur, neminem Athenis licuisse interfici. Versabitur magis ob oculos Tua Nauis, *Illustrissime ac Reuerendissime Domine, quâ cùm ciues Patriæ, Patriamq́ ciuibus toties seruâris, nunc vnam perpetuamq́ circumferes vniuersorum mortalium Salutem. Hæc Teipsum, hæc Gentis Tuæ Nauem saluam perpetuò velit, hæc deniq́ coronam imponat. Ita precor: ita voueo. Cracouiæ, vj.* Idus *Martij. Anno Salutis,* 1636.

Meditandæ Passionis Christi Commendatio.

Nihil tam salutiferum nobis est, quàm quotidie cogitare, quanta pro nobis pertulit Deus & Homo. *Aug: Serm: 23. ad Fratres in eremo.*

Simplex Passionis Dominicæ memoria & meditatio plus vtilitatis affert homini, quàm si in pane solo & aquâ annum integrum ieiunet: plus etiam, quàm si diebus singulis ad sanguinem se flagellet: plus denique quàm si Psalterium integrum quotidie recitet. *Albertus Magnus Episcopus Ratisbonensis.*

Facultas

F[illegible] R. P. Martini Hinczæ Prouincialis Poloniæ Societatis IESV.

REGEM DOLORVM à quatuor Theologis nostræ Societatis reuisum typis vulgari facultatem concedo, si ij, quorum interest, censuerint. In quorum fidem has manu meâ subscriptas dedi. Cracouiæ, [illegible] [illegible]arij. 1635.

APPROBATIO.

EGO Sebastianus Nucerinus, Ecclesiæ Cathedralis Cracouiensis Concionator, & librorum Censor Ordinarius, fidem facio, quia librum hunc, cui titulus est, REX DOLORVM, ab Admodum R. P. Martino Hincza Prouinciali Poloniæ Societatis IESV compositum, vidi: & vt ad imprimendos cordi deuoto Regios IESV CHRISTI dolores Cracouiæ vnà cum additamentis excuderetur, potestatem feci. Die 23. Febr. 1635.

MEDI-

MEDITATIO PRIMA.

Rex seruorum pedes lauat.

PRÆLVDIVM I. *Recole historiam de Apostolorum pedum lotione.*
Prælud: 2. *Statue te in cænaculo.*
Prælud: 3. *Pete cælitus humilitatis ediscendæ gratiam.*

Punctum Primum.

REgali Conuiuio præmittenda lotio fuit, veteri iuxta, ac nostro sæculo sanè vsitata. Rex igitur ipse linteum vltro capit, præcingitur, vrceum ac peluim assumit, seruorum pedes eluturus. Nemo ab aula cælesti comparet, qui id obsequij præstet. Dominum ac Regem totus is manet labor.

Mihi, quicquid illud est, Rex æterne, permitte, da id amori meo, da humanitati tuæ, vt quod obis, pro te obeam. At Rex: Meum, inquit, est ministrare tibi, qui corporis Virginei præcinctus sudario tuis me obsequijs deuoui, nempe

non veni miniſtrari, ſed miniſtrare. It
orſus eſt, miniſtrat IESVS vel pauper
imo, paratus in ſanguinis ſui lauacr
vnumquemque per ſacrum Baptiſma e
luere, quò per canales purpureos pre
tioſi ſanguinis vnda depluit. Nec illu
minus eſt, quod in ſacro Pœnitẽtiæ my
ſterio geritur En ad IESV balneum. tu
quoq; inuitatus es: lotus es, mundusné
es? Cui elui tam procliue eſt, lauacrum
culpare non poteſt, ſi mundus non eſt.
Cæterùm vtendum in eo balneo eſt, ſi ad
epulum, quod & in cælo tibi præpara-
tum, & ſub cælo in Euchariſtia relictum
admitti deſideras. O deſidero; bone IE
SV, deſidero. Mandare IESVS poterat a
quam afferri, non mandat, ipſe affert
ipſe affundit. Quàm tu crebrò tuopte
miniſterio vti potes Chriſti causâ, tamet
ſi minimè deſint, qui ſeruiant? facisné?

Punctum Secundum.

AFfuſâ Rex IESVS aquâ, ad ſeruos ac-
cedit; pedibus aduoluitur, eoſque
ſacroſanctis manibus lauare aggreditur.
Quam adeò profundam humilitatem
conſpicatus Regię familiæ princeps Pe-

us exclamat: Itané verò? Tu mihi la-
us pedes Rex Sereniss? absit, absit, non
no, non patior? non lauabis mihi pe-
es in æternum! Stupet Petrus, dicit mi-
ndum illud *Tu?* illud stupēdum *Mihi?*
nmensum videlicet discrimen, inter
egiæ illius maiestatis excelsitatē, suæq;
eruitutis abiectionem exhorruit. Quæ-
it B. Augustinus, quidnam sit illud *Tu?* *Aug. Tractatu 56. in Ioan.*
 illud *Mihi?* respondetque cogitatio-
ne potius pensandum esse illud *Tu*, &
llud *Mihi*, quàm verbis explicandum.
Ego dum illud *Tu* considero, non pos-
sum quin dicam, O plenum mysterij
Tu? ô inexplicabile, *Mihi!* *Tu* Deus
æterne, *Mihi?* vmbræ fugienti, vapo-
riq; euanido? *Tu*, Fons sanitatis, *Mihi*,
sentinæ delictorum? *Tu* Saluator ac Re-
demptor, *Mihi* reo vinctoque? *Tu* sa-
pientia infinita, *Mihi* meræ ignoran-
tiæ, errori mero? *Tu* Rex Angelorum,
mihi mancipio peccatorum? Inscul-
pe homo cordi tuo istud *Tu, Mihi;* fu-
turum enim est, vt & tam salutaris la-
uacri memor, gratusque sis, & mundi-
tiam tanto impendio partam nunquā
amittas, si magni æstimes sacris te Iesv

Regis tui manibus ablutum: Ea porr
verbula duo, & seriam animorum cu
ram rite expiatis, & non perfunctoria
præparationem ad sacra Mysteria ac
cessuris videntur planè inculcare. Qui
illud quoque cogitare licet, in ea pel
ui immensum planè visum esse pela
gus, quo dum mergi metuit Apostolu
exclamat: Absit à me, vt vel pedem
huic Oceano immittam; hauriar his
fluctibus, hauriar. Oceanus nimirum
erat Regis Tanti Tanta demissio. Ec-
quid censes Christiane? Arduum est
demitti? At minimè certè operosum
videri debet, ad mendicorum etiam
lauandos pedes accedere tali doctore,
tali exemplo. Cùpio mi IESV Rex opti-
me, cupio; vtinam quàm proximè te
sequi valeam.

Punctum Tertium.

PAssus Petrus est pedes sibi lauari Regia manu, at non prius quàm minas audiuit. *Non habebis partem mecum*, eoq; exclamat; *Domine non tantùm pedes, sed & manus, & caput.* Minatur Rex repulsam à cælesti conuiuio,

nisi

nisi conuiuam sua manu lauerit. Quid? credamnè Petrum detestabili quippiam scelere fuisse incestatum, cui eluendo tale opus fuerit ministeriū? Minimè sanè. At nisi monitus morem IESV Regi gessisset, futurum erat, vt cælo æternùm proscriberetur ille Apostolorum Princeps, ille regni cælestis clauiger, illud Ecclesię Caput, crimine videlicet contumaciæ, quæ sic procul dubio fuit capitalis, ideoque manus, & caput vltro præbet.

Barrad. tom. 4. lib. 2. cap. 3. Basil. in Regul. breuiorib. resp. 233.

Quoties à Regis tui vicario mundaris, si quid haud mundum eluendum est, vtpotè si cogitationum parum probarum vel etiam vnius labe mens aspersa sordescat, Petrus imitandus est, præbendum caput, parendumq́; omninò, si partem habere vis, & in cælis cum Rege per beatitudinem, & in terris cū Regis Vicario per doctrinam. Admitto Rex æterne, admitto quod offers lauacrum, caputque vsquequaq́; tibi purissimo mundatori submitto, ac peto, ne per ministros tuos animum affectusque meos mundare nunquam intermittas. Ego parebo quantum voles,

licèt enim indignum tanta maiestate sit mancipiorum illuuiem attingere; quoniam tamen tu ita vis, cui multò grauius mundi scelerum onus incumbit; eum me Confessario prçstabo meo qualem tibi Regi ac Deo, quem latere nihil potest: nec erit macula quam celatam velim, nec perplexitas animæ quam patefactam nolim.

MEDITATIO SECVNDA.

Rex ad proditoris pedes.

Præludia eadem cum superioribus.

Punctum Primum.

INter Apostolos fuit quoque Iudas nequam Apostolus, optimi sanctissimiq; Magistri discipulus latro; benignissimi munificentissimique Domini famulus proditor; proborum filiorum frater degener. O si vel nunquam natus fuisset, vel natus mox interijsset! Expediebat sanè dudum sceleratum illumà Christi sanctorumque Contubernio

bernio, consortioque depelli; verùm Domini bonitas nihil nisi maniter agere potest sustinet furem: vel domesticum. quæ quidem suauitas en quo progressa tandem est! Recumbit proditor inter conuiuas amicos; Rex autem genibus prouolutus, pedes scelestos lauat, abstergit, osculatur. Caue fætidissimam hanc picem Rex Sereniss: caue tangas putidum canem IESV suauissime, proditor tuus est quem tangis proditor, qui vitam sanguinemq; tuum sacrilegæ subiecit auctioni, patremq; parricida funesta stipe hostibus capitalissimis addixit. Eijce ex turba prædonem, ruat præceps in barathrum, ardeat æternis ignibus plagiarius, perduellis, sacrilegus. At clementissimus Rex humanitatem, beneficium, amorem præstat scelerato, impio, latroni: neq; alium præbere se nouit Auctor salutis Salutis proditori.

Quàm multa id genus amoris argumenta Rex IESVS præstat improbis, quo tandem eos ad se pelliciat! verùm hæc charitatis illicia nequaquam longiùs eunt, quàm vita. Quem in pecca-

tis mors deprehendet, ei Rex vt iuſtiſſimus, ita ſeueriſſimus iudex erit. Ne abutere, ô homo, Regis optimi clementiâ: dum licet, excute vitia, vitamque corrige.

Hoc volo, Rex Maxime, hoc peto, tu modò opem auxiliumq́; ſuggeras, vt viuam prout vis & iubes.

Punctum Secundum.

IN ſtuporem egit cælos tam profunda tam excelſi Regis humilitas. Æternum verò Patrem infinita hæc Filij charitas vehementer mouit. Qua quidem charitate permultùm ſibi nobiſque Chriſtus promeruit. Quid enim fædius, quid tetrius eſſe potuit Iudâ? quid pulchrius, quid illuſtrius Chriſto? CHRISTVS tamen pedibus Iudæ Capitalis inimici ſubſternitur. O viderent hæc, qui vti ſemel odijs exarſerunt, ſic inuicem ſe auerſantur, vt mutuum cõſpectum defugiant, colloquium horreant, beneficium vel acceptum, vel oblatum deteſtentur, honorem vel exhibitum, vel exhibendum execrantur. Quæſo te, vter tandem melior? tuné? an

n IESVS? vter nobilior: IESVSnè, an
u? meâ quidem ſententiâ melior IE-
VS, IESVS nobilior: nec eſt, opinor,
ui ſecus iudicet: quàm paucos tamen
ideas, qui non meliores IESV, mino-
a paſſi quàm IESVS condonare offen-
ſam planè dedignantur. Eritné, Rex ac
Domine, quod mihi tuâ causâ graue vi-
deatur, cùm te pedibus proditoris vi-
deam ſubiectum? Non erit profectò, mi
IESV, non erit. Feram omnia, dum
me ſimilem tui videam; eumq́; qui me
quacunque ratione læſit, ita diligam,
vt ſi opus ſit, pedibus nocentis prouolui
paratum me habeas, idq́ue tuâ ſolius
causâ, Domine, Rex, DEVS meus.

Punctum Tertium.

HOſtili in Regem IESVM odio cor Iudæ inflammatum nullis amoris argumentis ſe deliniri, nullis obſequijs adamantinam duritiem emolliri patitur, ſed quam concepit proditionem cædemq́; Regiam molitur. Quidnam tandem, Iuda ſacrilege, quid in te tantum Rex tuus commiſit? illudné quod Apoſtolum te creauit? quod prodigio-

rum patrandorum facultatem conceſſit, quòd Euangelicæ prædicationis munus commiſit? Rudis paulò antè ac ſortis extremæ, en, quò tandem honoris euaſiſti? vt ſi Regi Chriſto perſeueranter inhæſeris, tribunal iudiciariũ æterni Iudicis aſſeſſor obtineas; neque veritatis æternæ te promiſſa, ſi ſcelus omittas, fruſtrabuntur. Nihili hæc apud proditorem. Solus ei nummus in pretio, pecuniam eſurit, pecuniam ſitit, pecunia latroni Regina, vita, DEVS. Apoſtolica dignitas, Solium cæleſte, Chriſtus, mera ſomnia.

Hæc obſtinationis propria dos eſt, vt nequaquam flecti ſe ſinat, æterniquè boni iacturam, ludum ac fabulam æterno malo ſuo ducat.

Id prorſus agunt peccantes, qui vel vnius mortiferi criminis culpâ beatæ æternitatis iura amittunt, pluriſq; vmbram rei viliſſimæ, quàm animam, cælum, Chriſti ſanguinem, DEVM deniq; æſtimant. Cæci, heu cæci homines! cæca prorſus es, anima mea, quæ cùm noueris, quãtuis boni creati magnitudinem perfectionemq; infra Deum eſ-

ſe,

e, DEO tamen quàm sæpe anteponis, quod sua turpitudine ne nominari quidem meretur!

En ego, bone IESV, omnibus te bonis antepono, quia vt bonis omnib⁹ es melior, ita mihi carior; ideoq; nihil volo, quod tu nolis, nil me capit, nil delectat, quod tu vetes.

Respuo solatia, quæ non sunt ex te; horreo suauitatem, quæ est sine te; detestor omnia quæ sunt contra te. neque enim creatus sum à te, nisi ad te, & propter te, Rex meus, & DEVS meus.

MEDITATIO TERTIA.

Rex cœnam instruit.

PRÆLVDIVM I. *Reuoca in mentem historiam Eucharistiæ.*

Prælud: 2. *Idem cum priore.*

Prælud: 3. *Petitionē continet, quâ plenam eius cōuiuij cogitationē obtineas, & suauitatem amoris, quo tùm Christus flagrabat, persentiscas.*

Punctum Primum.

EXtremam Rex cœnam præbet, eandemque primam, quam, vt ipse ait, deside-

desiderârat ab ipso ortu suo. Extrema est, quia sub noctem cæli terræqúe Rex nobis eam apposuit, æterno iam Sole occumbente. Extrema est, quia nulla amplius superest cœna, nisi illa in æternæ felicitatis æterna regia, DEI visio. Extrema est, quia quidquid epularum, quidquid lautitiarum mens aut capere, aut appetere potest, abundè continet. Extrema est, quia ad vsq; mũdi occasum producetur; quâ etiam è vita migraturus frui debet, quisquis viuere optat. Extrema est, quia quidquid amoris, alacritatis, munificentiæ Rex habuit, hîc deprompsit. Prima porro est, quia reipsâ nunquam à Rege data: imago tantùm picturaqúe cœnæ in lege veteri repræsentata. Prima, quia omnium quotquot fuerunt, sunt, erunt, conuiuiorum lautissima, suauissima, nobilissima. Prima, quia omnibus epulis, omnibus conuiuijs omni iure præponenda est. vide homo vide, quàm Rex erga te munificus, quàm erga Regem tu deparcus! vsq; in finem dilexit te IESVS; tu verò quousqúe tandem IESVM diligis? Euiscerat se IESVS, vt

se,

tibi impendat: quid vero agis tu, vt te Iesv rependas? Vincis me Deus meus, Rex meus, in omnibus me vincis; victum me agnosco: sed quidquid amoris tui agere patiuè per vires licebit, agã adiutus tuâ gratiâ & patiar; nec restrictè profectò me aut malignè erga te geram, sed largè, sed alacriter, sed toto animo præstabo & exequar, quæcunq; te velle nouero; neque aliud, te fretus, aut committam, aut sentiam, quamdiu viuere me voles. quidquid sum, Regis mei sum.

Punctum Secundum.

QVænam tandem ea cæna est? quod conuiuium? Deus hîc conuiuator, Deus prægustator, Deus cibus, Deus se præbet epulandum, Deus editur, Deus bibitur, vt conuiuæ Deo viuant. Adeò liberalis in homines Deus est, qui omnibus rebus creatis in vsus hominum impensis, cùm ipse vnus superesset, ipsum se tradidit. Potuitné mens creata cogitare DEVM cibi instar os hominis posse ingredi, in viscera transmitti, verè mandi, verè bibi? Rex IESVS hæc

præbet miracula, qui cum corpore, sãguine, animâ, diuinitate, in hoc Sacramento mirandum in modum vltro inclusus, quidquid ipse fuit, hominibus obtulit, & quod consequens erat, merita, gratias, virtutes, & quidquid habuit, attulit. Quò processisti, ô infinita, ô inestimabilis, ô inaudita IESV charitas, vt ego te, Domine mi, cibum habeam? te, creator mi, manducem? Ita est, mi homo: atqui ego te apud te tamdiu mendico, necdum emendico. Abundè munificentiæ meæ, impendijsque responderis, si animam mihi dederis. Do equidem, IESV Rex meus: totam quanta quanta est accipe, nihil mihi nihil relinqui deposco, imò vt nihil relinquas, supplico.

Si verè supplicas, propriam penitùs exue voluntatem. Quodsi leuanda vnquam pauperis occurret indigentia, Regis amorem intuere; fietqúe leue, quodgraue fecerat amor habendi.

Disce insuper pretium magnitudinemque huiuscè Cænæ animo solerti ac pio expendere quoties ad eam accedis, Regiq; tuo supplex dicito. Illumina

ina Domine tenebras meas, tolle cæ-
tatem meam, vt & videam Regis h-
s, diuiniq; epuli magnitudinem &, vt
ar eſt, æſtimem.

Punctum Tertium.

ASſident ſacro Conuiuio non vmbræ, aut plebs vltima. Rex hîc, & Principes conuiuæ, quin & Regina MARIA, in diuerſo biclinio epulata eſt, miſſamque à Rege partem è Principis Apoſtoli manu accepit, ac cœnæ facta particeps eſt. Cerne, vt ſuauiter Rex eo cibo veſcitur, vt Regis mater ſuauitatis magnitudine planè colliqueſcit, vt vnus Principum cæleſti dulcedine caput languidulum regio pectore reclinat. Tuum id exemplum eſto, vnde diſcas, quàm vehementer cœnæ huius ſapore capi, quantoperè ſalutare epulum eſurire debeas, dareque operam, vt Rex verè ſis, dum hîc conuiuaris. Quàm multa hodie ſeruitia, quàm multi venalitij ſtultè diuina menſæ huius edulia liguriunt, qui diaboli catenis nexi, ac vincti ſcelerum compedibus per ſacræ confeſſionis decretum minimè

Metaphr. in vita Deiparæ, apud Sur: 15. Aug. Barrad: tom: 4. lib. 1. cap. 17. in fine.

nimè excuſſis, ad tremendam hanc m
ſ m ſacrilegi audent accedere.

Fac Domine, vt in tua gratia Sacra
hæc omnes obeant, quò ampliorem
gratiam mereantur.

Mihi verò cura erit, non ſolùm ne
vinctus, ſed vt etiam cum aurea ſynthe
ſi, veſteq́; regia, hoc eſt, cum ardent
charitate, virtutumq́; cæterarum ſplen
dido apparatu ad edulia ſalutis acce
dam. Tu modò, Rex meus, manum
admoue, & eum tibi me ſiſtam, qui ſa
cratiſſimis oculis tuis placeam. Quod
vt præſtare digneris, per Sanctiſſima
Genitricis tuæ, Reginæ meæ, merita
precesq; ſupplico.

MEDITATIO QVARTA.

Rex Hortum ingreditur.

PRÆLVDIVM I. *Repete Hiſtoriam.*

Prælud: 2. *Comitare Ieſum, Hortumq́; illum animo deſigna.*

Prælud: 3. *Ora, vt Regij mæroris particeps eſſe poſſis.*

Punctum

Punctum Primum.

ACtis ſecundùm cœnam Æterno Patri gratijs Rex IESVS, vbi prolixo oq; colloquio diſcipulos recreauit, greditur cœnaculo, ne quid fortè turarum patrifamilias, domuique tam de meritæ ſuâ causâ crearetur, ſi ab hoili cohorte inibi fuiſſet deprehenſus; e defugere tamen vim cædemq; imninentem videretur, locum Iudæ proitori haud incognitum ſubit.

Exit ergo Rex noſter cum paupere amiliâ, vale hoſpiti dicit, grates reendit, cœnæq; impendia diuinâ ſuâ enedictione remuneratur. Ne, quæſo, inc exeas, IESV pulcherrime, hîc te bſeratis oſtijs contine, cinge præſiio domum: vnicus ſaltem Angelus ruet ianuam; certè ſatis tueri te, hoeſq; cæcitate mactare, ac delere pluma etiam millia poterit. Exibo, mi omo, hortumque petam animi causâ; el mors certa ſubeunda ſit, dummoò rem Patri gratam faciam, ſubibo nortem. Quàm ardens tuum hoc plaendi Patri deſiderium, Rex meus, cui

vitam etiam tuam tam pretiosam pos habendam censeas, eòq; ingredi cupias, vbi haud dubiè cruentus te hostis deprehendat?

Heu, quid mecum fiet, qui occasionem locumque omnem horreo, vbi non necem, sed exiguam tuâ causâ molestiam mihi paratam suspicor? Fuit hoc, Rex maxime: verùm abhinc cum tua gratia alacer eò inuolabo, vnde noxius vel corporis, vel famæ amor retrahit. Disce inter cætera à Rege tuo Christiane, nemini negotium facessere, nemini vel in re minima afferre molestiam.

Punctum Secundum.

REX in via transito torrente Cedron ingruentem horrendæ passionis procellam, quâ obruendus erat, infinitamque scelerum, quæ ingrati mortales, diuiniq; sanguinis immemores patraturi erant, congeriem conspicatus, mærere cæpit ac pauere. Est cur mæreas, Rex optime, sano, florenti, innocenti, sancto, bene merito Parenti pro improbis, sceleratis, impijs, perditis

filijs

lijs moriendum est; moriendum, in-
uam, tam horribili supplicio, tam
aruo emolumento. Est quod mæreas:
æ animæ, væ, quæ tantam Regi tristi-
am parit. Eram ego quoq; Rex glo-
iose, eram, fateor, tui mæroris causa,
ui doloris materia, cùm te offende-
am, sed hactenus ista. Cupio dein-
eps & statuo ea curare, quibus tu læta-
i possis, eòq; detestor peccata omnia,
etoq; vt & anima mea, & corpus mor-
is tuæ particeps fiat. Gratias tibi, bone
Redemptor, quòd Oceanum hunc tam
lifficili vado transieris: nisi enim fe-
isses, infinitum æternorum ignium pe-
agus mihi ineundum erat, nunquam
ranseundum. Attende, Fili, quantò
præstet aliquid in mortalitate perpeti,
quàm in ęternitate cruciari: Torrēs est,
riuulus est, gutta est, quicquid hîc tole-
atur, æternitas, Oceanus est, cuius nus-
quam littus est; vtrum vis elige. Malo
Domine, contristari in hac vitâ & te-
cum, & propter te, quàm in illa crucia-
ri sine te. Grauiter igitur ne feras,
quicquid ferendum acciderit.

Punctum Tertium.

Matt: 26 vers. 38. Mar: 14. vers. 34. APerit tristitiam Rex; cum ait: *Tristis est anima mea vsq; ad mortem.* explicari res non potuit apertiùs. Quid enim morte tristius? quid eo, quod mortem affert, atrocius? atqui is Regius erat mæror, qui nisi diuina vis mortem auertisset, Vitam extinxisset. Et certè si exigui temporis cruciatus mortem Regi afferret, minùs forsitan mali esset: at cum eo vsquè perduret, dum Rex in cruce moriatur, malum equidem intolerabile.

Titelmanus.

Marcescit suauissimus ille flos, ô anima mea, languet illa pulchritudo, illa hominum, Angelorum, Dei voluptas. Obscuratur atrâ nube serenissimus Sol iustitię, deficit ille Sanctorum amor, illud cœli terræq; delicium. Tangat te tam acris hæc Domini tristitia, assume tam acerbi mæroris partem, indue luctum, aterq; cor saucium velet dolor, vt quoquo modo sponsi tui cruciatus leues.

Concipe hinc eum commiserationis affectum, vt si fieri possit, quàm pluri-

plurimùm de Domini dolore detrahas, & in corde tuo recondas. Mihi crede, nihil melius, nihil ſuauius, nihil ſalubrius cordi tuo immiſeris: ſummum enim cordis gaudium reputare debes, triſtitiâ Domini conflictari; videas etiam hinc licet inſaniam eorum, qui mundum ſectantur, qui in vaniſſima huius vitæ lenocinia cor ingurgitare poſſunt, dum vident ſuâ causâ diuinum Saluatoris cor tam amaro mærore tabeſcere. Ite, ite, falſa mundi ſolatia, abeſte gaudia, mæret Rex meus, nil niſi lugere libet, dum Regium pectus tam amarus mæror obruit. Age, dum animo triſtitia obrepit, ſic te ſolare: Nondum vtiq; mæror hic vitam eripit, triſtitia hæc non eſt ad mortem, aut ſi ad mortem, àctum benè eſt, quòd vel eâ parte Regi tuo ſimilis eſſe poſſis. Mæſtiſſime IESV, Rex Sereniſſime, vnicum meum ſolatium! ô ſi liceat contriſtari tecum, in te, pro te! cæterùm triſtitiam reſpuo, quę non ſit propter te.

Illud hîc quoq; piè conſiderandum eſt, vt mærore Domini exterriti Diſcipuli rogant, vnde tam inſolens triſtitia?

 vt

vt mæſtitiæ cauſas inter ſe diſquirunt: Quid factum Regi eſt? nunquam tam mærentem vidimus, inuſitatum quoddam & grande malum accidit. Dilectus autem IESVS, cauſæ, vt credi fas eſt, non ignarus lacrymis diffluebat, premenſq́; peracerbum corde arcanum, languebat dolore. Alij metu pallidi, nunc huc, nunc illuc diſpiciunt, vt ij ſolent, qui per tenebras ſpectris aut periculis terrentur. Iure verò: iam enim horrendæ ſpectrum mortis Regi occurſabat, iam proditor hoſtem centuriabat in durum ſuauiſſimi, munificentiſſimi, ſanctiſſimi Regis exitium.

MEDITATIO QVINTA.

Rex orat in Horto.

PRÆLVDIVM I. *Pete Hiſtoriam è Paſſione Domini.*

Prælud: 2. *Siſte te in Horto.*

Prælud: 3. *Supplica, vt modum Orationis Regiæ plenè perſpicias.*

Punctum

Punctum Primum.

MÆrebat Regis animus, nihilo tamẽ minus à charissimis tribus famu- s se seducit, & quodammodò auelli- ur, quantus iactus est lapidis, dimittitq; dmonitos: *Sustinete hîc,* inquit, *& vi- ilate mecum.* Hîc sustinete, mecum igilate. Nunc verò, si quando, Rex ptime, indulgendum colloquijs, nunc gendum cum famulis, nunc leuanda nentis ægritudo, nunc arcessendum, uidquid haberi lætitiæ potest. Non æc solatia quærit Rex, deserit discipu- os, aliò leuamenta doloris petiturus lemigrat. At nos, si quid mæroris in- gruat, è terra, non è cælo miseras con- olationes nequicquam carpimus. A- uelle te ab his solatijs, anima mea, alia quærenda sunt: ea consectare, quæ mo- ri nesciant, & quamlibet arduum sit, cælos pete, cælos pulsa. Tametsi enim apis sit cor tuum, sensim tamen para- to firmoque animo iactum eò deue- niet, vbi læta æternitas perennat. Di- sce hinc quoquè rebus mortalibus sic hærere, vt morienti ne graue sit sepa-

Luc. 24. vers. 41. Matt. 26. v. 38.

rari, imò ne tum quidem titubare, cùm DEVS quam dederat pietatis suauitatem animo subtraxerit. Sustinendum est, vigilandum est, iubet Rex; Nequè certè aliud à te IESVS expectat. Quorsum enim post eius in cælos abitum sub cælo viuis, nisi vt vigiles, vt sustineas quàm toleranter tàm vigilanter mala omnia DEI causâ.

Aderit postmodò ipse, teque solabitur, cùm opus solatio videbit.

En paratum me, Domine, tum meo tum proximorum animis inuigilare, paratum meæ me alienæque saluti impendere, exemplo tuo, qui semper pro me, & sæpe sine me vigilas. Tuam modò opem ne poscenti deneges.

Punctum Secundum.

DIgressus à comitibus Rex infinitæ Maiestatis quasi humillimus homo in genua, mox etiam in faciem prolapsus Patrem æternum veneratur. Quidnam hoc noui moris est, Rex æterne? Patris conspectum subis, & vultum abscondis? atqui nullius te conscium cul-

pæ

e nouit Pater? Attolle frontem, nihil
t, nihil prorsus, quod vel ab hoste
bijci tibi possit. Num vultu irati Patris
rritus imis terræ visceribus oculi
æoptas? An immitem expertus tellu-
m, in hoc vitæ egressu gratiam cum
inis? At equidem nihil in cælum, ni-
il in terram, Rex noster ac Domine,
eliquisti; verùm quoniam vltro te pec-
atorum nostrorum oneri subiecisti,
uod te terræ prorsus apprimit, oculos
umi defigis, eodemq́; tam humili ge-
u inflammatam sceleribus nostris Pa-
is iram restinguis, vltricemq́; cælestis
indictæ manum supplex inhibes.

Quid agimus homunciones quàm
iles tam improbi? quid agimus DEI
ostriq́; immemores, qui in flagitio-
um mersi colluuiem, offenso DEO pu-
oris expertes oculos obijcimus, agi-
musq́; cum violata illa Maiestate sanè
àm periculosè, quàm irreuerenter? re-
erentiam igitur, pudorem, ac iustum
os timorem DEI Filius condocefacit,
âdemq́; operâ nobiscum in gratiam
edit, atq; amicitiam nostram expetit.
Moueat te tanta Regis tanti humilitas,

vt vitijs, vitiorumque illecebris ac o
casionibus æternùm te subducas, ne
vnquam Dominum tam dulcem opp
gnes. Moueor equidem, bone IES
moueor, æternùm detestor quo offe
di possis, ac supplex commissa ignos
postulo, gratiasq; ago, quòd meâ caus
adeo te Patri humilem præbuisti.

Damnat hoc orandi ritu IESVS pl
rosque, qui aut deambulando vagabi
di, aut citra imbecillitatem sedend
distenti ac diuaricati, eo situ frigida
suas preces æternæ Maiestati obtrudũ
quo mortalem nunquam Principem
alloquerentur, cum quo si agere con-
tingat, DEVS bone, quàm multas, qu
varias pedum, manuum, capitis, cor-
porisq; totius flexiones, ac gesticula-
tiones ex aulæ legibus venerabundi e
fingere solent!

Punctum Tertium.

Matt. 26. vers. 39. ORat Rex, *Pater mi, transeat à m calix iste, verumtamen non sicut eg volo, sed sicut tu.* Ter easdem pre-
ces repetit, irritas fore non ignarus vna
Patris contentus voluntate, vt & tu ni-

hil

l vltra id, quod Deo placet, amplius
quiras, & voto frustratus moderatè
submisseq; geras: Dei voluntatem
mper intuere, vnde velut è fonte in-
uersis solatium haurias.

Supplicat Rex vt transeat calix. quid *S. Catha.*
irum? totus acerbus, totus felleus, *Senen. vi-*
tus lethifer. Supplicat vt transeat, *ta Hilar:*
oc ni fallor est, vt quamprimùm pa- *in Matth.*
endi faciat initium. Supplicat vt à se
homines vniuersos, ac in primis in
artyres transeat. Præclarum gratiæ
gnus id est, Domine & Rex gloriose,
ansеat, oro, ad me quoq; calix tuus,
im quæso dolorum tuorũ particeps.

Infelix anima, ad quam Christi pas-
o non transit: procul enim dubio æ-
rnùm interibit. Non transit ad E-
nicos, non ad Iudæos, non ad Hære-
cos, non ad prauos Catholicos, qui
o sua scelera cælo Deoq; indigni, im-
utabili diuinæ iustitiæ decreto sem-
ternis supplicijs destinati sunt.

Subtrahe morti æternæ animam
eam, Rex clementissime, in quam
salutifer Passionis Sanguinisq; tui ca-
x transierit, viuet.

Ego

Ego, quod in me est, adnitar per tua gratiam, & meum laborem, Domin IESV, ne æternùm moriar, atq; vt ſ cta mea digna te iudices, ſanguinem tuum admiſcebo, certus nihil me r pulſæ laturum. Quod humillimè à peto, humiq́; ſtratus pro epoto tam maro calice laudes tibi debitas gratia q́ue offero.

MEDITATIO SEXTA.

Regem Legatus conſolatur.

PRÆLVDIVM I. *Hiſtoriam percurre.*
Prælud: 2. *Idem cum ſuperiore.*
Prælud: 3. *Pete cælitus lumen, qu eam conſolationem vtilite perſpicias.*

Punctum Primum.

Matt: 26. verſ. 40. REuerſus ad diſcipulos Rex, vigilia Orationemq́; dormitantibus præ cipit, atq; vt benignus Pater benign torpentes reprehendit: *Sic non potuiſtis* inquit, *vnâ horâ vigilare mecum?* At di ſcipuli

uli cùm mærentis animi ægritudi-
tum molesta somni importunitate
enè enim in mediam noctem vigila-
n erat) tum deniq; dormiendi ne-
ßitate deuincti, attollebant quidem
nonente Domino; at mox imbecil-
te victi conniuebant, atq; obdormi-
bant.

Non obliuiscitur familiæ mœrore
pressus Rex, reuisit, confirmat con-
tentationes, ad orandum excitat:
te, inquit, *ne intretis in tentationem.* *Ibid: ver. 41.*
c Deus Rex noster IESVS agit no-
cum: videt ignauos, somnolentos,
ros, neq; tamen despicit, ad alacrita-
n hortatur, ad Orationem inuitat.
: verò sursum tendere graue pute-
is, præbet se nobis exemplum:
n potuistis vnâ horâ vigilare mecum?
rea verba ex aureo Regis ore, quis
tandem, quem non vehementer
cendant? Cùm instat orandi hora,
ortè obrepat somnus, his te horta-
: Siccine tu vnâ horâ vigilare cum
risto non potes? Adstandum rite
crificio est: si vagari mens gestiat,
mone te: Dimidiâ horâ adstare Chri-
sto Re-

ſto Regi tuo quietus non potes? Idem
in cæteris Chriſtianæ pietatis officij
non inutiliter vſurpabis.

Noui liquidò, mi IESV, mi Rex
noui torporem meum, noui ignauiam
meam, non queo tecum tuo modo v
gilare, ſed opem imploro; quâ adiu
tus exemploq; tuo excitatus vigilare
alacriter, fideliterq; in tuis obſequij
perſeuerare ſtatuo.

Punctum Secundum,

ORatio Sol eſt, cuius proprium eſ
tenebras noctemque depellere.
Quiſquis ergo in aduerſis ſolatium ex
petit, orationem vſurpet. Hæc enim
egregius Domini Pſaltes monet, dum
Pſal: 33. verſ. 6. canit: *Accedite ad eum & illuminamini, &*
facies veſtræ non confundentur. Hoc le
uandæ triſtitiæ remedio vtitur IESV
Rex, dum ſolidis horis tribus orat, ita
quidem, vt ſingula ſuſpiria cælum pe
netrent. Hærebat quidem terræ vul
tus, defecti fletuq; manantes oculi lan
guebant; at flamma, quæ ſuaptè na
turâ ſumma petit, cordis penetralibus
excuſſa, ad ipſum Diuinitatis ſolium
perueniebat. Proli-

Prolixa erat hæc IESV Oratio. Nam *Luc: 22.* iptura. *Prolixiùs*, inquit, *orabat*: *vers. 43.* otiescunq; ægrescit animus, Oratio etenda est, si cæleste lumen men-; serena tranquillitas quæritur.

Discas hinc oportet, non perfuncto- orandi negotium expedire, sed de-um ei tempus impendere, pulsa diu uinæ misericordiæ limen, illudq; inprimis age, vt omnia cogitata, di-, suspiria cælos superent, non vtiq; arus, Orationum tuarum omnium npus vnius horæ spatio definitum e. Ecquis verò diuinare potest, te ad horę finem vitam producturum? pedijsti horam admodum dimidi-, duos illa quadrantes habuit, pue-am, & adolescentiam: maturam s ætatem; senectus restat incerta. de igitur, quàm solicitum ambula-te oporteat cum Deo tuo, memor icam labori tuo destinatam esse ho-m, quæ opinione celeriùs elabetur.

Concede mihi gratiam tuam, bone sv, quâ orationis assiduitas, vitæq; ristianæ labor edulcatus palato meo nper sapiat. Erubesco vehementer,

ne

ne momentum quidẽ eorum me, qu
tu egisti, agere; quod vel ipsa hæc Diui-
nissimi Corporis in terram prolapsi
arguit: Proinde auxilio tuo subnixus
quàm studiosissimè gloriæ tuæ salutisq́
meæ negotia exacturum me recipio.

Punctum Tertium.

EXurge iam tandem, mæstissime IE-
SV, en cælitus adest Orator illustris
sine controuersia solatium à Patre Opt.
Max: allaturus. Præbe attentas aures
legationi, anima mea.

Accedit Orator, Regemq; humilli-
mè veneratus, legationem auspicatur
Rex potentissime, Rex noster, Rex do-
lorum, summus cælorum terrarumq́
conditor, ac æternus Monarcha, arden-
tissimo clamore, tuo, qui nos etiam
(quantum fas immortalibus fuit) tri-
stitiâ compleuit, vehementer commo-
tus me ad te submittit, ac per me, quid
à te velit, denuntiat. Immutabilis igi-
tur sententia ipsius est: te pro humani
generis salute certò moriturum; quæ
quidem mors, prçter restitutionem hu-
manæ gentis, immensam prorsus ad
glori-

riam tuam faciet accessionem, Pro-
etarum tuorum fidem repræsenta-
; sanctorum hominum frequentiâ
undum illustrabit; cælo beatarum
entium numerosas colonias transcri-
t, quæ desertas perduellium Angelo-
m sedes occupabunt, eosdemque
sertores eadem mors tua profliga-
t, spoliabit, conteret. Et vt cætera
essent: quia Patri ita placet, moriē-
m est, Quidnam ad ea Rex? Dixis-
sanè iurè; Moriar pro mundo? quò
hi mundus? quò animæ? certè qui
omni æternitate gloriosus Diuinita-
meæ beatitudine frui poteram, pos-
m vel modò in hac ipsa humanitate
æterna gloria perennare; id nempe
erui. quod meum est, peto. vltra
eritum nihil deposco. Quantula ad
oriam laudemq; meam ex homini-
us saluis portio accedet? quantuli
æ damnatis sunt, quos cælum capiet?
on respondit ista Rex, sed potius:
eate, inquit, Spiritus, Orator & con-
lator iucundissime, respondebis ex
e Patri æterno, gratijsque nomine
eo pro paternæ huius visitationis in-

 dulgentiâ

dulgentiâ persolutis, dices, me vt obsequentem filium decet, paternæ voluntati perfectè morem gesturũ. Quod vt ante sæcula me facturum spopondi, ita hâc ipsâ hora sponsionem instauro: sic, vt quàmlibet sanguinem meum nemini profecturum viderem, sanguine tamen voluntati Paternæ litarem, cui vni vt obsequar, libenter patior, libenter morior. O stupenda IESV charitas, quàm prompta, quàm alacris diro te Crucis offers supplicio! redama Regem tuum, anima mea, & vt rependas alacritatem suam, trade illi voluntatem tuam: trades verò, si fideliter & promptè exequêris omnia, quæ DEVS voluerit. Amplector, bone IESV, voluntatem tuam, gratiasque ago, quod tam ardua passus iussa meâ causâ, tam ardenter amplexus sis. Addico me tibi, paratus tui amore exequi, quæcunque vel animi, vel vitæ meæ moderator præscripserit.

MEDITA-

MEDITATIO SEPTIMA.

Rex sudat.

ÆLVDIVM I. *Pellege Historiam.*
lud: 2. *Priori simile.*
lud: 3. *Implora opem Diuinam, quâ & perfectè perspicias hunc Regis tui sudorem, & sentias dolorem.*

Punctum Primum.

Dorato Rege, Angelus ad Patrem reuertit: Rex verò humi stratus, epta consolatione Angelica, grauiſ-is animi exanimari anguſtijs cæpit, bus opprimi ſolent, qui iam iã obi-i cum morte luctantur, totuſq; pro-ſus orat, obedientiamq; Patri æter-velut nouo chirographo obligatur guinem exſudat. Horrebat natura ciatus intolerabiles; at obſequi pa-us, Patriq; addictus animus ſupera-: naturam, ac ſtrenuè pro iuſſis Patri-ropugnabat. Durum ſanê certamen, de tam inſolitus ſudor manauit! Pẽ-i in horto, Rex æterne, quod in horto

S. Grego. libro 24. Moral. cap: 17.

(heu) deliquimus, nec candidas a
gentei ſudoris gemmas, ſed purpure
ſanguinis carbunculos vbertim effu
dis. Premunt te, video, peccatoru
meorum pondera, quêis haud ſecus,
torculis ſubactus totus ſanguine flu
totus colliqueſcis.

Finem iam tandem peccandi, ô a
ma, faciamus: Domini verò ac Re
noſtri onera ne deinceps augeamus. S
tis eſto quod pertulit. Æterne Domin
quidnam tandem eſt, quod miſeri m
tales grauioribus in dies, imò in hor
ſceleribus te audent violare? quid, or
mali, quid moleſti à te paſſa eſt ge
humana, vt ſic in te ſæuiat? Iument
dum feſſum ſudat, aliquid laxamen
datur: Rex & conditor omnium, ta
violenter tractatus, tàm miſerè langu
nullam experitur miſericordiam! Vi
re omni ope contendam omnia pecc
ta mea, Iesv optime, ne ampliùs ad h
onera quidquam à me accedat.

Punctum Secundùm.

PRouolutus humi, viribusq; exha
ſtus Rex Iesvs, copioſum è to
corp

rpore fundit ſanguinem, criminũq;
ſtrorum fœditatem lachrymis deflet
nguineis, quarum clamor vehemen-
r multò eſt, quàm is fuerit, quo vin-
ctam Abelis iuſti ſanguis expetebat.
amabant quippe ſacroſancti illi è cæ-
ſti petra amore valido excuſſi riui:
olluta ac infecta terra eſt, Pater ſancte,
n tandem eluitur: iratus es terræ, iam-
ue exitiales vindex dextera ſagittas in
us perniciem librat; Sed, en Pater iu-
e, pectus meum: hoc pete, hîc tela tua
emerge; paratum me ad omnia cer-
is, incolumes mihi ſerua homines: a-
imam quæſo, quæ vnquã huius amo-
s mei meminerit, perditam nolis. Fie-
ne poteſt, Rex glorioſiſſime, vt creatus
mor ſatis amori tuo reſpondeat? non
oteſt equidem, non poteſt. Conſau-
iandus eram telo vindictæ Diuinæ, tu
e obieciſti, tu vulnus accepiſti. Abſor-
ebar peccatorum barathro, tu difficil-
imo per rubrum amariſſimæ paſſionis
nare natatu morti me ſubtraxiſti. De-
rædico nomen ſanctum tuum, dilau-
lo pietatem tuam, redamo te ſummũ
& ſolum amicum meum. Quis enim

 amico-

amicorum meâ cauſâ tantùm facere
tantùm vellet? Nemo extra te, Dom
ne IESV, nemo. Deplora igitur hos R
gis amantiſſimi cruciatus, Anima, &
ſanguinem nō potes, funde lachryma
Scito quoque ferenda tibi eſſe Chri
cauſâ onera, qui grauiſſima quæq; pr
te, & à te ferebat; nec defugiendum e
ſe ſudorem, quem propter Chriſtum
ſuſceptus labor expreſſerit.

Punctum Tertium.

MAnat tellus purpureis regij ſangui
nis riuis, multiplex cæleſtis balſa
mi latex triſte ſolum imbuit, non e
qui ſudorem IESV detergat, veſtitûs mu
tandi nulla eſt facultas. Defectus virib
ac lapſabundus Rex, ægrè ſeſe ſuſtinet
O ſi tum adfuiſſem, IESV Rex optime
legiſſem equidem cæleſtes illas Diuin
cruoris gemmas, ac imo corde condi-
diſſem; at quia non licuit, animo nunc
affectuq; pio lego beatas illas opes, ac
in cordis mei myrothecio hunc ſudo-
rem, hoc balſamum, hunc ſanguinei
fletus pretioſum rorem recondo, quò
æternùm memor eſſe poſſim, quàm

nmenso redemptus pretio sim, quàm
nagnis seruatus laboribus.

Offero lubens nunc quod possum su-
ariolum, conscientiam, inquam, meã
uam vt mundissimam cõseruem, nul-
s parcere curis certum ac deliberatum
st. Offero & humeros meos, quibus
ıffultus fugientem spiritum colligas,
olo, inquam, infirmis, debilibus, mi-
imis tuis, quæ potero, præstare officia
more tui, sicut tibi. Suscipe, oro, hæc
e manu famuli, mi IESV, mi Rex, ego
uicquid offero, totũ cum sancto sudo-
e tuo tibi offero, quo aspersi & conditi
ratiores oculis tuis erunt labores mei.

Illud quoq; hîc piè meditare: quàm
tudiosè, quàm reuerenter sanguinem
llum iam in roseas cõcretum gemmas
olligerent cælites famuli, quâ sedduli-
ate, vt quidam piè cogitant, IESV sudo-
em linteolo abstergeret is, qui legatio-
iem obibat; & pudeat te in colligendo
Regis sanguine ignauum esse, pudeat
angu̅etis IESV sudorem abstergere nol- *Iansenius*
e, quoties subeũdos eius causâ labores
ubterfugis. Piget me sanè pigritiæ; ala-
rem dehinc me habebis, mi IESV, mi
Rex, mi Deus. ME-

MEDITATIO OCTAVA.

Rex occurrit proditori.

PRÆLVDIVM 1. *Inspice Historiam.*
Prælud: 2. *Adsiste Christo.*
Prælud: 3. *Pete gratiam, quâ Regis tu charitatem, Iudæ verò profligatam impietatem perspicias.*

Punctum Primum.

Marci 14 ver. 41. & 42. *S. Augu. lib: 2. de consen: Euang.*

E Grauissimo illo languore nonnihil recreatus Rex, reuisit discipulos ac dormientes paterna planè benignitate alloquitur: *Dormite iam,* inquit, *& requiescite; ecce qui me tradet, prope est, sufficit,* sat somno datũ est, *surgite.* Quasi dixisset: Dormite filij quantum libet, at non dormit, qui me iam iam proditurus adest; graue visum vobis est horam vnam vigilare mecum: at illi minimè graue vigilare contra me. Nostram hîc segnitiem culpas, IESV Rex ac Domine noster, quippe videmus quanta peccandi causâ miseri mortales peruigilia tolerant, quot noctes insomnes congerendis opibus dedicant,

qui

ui dum cupidiſſimo quæſtus animo
ſequantur; parcere ſibi nequaquam
ↄrunt. Heu ignauiam noſtram! qui-
us ſi eorum onerum, quę mundi man-
pia vltro depoſcunt, & nos quondam
rebamus, pars vel centeſima toleran-
ſit, pondus Æthnâ grauius putamus,
obrui nos opprimiq́; miſerè queri-
ur. Caue dormias tu anima mea, ex-
ite veternum, nec ſinas te mundano-
m ſolertiâ vinci; Quod enim tu ſe-
aris, infinitis mundum partibus ſu-
rat. Excita me, Rex meus, excita,
uotieſcunq; me dormitantem videris.
ic animæ meæ: Surge. vt impenſiùs
unc DEVM, quàm vnquam res crea-
s quæram. Illud quoq; te Regem meũ
go, vt expergiſcar, cùm tu tradêris,
im ad necem trahêris, quò lugubri
ltem queſtu, lachrymiſq́; mortem
am proſequi & valeam, & velim.

Punctum Secundum.

VIx dum ea fatus Rex erat, cùm di-
ſcipulorum vnus Iudas proditor
andem militum manum vario armo-
um genere inſtructam, vel quaſi ante-
ſigna-

signanus, vel quasi vmber ac odo
tor canis vertagos sanguinis auidos a
ducit; quos viderat, qui cecinera
Psal: 21 vers. 17. *Circumdederunt me canes multi.* nem
venatus agitur, præda petitur cæle
hinnulus, qui è supremis cælorum m
tibus æternos transiliens colles, in l
chrymosam terrenæ mortalitatis va
lem decurrit; hinnulus, qualem nu
quam terra viderat, & si semper opt
re debuerit.

Procedit prædo cruentus; prodit
Rex beati sanguinis rubore purpuratu
obuium se dat sceleratissimo parric
dæ, qui signum dederat Iudæis; *Quem*
cunque, inquit, *osculatus fuero, ipse*
Marci 14 vers. 44. *est, tenete eum, & ducite cautè.* Ah
ste gradum perfide; sta latro; quò ru
furiosè? decetné Apostolum coho
tes armare in caput hominis? nedum
Regis? nedum DEI? Tené decet ne
cem moliri Redemptori tuo? Magistr
tuo? Iudici tuo, qui te momento i
æternorum ignium voraginem potes
detrudere? Nefarius nummi amor, cæ
cum te surdamq; fecit, detestabilis al
cupiditas cor infelix aut obruit, au

ripuit, nil vides, nil audis, nil capis,
roditor, i trade Dominum, trade; ve-
umtamen bonum erat tibi si natus nō Matt:26. vers.24.
uisses. O si hoc cogitarent mortales Marci 14 ver: 21.
eccaturi, nequaquam profectò pec-
arent: nihil enim vehementiùs à sce-
ere mentem retrahit, quàm Diuinæ
Maiestatis viuax & seria consideratio.
Aduertendus quoq; ad illam prodi-
oris tesseram animus; *Quemcunq; oscu-* Mart 14.
atus fuero, ipse est, tenete eum, & ducite ver: 44.
autè. Verebatur Iudas, ne fortè peri-
ulum declinaret IESVS, ne se subdu-
eret, eòq; cautionem inculcat. No-
erat videlicet Dominum intentatam
c planè præsentem sæpiùs effugisse
mortem, *quia nondum venerat hora eius.*
Nil metue, proditor, stabit Rex: peri-
it per te, sed & tu peribis, & æternùm
uidem.
Cautè tractare te, Rex IESV, cupio,
autè: sed alio prorsus modo tenere
e, ac vincire funiculis charitatis, & du-
ere cautè gestio, ne te vnquam amit-
am. Tu, mi IESV, ne, quæso, te mi-
i subtrahas, sed solertiam suggere,
uâ tu ipse & possis retineri, & velis.

Punctum

Punctum Tertium.

ACcedit ad Regem proditor, & salu
tis signo prodit Salutem; mel pro
pinat; at fel, venenum, mortemq; ob
trudit; deosculatur Regem, consaluta
Aue, inquit Rex, *aue Magister*. Ita est
conuenit Regi Aue: lætus est enim
quòd iam tandem redemptionis hu
manæ opus exorditur; at tibi væ, à qu
in cædem Rex traditur. Ne appropin
ques, sacrilege prædo; Arca Domin
est, sacrarium est Diuinitatis; caue ac
cedas, caue tangas; moriêre, tellus t
bi dehiscet, erumpent è CHRISTI vul
tu fulmina, quibus deflagrabis. Perg
sceleratus, oreq; impudenti osculum
pestilens infigit. Accipit Rex ac tolera
virulentam sacrilegæ necis tesseram
cumq; fulmina possit, mel ac nectar
Matt: 26. merum reddit. *Amice*, inquit, *ad qui*
ver: 50. *venisti? osculo filium hominis tradis?* igno
Lucæ 22. scere paratus sum, paratus in gratiam
ver: 28. recipere, amicum me habes, videa
modò ad quid veneris? Non mouen
hæc, [redacted] tangunt perditum. Vah
quàm multos Iudas tellus hodie ha
bet,

t, qui teterrimâ proditione Regem
plant! accedũt ad mysteria Sacramẽ-
rum, sed perfidiosè osculum Christo
gerunt, sed mortali crimine intoxi-
tum. Quàm multi Iudæ discipuli, an
ij? sub Christiano latẽt nomine, qui-
ıs osculum columbinum, cor vultu-
um! Ille cùm loquitur, tuum omnino
te alterum credas; at ille hostis est,
roditor est, famam tuã petit, sanguinẽ
ıum sitit. Absit à me, bone IESV, is ani-
ius. Fidem tibi meam æternùm addi-
o; aut amicus tuus viuere cupio, aut
õ viuere. Fixum id erit cordi meo, eò
ne in vitam hanc productũ esse, vt & te
uàm syncerissimè diligam, & homini-
us minimè fucatum amorem impen-
am. Conuertam ego pace tuâ tuum
d te sermonem, Rex optime, optime
ımice: Ad quid venisti apud Iudam?
pud peccatores? apud me? quòd adeò
e paruò æstimem? audeamq́; deteriùs
e multò habere, quàm quẽlibet è ple-
beia fæce hominem. Alius certè ab-
hinc mihi eris, aliud Maiestatis tuæ pre-
ium apud me erit, cui æternum hono-
rem, æternumq́; pendam obsequium.

De

De funesto hoc Iudæ osculo plura sequens Meditatio suggeret.

MEDITATIO NONA.

Regem proditor osculatur.

PRÆLVDIVM I. *Commemoranda rei Historia.*

Prælud: 2. *Adsiste Regi in eodem horto.*

Prælud: 3. *Roga Dominum, vt hoc penitùs osculum perspicias, & lachrymis ipsius fœditatem eluas.*

Punctum Primum.

OSculatus est, vt iam meditatus es, Iudas Regem IESVM; his officijs celatum voluit scelus Proditor; quasi verò eorum, quæ fiebant, nihil nosset, nec nisi honoris causâ consuetam Regi salutem nuntiaret. Nec respuit IESVS osculum, non reiecit accedentem. ô stupenda Regis & humanitas, & humilitas, quæ non auersata proditoris præsentiam est, [redacted]c horruit osculi venenũ! adiri se [redacted]x à ꝑduelle patitur, faciẽq́; præbet

bet latroni! Vt ad Reges terrenos
edas, quot molestiæ deuorandæ?
ot horæ pro ostio cõsumendæ? quot
plicationes repetendæ? admissus ve-
quàm beatus es, si ad manûs, si ad pe-
si ad imæ laciniæ osculum licet ac-
ere? oris contactum ne speres. Ad
ristum Regem patet aditus vel ad fa-
m, etiam proditori. Non equidem
enda hæc vel Iudæ importunitas, vel
ogantia, vt in Serenissimum Regis
tum se ingerat. nimium elatum te,
a? itanè animo excidit, quem se er-
te paulò ante Rex gesserit, cùm pe-
us tuis accidit, eosdem lauit, & oscu-
dignatus est? Vternam tandem ma-
? Iudas, an IESVS? Ioannes ille Ba-
sta, quo, teste Veritate, maior inter
os mulierum non surrexerat, indi-
um se palàm professus est, qui corri-
m calceamenti Regij solueret.
Alter verò ille Domino dilectus Ioã- *Marci 1.*
s, supra pectus Regis in cæna recu- *ver: 7.*
it, faciem certè non attigit. At tu ca- *Lucæ 3.*
s putidus, plagiarius, parricida vul- *ver: 16.*
m prensas Domini, quem nec ad ve- *Ioan: 1.*
gia quidem pedũ admitti oporteat? *ver: 27.*

Sufficiat

Sufficiat tibi, anima mea, si vel pe
bus IESV inhæseris, ne ad faciem imp
tunum os attollas; existima, ne pe
us quidem te dignam esse; indignan
cui vel ad pœnitentiam pateat accessi
eaq; ratione faciliùs os Domini me
beris. Adhærere tuis sacrosanctis pe
bus desidero, IESV: bonum est me h
esse, si fortè veniam delictorum me
rum impetrem, quam à te tota anir
contentione per te ipsum supplex pet

Punctum Secundum.

S. Birg: lib. 4. Reuelat: c. 99.

BReuior staturaq; humiliore Iud
fuit, eóq; ad Christi faciem perti
gere non potuit; sed Rex humillimu
non extulit, at submisit vultum pr
ditori. Percommodum planè Regi t
pus est capitis inclinandi, dum morit
rus de Passionis torrente bibit in vi
dum moritur: illucebit tandem dies
le, quo exaltabit caput, ita *vt in nom*
ne eius omne genu flectatur, cælestium, te
restrium, & infernorum. Subijcit in h

Philip: 2. ver: 10.

vita quispiam DEI causâ ceruices ali
no arbi[illegible], subdit colla mandatis c
lestibus? veniet tempus, cùm radiatu

eriget

get caput, iugiq; non excussi, sed
ae lati gloriâ inter cælites beatus æ-
nùm effulgebit. Libet hîc Regem
tum sequi, submitto promptum ca-
t iubenti iuxta, & vetanti Domino
giq; meo semper obsequi paratus.
Animaduerte illud quoqúe, quàm
ficilis ad Regem nostrum accessus
erit, antequam inter mortales cense-
cœptus esset,; adeò quidem, vt ne adi-
quidem montem, in quo DEVS ap- *Exodi 19.*
ruerat, impunè liceret. Hodie licet *ver: 12.*
EVM prensare, tractare, osculari; cau-
est, quòd ad nostram exiguitatem se
miserit, factus pro nobis quasi vnus
nobis. Ne ergo graue tibi videatur,
put DEO submittere, qui se tibi sic
omisit; experiatur te amicum, expe-
tur morigerum: quod tùm feceris,
m ei soli mentem addixeris, totum
eius obsequijs impenderis, ac velut
osculandum ei animum omni labe
rum obtuleris. deliciæ ipsius quippe
nt *esse cum filijs hominum* ipsum diligē-
us.

Nec infrequentes profectò omnibus
culis habuit Ecclesia, qui à pedibus

Regijs eò cõſuetudinis amicitięq́; e
ferāt, vt liceret etiam eis ad diuiniſſi
Regis vultum aſſurgere, hoc eſt, adı
[redacted]bili Diuinæ cuiuſdam familiarita
frui ſuauitate. Inde manabant ſtup
dæ illæ crebræq́; cæleſtium arcanoru
reuelationes, inde arctiſſimæ cum R
ge coniunctiones, inde incredibi
mutui amoris & inuitamenta, & arg
menta. Fac igitur, talis ad pedes D
mini maneas, vt ad beatiſſimum o
Regij baſium admitti merearis.

Punctum Tertium.

ACcepto Rex fraudulento oſcul
quo Proditor & ſuam ipſius anin
perdidit, & Regem prodidit, æternũ
Domini odium impius Apoſtata ne
Apoſtolus emeruit, non reijcit indign
bundus nefarium, non probris inceſſi
non acerbè coram alijs pudorem inc
tit; verùm parentis in modum dolei
Lucæ 27, ver:48. ter rogat: *Iuda, oſculo Filium hominis tr*
dis? Itané tu latere vis? patere tu
fraudes non ſentis? ſcito, ſcito ſcire m
oſculum[redacted]od obtrudis, non amorei
ſed amaram fraudem redolere. Prod
me

ſigno amoris, non ſalutas; plagam *S. Ambr.*
igis, non officium exhibes: Vide, *in cap:22.*
d agas? eò recidiſti, vt hoc ſigno & *Luc.*
perdas, & te. leue ſignum videtur,
iactura infinita.
Heu mundum infelicem! heu inſa-
s mortales! quàm leuis, quàm fuga-
boni cauſa cælum, animam, Deum
ittũt! Hâc oſculi teſſerâ quàm mul-
odie Regem produnt, Deum crimi-
lædun t, anime ſalutisq́; damnum fa-
nt. Ecquid verò eſt animâ vtilius?
id hoc Rege dulcius? quid Deo me-
s? Age, quiſquis es, quid animi tibi eſ-
, ſi hæc audires: Oſculare illum ho-
nem, ſed ea conditione, vt repentè
oriaris; quid, inquam? ageresné? nõ
eres; & tamen id (ah demens) quo-
s agis? cùm per oſculum lethiferâ de-
ſtatione venenatum in æternam te
ortem præcipitas. Attende inſuper
ppliciorum mortisq́; Regie ortum ab
c ſigno fluxiſſe, multorumq́; deinde
alorum ſeriem ab hoc capite accerſi-
m. Nec leuiora certè ſunt, quæ hodie
Regem hoc ipſo ſigno à [redacted]ſque pa-
antur. Execror ſigna omnia, quæ Re-

gis mei vitam petunt, æternûm ea d
statur anima mea, nullum vnquam
tura, nullum probatura. Id verò cu
[redacted]nicum, id expetit, vt cælesti æterno
amore Regem Dominumq; suum
plexa, æterno suo Bono æternùm
hæreſcat.

MEDITATIO DECIMA.

Rex sternit hostes.

PRÆLVDIVM I. *Vide Historiam.*

Prælud: 2. *Adsta Regi cum pauculis di- pulis in eodem horto.*

Prælud: 3. *Implora celeste lumen, quàm sit potens Rex tuus, peruide.*

Punctum Primum.

STabant attoniti cum Iuda milite nec adorti Regem sunt, donec o
Ioan: 8. uius vltrò rogaret: *Quem quæritis?* R
ver: 5. spondent: *IESVM Nazarenum.* N
metuit Rex, armatis inermis occurr
solo mei [redacted]ore armatus; subducere
poteſt; non subducit: delere hoste

poteſt

teſt, non delet: poteſt enim omniã,
uit omnia; inſuper ſe offert, ac in-
rogat, quemnam quærant? Viden-
r eum certè non noſſe; reſpondent
im: *IESVM Nazarenum*; quem vt
e præſentem intuebantur. Suauiſſi-
um, video, floſculum in horto, Iudæi,
æritis, non vt odore frui, non vt pul-
ritudine oblectari; ſed eum extirpa-
, ac eradere poſſitis. Rem bonã quæ-
tis, at non bene. Bonum eſt IESVM
ęrere, meliùs etiam, quàm quotquot
l optari poſſunt opes, vel appeti volu-
ates, vel ambiri honores, vel cogitari
licitates. Inæſtimabilem theſaurum
incomparabilem quærit, qui IESVM
ærit, qui Saluatorem quærit. Videte
itur Iudæi, quonam modo eum quæ-
tis: rectè an ſecus? quæri enim IESVS
ne poteſt, poteſt & malè. bene is
ærit, qui vinculis charitatis illigatus
cludere cordi pio deſiderat; perpe-
m quærit, qui actus liuore catenas ei
cemq; machinatur; & ita vos quidẽ
æritis. Sanè Rex noſter nequaquam
m fuſtibus, laternis, & armis quæren-
us eſt, ſed cum peccatorum deteſta-

 tione,

tione, cum animi dolore, cum lac[h]
mis. Inuenistis IESVM, abijcite vo[s]
ipsius pedes, adorate Regem vestr[um]
Non cadūt impij sponte, cadent in[...]

Aliter tu Christum quære, fidelis [a-]
ma, ac identidem hæc tecum disse[re.]
Quemnam tu alium in hac vita quæ[ris?]
Nonné suauissimus Rex tuus est IE[SVS]
Christus? eum igitur quære, alium [ne]
quære; quem quæris Intellectus? qu[em]
quæris Voluntas? quem oculi? qu[em]
manus? quem pedes? Omnia resp[on-]
deant: *IESVM Nazarenum.* Percup[io]
mi Domine, in omnibus te, per omn[ia,]
ac super omnia quærere. Nolo nego[ti-]
um, in quo te non quęram; nolo bon[um,]
quod sine te quęri possit. Cogita hon[o,]
quænam ea bonitas Domini sit, qu[æ]
vltro se comprehensoribus ingerat, [vl-]
tro ad supplicia procedat; & disce hin[c]
quàm te deceat nulla ipsius amore a[d-]
uersa formidare, nulla ardua declina[re.]

Punctum Secundum.

Ioan: 18. ver: 5. SImul ac respondit Rex; *Ego sum,* [...]
perculit aures animosq; hostium, [...]
exanimauit armatos, vt vniuersi conf[...]

stim

m abierint retrorſum, & ceciderint.
l ad lucernam non inuenitur, niſi vl-
paruerit; ita Regem, qui æternum
men eſt, nemo prorſus reperiſſet, niſi
periri ipſe voluiſſet.

Horrendum ac terribile Regis dictũ
: *Ego ſum.* Omnes enim ſtrauit, om-
s humo affixit, aperuitq́; vim Diui-
m, quâ vel in medijs hoſtibus inco-
mis extitiſſet, niſi pati decreuiſſet. Si
eò tremendus eſt iudicium ſubiturus,
alis tandem erit, Iudicem acturus?
nfige hoc tuo verbo cor meum, Rex
uictiſſime, vt te, qui es & æternùm e-
, ego qui è nihilo conditus in nihi-
m redigi poſſum, ita timeam, vt nul-
prorſus in re tibi repugnem, nihil vn-
am contra te audeam.

Retrorſum abierunt, & ceciderunt
dæi, iacentque: quia teterrimum Sa-
ilegium, quo Regem necârunt, obſti-
atione voluntaria excæcati agnoſcere
n poſſunt. Cadũt retrorſum, qui quæ
trant crimina confiteri detrectant &
œnitentiæ exortes & ſalutis. Confite-
or ego aduerſum me iniuſtitiam meã,
omine, non abſcondam iniquitatem

meam: sint tibi præ oculis peccata m
vt dolore meo misericordiam elicia
Fac modò, Domine, vt ne quidqua
sub cælo, quod tu nolis, aut probe
aut appetam, alioqui in tuo Iudicio
dam retrorsum. Auerte hoc, Rex me
illud verò effice, vt cælitibus adlect
æternùm te in cælo adorem.

Punctum Tertium.

POsteaquam rursum Rex & rogau
quem quærerent, & se esse indic
uit, illud præcepit, vt discipulos abire
nerent illæsos, ne ex ijs, quos ei Pat
dederat, quenquam perderet. Rex er
victima, eòq; solus immolari voluit, A
postoli veluti fructuosa quædam grar
spargendi per mundi totius agrum
rant, vt centesimum fructum afferren
eamq; ob rem cauet Rex, ne vllus p
reat. Atqui, Rex, tu sanxeras olim, v
Deut: 22. ver: 6. qui auium pullos nido detraheret, m
trem liberam esse sineret; nunc tu, Pa
ter vnicus, vnica mater, vltro interis
quô salui maneant liberi. Nempe amo
ris Regij, amoris materni, amoris Diu
ni hoc opus est; aliud ille non potest
perit

it, ne pereamus: perieramus enim, lle perijsset, Effugimus tandem in-itum æterno tuo beneficio, Rex æ-ne, gratias tibi humillimas agimus, ecamurq; ne vnquam pereamus, ex-mâ præsertim illâ horâ, quâ Tartareæ s terrebunt & adorientur cohortes. diant tum hostes nostri: Sinite hanc imam in cælos abire, nolo pereat. in nunc itidem cùm tentationes in-unt, dic Domine; Sinite vsq; huc; ò quàm rectissimo calle, quam expe-tissimo cursu ad te DEVM meum ten-re valeam.

MEDITATIO VNDECIMA.

RÆLVDIVM I. *Historiam lege.*

æludium 2. *Idem cum superiore.*

æludium 3. *Pete gratiam diuinam, quâ perspicias quàm indignè in ipsa comprehensione IESVS Rex tuus diuexetur: pete quoque affectum doloris, quò capti Regis ignominiã prosequi possis.*

Punctum Primum.

RVunt latrones in Regem IESVM impetu valido, catenam collo sacro-

sancto

sancto inijciunt, medium fune veh
menter obstringunt, brachia restib
validissimè deligant, palmas deniq; t
prodigiorum patratrices retrò retor
mirum in modum deuinciunt, vultu
Diuinissimum pugnis ferratis crude
ter feriunt, sacri capitis cæsariem ba
bamq́; fædè lacerant, barbarâ prors
immanitate omni contumeliarũ gen
re in Dominum Regemq́; cæli & ter
grassãtur. Spectat hęc Deus Pater, & qu
si res aliena agatur, dissimulat; spectã
cælo Angeli, nec est qui ferat suppetia

Vetatur dehiscere tellus, quæ ha
riat impios: fines proprios exire proh
bentur vltrices flammæ, IESVM defe
dere hodie non licet; capere, vincire
raptare, licet. Quid est per Deum? qui
agitur? succurrite, succurrite; vis, vis ca
lorum Regi affertur: qui subueniat n
mo est, nemo est, anima mea. Nusqu
auxilium reperit oppressus IESVS. Op
pugnatur ciuitas? quotquot ciues sun
muros ascendunt, nemo est qui no
pugnet pro patria. En vrbs fortitudini
nostræ, vrbs omnis refugij Rex IESV
proditur hostibus, & caret defensore!

Rapitur Virgo paternæ domus orna-
entum; dolore iraq́; ardens pater cõ-
meliam propulſaturus ilicet, quam
teſt, cogit manum, natamq́; armato
am eripit raptori. At flos Virginum
nocentiſſimus IESVS in teterrima
uentorum carnificum vincula con-
ctus languet, nec eſt qui eripiat, nec
qui manum attollat.

Non hic, non hic capiendus eſt; er-
is carnifices: me, me, adſum, qui fe-
: me rapite, me vincite, me mactate:
o peccaui, ego vincula merui, me iu-
cari oportet, nõ Regem. Non illum,
ſpondet IESVS, non illum; ſinite eum
ire, me prehendite, me ſecuri ligate,
c eſt hora veſtra, agite quod lubet, quæ
um poteſtate tenebrarum decreuiſtis,
rficite.

Amantiſſime, ſuauiſſime, ſanctiſſime
aptiue, tené ego tam contumelioſẽ
onſtrictum aſpicio? ah, quàm diſpa-
ı ſunt vincula tua? vincula amoris,
ncula honoris, quæ quidem adhuc,
eu demens, vitaui. Nõ vitabo ampliùs
i IESV, nõ vitabo; en præbeo manus,
edes, caput: vinci & adſtringe, prout

Diuinæ

Diuinæ tuę voluntati placuerit, tantū abeſt, vt vincula tua detrectem, vt e vltrò ambiam, amplectar, deoſculer.

Punctum Secundum.

ACer Petrus dum nihil ſubſidij vſ afferri videt, Domini contume inflammatus Regem inclamat: *Domi* (*Luc: 22. vers. 49.*) *ſi percutimus gladio?* nec expectato r ſponſo, exemplo Phineæ, ſtringit g dium, feritq́; virum, & detruncat au (*S. Ambr: in Lucam.*) culam. Amor, dolorq́ue, qui ardebat corde Petri, faciebat, vt cùm eſſet p (*S. Chryso: in c. 26. Matth:*) mus Apoſtolorum, & iuxta certiſſin promiſſionem, & immutabilem pr ſcientiam ac prædeſtinationem Chriſ totius Eccleſiæ caput, arma caperet, h noremq́; ac vitam Domini ferro vind caturus in hoſtes rueret. Si arderer ſic, qui Petri vices obeunt, qui cum ve (*Ephes: 5.*) bi Diuini gladio in ſacras exedras pr uehuntur, concionatoreſq́;, dum vid IESVM indignis tractari modis, feruer ter non verborum lenocinijs, ſed gl dio ſpiritus delinquentes ferirent, no leuis vtique ſcelerum ſperari poſſet d minutio? extorquerentur è peccanti

manibus

nibus impia vincula. Verùm quia us ac feruor aut restinctus prorsus aut elanguit, ideò apud Christianos vinculis Christus. Accende istorum mos, Domine Rex meus, ne frustra asi per ludum & vmbratilis pugnæ usâ, curiosa, fabulosa, & inutilia au-oribus obtrudendo, gladium verbi rtent. Ego quamlibet non orator, amlibet infans, verbis certè peccan-aggrediar, vbi necessitatem, spem-e fructus ac opportunitatem vide-: adsis modò mihi, Rex meus, & us meus.

Punctum Tertium.

Aucium, aureq; Malchum truncatũ exclamasse par est credere; IESVS tem mera ac infinita bonitas vulne-cum sui oblitus aduocat: Cedite, in-iit, tantisper locum saucio, accedat me. accessit, & integer auriculâ rece-â recessit. Quo te cunq; vertas, vbiq; ementia Regis effulget, vbiquè visce-misericordiæ licet experiri: Hostem nat, & latroni iugulum p[illegible]enti dese-am auriculam dextram restituit.

Barrad: tom: 4. fol: 257.

Imitare

Imitare, Christiane, hanc Regis tui b
nitatem, beneficijs cumula malè me
tũ, placidus alloquere, veniam preca
Hier: in cap 26. Matth: [redacted]t quid est, quòd auricula dextra pr
cisa est? illud videlicet; non audieb
Deum homines, sed diabolum, huii
què voluntati parebant; venit IESV
sanauit hanc auriculam, & iam D
voluntatem homines sequuntur.
non sic, heu, vitijs inuoluti Catholic
rum plerique! non sic equidem. Mu
dum illi, Dæmonem, Carnem audiun
CHRISTVM non audiunt; iubet vol
ptas, fac; faciunt. susurrat libido: acc
nant aures. Clamat magnâ voce Re
non est auris quæ audiat. Ita est, pron
ptior audientia Diabolo mussitanti c
ceditur, quàm Christo vociferanti:
indignitatem? ô insaniam!

Non patebit auris mea hostibus tu
& meis, Domine IESV, non patebit se
monibus nisi tuis; tua iussa, tuam do
ctrinam, tuas inspirationes semper au
dire, semper exequi studebo. Tu
sana aures meas, tu aures meas
pe[redacted], Rex meus, & Sal-
uator meus.

MEDI-

MEDITATIO DVODECIMA.

Rex comprehensus Petrum reprehendit.

ÆLVDIVM I. & 2. *E superiore meditatione petantur.*

lud: 3. *Pete, vt Regis dicta firmiter tuo cordi hæreant.*

Punctum Primum.

Aptus Rex dum videt Petrum Regiæ salutis studio ferro rem agere, cho iam persanato, quasi iniuria- 1 & contumeliæ immemor, non in- itur in impios, non animat in ho- n discipulos, non ait: Feri, cæde, cta; sed Petri ardorem confutat, net abstineat cæde, ferrum vaginâ ondat: *Omnes* (inquit) *qui acceperint lium, gladio peribunt.* Quidnam ais, mine? satisné tui memorem te pu- 1? Ius naturæ est, vim iniustam iustâ ropulsari: iure percuti, qui percu- e iniuriâ velit. *Matth: 26. v. 52.*

Certè defendi leges sinunt iniquè oppugnatum.

pugnatum. Tibi cædes nefaria inte
tatur, & defendi renuis, imò defen
ribus gladium minaris! Pati, vt vide
ignominiā appetis, mortem deligis e
que defensionem respuis, eò necis i
pedimenta amoliris.

Ligatus Rex defensorem suum obiu
gat, gladióq; à defensione deterre
quid faciet ei, à quo ligatur? à quo lig
tus cæditur? quidnam ei minitabitu
gladium omnino. Animam tuam, i
felix peccator, interficis, interficis Ch
stum, dum crimen perpetras morti
rum: gladium stringis contra Creat
rem, Redemptorem, DEVM tuum, ta
bene de te meritum, tam ignominio
propter te deuinctum! quidnam D
minus in te tuus commisit? Quid enim
si propter te, & pro te vir quispiam h
noratus in vincula raperetur, auderes
imò possesné vinctum cædere? mi
mè certè. Quid ergo? deteriorné ap
te conditio Domini IESV pro te ta
miserè, tam crudeliter deligati? N
equidem. Cur igitur eum cædis? H
obmutesco, hîc respondere non p
sum, veniā tantummodò supplex or

oro sup-

ſupplex, Optime Maxime Rex ac
nine, ne vibres in animam meam
lium tuum, quo impios, qui ſuos in
brabant enſes nec pœnitentiâ ſce-
eluerunt, æternùm in Tartareis igni-
plectis.

Punctum Secundum.

Vieuit Petrus, arma poſuit, non ta-
men Rex obiurgare deſijt; addidit-
ſe pluſquam duodecim militiæ cæ-
is legiones momentò habere poſſe,
nequaquam earum ſubſidio vti vel-
An putas inquit, *quia non poſſum roga-* *Matt: 26.*
Patrem meum, & exhibebit mihi modò *ver. 55.*
quam duodecim legiones Angelorum,
ſatis vtiquè me tueri poſſent? Ita,
Rex, poſſunt; potes vel ipſe te egre-
tueri; quis tibi reſiſteret? at planè
uis. Non enim iniuriam tuam ſed
rtem meam morte tuâ propulſare
; auertere deſtinaſti. Feriunt cor ea
ba, ſi ſeriò expendas, præſertim de-
quentis, dum nefas animo concipit,
m vincula Regi per crimen parat.
gitet interim, quiſquis [illegible] DEVM
metſi minimè conſpiciatur, tametſi

abeſſe periculum videatur) poſſe ipſo momento iniuriam ſuam vindi-re, poſſe per ſe, poſſe per Angelum p-cuſſorem vitam peccanti eripere.

Cogitet ille quoq; qui vitæ meli-ſpe abiectâ è barathro ſcelerum em-gere ſe poſſe pernegat, cogitet mai-Diuinæ bonitatis eſſe vim, quàm ill-inueteratæ conſuetudinis difficulta-poſſeq́; Deum, velle etiam ipſius ſub-dio auxiliatores Angelos ſubmitte-poſſe ſolâ gratiæ ſuæ inſpiratione iac-tem erigere. Expertum planè explo-tumq́; DEI adiutorium in omni di-cultate omnibus eſt, qui id piè, atq-conuenit depoſcunt. Nemini in m-tem veniat, per DEVM ſtare, quo-nùs ad ſaniora conſilia redire poſſit. I-teſt, modò volenti adiutricemq́; g-tiam offerenti Deo ſeriò manus po-gat. DEVS nemini deeſt. ſi vis, pot-vult, vt reſurgas, qui omnes homi-ſaluos fieri vult. Denique non paru-ſolatij afferre in aduerſis poteſt, ſi q-conſideret, quàm potentem, quàm li-ralem, [redacted] bonum habeat Domi-firmaq́; ſpe de Deo conceptâ, fiden-

opem

m ab eo postulet. Submitte quæso
i, Rex meus, cùm opus fuerit, mi-
s tuos, qui me defendant, tibiq; sal-
n restituant.

Punctum Tertium.

FOrem humiliter gerit monenti Do-
mino Petrus, ac Regis quidem sui
ore ardet, verumtamen non manu,
n linguâ hostem persequitur, non re-
nsat, non detrectat; nec tamen Do-
ius à monendo desistit. *Quomodo* *Matt. 26.*
uit *implebuntur scripturæ, quia sic opor-* *ver. 54.*
fieri? Calicem, quem dedit mihi Pater, *Ioan. ver.*
vis vt bibam? Pro veritate vsque ad *11.*
rtem propugnat summa Veritas,
riq; priùs optat Rex, quàm verba
effectu frustrari. Quoniam autem
ê dixerat se moriturum, simul ac de-
atus morti illuxit dies, omnino vult
ri, eumque, qui morti intercedit,
tigat. *Quomodo* inquit *implebuntur*
pturæ? acsi diceret: Impedire vis, ne
riar? DEI ergo periclitabitur fides?
od fieri nequaquam potest; morien-
m est; vt fiat quod fu[redacted]m DEVS
edixit. Ita stat dictis DEVS in huma-

 nitate

nitate! At homo, quod Deo promi
quàm ſæpe interuertit? & ſperat qui
homo ſe, quantumuis mentiatur De
regnaturum cum Deo: at mentit
equidem iniquitas ſibi. Quomodo
nim implerentur ſcripturæ, quæ p
cantem nec pœnitentem Orco dam
tum iri quàm crebrò tam diſertè p
Petr: 4. ver. 18. nunciant. *Si enim iuſtus vix ſaluabit*
impius, & peccator vbi parebunt? Inc
ca animo hæc Regis tui verba ſæpiu
quibus te contra ignauiam exſtimul
Quomodo implebuntur ſcripturæ? hoc e
perennare vis in cælo? labora igitu
prout in ſcripturis præſcriptum ijs e
qui cælum appetunt.

Sed enim, quid ſibi volunt verba
Calice, quo Rex ita delectatur, vt in
tu ipſo emori cupiat? Non aliud ce
quàm Patris æterni voluntatem, q
mortem Regis vrgebat, ac ea quid
voluntas tam ſuauis Chriſto eſt, v
corpus, famam, vitam anteponat; ac
mirus ac vehemens is ſapor eſt, quen
ſenſeris, anima mea, ſi Dei voluntat
benter obſecundaueris, nunquam p
cabis. Quamuis autem res magni ſit

boris

is, prauis Dæmonũ ſuggeſtionibus
ugnare, indomitas corporis cupidi-
es obterere; attamen quoniam Devs
luntati ſuæ morem geri præcipit,
d nimioperè in ea pugna laborabis,
am Domini voluntatem ſuauiter de-
târis. Ferenda erunt aduerſa pluri-
, plurimi dolores, & naturæ imbe-
itas horrebit calicem: at tu hæc tibi
es: Patris mei calix iſte eſt, hoc po-
o hunc potum bibit Rex meus Iesvs,
c poculo hunc potum bibam ego;
t Devs vt patiar? pati volo, aduer-
; omnia, omnes calamitates, omnes
lores ferre & perferre cum Rege &
D'eo meo cupio.

Meditatio
Decima tertia.

Rex milites obiurgat.

ÆLVDIVM I. & 2. *Eadem quæ ſuperiùs.*
ælud: 3. *Pete cæleſte lumen, quò illuſtratus obiurgationem rectè percipias.*

Punctum Primum.

AT Petro dictum, at n[redacted]militibus:
reprehendi etiam illos oportuit, nec

 verbis

verbis certè solùm, sed vltrice qu
fulminis flammâ, quâ saltem territi
scerent, quid esset Deum ignomini
vincire? At Rex mitissimus nescit
minare; non tacet tamen, sed facti
pietatem proponit, vt quid agant vi
Matt:26. re tandem velint. *Tanquam ad latron*
ver:55. inquit, *existis cum gladijs & fustibus c*
prehendere me.. Æquumnè id! liceti
arma contra me capitis? fustes geri
egonè latro? egonè prædo? quid f
mali? nihil equidem vel vobis testib
innocentem fateri me omnino debe
Fatentur sine dubio; nihil enim obij
unt, nihil respondent. cessant resp
sa, obmutescunt linguæ, cùm in inn
centissimi IESV vitâ næuus quæriti
homines tamē contumeliosissimis ei
armis persequuntur tanquam furen
tanquam latronem, tametsi nec fur
profectò nec latro, sed innocens s
sanctus sit. Quis enim Deo latrociniu
obijciat? quis cælorum Regem præd
nem appellet? Homines tamen p
uersi & peccatores eò loci Christur
Regem habent: quin eum peius etia
indigniusq; quàm latronem accipiu
cùm

n in eum committunt, quæ certè in
donem, quantũuis ſceleratum, nun-
ım deſignarent.
nſculpe hæc cordi tuo, Chriſtiane,
ba contra peccati fæditatem: Tan-
ım in latronem cum hoc, cum illo
mine in IESVM ruis? ſpecta tantiſper:
us tuus eſt, Saluator tuus, qui certè
nquam tuæ vitæ inſidiatus eſt, nun-
ım proditor tuus fuit, ſed fuit cùm
enſor fideliſſimus, tum amator ſua-
ſſimus.

Punctum Secundum.

Roponit alia quædam lictoribus
Rex mitiſſimus, factiq́; indignitatem
erit, dum ait: *Quotidie apud vos ſede-* *Matt:26. ver. 55.*
a docens in templo, & non me tenui-
. Non ſum latro, Iudæi, non ſum:
eſentem in templo quotidie ſpecta-
; quidnam ibidem egerim, vos no-
, qui templum vulpina pietate dicto-
n, factorumq́; meorum curioſi ob-
uatores frequentaſtis: nihil ex me au-
tis, quod vel improbitatem oleret,
ſtultitiam; nihil venatu illo veſtro
quam in caſſes veſtros redegiſtis.

 Quæ

Quæ agebam, recta erant; quæ do
bam, vtilia erant; quæ vobis optaban
salutaria inprimis erant.

Non es latro, suauissime IESV, n
es latro; innocens es, & pura Innoce
tia. Nihil est, quod vel hostis iurè t
obiecerit: Nusquam accessisti, n
quò Patris æterni honor, hominum
salus vocabat; non comparuisti, v
honestati aut moderationi locus n
esset. Quoties minùs proborum vsui
commodasti, probos plerumq; red
disti. Inter loquendum cælestis exe
plum fueras prudentiæ; inter vesce
dum imago temperantiæ, quicquid l
xum saperet, nunquam attigisti. Gr
uem quotidianæ refectionis necessi
tē quotidianus labor inducebat, & p
nè quotidiè necessitati aliquid deera
plus semper laboratum, quàm esur
plus sudatum ferè, quàm potum. Ne
pè tuus cibus erat, quàm plurimos v
bis tuis refici, ac in vitam nutriri se
piternam. Causæ igitur nihil est, cur
illi comprehendant; at est equiden
cur ego te comprehensum & ligatu
in animam meam inducam: verū ne
audeo,

leo, neq; modum ſcio. Quotidie te ara mihi præſentem offers, poſcis um vt te inſequar, vt capiam, vt vin- m: id tu ſemper expetis; at ego nun- am te teneo. Tenebo tandem te, Do- ne & Rex meus, nec ampliùs dimit- n te, ſed in æternum perfruar te.

Fac, mi Chriſtiane, capias IESVM, teneas captum. feceris autem, ſi ope- n dederis, vt è ſacratiſſimo Sacrificio, nenſa cæleſti, è pia meditatione, è ris concionibus, quàm vberrimus in fructus redundet.

Punctum Tertium.

Ffatus ſuperiora Rex, quæ inſuper ſpirituali ſenſu accommodari queũt Regis querelam de frigido diuiniſſi- æ Euchariſtiæ aut cultu, aut vſu: qua- dicat: Quotidie apud vos, Orthodoxi ei, adſum in templo, & non me tene- , non me capitis: illa inquam Rex fatus permittit tractari ſe modis, qui- is velint, aitq; *Hæc eſt hora veſtra, & poteſtas tenebrarum.* (*Luc: 22. ver. 25.*) Omnibus infero- m, terrarumq; incolis permiſſum eſt me, quantum libeat; ag[illegible], ſæuite, macta-

mactate, hora vestra est. Horulam
testas tenebrarum habet, non die
non annum. Non est quod nimiop
securum se iactet, qui peccatis vita
addixit; quicquid agit, quicquid p
cat, horâ vnicâ definitur. In manu p
cantis est, quod velit, agere; idq; p
mittit & quasi dissimulat Deus, cu
mox aderit hora, aderit dies, nec a
pliùs dicet; *Hora vestra*; sed hora me
sed æternitas mea; æternitas aut luc
aut tenebrarum, Nullam ô Anima, n
lam, ô Corpus, habete horam quæ v
stra sit, omnes horæ Regis IESV sunt
omnes DEI sunto. Nolo sit vlla ho
mea, ne vespertina quidem, quâ opi
cum ac operarum more aliquid op
ris priuato quæstui impendam. Dis
neat me opus Domini mei horis omn
bus. nolo me vnquam offendat Re
meus nihil agentem, nolo aliud agen
tem quàm ille velit. Immoriar ope
ri, quod mihi à Rege commissum est
hîc inueniar sub horam illam, quam
mercedi meæ Iudex iustus destinauit.

Non horas modò, Rex IESV, mea
nolo; nolo horarum quadrantes, nol
minuta;

inuta, nolo momẽta. Tuę sint omnes spirationes meæ, omnes motus cor- s mei, omnia mea, tuus sit minimus iam & extremus halitus meus, quem bi viuens ac moriens in igne charita- æternum consecro.

MEDITATIO DECIMA QVARTA.

Rex ducitur captiuus.

RÆLVDIVM I. *Historiam inspice.*

ælud: 2. *Sequere Regem, & iter illud imaginatione describe.*

ælud: 3. *Pete à Deo lumen, quo perspicias, quâ pompâ Rex deducatur; pete & lacrymas, quibus eum toto illo itinere indignissimè habitum deplores.*

Punctum Primum.

Iniuit sermonem suum Rex: impij verò suam horam inchoant: horam iuersæ posteritati deflendam, horam ternùm detestandam. Exordiuntur rmonem longè alium à verbis Domi- i. Audires tum: Cæde, tene, macta,

stringe,

ſtringe; audires ſtrepitus alaparum I gi prehenſo toties incuſſarum. Vide in vultu diuiniſſimo manus ſacrile luculentè deſcriptas. Audires ictus ctori, capiti, dorſo ignominiosé, cru liter, impiè inflictos. Videres illud A gelorum decus, illud cæli ornamen pedibus impiorum fœdum in mod conculcari. Quo quidem adeò inſo ti ac flebili ſpectaculo non minùs t riti, quàm mæſti diſcipuli, & in lach mas ſe & in fugam dederunt. Fer interea lictorum rabies, ſæuit ira car ficum, horror diſcipulorum pectora bruit; at inuictâ flagrans charitate c Regium impetus omnes animosè ſu net, abiectaq́; defenſione, ac deliga paterna voluntate manibus inult verbera plagaſq́; perpetitur. Quò, p DEVM, quò recidiſti, Rex Sereniſſim tené ego ſic omni ſolatio deſtitutu omni exutum ſubſidio in hoſtium p teſtatem redactum aſpicio? tenè fida la manus amicorum, tené puſillus e grex tuus deſeruit? Ignoſco; non m ror. Nunquam tam diro ſpectaculo i terfuerant, nunquàm tam inaudita ignomi-

ominiam viderant; quod vident, fieri uisse nunquam putârant, eòq; nec-n induti virtute ex alto fugâ miselli rtem declinant.

O dilecti discipuli, si tùm fortè vobi-m ego fuissem, quidnam animi ha-issem? quid egissem? primus (opinor) ga vertissem. nempe summa ea for-ido fuit, & formidinis causa grauissi-a, cui, vti nunc imbecillitas mea di-at, non dubitanter cessissem. Si enim m hæc cogito, exhorresco, quid si scrimini interessem? leuiora multò e nunc in fugam agunt, nec me quid-iam est instabilius, quid si animo prę-ns corporeque adessem? Impetrate æso mihi, Sanctissimi Discipuli à stro meoq; Rege veram animi soli-amq; constantiam, ne vel aperta mor-s pericula à meo me Domino vnquã ertant, cuius ope fretus nihil trepi-abo.

Punctum Secundum.

CRudeli ac pudendo lictorum comitatu stipatus Rex, non rhedâ curruue Regali, non equo phalerato vehitur,

tur, ſed inter pedites inimicos pec
progreditur, vel trahitur potiùs. Rap
tur Rex Diuinus barbarâ prorſus imn
nitate abſq; vllo ad perſonæ vel dig
tatem, vel innocentiam reſpectu. N
tant cœno viæ fractæ, exundant aqu
torrentes; per medium cœnum, per n
dias aquas eundum Regi eſt viâ regi
Fluctuat ille inter carnificum trahe
tium manus, & vinculorum tractu pr
pulſus paſſim collabitur, nec vinct
firmare veſtigium, nec lapſus aſſurge
niſi ægerrimè poteſt. Quid? adeo
perditus latro eſt Rex IESVS, vt ne lig
to quidem quietè ire liceat? non lice
trahendus, vexandus, raptandus ſo
eſt. Quid ita? quæſo: Nempe verm
eſt. Repere vermi conuenit per terrar
per columnam, per lignum: ibit ver
ibit, ac repet etiam per columnam, e
am per crucem.

Taceant, heu! taceant illæ hominu
voces: Quouſq; tandem huc illuc i
ctabor? quouſq; ſic abijciar? Quid eſ
purgamenta ſumus? Honeſtiora, qu
ſo! Parciùs iſta. Si necdum nouit, q
ſim, diſcet certè. Conticeſcant, inqu

: En IESVS propheta, Rex, DEVS
nibus post terga reuinctis toties hu-
abijcitur, , humi trahitur, humi re-
t, vt purgamentum habetur, vt quis-
liæ calcatur; at, ni fallor, honestio-
quàm tu meruit.
Benè habet. Nolo, amore IESV, nolo
cat mihi quicquid creatum est.
ijcite me, quibus libet, & quantum
et, abijcite, iactate me ludibrijs, lu-
entis etiam inquinate conuicijs; alli-
us Regi meo feram omnia, ac perfe-
o cum Rege meo. Interim autem be-
icas eius manus tam crudeliter liga-
deosculor, quæ tot morbo iacen-
sanitati restituerunt, tot mortuos in
am retraxerunt, tot famelicos prodi-
so epulo recrearunt. Patiar, patiar
as itidem sic vinciri manus, vt eò ex-
ditior curram, quò cælitus inuitor.
O manus Domini sanctissimæ! ô ma-
s castissimæ! ô manus fortissimæ!
nus plenæ cælestibus hyacinthis,
nus distillantes myrrham primam,
vos, obsecro, mihi subducatis, ne
e repudietis, ne à vinculis vestris ar-
atis. Libertas mea in his vinculis; ali-
: nulla est libertas mea.
Pun-

Punctum Tertium.

PRopinquat Rex Hierosolymis;
honoris causâ prodit nemo, ne
gratulator cōparet, nusquam audi
Matt. 21. *Benedictus qui venit in nomine Dom*
vers. 9. nusquam canitur: *Osanna in excel*
Marc. 11. *Osanna filio Dauid.* Alia omnia ho
vers. 10. perstrepunt. Personant contumel
maledicta, & iræ: clamatur passim:
lerate; impostor; impie: ecquid pa
re sentis præstigias? elabere nunc
potes. miracula nuper ostendebas; a
ede miracula: effice, ne vinctus tra
ris. Non apparent palmarum rami:
mirum aliter hodie triumphatur; fu
apparent, hastæ, conti, venabula; c
das à venatu reuerti, captâq; prædâ
stire venatores. Non vestibus via in
suro Regi sternitur, quin ne saxa qu
prætereuntur, quibus, ô quoties, R
offensus corruit.

Veneror ego Maiestatem tuam, R
Serenissime, sed & lugeo sortem tua
lugeo te sic hodie luto inquinatum,
sordibus scatentem, qui pauculos a
dies publico præconio Rex fueras sa
tatus

;. Fac oro, Domine, fac imiter bo-
:em, mansuetudinem, & humilita-
tuam, vt ne vnquam molestè au-
ı, si fortè non laudibus, sed vitupe-
:umulari contigerit. Tu, quò id ri-
æstem, suggere, quæso, satis ani-
uggere satis virium. Illud verò, Do-
e, de me habeat Maiestas tua: opta-
e maiorem in modum, vt quotquot
tales tellus capit, omnes obuiàm ti-
lutatum prodeant, omnes te vene-
ur, omnes debitum tibi pietatis reli-
iisq; pendant officiū. Ecce me pri-
n, qui gloriosum æternę Maiesta-
uæ nomen veneror ac prædico, teq́;
ro etiam vinctum.

Benedicte IESV mi, omnes vires
e, omnes facultates meæ, omnia
a mea, obuiam tibi prodeant, teq́;
ninum, Regem, Deum meum pro-
ıntur. profitebuntur autem te ad-
ante, donec me viuere volueris.

MEDITATIO DECIMA QVINTA.

Rex vrbem ingreditur, ad Annam Præsulem diuertit.

G PRÆLV-

PRÆLVDIVM I. *Legenda Historia.*

Prælud: 2. *Consiste Hierosolymis, atq;*
in Annæ Præsulis ædibus.

Prælud: 3. *Ora, vt Christi in vrbem ing*
sũ probè perspicere possis. pete quoq; a
ris affectũ, quo ingrediẽtem prosequa

Punctum Primum.

VRbs aperta præstolatur sanct
mum, at opinione sua nefari
vinctum. Stat in porta miles freque
& manus non minima Ciuium, qui c
spectum Regem non salutant, sed r
ledictis appetunt. Qui autem ducu
ob prosperè captum, prosperè eo
deductum gestire gaudio, lætitijs in
dere, vocem tollere, animo iuxta
corpore exultare. Interea diuersis
uium ædibus diuersa personant: En
quiunt, en IESVS ducitur. Captus t
dem est. affer lumen, cedo lumen;
so autem è fenestris IESV succlaman
insultant inimici: O factum benẽ! H
habes, legum contemptor, hoc hab
Tandem, tandem in casses fera fu
incidisti! pereat conuictor improb
rum, pereat impostor. Nonnulli v
Chr

ſto æquiores tumultu excitati, cor-
ucij ac in lacrymas ſoluti, querelis
emitibus domos complent: Heu:
iunt, heu decus noſtrum in hoſti-
nanibus! En Pater optimus vinctus
ur. Ille beneficus, ille Propheta,
Doctor tam præclarè de omnibus
tus tam indignè trahitur! O ſi teiu-
liceat, vir ſancte, ô ſi pro te vinciri
, innocentiſſime! ſiccinè deſeris
ô lumen noſtrum, ſiccinè languen-
olore amicorum animos ſine ſola-
ine alloquio relinquis? Specimen
ominum eſt qui Eccleſiâ militante
inentur. Horum enim alij acerbiſ-
m Chriſti necem piè deplorant:
erinde læti viuunt, acſi nunquam
iſtus mortem obijſſet; niſi fortè di-
li potiùs ſunt patienti Domino in-
ire, dum ea perpetrant, quæ ad vin-
, crucem, necem deniq; eum ade-
nt.

odem videntur referri, quorum
la Chriſtus ingreditur; ſunt enim
um pio dolore lacrymiſq; venien-
excipiunt: alijs, imò pluribus, do-
fletuſq; deſipit; gaudia conſectan-

tur, nec ea quidem quæ Christus, quæ mundus, quæ corpus approba

Secus omninò tu facies, Anima, ctu ac lamentis Regis tui mortem nuſq; proſequêris, lætitiâm mundi pudiabis, vt cæleſtem merearis.

Punctum Secundum.

REX in vrbe: (bonum factum) tra mænia ſecurus erit. Accurr Sacerdotes, Principes, Senatus, &c. nibus inimicorum Regem erept Conuolabit multitudo, eorum ſalt quos ille quondam mirifice perſa rat, medicum ſalutiſq; ſuæ parent defenſura. Aliud erat ruri, aliud horto, ac ſolitudine, vbi licentiùs gem habere temeritatis fortaſsè fue at in vrbe id profectò ſcelus eſt, cap le eſt, perduellio eſt.

Heu! heu! aliorum forſitan Princ ea fortuna fuerit; Chriſto ſecus om cadunt, qui rure quidem acceptus probè, in horto ignominiosè, in ſoli dine impiè; in vrbe certè improbiſſi ignominioſiſſimè, impijſſimè. Atqu vrbe multi viri docti, multi ſacris ad

multi religionis Magiſtri ſunt : in e loci ſacri quanta amplitudo? in vr- templum Domini, ſummi Dei ſa- rium, orbis miraculum, in eoq́; tot emoniæ, tot ſacra, tot pietatis offi- florent. Oh per Deum! etiam in e agitur cum Chriſto valdè quàm lè, petulanter, impiè.

Prodit nemo, qui defendat, qui vim eat; prodeunt verò quàm plurimi diuexent; prodeunt ciues, qui ad em depoſcant; prodeunt ſacerdo- qui interimant. Digna equidem ci- s, quam fracta tellus ſorbeat, vbi ſcelera exundant, quotquot inſana irulenta impietas poteſt effundere. Erumpit vndiq́; amens furore atq; ad ricidium inflammata plebs, conuo- paſſim ima vulgi fæx, Regemq́; affli- ſſimum iam maledictis, iam cœno, n ſaxis impetit, ac venenata contu- eliarum tela ore frendenti euibrat, ibus & caſtiſſimæ IESV aures, & cor iniſſimum, miſerè conuulnerantur. In vrbibus quid perferat IESVS, licet gitare. nempe hîc luxus, hîc libido, fraudes, hîc arrogantia, hîc amor

habendi, hîc, quicquid deteriorem
cere potest hominem, sedem fixit. N
sanè desunt vrbibus loca sacra, no
pla sanctitate illustria; at non loca,
templa pios sanctosq; ciues effici
exitio etiam futura ijs, qui secus viu
quàm ea vel postulent, vel indic
Videas certè non paucos religioni
dictos (vtinam eo animo, quem res
ta, quem Deus requirit) qui dum vr
incolunt, & interea in flagitijs volu
tur, aureas prorsus ædes cœno ac
dibus contaminant.

Largire obsecro, IESV Princeps
cis, vt in vrbibus veram inuenias pace
veram capias quietem. Enimuero
tibi quies, vbi frequens peccator an
inquietem. Ego, quoad potero, ijs
adhæsurum spondeo, qui tuam pac
amant, tuam quietem consectantu
quieteq; & possidere te, & possideri à
solerter student; tu modò ne despici
desiderium pauperis, ne auerseris vo
seruuli Rex æternæ gloriæ.

Punctum Tertium.

SIstitur Annæ CHRISTVS, non iud
candus, neq; enim summus is Po

x erat, ſed honoris gratiâ, ſocer enim
:Caiphæ Pótificis. Huc ſe recipit Rex *Ioan: 18.*
bẽ declinaturus : at nihilo hîc quoq; *verſ. 13.*
iùs habitus, quàm in horto: ſtat vin-
ſ ante hominem, cui nullo iure, nul-
ege ſubeſt : ſtat ante non iudicem
ex. Videtur porro Annas aliquid à
mino quæſîſſe, quod Euangelicæ
toriæ ſcriptores reticuerunt : (neq;
m infamis illa alapa apud Annam,
apud Caipham reſpondenti fuerat
uſſa.) Quid autem id quæſiti fuerit,
ɡitari, non ſciri poteſt. Cęterùm gra-
ſine dubio pudore confuſus ſtabat
e eum, qui nullam cauſam confun-
ndi habebat, nullam poteſtatem;
n etiam tueri inſontem ac in liberta-
n aut precibus, aut iure vindicare de-
erat : at tantum aberat, vt id præſta-
, vt etiam ad Caipham auctis vinculis
ci mandaret. Heu, Domine mi! vi-
nus certè quàm truculentus ſæuiat,
i iudex non eſt, quidnam tandem fa-
t iudex? Si hic, qui nullam tui pote-
tem habet, tanta ſæuitiâ addi vincu-
ibi præcipit; quid expectandum ab
, qui iuriſdictionem in te ſibi domi-

 natumq;

natumq́; arrogabit? quàm acriter i-
ſuæ in te poteſtatis effundet? Mal-
vt video, non vſitatum impendet, qu-
do is etiam, cui ius nectendi nullum
nexum te duci imperat.

Defle, Anima, defle Regem adeo
ſertum, cui è tot hominum milli-
nemo patronus, nemo aduocatus,
mo ferè non accuſator eſſe velit. Pa-
cinare tu, ora & Annam, vt innoce-
liberum eſſe patiatur; & lictores,
vinciant, ne detineant. Impende eti-
aurum, quo indigniſſimam Domini
xationem redimas. Tibi verò, fac, f-
quenter hæc in mentem veniant: Qua-
difficilè CHRISTVS liberatur, cum
vincula ductus ſemel eſt! hoc eſt: Q-
quis ſemel ſcelere ſe inuoluit, haud
quidem ille ita ſe maturè extricab-
Tuum igitur fuerit omnia peccata vi-
re, ne Rex tuus vnquã apud te vinciat

MEDITATIO DECIMA SEXTA.

Rex ad Pontificem ducitur.

PRÆLVDIVM I. *Repetatur Hiſtoria Caipha.*

Prælu-

ælud: 2. *Statue te in ædibus Caiphæ.*
ælud: 3. *Precare Deum, vt eius ope perspicias, quàm animosa sit innocentia, quæ neminèm pertimescit.*

Punctum Primum.

TVmultuosè magnoq́; strepitu ab ijs, qui pro ædibus Annę restiterant, ac- ptꝰ Rex est, vel potiùs contumeliosis- ıè acclamatus. Ibat tamen in tumul- llo nec pauca, nec ferenda ludibria beraq́; perpessus; ibat Caipham ver- agni mansuetissimi instar, non re- gnans, non responsans, &, quod mi- n, non inuitus: vt etiam modesto idem, sereno tamen vultu Diuinam andam proderet pulcherrimę hilari- is suauitatem. Præclarum tu crede tientiæ animiq́; cælestis esse typum, ıominias palàm DEI causâ sine tæ- perferre. Atqui eò Christiana res uoluta iam est; vt nefas ac scelus iu- etur, si fœda, tetra, famosa etiam, publica flagitia reprehendas, publi- præsertim, aut cum arbitris. Caue as, caue moneas: hostis, maledicus, nuiciator audies, odio insanabili ple-

 ctendus.

ctendus. Itané mi Christiane? pro
ita. Quid? nobiliorné aut sanctiori
mæ quisquam hominum Rege isto
Nihil equidem minùs: sed superb
sed impotens, sed edomandæ cupid
tis ac mortificationis inimicus, sed c
Deiq́; prorsus negligens est, ne dic
contemptor.

Obijciebantur tum Christo & m
ta, & nefanda, quæ credi ab audie
bus poterant, lacerabantur calumn
quàm publicis, tam inuictis compi
uiciq́; probris ac infamiâ IESV per
nabant; at is nihilo plus respondeb
quàm si audiret nihil, nôsset nihil. H
quidem miseros homines hodie capi
libus inimicitijs, odijsq́ue sempiter
distraherent, hæc eos in execration
vindictas, cædes, accenderent: &
men Christiani sumus, CHRISTVM
quimur, filij filiæq́, Christi, Chris
prorsus deuoti, cuius & amore & ex
plo quidlibet perpeti, ô quam freque
ter, nos paratos offerimus! Ita scilic
nempe cùm re ipsâ patiendum est, cù
Christi causâ ferenda contumelia, pr
sertim vbi nolimus; cùm audienda su

qu

æ non ſapiunt, iam Chriſti non ſu-
ıs, iam Chriſtum valere iubemus.
:go ſum, bone I E S V, qui pudore cō-
ıdi magnoperè detrecto, qui aſpe-
s haberi, imo appellari, prorſus re-
ʒio; ſed tuo animatus exemplo, tuo
tus auxilio perpetuum ac ſine indu-
s tam improbo mei amori bellum
lico, omnes amore tui laturus con-
melias, quò patrem ego te imiter, tu
: filium agnoſcas.

Punctum Secundum.

Ntroducta D E I Arca ad Dagonis ido- *1. Reg. 5.*
um, quod Maieſtatis Diuinæ non fe-
ns præſentiam, ante Arcam corruit.
troductus Rex I E S V S vera Dei Arca
ıò Deus verus in ædes Caiphæ, ædes,
]uam, ſummi Sacerdotis, vel potiùs
idoli fanum; qui cum Princeps eſ-
Sacerdotum, nullam Sacerdotij do-
n, nullam veræ virtutis commenda-
ɔnem habebat; idolum diceres, cui
:lamare Zacharias poſſet: *ô Paſtor, &* *Zachar. 11. v. 17.*
lum! Hic igitur indubitanter præſen-
Chriſto Rege corruiſſet, vti paulò an-
in Oliueto milites, niſi Dominus Sa-
cerdotij

cerdotij reuerentiâ Diuinitatis suæ
continuisset, qui grauiter debilit
Soarius Episcop: Conimbricensis apud Barrad: tom: 4. lib: 6. cap: 19.
(iam enim mille passus vinctus co
cerat) humillimé ante hostem illun
vinculis causam dicturus stabat. Sta
Rex, stabat Deus; at diaboli manci
at inferni ignis titio sedebat. Stabat
militas, stabat iustitia: Sedebat ta
reo tumens fastu iniquitas. Stabat
nocentia, stabat sanctitas funibus
contenta; at nocendi libidine infla
matum scelus alueo ripisq; egress
exundabat.

Ioan: 18. vers. 19.
Interrogat Regem Caiphas de di
pulis, interrogat de doctrina. Qua
inquit, homo vanissime docebas? q
dogmatis afferebas? vbi discipuli? c
eos consilio cogebas? vnde hause
quæ iactabas? quo vsus es magistro? q
docendi tibi potestatem fecit?

Ecquid hoc portenti? eône conte
ptionis deuoluta Sapientia est, vt
reddendam facti rationem, seq; pur
dam ab extrema stultitia compellatu
Non capies, non intelliges, Caipha,
sponsum. Æternam Sapientiam ca
roges de doctrina; bonam crede, sa

tarem

m crede; audire te doctrinam cæ-
em oportet, non cenſere.
At quàm frequens eadem apud nos
die cenſura eſt! excutimus Chriſti
iplinam, vel potiùs aſpernamur.
àm crebrò cũ docemur, regerimus:
r hoc? cur ita? quid ſibi vult ille mo-
? cur non aliter? quid ita ſcrutatur
mi latebras? quid efferri iubet, quod
conſcientiæ fundo ſepultum latet?
eſtaret iſta taceri: vix ſana hæc ſen-
tia: aliud ego cenſeo. Quid verò
c ſignificant? Superbiam certè, pro-
uiam, diffidentiam, ingratum ani-
m, periculum, exitium. Fit enim
rumq; vt fraudes Dæmonis, adeoq́;
e Dæmon, qui hac ratione in lucem
otrahi, exturbariq́; debuerat, hoc e-
m occultiùs recondatur, tanto vtiq́;
o ſolatio, quanto tuo detrimento.
Perperam agebam hactenus, Rex o-
ime, ſed emendare omnia, nihil ce-
re, docentibus humiliter auſculta-
, recta monentibus ſedulò obſecun-
are cupio: quod vt fideliter præſtem,
me, Rex, adiuua.

Punctum

Punctum Tertium.

Ioan: 18. v. 20, & vers. 21.

FIdenter respondet Innocentia: *palàm locutus sum mundo, ego sem docui in Synagogis, & in templo, quò om Iudæi conueniunt, & in occulto locutus s nihil. Quid me interrogas? interroga qui audierunt, quid locutus sim eis: ecce sciunt, quid dixerim ego.* Optimè resp des, Rex sapientissime, cùm testes que adeo auditores tuos interrogari bes. Nemo enim dicere potest, te n optima docuisse: fatebuntur vel ipsi h stes dicta tua plena sapientiæ, ple salutis fuisse. Velle latere, artificiu nequitiæ est, imò pars mali non m nima. Qui enim male agit, odit l cem, nec ferre potest, si videatu Qui probus est, palàm agit; nec t men eâ re propriæ laudi; sed glori Diuinæ, humanæq; saluti velificatu Beatus equidem, qui ita viuit, vt null facto, nullo dicto Regijs liberis, h est, redemptis Christi sanguine hom nibus offendiculo sit: cuius sermo salutem audientibus, & honorem De pariat, cuius deniq; facta ea sint, v

ne h

ostis quidem, quod iure carpat,
niat.
ælum ac tellus videant recta esse,
geris; nempe præstat agere bene,
m secus; imò agendum bene est,
è nequaquam: quod citra vanita-
fieri vtiq; potest, vt, quod ait Do-
us, homines videant opera nostra *Matt: 5.*
a, & glorificent Patrem, qui in cæ- *ver. 16.*
est.
ic vixit, sic glorificauit Patrem suũ
Sanctissimus, eamq; ob rem audiri
es iubet.
Gratulare tibi, Anima mea: est enim
od gaudeas, Regem tuum adeò San-
m esse, adeò salutaris exempli, vt
ocentiæ vel inimicos testes postu-
tu quoq; talis vt sis, studiosè enitere.

MEDITATIO
DECIMA SEPTIMA.

Regi alapa infligitur.

ÆLVDIVM I. *Historiam de Christi alapa recole.*

Prælud-

Prælud: 2. *Consiste in ædibus Caiphæ*
Prælud: 3. *Pete cælitus, vt à Rege pati*
tiam ediscas, eiusq; dolorem & ag
scas & sentias.

Punctum Primum.

COntumax visa est ac superba resp
sio Militi, qui armatus Regium
tus stipabat, homo petulantissimus
post natos homines longè improbi
mus, qui spectante Pontifice, Sacr
dignitatem personamque re ipsa vio
uit, cum in iudicio nullâ causâ, nu
crimine, nulla iudicij irreuerentiâ a
maduersâ acerbam, ignominiosam,
tolerabilem Regi alapam incussit.
inquit, *respondes Pontifici?* obstupesc
Ioan: 18. tellus, stupete cæli! Regem, DEVM
vers. 22. nalitius nebulo depalmat! os Diui
seruus verberat! Cataphractos serui
dextra digitos delicato Regis vultui i
scribit, palamq; ac iniuriosissimè in i
dicio confundit! lęsam Pontificis Ma
statem per summam calumniam obi
ctat! dolorem peramarum infligit! A
mihi hæc mihi debebatur alapa, q
Regem meum sæpenumerò despicat
duxi,

, cùm eo ſpectante non pro eo, ac
it, multa cogitaui, dixi, feci: ve-
tuam tu, Rex meus, faciem obie-
. Gratias ago æternæ bonitati tuæ,
d hanc alapam ſubieris, meq́; para-
offero ad præbendam vtramqúe
illam in tua me cauſá percutere
nti: promptum me habes ad ferẽ-
contumelias, confuſiones, obtre-
ones: tuâ modò adiuuer ope.
acent quidem hæc mihi, mi ho-
ſed nec minùs illud expoſco, nul-
amplius tu alapâ me ferias. Nimi-
etiam dum regno in cælo, innu-
as ab hominibus alapas perfero. lõ-
imiûm qui peccant manus habẽt,
; vitioſa voluntas ita diducit, vt ſo-
Maieſtatis meæ, ipſaſq́; adeo ge-
meas attingere poſſint, ac cædere.
verò pauci ex ijs ſunt, qui Diuinis
quijs mancipati æternùm ſe mihi
ſecrârunt. Horum erat quidem pijs
ibus, ſtudijſq́; religioſis, ac ſalutari
trina peccantium manus ab iniu-
neis arcere: at, quis credat? illi ipſi
rias improborum dextras me per-
ùri apprehendunt, modoſq́; qui-

bus me impij violent, tradunt imp
mi, & quò cædat violentiùs, ani
plerisq; faciunt, dum facta nefaria,
minaq; ferrum & flammas merita
tenuant, palpant, suadent.

O sacra IESV mei facies! ô vnic
Angelorum hominumq; decus; æ
nùm te cælum iuxta ac tellus depra
cent, æternùm te summa ac ima ve
rentur. Crediné vnquam potuit, t
tam tibi inustum iri ignominiam?
tuitné Sacrilega mediastini tam fo
tibi imprimi manus? Ne feri Rege
Carnifex: me feri; me iure potes,
merui.

Tu, mi IESV, mihi parcis; tu m
debitum in te deriuas supplicium,
pateris, ne patiar ego. Tuis ergo p
uoluor pedibus, gratesq; pendo bo
tati tuæ, quasuis amore tui conte
ptiones æquo ac libenti animo, te p
pitio, te adiuuante, laturus.

Punctum Secundum.

NEmo Regē tuetur. non cælo plu
incendia, non vltores vrsi è lust
conuolant, hiatus terrarum concl
torpent,

pent, ſtupent velut obſeratæ infero-
n fauces, reiné tam inauditæ admira-
ne, an Domini neglectu? Sed enim
RISTVS odium, neglectumué pro-
tò non meruit, melior vtiq; Moyſe,
ior Eliſæo, ſanctior quouis Prophe-
um. Derelictus tamen ab omnibus
, nec é tanta turba vnus eſt, qui ei
bulo ſaltem patrocinetur. Iudex
eriq; omnes tam inſigni innocentis
iriâ plurimùm lætantur. Vltrices
oium flammæ ruite in Sacrilegum,
ede tellus barathro datura impiũ,
as eſt ſuſtineri Conditoris tui per-
ſorem; erumpite belluæ, conuola-
mmanes feræ latronem ac parrici-
n diſcerpturæ, qui tanto in DEVM
ore deſæuit. Vos ſaltem Tartarea
menta ciuem veſtrum vobis etiam
eriorem rapite. Nihil horum, beni-
tas, manſuetudo, miſericordia cir-
nſtant ac tuentur perire meritum.
æſtolatur Rex, ſuſtinet manum vin
em, non vult mortem peccatoris,
vt conuertatur, & viuat.

Talem ſe DEVS hominibus exhibet.
ma illi capiunt, Deumq́; dum pec-

 cant,

cant, oppugnant: DEVS autem & t
ræ præcipit ſuſtinere peccantes, &
lo ſine intermiſſione moueri, & iur
tis, quamlibet improborum vſibus
ſeruire, quos etiam à dæmonum ra
iugi tuitione defendit; cùmq; mon
tò delere poſſit delinquentem, no
delet, ſed clementer expectat dum
ſipiſcat; nec perire ſinit, qui corr
poteſt.

REX miſericordiſſime ac Domi
mi, ecquæ tandem hæc inter nos co
tentio? ego te lædo, tu me lædi veta
ego te offendo, tu me defendis; ego
iniurijs laceſſo, tu me beneficijs cum
las! vincit improbitatem meam bon
tas tua, impietatem meam miſerico
dia tua, quâ fretus ſtatuo ac recipio n
hil vnquam acturum me, quod ſcia
eſſe contra te. Colere autem te, laud
re te, diligere te æternum bonum me
per totam æternitatem volo, decern
promitto. Tu fac Domine vt facian
quia ſine te facere nihil poſſum.

Punctum Tertium.

RESpondet Rex alapæ ſed non ala
pâ, non conuicio, non maledicto

Si

nalè inquit *locutus sum, testimonium* *Ioan. 18.*
hibe de malo, si autem bene, quid me cæ- *ver. 23.*
? Nil iræ, nil vindictæ Regium hoc
ponsum sapit, plenum est charitatis,
num patientiæ. quippe paratus Rex
t alteram percussori maxillam præ-
e; idq́; satis docent pleræq́; aliæ ni-
leuiores iniuriæ, verberaque sanè
rba, quæ tacitus, ac velut elinguis
tulit. Respondendum autem nũc
fuit, *primùm*, quò doceret nihil à se *Barrad:*
tra Pontificiam Maiestatem pecca- *16. c. 19.*
n: *deinde*: os ictui repetendo tum
bendum esse, cùm meliùs non est
m vitare: *deniq́;* à iudice non nisi
um, probatum, & conuictum cri-
n puniri debere; quod autem rectè
um sit, intactum esse relinquendũ.
At quidnam est, quod Rex non aspe-
in percussorem inuehitur, nec ver-
saltem acerbiore tantum facinus
tigat? sed solùm, *Quid*, inquit, *me*
is? Innocentiam tantummodò ex-
nit. Puerulum loqui putes, qui nec
fci, nec arcere iniuriam potest, cum
ore duntaxat quærit: *quid me cædis?*
Pauperum, contemptorum, extre-

meǽq; fortunę hominum responsion
Rex purgat: *Quid me cædis?* Verum
Rex innocentissime, cur cædaris c
sę nihil est, culpam in te ne Diuinus
dem oculus deprehendat. At nos qu
tauis affecti ignominiâ quærere n
possumus: Cur me cædis? cædi vid
cet sæpè admodùm meruimus, null
iure detrectare possumus supplici
Grauissimas etiam pœnas, calamita
dolores, ærumnas, contemptiones
miseris; nihil horum fuerit sine ca
Dici tùm & potest & debet: Illud
plectitur, ô anima, illud luimus al
rum, illud tertium, illud decimum,
lud centesimum punitur. Confite
Rex Sanctissime, omni me dignum s
plicio; confiteor hanc ipsam alapa
mihi decretam fuisse, sed eam in te au
tisti. responso tamen hoc innuis ad
recundiam meam, me prorsus, non
alapam meruisse.

*Æ*ternas tibi, ô Rex, laudes repe
do, gratiamq; posco aliquid amore
patiendi. Certè, Domine mi, prob
omnia maledicta, & iniurias exemp
tuo ferre percupio. quin etiam si qu

os

neum conuitio, aut etiam pugno
berauerit, non alio id animo, quàm
nus tuum accipiam: ita enim ad tu-
vtcunq; accedam similitudinem:
od apud me & est, & esse debet per-
gnum, tua modò mihi nusquam de-
fficax gratia.

MEDITATIO DECIMA OCTAVA.

Rex testimonijs vrgetur.

ÆLVDIVM I. *Idem superiori.*

lud: 2. *Persiste in Domo Caiphæ, quò multi falsi testes conueniunt.*

lud: 3. *Postula gratiam, quâ adiutus Patientiæ silentium à Rege ediscas; pete simul piæ commiserationis affe-ctum, quo Domino tot contumelijs appetito gratificêre.*

Punctum Primum.

Octurnis tenebris Solem æternum
iudicabant Tartareæ tenebræ, ma-
æq; aliquid in luce illa vestigabant;
nq; id non possent per se, aliunde

opem arcessebant. Quærebant sci
falsos testes sacerdotum Principes,
rebat Senatus, vt esset vnde minor
uidiâ Regi necem afferrent. Ecquid
Deum id iudicij futurum est? qûi
dem patebit veritas? quî consistet
tas, vbi odio, maleuolentiâ, inuidi
stium corda redundant? Quænam
iudicum integritas est? quod iust
studium, vbi elidendæ veritati tam
licitè mendacia conquiruntur? I
cesné credam, an rapaces lupos,
efferatos leones, quibus ius est inat
ta iniuria? qui agnum mansuetissi
vndiq; velut indagine clausum lani
ri circumstant. Iudex æquus veros
stes quærit, falsos iniquus. Iudex ins
tem absoluit, damnat nocentem:
hîc germana & æterna Innocentia
Prou: 21. necem petitur. Rectus iudex quod
ver: 30. ctum est iurè examinat: hîc nihil gr
Ita us mendacio. Verumtamen non
ex Græco consilium contra Dominum. En c
Mar. 14. fluxit turba testium; at testimoniu
ver: 56. erat nullum, quo reus damnaretur. *n*
Barrad. *erant testimonia digna morte.* Nil n
lib. 6. c. rectum deprehensum in Rege, quam
20.
ipse

, vt testimonium perhiberetur de
lo, postulârit. Innocentia non po-
nisi innocens iudicari: Quid si ego
candus stetissem, non equidem te-
erant quærendi. Res omnes creatę
mihi voce succlamassent: *Reus est*
tis. moriatur. At tu vicariam hîc
ram mihi nauas, Rex clementissi-
, pro me iudicaris, pro me damna-
pro me necaris, ne in iudicio tuo
n damnandus. Quod vt consequar,
icare me ipse, & iudicari, dum viuo,
o; culpari hîc & reprehendi volo:
pas lachrymis & pœnitentiâ amoliri
luere volo: culpæ autem aliquid re-
ere æternùm nolo.

Punctum Secundum.

[Ouissimè autem venerunt duo falsi *Matt:26. ver: 6.*
testes, qui eâdem operâ & accusa-
it Regem, & testabantur: *Hic*, aie-
it, *dixit: Possum destruere templum*
, *& post triduum reædificare illud.* Ver-
Regis recitant, sed à Regis sensu im-
ne quantum discedant! Rex enim
corpore id suo dixerat, testes de tem-
, quò Iudæi conueniebant, acce-

perant, ac idcirco falsò aç peruersè i
ficantur. Animaduertẽ hîc virul
malarum mentium ingenia, quæ in
teriorem partem omnia capiũnt, ve
& recta æternæ Sapientiæ dicta ad c
mniæ libidinem nequiter detorqu
Eò tandem eò Rex Diuinus inter m
tales deuenit, vt sacrosancta myste
cœlestis plena dicta sua temerariæ
probitatis vel sacrilegæ stultitię dam
ri videat? Ne igitur tu mirêre, si d
tua, si facta, si intentionẽ perperàm c
interpretabitur. Si res ea est, quâ off
di iure nemo debeat, nihil morare c
suras hominũ. Sat est Deo probari, qu
agis: Non es melior, quâm oculus ille
deat; non deterior, quâm testis ille sc

Attende prçterea patientissimam R
gis tui bonitatem; vt tacet! vt non r
spondet! Verum est, templum hoc d
moliri possum: idem triduò restituer
& hoc possum? quid tum? quid hîc c
minis, quid mali est? Nihil. Tacet Ies
tacet Rex tuus, ac in optimâ etiam ca
sâ nihil respondet, nihil innuit, vnd
laudis aliquid oboriri possit, si, qu
possit, aperiat. Atq; hoc quidem sile

efutare videtur illos cogitationum
rarum sermunculos, quibus con-
pto animi interitu , nos ad liberè
candum futuræ pœnitentiæ, & re-
erandæ gratiæ Diuinæ spe anima-
; templumq́; Dei, animam inquam,
cando destruimus , repetitâ scilicet
atione restauraturi.

Certum mihi deliberatumq́; est, Do-
e, nullam amore tui calumnijs ex-
tionem obtendere. Tacebo, & pa-
tuo fretus auxilio, tuo doctus exem-
Quodsi Peccatum animæ meæ de-
entum ac destructionem molia-
non patiar, quantalibet spe veniæ:
o, nolo hîc perniciosam futuræ con-
onis illecebram. Confitebor tamen
nillimê aduersum me iniustitiam,
m, si quando labi contingat, quod
quam volo.

Punctum Tertium.

Isâ patientissimi Regis modestiâ
Caiphas, nulloq́; elicito responso
git: *Nihil respondes ad ea, quæ isti ad-* *Matt. 26.*
um te testificantur? Reus es, testimo- *vers. 92.*
vrgeris: refelle, si potes; quid taces?
Respon-

Responde Domine, Responde Rex
nocens es. deesse tibi nunquam po
quod calumnijs reponas, testific
nes nefarias citra negotium conue
Non facit Rex, quod tam facile po
factus tanquam *surdus non audiens*,
quam mutus non aperiens os suum.

Luculentam tibi, ô homo, ferer
rum conuitiorum ac ludibriorum
tionem Rex tuus tradit. ea vero est
lentium. Certa enim hæc & com
diosa ad Patientiam via est, si læsus
guam primùm teneas, deinde tun
tuantes contra iniuriam cordis cog
tiones comprimas.

En iterum ac tertiò, Domine, tac
volo: contradicere nemini volo; tu q
so linguam meam, tu os meum co
ne, si quid tùm fortè secus, ac tu ve
eloqui velim; tu, quæso, cum hoc
centis schemate, quod nunc conte
plor, pro oris mei ostio excuba. N
puto, eum laborem refugies, quia b
nignus es, humilis es, amans mei
non renues esse ostiarius oris mei, q
es ostium ouilis tui.

MED

MEDITATIO DECIMA NONA.

Rex adiuratur.

ELVDIVM I. *Historiam relege.*

ud: 2. *Adsta Christo apud Caipham.*

ud: 3. *Pete Diuinum lumen, vt quò te emendare possis, malitiosam Caiphæ improbitatem probè cognoscas. pete & doloris affectum, quo insignem Domini contumeliã deplores.*

Punctum Primum.

Rebat Caipham Regis silentium; responsum igitur vt exprimat, maſſimo Regẽ adoritur sacramento: *ro te,* inquit, *per Deum viuum, vt di-bis, si tu es Christus filius Dei?* Ad hęc stus: *Tu dixisti. Verumtamen dico vo-modò videbitis filium hominis, seden-dextris virtutis Dei, & venientem in bus cæli.* Scelus è sacerdotis ore pro-at, sermo fraudulentus; verbo ro-quasi studio veri, re autem ansam æ calumniæ vel captat, vel struit. rum palàm dicit Rex, seq; quod est confi-

Matt. 26. v. 63. 64.

confitetur, prædicit etiam non amp
ab aduersarijs se visum iri, nisi in ill
premi iudicij tribunali, cùm non
reus, sed iudex & vindex in treme
nubium maiestate radiatus corusca

Credo ego tibi, Rex sancte, cred
Christum esse Dei viui filium, spe
fore, vt te in tuo illo iudicio securu
lætus aspiciam, diuinumq; tuum
men laudem ac prædicem in æterni
tametsi adeo contẽptum te ac mis
bilem hodie ante Caiphæ tribuna
deam. Oro autem, Domine mi R
ne Caiphæ solùm, sed alijs quoq; h
ipsam veritatem denunties, vt omn
qui sis, verè cognoscamus, omnes
dicia tua quæ non effugiemus, d
vtiliter licet, reformidemus; sic eni
fiet, vt non peccemus.

Age, anima, hæc sæpius tecum
quere: Videbis Iudicem in horre
maiestate fulgurantem. Vide, quo
modo exceptura venientem; recre
te dolores eius, saturent te opprob
eius, fer libenter contumeliam pro
si regnare vis cum eo.

Puncti

Punctum Secundum.

Vdita Veritate ſcidit veſtimenta
ſua Antiſtes, ideoné? quòd non *Matt. 26.*
t tam impiè Regem tantum ſe prę- *verſ. 66.*
e accipi? Nihil minùs: An certé, vt
eptum animo virus eijceret? egreſ-
ſceleri patefaceret? inuidiæ liuo-
e funderet? ſcelus pœnitendo de-
ret? nihil horum. Num fortè, vt
ari dolore contritum cor pande-
minimè. an deniq; iniuriâ Dei in-
matus, Diuini honoris imminuti
re veſtem patrio more diſcerpit?
videlicet prætexebat, hoc volebat
lligi, cùm Regem blaſphemum ac
eum impium appellabat. Sed alie-
mum profectò Regi crimen impin-
niuriamq; facit, quâ nulla imma-
eſſe poſſit, cùm eum, qui à Religio-
no Dei cultu nullo temporis mo-
to vacat, in blaſphemiæ crimen
at; eum, qui à peccandi libidine
iſq; moribus retracturus mortales
tùs venit, nefarium, impium, ſacri-
m pronuntiat. Cor impium! ô a-
te dolor tetigiſſet! ô non veſana te
otentia, ſed ſalubris pœnitudo cō-
uulnera-

uulneraſſet! quâm beatus eſſes ho
quâ fruerêre voluptate! At quia
tareo turgebas veneno, iræq; ac li
veſte diſciſſâ operabaris, Tartareis
ciaris incendijs. Ad inferos deturb
es, Caipha, diſcerpiturq; non iam v
ſed anima tua, diſcerpta inſuper ſub
lo gens tua deſtituta ſacerdote, ſac
cio, Rege.

Aliter tu, ô homo, cor tuum ſcin
ſcinde dolore, mœrore, criminum
teſtatione, eòq; vel maximè, quòd
delictis eò contumeliarum deiectu
Rex tuus, quòdq; tu, cûm noſſes ſic
temptum, ſic vexatum, ſic calum
obrutum tuâ causâ Dominum tuu
repetere nihilominùs ſis auſus iniu

Diſrumpere dolore ac diffluc,
meum, defle Regis ignominias, d
tua crimina, quibus Saluatorem tu
ad ſubeundam blaſphemiæ infami
adegiſti. Supplica verò Regi tuo,
eius beneficio diminuantur hæreti
rum errores, impietas Ethnicorum,
citas Iudæorum, à quibus IESVS b
ſphematur. Pete item, vt peccanti
corda ſalutari ac perfectâ pænitudin
ſcindantur. *Punctu*

Punctum Tertium.

Onsulitur Senatus: *Audistis*, aït Pon-
tifex, *blasphemiam; quid vobis vide-*
Omnes manibus & pedibus Re-
condemnant, omnes pronun-
: *Reus est mortis. Reus est mortis.*
nàm obsecro? IESVS Rex! erras,
a Impietas, erras: Vitam mori iu-
Innocentiæ noxam obiectas, Re-
anctissimo sacrilegij scelus ingeris.
n est reus, ô homines, non est reus
IESVS; Reus est mortis Caiphas,
Senatus, rei Iudæi, reus ego, rei
nes vos: IESVS autem dignus qui
rnùm viuat, dignus qui immortalis
enner. At vicem hic nostram obit
, Anima; nostros ille assumpsit rea-
aitq; alacriter: Ego reus sum, non
; ego sum reus; me tollite, viuant il-
Si meminisse horum vellent ingra-
ortales, si miseras hominum men-
hæc pulsaret cogitatio: IESVM cæ-
um terrarumq; Regem reum se pro
; vltro fecisse, sententiam capitis
iniquam subijsse, certè aut nunquã
non tam facilè ab eius amicitia de-

fluerent, nunquam vetitas volupta
vetita lucra Christo anteponenda
cerent. Quod dum agunt, reipsà
cul dubio, factisq; exclamant: Reu
mortis IESVS. Talium tamen t
Christo iniquorum inter Christian
DEVS bone, quàm ingens numeru

Habeam ego id à te obsecro,
IESV, vt nunquam in me ac per me
riaris. Emori enim potiùs cupio, qu
ab amore tui vel momento descisc
Ne autem alij quoque te aut desera
aut reum mortis iudicent, fidelem
peram daturum me spondeo.

MEDITATIO VICESIMA.

Rex conspuitur.

PRÆLVDIVM I. *Vide Historiam.*

Prælud: 2. *Subsiste in angulo quopi ædium Caiphæ, vnde videas, q rerum geratur.*

Prælud: 3. *Ora, vt contumelias Regis c rè perspicias, eisq; indoleas.*

Punctum Primum.

'pietatis Regem Caiphas damna- *Matt. 26.*
it, cæteri mortis reum pronuntia- *vers. 67.*
t, ac certatim velut Sacrilegi homi-
faciem conspuerunt. Fœda Hebręis
ominia fuit, faciem hominis despui,
ue liquidò lex Mosaica præscribit, *Numer:*
e censet: hominem, cui Pater spuis- *12. v. 14.*
in faciem, septem saltem diebus eru-
cere debuisse. Hac ignominia no-
ır, imò fœdatur IESVS. In vultum
gium, cuius aspectu satiari nunquā
itę mentes possunt, in vultum illum,
o speciosior, amænior, suauior nul-
fuit, nullus erit, homines vt abie-
ssimi, ita sceleratissimi, satellites, li-
ores, carnifices, è teterrimis faucibus
tidas, ac lutulentas sputorum feces
ıctant? Itanè vilior ædium angulus
n est serenissimâ IESV facie? itanê
cum obscuriorem nullum hæc do-
us habet, quàm sacrosanctum IESV
ltum? Itanè detestabilis IESVS est,
facie conspuendus sit? Atqui nihil
s oculis, nihil hac fronte verecun-
us, nihil his genis castius, nihil hoc

ore sanctius. Nulla licentia front
hanc perfricuit, nulla impudentia
tum hunc afflauit, nulla scurrilit
nulla procacitas, nulla nequitia, di
na hæc labia violauit; quorsum igi
tam tetra sputorum ignominia?

Torquetur vinculis Rex, torque
calumnijs, torquetur, heu, dedecor
inaudito. Tua hæc inuenta sunt, p
cator ingrate, tua hæc facta, tu Reg
impijssimo ac impudentissimo spu
contaminas. Quandonam? Tùm eq
dem, cùm nihil oculos ipsius reuerit
qui te profundissimis etiam abditu
ac sepultum tenebris intuentur, pecc
re non dubitas; cùm palàm sine met
sine pudore scelus admittis. O quot
lium sputatorum hodie millia tell
sustinet!

Patere extergam hanc fœditatem
vultu tuo, Rex IESV; meus is honor
rit, mea dignitas, detergendâ è facie t
sputorum illuuie distineri. Faciam i
Domine, te adiutore, minimasq; etia
animi mei maculas solicitè eluam,
ne cæteri faciem tuam, id est, anima
suas, flagitiorum sputis coinquinent

studiosè

diosè inuigilabo. Quia verò non de-
nt, qui in Sacræ Pœnitentiæ tribuna-
præclarè ac vtiliter id negotij obeunt,
o, vt ſuggeras eis vires, cæleſtemque
udentiam impertias, vt quàm opti-
è tuo redemptas ſanguine emundent
imas, dilectorum præſertim tibi Re-
gioſorum, qui vitæ tuæ imitationem
ofitentur. Diſce hinc quoq; Anima,
tientiam; ſi quis fortè turpiſſimam
bi calumniam in faciem coniecerit, ſi
e te detraxerit, ſi famam tuam, quaſi
ediſſimo ſputo, falſo crimine conta-
inauerit; pati hæc, Regem eſt imita-
; hæc moderatè ferre, verè Chriſtia-
ū eſt. Cupio, Domine, cupio quàm
roximè ſequi te; vt aſſequar, adiuua
te.

Punctum Secundum.

Ppletus ſputis Rex erat, ſed necdū opprobrijs ſaturatus. à ſputis ergo
entum eſt ad verbera. Vultus Regius
im fœdè conſputus ecquidnam eſt a-
ud, quàm obductum horridis nubi-
us cælum? Nubila verò hæc, vide,
uid pariant! pariunt ſæua tonitrua co-

 laphi-

laphiſmatum ac ictuum, quos paln
pugnis, calcibus furens improbor
colluuies infligit: en, quàm denſa
parum grando Regis ora obruit! qu
vehemens pugnorum & condylor
procella in Sanctum Domini coll
caputq; deſæuit. nec pugnis palmi
res tota geritur, detractas nonnulli
dibus ſoleas venerando Domini ca
ti, vultuiq; ſceleſtiſſimè incutiunt.
hil eſt, quod hodie in Regem non li
at, defendere tantummodò non lic
Flete, lumina mea, flete; ſoluat vos
lachrymas tam contumelioſum Re
tormentum. Deficiat dolore, quidqu
in me virium eſt, quia vnicum & æte
num bonum meum tam crudeli m
ctatur ludibrio. Miſeremini per Devi
miſeremini, tenete furorem, ceſſat
deſiſtite, innocentem cæditis, ſanctu
mactatis.

Ex Græco Barrad. lib: 6. c. 20.

Euaneſcent equidem noſtræ illæ
gnominiolæ, quibus, ah! in rabiem v
que plerumq; agimur, ſi Diuinum Re
gis Iesv os, vultumq; ſic acceptum a
ſpexerimus: quantùmuis enim pugni
crepidisué ora nobis verberentur, quã

tumuis

uis cœno mersi calcemur: quantu-
ı id est his Regis nostri contumelijs
nparatum.?
At enim quò assurgimus, Anima?
m verum est quidem, magni rem
riti, Regiq; pergratam fore, si cola-
os etiam sine culpa sustinuerimus:
ì leuioribus ordiamur. Aculeos pri-
m verborum æquo feramus animo,
eremus postmodum ictus etiā ver-
rum. Perlibenter ad summam eua-
em perfectionem, Rex ac Domine
, perlibenter te quàm proximè se-
erer: at sine te non possum. Oro ita-
e primùm, vt efficax, quò id præstē,
hi præbeas auxilium: deinde, vt qui-
nq; me verbo, factouē læserit, id si fie-
otest, citra peccatum teq; minimè
ito fiat: deniq;, vt eâdem ipsa condi-
ne, saluâ mea innocentiâ, salua alie-
conscientiâ, ab omnibus cōtemnar,
uitijsq; ac etiam verberibus petar.
ui enim quolibet ictu accessionem
ri & meritorum in terris, & prœ-
orum in cælis; noui hac me ratione
eliciùs expressurū ignominias tuas,
aciliùs eluturum culpas meas. Quod

si tuam tu suauitatem affuderis, du-
fient etiam colaphi; tuoque vel præ-
pto vel exemplo confirmatus, læ
percutienti alteram quoque maxil-
præbebo.

Punctum Tertium.

Matt. 26. vers. 68. Cædunt impij, ac simul illudun-
Cerne ludibrium! velant ocu-
vultumq; Regis, Christi, DEI; pug-
que incusso rogitant: *Prophetiza n-*
Christe, quis est, qui te percussit? Ins-
quæsitores! mænibus etiam solidi-
rupibus lumina hæc obsepite; vide-
ac perspiciunt non modò quid aga-
vos, sed etiam quidquid ab vniuer-
mortalibus, quidquid à singulis vb-
locorum geritur. prodere ac nomina-
singulos & singula Rex potest, pot-
punire; sed neutrum facit, quia no-
dum adesse tempus voluit, quod ip-
sibi præfiniuit. Dissimulat omnia, qua-
nihil videat, cùm imas cordium fibra-
occultissimasq; animorum latebras h-
beat perspectissimas. Bonitatem h-
ille nobis suam *primùm* declarat, *dein-*
instituit nos, Patientiæ velum cordi, o-
culis,

s, linguæ, manibus inducendum
, quoties molesti nobis quidpiam
eritur; *denique* exequitur id, quod
æ vaticinio antedictum est, *Faciem* *Isaiæ. 50. vers. 6.*
nit ille) *meam non auerti ab increpan-*
s & conspuentibus in me.

am tandem saturaris opprobrijs,
sanctissime; nimis vt video istæ te
iunt epulæ, tametsi profectò nimis
dæ, nimis insipidæ. At mihi tuæ istę
bes, Domine, valdè quàm desipiunt;
dę sunt, digeri à corde meo non pos-
t, prorsus non mei stomachi. Acce-
igitur charitatis tuæ flamma, quæ
coquat, quod crudum est; emolliat,
od durum est: & spero fore, vt con-
nam ac in salutarem succum con-
rtam, quicquid obtuleris.

Deflenda tibi, ô Anima, est eadem illa
ominia, quâ etiamnum appetitur
SVS ab ijs, qui in sacro Pœnitentiæ
nfessionisq́; mysterio, aut sacrilego
dore aut lethifero metu subticent
ccata, quasi IESV oculos Iudæorum
orum more obnubant, illudantq́; ve-
o. Obsecra vero Regem, vt eius be-
ficio syncerè omnes cum eo agant,
tuq́;

tuq; pariter cãdoris ac fidentię salu
studia consectare, non ignara Re
tuum omnia nosse, omnia videre,
esse quidquam quod eum fugiat.
am ille solùm fidem explorat, dum
arcana conscientiæ proferre iubet.

O Domine, ô Rex, ô mi Devs,
omnia præsentissimus intueris, illu
intelligentiam meã, inflamma volu
tem, vt candorem in vita mea tene
quem tu vis, & minimè fucatè tibi
ream, prout præcipis. Tu cor me
perspicis, tu vides nil esse, quod ca
tum velim. Cor meum tibi non solu
pando, sed & trado, quod pro tot n
lis amore mei susceptis, quæso, pro
tio vultu suscipere ne dedignêre.

Illud itidem dispice, homo: Reg
tę percusso non esse diu diuinandu
de percussore. repentè indicabit: T
me percussisti illo peccato, illo mome
to, loco illo. Nolis igitur percute
Regem. Nolo, Domine, tuus sum se
uulus, famulari tibi, hærere tibi æte
nùm cupio; quin ne manum quiden
non solùm contra te, sed ne aliter qu
dem ac tu velis tollere volo, ac ipsa

etiam

n delictorum minutias & vmbras
itare statuo, vt Diuinæ Maiestatis
oculos continenti voluptate recreē.

MEDITATIO VICESIMA PRIMA.

Rex à Petro abnegatur.

ÆLVDIVM 1. *Historiam Euangelicam inspice.*

lud: 2. *Propiùs Regem accede in Caiphæ palatio.*

lud: 3. *Pete cælitus & gratiam cognoscendi, quàm horribile sit Christum abnegare, & doloris affectum, quo Regi sic abiurato illachrymari possis.*

Punctum Primum.

quebatur IESVM Petrus; at à lonè, longè fidus ille famulus, ille Acha-
Regem sequebatur, sequebatur ta-
n; donec ad ædes Caiphæ perrepsit,
netu anxius, ita videndi cupidus,
dnam de Rege fieret. Ac ingredi
dem non potuit, nisi beneficio
usdam discipuli, qui notus erat Pon-
ci. Is autem vel Ioannes erat, qui ad

Antisti-

Antistitis notitiam venerat, pisces
ferre solitus: vel alius quispiam o
tus IESV sectator, Iosephum puta
Nicodemum, qui dixit ostiariæ, v
trum intrò admitteret.

Lyran: apud Barrad: lib: 6.cap.21.

Grande Petro impendet pericu
quod quidem eum penitùs latet.
meminit miser, quid paulò antè
prædixerit, quid itidem ipse Regi
miserit? Imminet hora, quâ Rex I
ab amicis eiurabitur, eiusq; præd
sortietur euentum quàm verum,
tristem. Porrò Petrus accelerat, ir
ditur, securus fortasse magis, quàm
tus. Ah, columna Ecclesiæ, siste
dum, caue intres, caue limen isthuc
gas, ne fortè contremiscas, ne lab
cta corruas insigni tuo incommod

Ingressus atrium Petrus frigus de
surus ad prunas accedit, aulicis se i
git, inter quos occasiones & causæ p
candi infinitę. Tria admodùm hî
offerunt periculi refertissima. Long
qua Christi consectatio; Peccandi
cessita vel saltem non vitata occasio;
aulicorum hominum consortium, q
rum quidem trium nullum prorsus

ue

tandum est. Etenim qui longiûs à Christo, non ille profectò satis de Christo, quid à Christo fiat, vi-, nec eum aut sequi fideliter, aut ter consequi poterit exemplo de-us. Periculum autem qui amat, in ribit. Tangere picem, nec inqui-non licet, quemadmodum ignîs non aduri.

e, Serue Christi, non longè, sed n potes proximè Regem tuum se-e, promptus hoc ipso anno, hoc mense, hoc ipso die, hac ipsâ horâ inum imitare, peccandi periculũ, leprehenderis omni contentione ta, aulicorum deniq; seculariumq; inum, & quibus parum cum pie-conuenit, consuetudinem, quan-potes, defuge. Piorum hominum, ibus Virtus, Deusq; in pretio sunt, mercia tibi satis sunto.

Punctum Secundum.

IX dum ad focum Petrus algens accessit; ecce tibi prodit ostiaria, itêre volentem ac dissimulantem *Marci 14 v. 67.* ritur: *Et tu*, inquit, *cum IESV Naza-*

reno

reno eras. Negauit ille, & mox,
se ad vestibulum recepisset, gallus
nit. Sic egressus atrium Petrus prin
signum accepit. Sed redit rursum;
cilla rursum: *Hic ex illis est*, inqui
scipulus IESV est. Pernegat Petrus
Ibidem. *que noui, neque scio, quid dicas.* Bis eiu
IESVM, bis cecidit, necdum quid
rit, necdum quid agat, dispicit. Ag
diuntur demum sic prostratum mil
Matt. 26. *Verè & tu ex illis es: nam & loquel*
ver. 73. *manifestum te facit.* At ille inficiari
testari, peierare, ignotum sibi esse IE
Dixit, & iterum canentē gallū aud

Quidnam, per Deum, agis Pe
IESVMne tu adeo nefarium homi
putas, vt indignum ducas, quem p
teare? alium ne censes ab eo, quem p
lò ante noueras, cum quo hac ipsa
cte cœnaueras. Quid credam? i
len[illegible] hic comitatus alium tibi fa
IESVM? sputisné oppleta facies ig
Matt. 14. tum reddit? Ille est, Petre, ille, c
ver. 30. dextera te ambulantem in fluctibus
mergerêre erexit, & nunc peccati a
Matt. 16. obruto potest subuenire. Ille IESVS
vers. 16. ille, quem tu Christum filium Dei

nor

vtiq; dudum professus palàm es.
le est, qui te in ore piscis vectigal
& pro se pendendum reperire.
Hic est, cuius innumera spectasti
gia, quem Sole clariorem in mon-
cto vidisti, cui tabernaculum ibi-
excitare voluisti: Hic est, quem
, hic est quem te nosse simulas.
àm facilè fidem mutamus, IESV
optime! quàm leui occasione pro-
reuocamus! quàm citò è memo-
stra effluis! incidit feruor spiritus?
xa te, per ignes sequi decernimus;
uit animus? hæsitamus, pedem re-
us, deniq; non te nouimus, non
imus!
on nôrunt homines IESVM cruci
tum, non norunt opprobrijs oper-
supplicijs confectum, non nôrunt.
im nossent, nunquam eum peccan-
onegârent. Noui ego te etiam spu-
olitum, Rex gloriose; tu ipse es,
n iudicem cum amplissima Maie-
venturum iudicandus Orbis expe-
quam quidem ego veritatem veri-
j; confessionem paratus sum hac
hora vel sanguine sancire. Noueris

tu quoq; me, Domine IESV, no me etiam peccatorum sputis cont natum, quæ detestor & elui posco. negasti me moriens pro me, non neges morientem me. Viuens, vi confitear te, moriens perueniam a & in æternum permaneam in te.

Punctum Tertium.

Matt. 26. RVinâ Petri excitatus cecinit ga IESVS autem ruentis fragore suiq; miserabili motus respexit, ac n obscura per opacam sputorum nub ardentissimæ charitatis radium iac tus sic inflammauit collapsum, vt amaras repentè lachrymas soluere Passus est Dominus sic cadere Petru vt suo lapsu disceret, postmodùm psorum misereri: respexit iacentem doceret, nunquam tùm surrectur fuisse, nisi ille respexisset. Ita fit, ô a ma, ita fit. Labitur qui peccat, lapsu DEVS respicit, ac misericordiæ suæ culo præuenientis Gratiæ instinct ceu radios quosdam salutares immit iacenti, quibus ille ad pœnitentiam surgat, nisi monentis Dei motûs co

tempserit.

ſerit. Reſpice me quoqúe, Do-
:IESV, immitte cordi meo perfe-
noris radiũ, quo liquefactus mea
ina fletu eluam. Ne ſinas, obſe-
me vnquam labi, non grauiter,
euiter. Quod ſi quando vel perle-
apſio contingat; præbe manum
iatricem, quam Petro iacenti prę-
i.

)gita, homo, tuâ ruinâ & Angelos,
atos, & DEVM ipſũ excitari, reſpice-
velut admirari, fieri potuiſſe, vt tot
dijs, tot remedijs, tot antidotis,
us abundat Eccleſia Catholica, vn-
e circumfluens in crimen rueres!
vt humanitus loquar, horrere vi-
r DEVS rem adeo pretioſam, po-
m inquam, quo ſoli Deo vti com-
t, flagitio inquinari, atq; commi-
Ego certè, quod me attinet, per-
iam vobis, ô beati cælites, gaudij
eriam præbere cupio; hoc eſt, la-
m quemlibet deuitare, & in bono
euerare fideliter volo; idq; DEI iu-
tis ope; prece, & cuſtodiâ veſtrâ me
ſecuturum confido.

MEDITATIO
VICESIMA SECVNDA.
Nocturna Regis quies.

PRÆLVDIVM I. *Historiæ loco reuoli tur animo verba illa. Luc: 22. ℣.* Et alia multa blasphemantes dicebant in eum.

Prælud: 2. *Adsta Regi in subterranei nicis carcere.*

Prælud: 3. *Ora, vt nocturna Dom supplicia, seu Regis tui quietem & gnoscas & defleas.*

Punctum Primum.

EXacta nox erat media, senatusq; lutus, ac suam quisqúe domu quieturus repetierat; at restitit Rex pud Pontificem. Quieti se dederu hostes; IESVS autem noctem agit int probra, inter verbera, inter carnific nimis inquietam, nimis infelicem.

Quibus cùm contumelijs laceratu quibus exagitatus iniurijs fuerit Re diuinus, latet etiamnum Ecclesiam sed certè mortalium latebit neminen

cùm

i in supremo illo iudicio nō nocte,
luce palā manifestabit ipse Iudex,
l ea nocte ab hominibus fuerit per-
us! Crediderim ego ex causis, pro- *Luca 21. vers. 26.*
quas tum arescent homines præ ti-
e, eam quoque vnam fore, quòd
lenter perspecturi sint dira, inaudi-
ncredibilia tormenta & opprobria
octis ab eodem Iudice pro salute
inum tolerata, quibus tamen in-
i ac pænè bruti mortales abusi sunt
em ipsa nocte. Constanti silentio
isas & obsignatas tenet Ecclesia no-
nas illas iniurias: reuera enim are-
ēt dolore corda piorum, obtorpe-
ent aures stupore, si, quod ea nocte
um est, audiendum esset. Sat reli-
sarum mentium cōtemplationi re-
um, cùm dictum est: *Alia multa bla-*
emantes dicebant in eum. Dicebant,
cquid furens libido, quicquid tar-
ea rabies, quicquid diabolus in os
erebat.

Videsné, anima, quàm turbulentam
x tuus noctem agat? Videsné, vbinā
quomodo Saluator tuus quiescat?
es Domini tui thalamum? vides cu-

biecularios ? vides quietem? Non
bet Rex, vbi adeò fessum, adeo ve
ribus confectum caput reclinet. at
conclaui, tu in lectulo molli so
indulges.

O mundanorum hominum c
clauia! ô cubilia delicatorum! q
tùm abestis à lectulo paterno! Chri
ne, Christiane, vsusné hisce commo
his delicijs, hoc luxu Pater tuus? ad
né molli toro recubuit Rex tuus?
tegrumné seruo, decorumné filio, m
liùs cubare, quàm Dominus? comn
diùs quiescere, quam Pater? Mini
profectò, vel vobis iudicibus. Qui
gitur aliquid de nimio diminuitu
quin aliquid de superfluo detrahitu
diminuet certè, detrahetq; mors, n
lo tuo merito, maximo tuo incōmoc

Reseca, serue Christi, quicquid
corporis commodis abundat; idq; a
mitte solum, quod sola ac vera neces
tas poscit; in eoq; ipso, quod necess
rium est, quantam potes, moderati
nem consectare.

Punctum Secundum.

lè ac dolenter contemplare, quæ-
nam eâ nocte personę Regiæ forma
ciesq; fuerit; Intuere primùm faciē,
m alapis tumeat, quàm ictibus li-
t, quàm sputorū luto fœdè scateat.
ne venerandam cæsariem, quàm i-
ominiosa laceratione violata rare-
, quàm barba Regia magnam par-
euulsa vultum sacrum deformet!
manus cælestes, vt vinculorum tor-
anguine suffusæ turgeant! Aspice,
orpus sacrosanctum ad columnam
gatum miserabiliter pendeat! hanc
is tui speciem vbi perspexeris, ex-
na: Mea causa hæc est, pro me hæc
tur Dominus & Rex meus, propter
sic vexatur, sic cruciatur IESVS meus.
uauissima IESV mei labia, vnde ni-
nisi cælestia mella destillant! ô ocu-
um sydera, ô genarum rosæ, quò re-
stis! ô manus sacrosanctæ, adeoné
hosticam arcere non potestis! po-
is, potestis; sed vetat Amor.
nima mea, tuum omnino est velle
ri, velle conspui, velle cruentari ob
norem Regis nostri, ob amorem Dei
tri. Absterge quoad potes, absterge

ſacroſancti vultus inquinamenta, ſparſos ſolo capillos, oſculare m ſydereas, & beatis pedibus aduc gratias age pro infinita hac, & n gratijs adæquanda Domini tui cha te. Conſtitue præterea apud te, te vnquã commiſſuram, quod vel nimam earum ignominiarum ſiue ſam, ſiue memoriam renouet; fi autem, & perpetuum Domino C ſto Regi tuo tot mala pro te paſſo im de obſequium. Seruiamus, ô ani ô corpus, ô lumina, ô ora, ô manus pedes, ô vires omnes ſeruiamus R noſtro Chriſto, vt ne ſacrum ipſius, vultus, manus, vllis ampliùs petan contumelijs.

Punctum Tertium.

DEuinctus ad columnam Rex (pia ſuggerit meditatio) inaud prorſus barbarie diuexatur. Ab his delicet calcibus petitur, ab illis fœdi mo liquore ora, vultumq́; perfundit Ab alijs cerei ardentes ligatis manib admouentur, forſitan in oculos quo faciemq́; impinguntur; aures alij ſo

tu abſur-

abſurdo ac vehementiſſimo: quidã
am obſcæna dicacitate, dictiſq́; Fe-
ninis impudentiſſimè lacerant: ab a-
alia fœda dictu, viſuq́; horrida, per
mmam impietatem factitantur. Ta-
erat Regis nox; qualis autẽ ſomnus:
n eſt difficile conijcere.

Ah, impij homines! ah, canes potiùs
puri, quàm homines! adeonè inane
lum, adeo nullum numen creditis,
tam licenter, tam impudenter, tam
piè, in tot & tanta vos ſacrilegia in-
rgitetis? Eſt numen credite, eſt Devs,
quidem inter vos eſt, huic columnæ
ret adſtrictus, videt omnia, patitur
nnia, horrendè poſtmodò vlturus o-
nia, quamuis langueat, quamuis ta-
at, quamuis veſtrâ hac carnificinâ
hauſtus ægrum caput vix ſuſtineat;
equidem non ſemper languebit, non
nper tacebit, ſed fremet olim vt leo,
o rugiente contremiſcet Orbis.

Heu, noctem hanc tenebroſus tur-
auferat. nunquam ô nunquam in-
cta mundo fuiſſet nox dira, nox in-
ıſta, nox tartarea, quâ Sol æternus in
rnificinæ tenebras detruſus delituit!

Ecquid tu censes, ô Anima? m
resné Catholicorum noctes sunt?
giosiùs à Christianis habetur n
Deus nunquam dormiens? reuere
homines Christo addicti oculos
omnia videntes? Nequaquam,
Deum! nequaquam! Mira opprob
horrendas contumelias, iniurias
finitas etiamnum nocte perpeti
IESVS videns omnia, iudic
rus omnia. Magnifica tu, ac ven
re Regem Deumq; tuum IESVM
ora, vt ipsius beneficio noctes tuæ
cundæ sint diuinæ ipsius Maiestati
eiusq; laudem & honorem cedant.
ga etiam satellites istos, roga carc
custodes: vt agant modestiùs, Regi
quieti ne obturbēt. Supplica deniq; D
pro peccatoribus, ijs præsertim,
per noctium tenebras, in libidines
farias sceleraq; solutis habenis feru
tur. Opto ego, Domine IESV:
tu effice, vt plenâ inter nos, ac
perfectâ quiete semper per-
fruare.

MEDITA-

MEDITATIO VICESIMA TERTIA.

Rex ad Prætorium deducitur.

ÆLVDIVM I. *Historiam de Christi ad Pilatum deductione euolue.*

lud: 2. *Comitare Christum, iterq; illud animo complectere.*

lud: 3. *Postula cælitus gratiam; vt & ignominiosa Domini calamitate condolere, & infelicem obitum Iudæ, qui sub id tempus sublatus est, perspicere possis.*

Punctum Primum.

Illuxit tandem, ortusq; dies est: dies, quo tetriorem ac infeliciorem ndus non vidit, dies eo scelere inis, quo nihil atrocius, nihil funes, nihil detestabilius patrare vniuernpietas potuit. Hoc die è carcere x eductus Pontifici Senatuiq; iteratò itur, iteratò, an DEI sit filius? intergatur: & persistens in sententia *Reus* *Lucæ 22. vers. 70.* *rtis* iterum pronuntiatur. Sic filiatio

 diuina

diuina mordebat Iudæos, vt illum
DEI filium eâ solâ causâ capite da
rent. Nil quærebant ampliùs, ni
contabantur, vndenam id hab
quomodo confirmaret? non inq
bant, vt cognitum adorarent, vt
ctum profiterentur, sed vt p
rent, quem oderant; eóq; satis ad
mniam erat, audire quod intell
nollent. Exclamant igitur am
odio: *Reus est mortis.* Reus est? quic
quia Rex? quia sanctus? quia DEI fi
nimirum vnica ea, vel certè max
causa est, quâ mali dæmones, ho
nesq; improbi bonos, piosq; incur
quia boni sunt, quia pij, quia DEI
si alij esse, si eorum moribus viuere
lent, præclaram cum eis pacem ha
rent: at quoniam ab eis discedur
quoniam eorum filij esse nolunt,
vt & ab hostibus tartareis continer
tentationibus, fraudibus, ac mole
exagitentur; & ab hominibus inuic
tiâ, ludibrijs, iniurijsque diuexent
At enim non ideo virtus destituen
non ideo filiatio DEI abneganda, n
ideò amplectenda improbitas. Ce
Chris

istus non erat ignarus eam sui pro-
onem morte sibi constituram, non
en *DEI se filium esse* aut negandum,
dissimulandum putauit.

Consurgat licèt quantus quantus est
rnus, intentet quicquid potest; mi-
ur quicquid sub cælo grauissimum,
cquid atrocissimum est, ni fieri dæ-
nis, aut mundi filius velim; tuo be-
cio, bone IESV, nihil aget, tibi in-
esco, tuus filius & esse & dici cupio,
iciam tuam sartam tectam conser-
e ad extremum vsque spiritum volo,
ropositâ bonitate ne digitum qui-
n (quod aiunt) discessurus.

Punctum Secundum.

VIderat pessimè acceptum atque in
extremum capitis discrimen de-
utum Regem Iudas; audierat etiam
ite damnatum, quod nunquam fu-
um crediderat, ratus IESVM tot mi-
ulis illustrem passurum nequaquam
sse eò se vsq; deduci, sed prodigiosè
udæorũ manibus elapsurum, vt olim:
câ igitur tenuis mercedulæ cupidi-
e amens non cogitabat fore, quæ iã
fieri

fieri videbat: At cùm verberari D
num, damnari, ad Pilatum trahi v
animaduertit, tùm demum reſpi
Matt.27. tùm ſapere, tùm clamare. *Peccau*
verſ. 4. *dens ſanguinem iuſtum.* Nunc deni
des, Iuda, quid egeris? nunc ſentis
doles, cùm IESVS in vinculis? nun
telligis, iuſtum eſſe; cum damnatu
etiam non erat iuſtus cum vendere
ſublato Rege proditionem horres?
cato patre parricidium deteſtaris?
diſpiciendum erat, qui eſſet, quem
debas; qui eſſes, qui tradebas. Ser
ges. primo decreto Magiſter adiud
tus morti eſt; tu verò æternæ obno
morti es; ſi tamen ſapienter luxeris,
ſerò vtiq; luxeris: certè à damnato
Rege innocentiſſimo abſolui pot
reus nocentiſſimus.

Specimen hominis habes, ô Ani
qui ſcelus antequam committat,
nihilo habet; rem leuiculam, abo
facilem, ac ludicram cenſet, cupid
teq́; cæcus ruit in flagitium. Poſtqu
peccatum eſt, tùm verò reſpicere, t
facti turpitudinem ac nefas æſtimare
cipit, tùm ſentit ſe à Deo diſceſſiſſe,

nocen-

ntiæ fecisse naufragium, amicitiã
nâ elapſum æterna ſupplicia me-
, tùm dolet, tùm ſuſpirat; ſerò
lem. Maturè in peccato ſapere qui
lat, tùm ſapiat, cùm DEVS, cùm
cientia monet nefas eſſe, non lice-
i Iudas cùm à Domino audiebat:
, *ad quid veniſti?* ab inchoato ſcele- *Matt. 26.*
titiſſet, eòuſq; profectò minimè *verſ. 50.*
iſſet; quoniam autem monita con-
ſit, concidit nunquam ſurrectu-
Si DEO, conſcientiaq; reuocan-
mo, dum ſalutares illos ſuſurros
: Quid agis? quid moliris? quo
eps ruis? flagitium refugeret, cri-
certè in vita hominum aut nulla
t aut perpauca; at quia peccantes
ita hæc reſpuunt, ideò animæ cæ-
iq; æternam faciunt iacturam.
omine IESV Rex æterne, qui omni-
atq; adeo meam ſalutem expetis,
ime, obſecro, hæc cordi meo, vt in
i quamlibèt leui peccandi occa-
e videre, ſapereq; poſſim; quò tuis
rationibus excitatus peccatum ve-
olubri faciem ſemper fugiam.

Punctum Tertium.

TVmultuosissimè ab insanâ mul
dine ad Pilatum Rex trahitur.
das autem cum detestabili argent
Sacerdotes aduolat, estq; credibile,
Barrad: minem sceleris immanitate vehen
lib.7. cap. ter perturbatum ibidem apud Caip
1. vel certè in publico nefarium sacril
pretium sacrilegis emptoribus resti
revoluisse, imò etiam minimè sim
to dolore obtulisse. At sacerdotes r
Matt.27. ctâ pecuniâ: *Quid ad nos? inquiunt*
vers. 4. *videris.* Nec cunctatus Iudas ad t
Barrad: plum accurrit, ibiq; miserabile arg
sup. tum abijcit, quo Regem vendiderat

Boni, video, quidpiam est, n
partam Iudas pecuniam restituit, te
plum adit, materiam auaritiæ dete
tur. num resipuit? Apparet quidd
boni simile. verum est: at solidi nil
quod euentus mox docebit. Scel
hominis anxij hoc itidem exempl
est, qui vbi peccandi ardor deferbu
vbi animum reuocauit, perspexitq;
quàm paruò Deum summum æt
numq; bonum suum vendiderit! fa

eteſtatur, & verè atq; ex animo
, peccataq́; in templo ad ſacerdo-
les abijcit. Cui quidem illud ma-
erè opus eſt, vt cognitorem con-
iæ, confeſſariumq́; idoneum, &
m res tanta poſcit, deligat, qui
grauiùs mentem perplexam irre-
quemadmodum Iudam iſti; nec
ndeat: *Quid ad me?* Sed qui fide-
peram opemq́; anxio ac diffiden-
erè nauiterq́; præſtet.
, obſecro, mihi Rex Optime Ma-
, eum animum, qui omnia & ſin-
quę contra te yllo modo ſunt, con-
r aſpernetur, atq; abijciat: da, oro,
uoq;, per quos animum meum
c inſtitui voles, & prudentiam cæ-
n, & pium ardenſq́; ſalutis meæ
um.

MEDITATIO VICESIMA QVARTA.

Regis Proditor perit.

LVDIVM 1. *Hiſtoria recenſeatur.*
ud: 2. *Eminùs ſpecta Iudam ſuſpen-
dio pereuntem.*

Prælud:

Prælud: 3. *Pete gratiam pij timoris Dei iudicia expauescas.*

Punctum Primum.

August: in Psal: 108. NON expectatâ Regis morte I mærore immani fractus, & in taream desperationem præcipita abiectâ infelici pecuniâ abijt, & lac *D. Leo Serm: 3.* se suspendit. Auidior escæ auicula stillo argenti capta hæsit in laqueo: proditrix, quæ per guttur impium dierat, nodo laquei præclusa, in gu re hæsit: is qui cæli terræq; Regem *D. Ignatius Epi: 8. ad Philip.* diderat, Cælũ inter & terram suspe interijt. Quemadmodum porrò is gulam obstringit, animam cælo d re, áëremq; intra se admittere pro nequit: ita perditus Iudas resti fa *S. Augu. hom. 5. & hom: 27.* elisit, atq; animam respirationem interclusit, proindeq; moriens de ratus omnem sancto Spiritui aditu animam pereuntem præsepsit ac si lit duplici admodùm, temporali cet ac æterna, morte extinctus. D sine ratione, mœror sine spe, velut cellis feruidum mare, impium an obruit, dolente Cælo & Christo: p

inferno & Diabolo. Ecce quò
it Christi Apostolus! Horret ani-
dum hæc cogitat. Ah! infelix di-
le non Christi iam, sed Diaboli;
né videre non poteras, quàm gra-
errares? adeo in mentem non ve-
t ad Petrum, ad Ioannem, ad Ma-
Domini te conferres, qui te Regi
ito, nihilo tamen minùs pio ac be-
o reconciliarent? quin ad summũ
rdotem Christum te recepisti tam
legi parricidij conscius, quod so-
le in terris tùm condonare ac re-
re potuit? sed ad sacerdotes acces-
quàm imperitos tam alienæ suæq;
is prorsus negligentes, quibus in-
r condonandi delicta potestas fue-
ulla concessa. Hac te in terris pœ-
lectit Rex iustissimus, vt bono sa-
ote destitutus æternùm intereas.
tam infeliciter perit Iudas è Chri-
enatu: quantò ampliùs metuen-
tibi est? Ne autem pereas, quic-
peccatum esse noueris, velis re-
; fuge. Quod si quando turbulen-
quies, veluti subita pelago incu-
s procella, conscientiæ pacem exa-

 gitauerit,

gitauerit, ad eum te refer, vnde ma
mediũ & sperare tutò, & habere p
Ne sinas, IESV, me perire; ne pa
me aliunde, quam à te, & à quib
volueris, cõsilium opemq; mendic

Punctum Secundum.

Act: 1. ver. 18. PEndet infelix Iudas. necdum a
res est; crepat insuper pensili
effundit viscera, &, quod quidam
Oecu: in Act: 1. bit, adeo tetram mephitim loco i
lat, vt is hoc temporis etiam citra
ctûs molestiam, aut liberis naribus
Barradius Lib. 7. cap: 1. ri nequeat. Auaritiâ factum est, vt
puerit; nempe immanis illa ac insa
bilis cupiditas contineri nequaqu
intus potuit, intestina etiam secum
eit. Sic punitur in terris proditor.
sidera tu non indiligenter hanc
nitionem: vt horrenda, vt sine vll
Apostolatum respectu à Deo inflicta
animæ ipsi multò etiam acerbior f
eritq;, vbi corpore recepto in incen
sempiterna retrusa fuerit! Dign9, fate
hoc supplicio Iudas impius, Domi
dignus, quicunq; te prodit, quicun
mortis tuæ causam præbet, dignus,
quan-

tælibet rei creatæ causâ te deserit.
osit verò, Domine, vt vnquam te
ram. diligā te supra omne id, quod
on es; nihil cordi meo, nihil ani-
vnquam meo immittere volo, nisi
t, quantum tibi placebit, animo &
pore viuam, & gaudeam in te.

Punctum Tertium.

Biecit pecuniam Iudas, quam in *Matt. 27.*
templi ærarium mittere Sacerdo- *v. 6. 7. 8.*
s non est visum, eò, quòd sanguinis
pretium, eâ tamen redemerunt a-
n figuli in sepulcretum peregrino-
; cognomentum etiam loco *Agri*
uinis dederunt. Religiosi scilicet
erdotes pecuniam eam cum sacro
rio confundere piaculum iudicant,
Regem Christum, ipsis Paschatis fe-
, dirâ ac inauditâ feritate excrucia-
mactant! Sic est hodie; exigua so-
er vel procuramus, vel vitamus; pro
quæ verè magna sunt, ne manum
dem (quod aiunt) vertimus: quan-
m vt cauenda grauia sunt, ita
iora nequaquam committenda.
Emptus est ea mercede in sepulturā

 pere-

peregrinorum ager, appellatusq́; guinis ager, an Ager sanguineus? Q nam porro est Ecclesia, quàm ager cundissimns, in quo & viui & mo requiescimus? Ager est Ecclesia, & dem ager sanguineus, hoc est, sangu IESV imbutus, humandis peregri qui ad cælum vsq; peregrinantur.

Adrichō. runt eius agri solum ea vi esse præc vt viginti quatuor horis in cineres dauer sepultum redigat. Non deest dem vis Ecclesiæ Christi, in quâ c quis totum se & in adiumentis salu quibus abundat, sinceré recondide & quodammodò sepeliuerit: mu necesse est vilescat, imò cadauer a nis fiat. Perstudiosè curare volo, I mine IESV, vt in hoc agro pecca mortuus, amoriq́ue proprio sepult tibi autem viuus ad te Patrem meu ad cælum patriam meã, prospero p peroq́; cursu contendam; atq; vt pe grinatione mortalitatis perfũctus, te premũ finem meũ assequar, ac tibi i mersus vi sacrosancti sanguinis tui, diuinissimę tuę Matris, Sanctorũq́; o niũ meritis, in reliquã viuã æternita

ME-

MEDITATIO VICESIMA QVINTA.

Rex apud Pilatum.

ELVDIVM I. *Historiam perlege.*
lud: 2. *Subsiste apud Prætorium.*
lud: 3. *Ora Dominum, vt eius gratiâ penetrare iniquitatem accusationis Iudaicæ, & erga Regem miserationis affectu tangi possis.*

Punctum Primum.

.stinanter Agnum ferijs Paschali- *Exod: 12.*
ous esitabant Hebræi: festinanter
c quoq; conficiunt ac deuorant
VM agniculum innocentissimum,
m vexatum nocte totâ, verberi-
j; languidum, per vrbem in lon-
qua loca ducunt, vel trahunt potiùs.
iè igitur ad Prætorium à Caipha *Soar: Epis.*
igentis fere passibus trahebant im-
Dominum, eo quidem consilio, vt
oli viderentur Regi mortem consci-
:. Ad Prætorium ergo magnâ cùm
estiâ, tum ignominiâ Christi toto
ere contumeliosissimè diuexati vẽ-

Ioan: 18. ver. 28. tum est, quò ingredi accusatores
sunt, religione scilicet, ne fortè i
ciariæ domus contactu pollueren
En pseudopoliticos, en vulpinam
gionem, en laruas pietatis! prouid
videlicet isti, ne quid puritatem ar
lædat, piaculum detestantur, agni
schalis esu priuari reformidant!

Heu, quot sycophantas, quot si
latores, quot simias eiusmodi hodi
perias? Quàm multos videas solici
ac satagentes, ne quid de preculis,
inedijs, quibus solâ consuetudine
uincti sunt, ne quid de propriâ volu
te detrahant: at cùm de alijs lingua
trahit, cùm manus iracunda ferit
meritum, cùm oculi caninâ impud
tiâ lasciuiunt, cùm aures obtrecta
rum linguas proritant, cùm ad ne
tiam expediuntur, cùm rebus terr
ac voluptatibus cor mergitur, cù
mens inquinatissima flagitijs se ac
scenitate ingurgitat, nihil operæ, n
solicitudinis, nihil cautionis depreh
das. leuidensia scilicet ista sunt, ve
lia, puerilia erratula. sic plerique; ag
hodie; vide, ne tu illos imiteris. N

imita

itabor, Domine IESV: auerte id à ser-
lo tuo: totum voluntati me tuæ per-
tto, ita vt religiosa etiam quæ videã-
officia, nolim, si tu nolis, nec spe-
m. boni vsurpare velim, nisi quam
velis. Libera me, Rex meus, ab om-
bus erratis, maximè verò quæ sub vir-
is, aut pietatis pallio latent. Cupio
im sincerum tibi præstare obsequiũ,
nemq́ue simulationem, & omnia
ccata magna paruaque in æternum
ersor, & execror. Te, oro, Christe
x meus, vt quod non sine te cupio,
te præstare possim.

Punctum Secundum.

Gressus ad Iudæos Pilatus, ad quem
illi ingredi nolebant, comiter quæ-
: *Quam* inquit, *accusationem affertis* *Ioan: 18.*
uersus hominem hunc? quid mali fecit? *vers. 19.*
spondent: *Si non esset hic malefactor,* *Mat. 27.*
n tibi tradidissemus eum. sit tibi satis, *vers. 23.*
m à nobis iudicatum, & communi *Ioan: 18.*
nsilio capite damnatum; alioqui ne- *vers. 30.*
aquam eum huc adduxissemus.
Bona est sanè Præsidis huius interro-
tio, dignaq; quam in promptu quisq;

 haberet

haberet, dum ad peccandum vel à
mone, vel à prauâ naturæ inclinati
solicitatur. Quid in te commisit C
stus? quid ei crimini objicis? quid
lestiæ ab eo perpessum te dicis? c
culpæ deprehendis? Quid nocuit? c
lucri subtraxit? Improbi, ac im
non vtiq; verbis, at reipsâ factoq; res
debunt: Malefactor Christus est, dig
est, dignus qui deseratur, dignus
repudietur; melior nummus, mel
voluptas, melior licentia, melior m
dus, melior diabolus. Sic misera
cuniæ, corporis, & mundi mancip
Itané verò? hæc vos de IESV? hæc
viro sanctissimo, pulcherrimo, diui
Sap. 2. v. 12. simo? hæc de DEI Filio? Inutilis
inquiunt, nobis, contrarius, malus,
us est mortis. Non sic impij, non s
sed tamen ille mori paratus.

Iam apud te qualis aut quis est IESV
malefactorné? absit. Bene merit
optimè meritus, amicus dulcissimu
dilectus animæ meæ, immortalitate
gnissimus; viuat æternùm IESVS R
meus, æternùm viuat.

Quid ergo causæ putem, Domin

r, quòd plerisq; adeo vilis videaris?
l est quod apud tam multos aut
o, aut perexiguo censu habeare?
a te, mi homo, dilexi; quia te sal-
n cupio. Egoné mali tanti causa?
m tu & anima tua. Oderunt me ho-
es, quia veto peccatum, quia pec-
m detestor.

quidem non est, quòd IESVM ode-
peccator miserrime; est autē, quòd
magnopere diligas. Ego certè
VM testor, vel ideo me in IESV amo-
ferri, quòd vetet peccatum, & si
nen amaret, ab eo protinus esse de-
rum. Quoniam autem omnem
robitatem detestatur, æternùm eū
re, æternùm ei volo inhærere.

Punctum Tertium.

Ccepto Pilatus responso, quo Iu- *Ioan: 18. vers. 31.*
dæi mortem Regi iure decretam
firmabant, sic ad eos: *Accipite eum*
& secundùm legem vestram iudicate;
enim iudicare non possum, cuius
lum crimen audio; damnare ne-
quam volo, quem conuictum non
o. En Ethnici Iudicis conscientiā!

 conde-

condemnare hominem non aude
nec reum peractum videat: non fr
non exclamat: Tollendus nec
ex vrbe, exterminandus, mactan
quinæquitatis potiùs & clementi
minimum præfert specimen. At a
tholicorum hodie Christi filiorum
nam conscientia? magnam parten
proba, iniqua, Iudaica; Christum
riqúe interemptum cupiunt, imò
toties interimunt, quoties pecca
Christi seruos inauditâ causâ tolle
decernunt, imò cum ne fictum q
crimen prætendere possint, pro li
ne contra ius & fas insontes pros
exilioq; mactari contendunt; qu
pleriq; Ethnicorum, pleriq; Christi
stes minimè faciunt, id scilicet ami
nominetenus filij audent. Ethnic
hæreticorumq; leges CHRISTUM ii
fici sinunt; qui autem legibus ten
tur, legibus non parent, suntq; legi
æquiores: Leges Christi, leges Eu
gelicæ hostem etiam occidi vetant:
autem in leges iurarūt Christiani, su
mâ iniuriâ & Christum, & Christi a
cos, familiamq; opprimunt ac pess
dant. Tolle

Tolle à nobis, Domine IESV, corda
inica, imò Ethnicis deteriora, & re-
ue nobis corda filiorum; vt incolu-
tatem tuam, bonum tuum, gloriam
m, vt filios decet, diligamus; ijs au-
a, qui seruos tuos oppugnant, resipis-
di spatium facultatemq; concede.

Punctum Quartum.

Ermittebat Iudæis Pilatus legibus *Ioan. 18. vers. 31.*
patrijs IESVM iudicari, ne sine cau-
udicio se implicaret. At illi: *Nobis*,
nt, *non licet interficere quenquam*,
asi dicerent; Mortem quidem iste
tuit, nobis tamen haud licet occide-
tiam mori meritum. Ita prorsus est,
æi, non licet. Quidnam igitur age-
is, cùm nec semel quidem lapides in *Ioan: 8. vers. 89.*
ristum tollebatis? quid egistis, cùm
t eiusdem obitum sanctissimum te-
n veritatis Stephanum per summum *Actor. 7.*
às lapidastis? Ecquid illud licuit? *vers. 57.*
uit nempe per improbitatem vestrã,
uit per insanam peruicaciam, licuit
licentiam, quæ vos in seditiones ac
nultus egit, quâ etiamnum Regem
trum promissum ac missum cælitus,
intùmuis non liceat, necatis.

Sed enim causas nefarij afferu
Hunc inuenimus, inquiunt, *subuerten*
Luc: 23. vers. 2. *gentem nostram, & prohibentem tribut*
re Cæsari, & dicentem se Christum Re
esse. Nihil horum: falsa omnia. Qu
enim vnquam subuertit IESVS? cu
ędes oppugnauit? quam euertit vrb
quid vnquam incommodi, quid in
riæ cuiquam intulit? cuius liberta
diminuit? quid seditionis mouit? q
inimicitijs distraxit? cuius vitæ insi
tus est? docete, probate, visusné
quam armatus? visusné temulentus?
susné profusior? Euersionem vos g
tis appellatis scelerum reprehens
nem, pœnitentiæ prædicationem, v
sanctioris suasionem, perfectarum v
tutum, ac cælestis doctrinæ Magis
rium? si hoc est gentem euertere, re
non negamus Christum. De censu
tributis impudentissima calumnia e
Matt. 22. ver. 21. pendi hæc Cæsari à vobis in templo
gatus iusserat, & ipse dependerat. R
gnum abnegare non potest: Rex e
sed citra vllum Cæsareæ Dominatio
detrimentum.

En crimina! en causæ, friuolæ, fa

sæ,

nullæ; & tamen tantæ multitudini
nasæ! Certè ne his quidem causis
stum interfici licet.
ge, anima, fac crebrò hæc viribus
busq; tuis inculces: *Nobis non licet
ficere quenquam*, tollere quenquam
licet; sed multò equidem minùs
M, multò minùs Regem æternum,
onorum munificentissimum largi-
n. Ethnicis fortassè id vsitatum,
Regem Christum nolunt; at absit id
ectò à te, Christiane, cuius est, ob-
um, fidem, amorem Christo Regi
præstare, qui & quæ agit sancta sunt,
æ præcipit salubria sunt, & quæ
nittit æterna sunt; cúmq; naturâ
tuus esset, factus est similis tui, vt
n aspectabilis esset, vt etiam seruus
Quicquid igitur iubet ille, fac:
quid vetat, fuge: sæpiùs verò id a-
no recurrat: Non licet vllo pacto
mihi peccare, & quamuis lice-
ret (quod nequit) peccare
nolo.

ME-

MEDITATIO VICESIMA SEXTA.

Regem Præses examinat.

PRÆLVDIVM I. *Inspice Historiam.*
Prælud: 2. *Consiste in Prætorio.*
Prælud: 3. *Implora cælitus gratiam, agnoscas, an Rex IESVS ver[e] Rex, & quo examinetur modo?*

Punctum Primum.

AVdito à Iudæis Pilatus, IESVM [se] Regem fecisse, introductum [in] Prætorium interrogat: *Tu es Rex Iud[æo]rum?* cui IESVS: *A temetipso hoc di[cis],*
Matt: 27. vers. 11. *an alij dixerunt tibi de me?* Quid Regi[j] in me vides? quid est, quòd me pau[pe]rem, adeoq; abiectum, Regē appell[as?] Quærisné studio veritatis, an calum[nia] accusationis? Subiecit Iudex: *Nunq[uid] ego Iudæus sum? Gens tua & Pontifices [tra]*
Ioan: 18. vers. 31. *diderunt te mihi: quid fecisti?* Interro[ga]bo & ego Maiestatem tuam, Reg[um] Rex Augustissime: Tu es Rex Chris[tia]norum? Tu es Rex Catholicorum? [Tu] es Rex animæ meæ? nam reuera c[...]

te

nctum video, omniq; ope destitu-
, cûm contumeliosissimè habitum
spicio, ac omni prorsus exutum,
ore, de Regni iure ambigere qui-
n nòn audeo, sed talem Regem nō
ari nō possum; quando tot perdito-
hominū millia in omnem licentiā
sa dęmonem, libidinem, auaritiam,
bitionem stipant, & assectantur: pro-
or tamen, & citra dubitationem,
firmo te Regem esse; sed vesanam
talium impietatem non capio. Et
è, quoties alium anima mea Regem
et, licentiæq; ac peccato famulam
imò mancipium, te neglecto, addi-
tibi quidem de Regia Maiestate ni-
pud me decedit; ego tamen insa-
meæ impietatisq; immanitate stu-
ctus planè deficio. Rex meus es tu,
confiteor, hoc testor. Et si vniuer-
terrarum orbis me exaudiret, voce
ntâ possum, exclamarem: IESVS est
Catholicorum, Rex animæ meæ
vs est: idque me Rex ipse IESVS,
nùm quidem per se, deinde verò
discipulos suos edocuit. Cuius qui-
a rei fidem sanguine consignare pa-
ratus

ratus, donec vixero, Regem te m
profitebor, ô mundi Rex supreme
mæ meæ Rex vnice.

Punctum Secundum.

Confitetur id quod erat Rex, quæsitori: *Regnum meum non e hoc mundo; si de hoc mundo esset regn meum, ministri mei vtiq; decertarent non traderer Iudæis, nunc autem reg meum non est hinc.* Non negat Dom se Regem esse etiam mundi; sed cæli ac terræ, Ecclesiæq; militantis ta ac triumphantis Rex sit, non e modo regnare, quo terrarum Re qui viribus armisq; sibi regna pari seq; & sua bello tuentur. Non is s inquit, qui imperij fines armis p ram, qui è deletis vrbibus, è subiu gentibus, è triumphatis populis fam & nomina quæram: alius planè s alia regni mei ac prorsus diuersa r est. Quænam ea tandem, Domine I Hæc videlicet, ô Anima, ratio mea Ego paupertate, ærumnis, calami voluntatis propriæ abdicatione, vo tariâ laborum, dolorum, mortis de

Ioan. 18. vers. 32.

atr

issimæ susceptione ita in meã po-
:em redegi mundum vniuersum,
Nomine meo o͂mne genu flecta-
Flectitur & meum tibi, IESV opti-
teq́; adoro Regem meum, quam-
auperem, quamùis contumelijs af-
m, quamùis vinculis constrictum:
ubesse, tibi famulari, à te regi in æ-
um volo. nolo regnum meum esse
oc mundo; nullas hîc opes, nulla
moda, nullos honores appeto; eô
eseruo, illi me regno paro, quod
mihi præparasti, vbi tu regnas in
s contemptus, cuius amore amo
emni. Amo contemptus tuos, Do-
e, & tãtas referre tibi gratias cupio,
ntùm te pro me cõtemni passus es.

Punctum Tertium.

Vrsum quærit Pilatus: sitné Rex?
annuit quoq; rursum Dominus, ad-
ue quâ causâ in mundum venerit:
inquit, *in hoc natus sum, vt testimo-* Ioan: 18.
perhibeam veritati v. 37.
ouimus equidem, ô æterna Veritas,
aliud aduentus tui in terras consi-
n fuisse, quàm vt testimonium per-

hiberes de veritate. nimirum tuu munus est, qui summa & sempite Veritas, Verbumq́; æternum es, qui nunquam possis, nunquam fallere. mana sapientia quantalibet errori noxia: at Veritas Domini manet i ternum, quæ minimè terrestribus tijs inhærescit, nec ea magnoperè quirit, quæ nubes non superant, se perit ea, quæ DEVM, virtutem, æte tatem, vitæ futuræ beatitudinem nent; quam quidem mens humana prehendere nequaquam intelliger potest: credendo tantummodo, f q́ue testimonio cælesti firmatâ atti re & apprehendere potest.

Nec verò alio te consilio DEVS bet in terris, ô homo, quàm vt veri testeris, atq; vt cælo terræq́; testatu facias, quid sit ad Dei nutum in te viuere, quid sit legitimum DEO præ re obsequium.

Quære tu quoq; ex Domino; sed sponsum expecta, non vt fecit Pilat *Quid est Veritas?* & tu ipse tibi respon Veritas est, quam intueris, quę omni lo, omni ambiguitate vacat, in quo n

lus

ſeudopolitiſmus, nulla ſimulatio,
s humanus reſpectus, nulla falſita-
ıbra locum habere poteſt. Veri-
;, quæ nec percuſſa comminui, nec
obmuteſcere, nec Cruci ſuffixa
ieri, nec occiſa mori vlla ratione
t. Tu ergo es Veritas, Domine
/eritas es Rex meus: ego verò me-
ſitas, qui per ſimulationem ago
ı, multa pſeudopoliticè tranſigo,
a humanæ gratiæ odijué cauſâ vel
nitto, vel omitto; eamq́ue ob rem
ntiſq́ue redundo iniquitatibus, vt
mi etiam hominis, nedum Dei,
ıs me non auerſari non poſſit; qui
ı; labore fatiſco, metu exanimor,
re opprimor, cruce extinguor. Fac
pro tua pietate, Domine Iesv, fi-
ac verus ſeruus tuus fiam, veritatē
cerè ſequar, & conſtanter teneam,
centiam ac ſimplicitatem toto a-
ı complectar, vt ne tu quidem,
meꝰ, habeas, quod mihi obijcias.
ıod quidem ope tua me conſe-
cuturum, verumq́ue Veritatis
filium fore, confido.

MEDITATI
VICESIMA SEPTIM

Regem Herodem adit Rex

PRÆLVDIVM 1. *Lege Historiam*

Prælud: 2. *Subsiste in Hierosolym platea, quâ IESVS ducitu*

Prælud: 3. *Pete, vt cælitus illustra hoc digressu, silentium Domi spicere, eiusdemque ignomini animo dolere possis.*

Punctum Primum.

NON expectato Domini resp Iudex ad Iudæos prodit. ô si t per substitisses, Pilate, multa m salutaria ab eo Magistro didicisses. lestem tibi submisit Doctorem D audiendus paullò diutiùs erat, nu te moræ pœnituisset: sed quia à M stro veritatis discessisti, in cognitio veritatis non venisti. Ostendit cert hoc facto Pilatus, quàm libenter, a nè inconstanter, veritatem discat Adhæreat Magistro patienter, per ranter ab eius ore pendeat, quic perfe

ctè cupit ediscere veritatem. Pro-
itur Pilatus ad Iudæos foras, & vo-
arâ: *Ego*, inquit, *nullam inuenio in* *Ioan: 18.*
sam. Illi verò tumultuari, vocife- *v. 38.*
calumniari: *Commouit populum in-*
s à Galilæa vsq; huc. Non reperit *Lucæ 23.*
am Ethnicus; reperit Iudæus; non *vers. 5.*
rit Iudex, reperit testis; non repe-
ololatra; reperit qui veri Dei cultu
atur. Nequam ac impius Iudæo-
oculus videt in Christo, quod non
n Christo.

ulla equidem in te causa est, inno-
issime IESV, quâ te offendere pos-
s, nos præsertim Christiani, qui &
tui sumus, & te nouimus. O si
quoq; in me oculus nihil inueni-
quod puniretur! ô si tute diceres:
nullam culpam inuenio in eo! In-
erit sanè fallax hominum oculus,
d falsò culpet, non laboro: tibi mo-
nsons videar. Verè enim talis ero,
lis tibi videbor, & qualem tu pro-
tiabis. tu vnus probum ab impro-
tu veram lucem à falsa verè discer-
e potes, qui quidquid imo corde la-
dispicis, neq; est, quod effugere aspe-

ctum tuum possit. Tua ope fretus
mine, dabo operam, vt me iudic
nocentem; adiuua me, obsecro;
sine tua gratia nulla est innocentia

Punctum Secundum.

CRiminantur Iudæi: Dominu
cet, ita vt miretur Præses veher
ter. quippe nouerat reos, quantû
infantes, in eo casu valde quàm d
tos esse solere, excusationesq́; ac pu
tiones contexere, quibus vitæ se di
Mar: 15. v. 4. mine expediant. Cumq́; silentij n
tatem non ferret, quærit: *Nihil re*
des ad ea, quæ isti contra te afferu
Sed & hîc IESVS tacet, & Præses
pliùs stupet. Et verò mirandum est,
stupendum est, iugulari nec ingemi
re: ad cædem posci, nec respond
Miramur nos quoq; silentium tuu
IESV Domine Rex noster, sed & dam
mus animorum nostrorum impoten
quâ ad excusāda delicta nostra ferin
planè præcipites; nostra, inquam, q
aut celamꝰ animo: aut si se prodant, e
uamꝰ ac diminuimus. Humanæ en
infirmitatis est, quod perperam ege

aut

ɔcculere, aut excuſare : ita nati ſu-
; à primis parentibus ea fluxit in
hæreditas.
Condiſce, mi homo, Regis tui causâ
i ſum pudorem frãgere; diſce vltrò,
d pudeat, humiliter non iactabun-
perire, obiecta excuſationibus mi-
è obtegere: Qua quidem re maio-
in modum Regi tuo placebis, fa-
ſilentis Domini & diſcipulus, &
ıtor. Volo ex hac ipsâ horâ, mi Do-
e, mi Rex, volo amore tui erratorũ
rũ excuſationes prorſus deuitare.

Punctum Tertium.

Vditâ Pilatus Galilçæ mentione,
cognitoq; indidem profectum eſſe
VM, cupidus eâ defungi moleſtiâ,
it eum ad Herodem Ioannis Bapti-
ıterfectorem. Erat Herodis inſan-
æ filius Galilçæ Tetrarcha, qui ſub
empus Religionis ergô Hieroſoly-
venerat. Sic mutat palatia Rex, mu-
at intolerando pudore ſuo, infini-
famiâ ſuâ. Traheris, bone IESV,
eris meâ causâ à tribunali ad tribu-
quæritur in te cauſa, quâ necari poſ-

ſis: diuerſis iudicibus ſiſteris, qu
quid in te morte dignum depre
dant: at equidem fruſtra: quid e
noxium habeat Innocẽtia? Sol iſt
ſolutiſſimæ bonitatis perſtringit ſp
tium oculos, ita vt diffiteri nemo
ſit nihil in eo maculoſum aut obſ
inueniri: Ego cum in iudicio tu
bo, Rex IESV, ah! primo aſpectu me
dent crimina mea: non opus erit a
mentis, quibus conuincar; conu
ſtabo, ipſe reus, ipſe accuſator, ip
ſtis. Iudicij huius horrore territus,
oculis tuis repræſento atq; offero
ipſa, quæ pro me ſubîſti, iudicia;
plicoq; Clementiæ tuæ, ne ante tr
nal tuũ causâ me cadere patiaris. Q
quò faciliùs impetrem, ſtatuo firm
ac recipio tibi me cum tuâ gratiâ vi
ita emaculaturum, vt ne quid labi
næui animæ inhæreſcat.

Cogita hîc, quid moleſtiaru m i
itinere Dominus pertulerit; & veli
bens tolerare, ſi, quod nolis, ferend
tibi à quopiam fuerit impoſitum
hac viâ, quâ ad cælum contendis.

MEDITATIO VICESIMA OCTAVA.

Rex apud Herodem.

ÆLVDIVM I. *Historiam ex Euangelio repete. Luc: 23. ℣. 7.*
elud: 2. *Consiste apud Herodem.*
elud: 3. *Pete, vt magnitudinem eius contumeliæ, quam tùm passus est IESVS, cognoscas, & pudorem Domini in te cum dolore sentias.*

Punctum Primum.

Egem Iudæi adducunt ad Regem, vt quemadmodum Ioannem Ba-
stam, ita hunc quoq; interficiat. At *Luc: 23.*
erodes viso IESV gauisus est valde. *v. 8.*
is porro non gaudeat viso IESV? viSaluatore? viso cæli terræq; delicio? ge, Herodes, gaude, sed vtiliter, vt udium tuum plenum sit. Cæterùm erodes non salutis causâ lætatur apud IESVM esse, sed quia curiositati suæ
undè factum videt. *Cupiebat enim ex* *Lucæ 23.*
ulto tempore videre eum, atqúe apud se *v. 8.*
abere; vt prodigij aliquid ab eo exhiberi

Barrad: lib. 7. cap. 4. beri videret: nunquam tamen D
num inuitandum putauit, veritꝰ n
tè de adulterio admoneretur: qua
tiam ob rem Ioannem sustulerat;
accidit etiam, quòd IESVM existim
esse Ioannem rediuiuum.

Quàm multos hodie videas, qui
ciones, qui colloquia piorum hon
subterfugiunt! timent videlicet vl
sua tangi, nolunt de vitijs, quibus
uiter pereunt, quidquam dici. Qu
quando familiariùs pijs religiosisq́
ris vtuntur, id faciunt plerumq; exp
dæ curiositatis gratiâ, vt vel noui
quid acutiq́ue audiant, vel suauit
quidpiam delibent. Sunt & pleriq
qualis non erat Herodes, qui sanct
ris famæ homines prensant, vt per
in potentiorum gratiā irrepant. Qu
si fortè consequantur, tùm positâ p
sonâ eos agunt, qui verè fuerant. N
plurimos profectò reperias, qui co
gendæ vitæ, sanctitatisq́; condiscen
causâ piorum necessitudine delecte
tur. Non sint, ô Pater æterne, non si
adeò fatui mortales: salutis rationen
non offam curiositatis petāt ab ijs, qu
rum

n iuuari subsidio possunt. Nempe orant infelices, perinde displicere o improbum esse velle, ac nolle probitatis castigatoribus aurem præ-e.

esta tu, quæso, eam gratiam mihi, vt iter Christum filium tuum, seruos-e tuos audiam, vanitatem curiosita-effugiam, & quemadmodũ ad te cur-e vel iubeor, vel doceor, ita curram.

Punctum Secundum.

Iracula Rex à Domino petit, facta alibi prodigia inquirit, oblecta-nis aliquid in gestis IESV venatur, ri aliquid aut ridiculi, animi causâ, oscit: IESVS autem tacet. Habet idem, quod voluit Herodes; spectat odigium sanè quàm inauditum. Ec- *Luc: 18. vers. 9.* enim pertinacissimè calumniătur sa-dotes, acerrimè criminantur Iudæi, idis contumeliarum ac mendacio-n fluctibus IESVS impetitur. at sco-i rupisq; instar perseuerat; variæ à ijs admouentur machinæ, quibus à oposita taciturnitate deturbetur: At et IESVS. tùm id miraculum est? Grã-

de, anima mea, grande profectò m
culum! Præclara se dat occasio in
tâ aulæ Regiæ frequẽtiâ cum laud
parendi, influendi in familiarita
tot procerum, emerendæ Regis gra
At IESVS tacet. Ecquid id miraculi
multùm equidem. Accedit, quod
gni aliquid aut portenti Dominus
hibuisset, periculum vitæ sic inten
sine dubio Regis beneficio effugis
IESVS tamen & tacet, & prodigijs
stinet. Nonné id quoq; miraculum
Miraculum sanè, ideò tacere, vt mo
re. Talia profectò nobis magno
conueniunt prodigia, talia cælitus
bis petenda signa, talia patranda à
bis dies in singulos, singulas in ho
prodigia sunt. Conuicio, calumniâ,
nu etiam petitus, ad pij propositi in
missionem sannis ludibrijsq; solicit
tace, tace, & fecisti prodigium: c
temptus in magno spectantium cœtu
ce, & rem stupendam edidisti. A
despicatum, ama dolorem, ama m
tem Christi amore, & patrasti insi
miraculum.
Faciam, bone IESV, per gratia
tuam

m, faciam (oro) hæc miracula, quæ
ne docuisti, &c, vt ea facerem, præce-
i. En paratum me offero nullum in-
nittere diem, quin aliquid talium
aculorum tibi Regi meo exhibeam;
o, inquam, virtutum quotidie effi-
es ac strenuos actus exercere, adhi-
eq; studium, & elaborare, vt vnam
nimùm virtutem perfectam absolu-
nq; habeam salutari eius, quem mihi
gistrum præbuisti, institutione.

Punctum Tertium.

llet Dominus, vti silebat in prætorio *Matt. 28.*
stupente Prætore: at Herodes non *ver. 14.*
pet, non miratur, imò despicatui Re- *Lucæ 23.*
m ducit, & aulico more eludit sancti- *ver. 11.*
em. Considera hîc singularem sim-
citatem Christi, quàm in ludibrijs,
mmatis, sarcasmis minimè pertur-
tur! quàm sincera, quàm mitis, dum
rriliter ridenda propinatur! attende
animi constantiam, quàm fortiter
placidè linguarum aulicarum iacula
m acuta, tam venenata excipiat! De-
ædico ac veneror mentis tuæ robur,
nctissime IESV: irrisus taces verbo, ta-
ces

ces vindictâ, longèq; Helisæum an
qui puerilis licentiæ caluitium op
brantis aculeis petitus, duos & qua
ginta pueros duobus vrsis laceran
prodigiosâ vltione præbuit. Ven
inquam, fortitudinem tuam, sed &
sana hæc lasciuientis aulæ ludibria
mirari non possum.

Deridet sapientiam stultitia, ver
tem mendacium, mancipium inf
rum Regem Angelorum, seruus dia
li æternum æterni DEI filium. Vah,
rodes nefarij! Herodes impij! imp
ba aulæ (aulam improbam capio) m
cipia; quibus nihil deterius videt
quàm sequi innocentiam, nihil lau
bilius quàm volutari in libidine, in
bare nequitiæ, scelere pasci: quor
quantò quisque corruptior, nequi
turpior, tantò ampliùs aulæ cense
idoneus: Aptus ad aulam ille, dic
soletis, ad aulam factus fictusque
Quisnam? pudicus? pius? qui creb
confessione expiat animum? qui i
proborum commercia, qui praua c
loquia, qui comessationes, qui inue
cunda conuiuia detestatur? Absit h

la, claustra sectetur, incuruicer-
n pecus est. Ecquis tandem cen-
us vobis ad aulam idoneus? quis
natus? Helluo, perditus, adula-
cui oculi canini, rictus leoninus,
illum, lingua viperina, lupina in-
es, mens vulpina, vita diabolica:
lanè ad aulam aptus; homicida,
, obscænus, in omnem turpitu-
n præceps, à Deo auersus, per-
um rerumq; sacrarum contem-
toto corpore, toto animo nequã,
natus, impurus: cui potior est ca-
uàm anima, quàm IESVS. Cani
lem famenti aliquid vtique cibi
it animam annuâ planè fame cru-
uam vix semel annis singulis, idq;
omodo, cælesti cibo reficit: IESVM
n, cui anima religiosa cibus est,
os expectare cogit annos, dum ei
it animam, si tamen vel post an-
, quod debet, offert vt debet. Agi-
od agitis, Herodis aulici, agite;
t tandem dies ille, ille dies, quo
eruos gloriâ & honore coronatos
lestem beatissimæ Aeternitatis au-
cum triumpho ingredi conspicati,

non

non iam inter cachinnos, sed tarta
inter cruciatus lamentabundi clam
Sap. 5. v. 4. tis: *Nos insensati vitam illorum æstimab.*
insaniam, & finem illorum sine honore
quomodo computati sunt inter Filios De

At ego tui amore, tuo benefi
IESV Rex meus, id vitæ institutum
scepi, in quo per similis tui fieri pos
Patiar igitur ludi me & illudi, ac vi
mum reputari; tibi autem perpetuo
hærescere, tibi illuso assimilari, irr
nesq; , sannas, & contemptiones p
dè ac libenter excipere percupio, p
pter te; neq; enim sum melior te,
Æternę glorię, cui gloria æterna. Am

MEDITATIO VICESIMA NONA.

Rex cum veste candida.

PRÆLVDIVM I. *Historiam pete, v superior meditatio petita.*

Prælud: 2. *Sequere IESVM cand tum per Vrbis compita.*

Prælud: 3. *Ora Deum, vt candidam h vestem bene intelligas, Domino illuso compatiaris.*

P

Punctum Primum.

hil de IESV decernit Herodes, sed *Lucæ 28.*
motæ mentis damnatum albâ in- *✠. 11.*
este imperat, ridendumq; vniuer-
bi proponit. Fatuum censet, quòd *Caietanus*
ontanti nihil responderit, ratus cũ *apud Bar.*
e tantùm eum vulgiq́; quisquilijs *rad: lib. 7.*
ocinari nosse: cum Rege, cum vi- *cap: 4.*
ilitaribus, cum hominibus erudi-
l aulicâ elegantiâ perpolitis, rusti-
is vitio, agere nolle. Is vestitus
bissimorum scommatum, ac illu-
um segetem modestissimo Regi no-
præbuit, quæ mala ingenti prouen-
ı aulis fruticantur. Christiane bo-
en Dominus tuus fatuus est apud
ines, sannio est apud Herodem,
d vitium hominis, non hominem:
sa rei tota est, quia silet. O Diuina
ientia! eoné vsq; deiectam te, vt in
entium censu habeare? Ergoné vt
ex imo iniquitatum fundo efferres,
o te in vastum cruciatuum mare
ecipitasti? vt æris obulum repertum
sum attolleres, aurum huic limo im-
ersisti sic, vt amisisse videare? O Do-
ne, libet rogare paucula, liceat quę-

 so:

ſo: Ecquidnam putem, vltrò te a
ſceſſiſſe: quod meâ cauſâ tantam
miniam vltro ſubieris? Stultum
tè te homines appellant. Ita eſt,
ma; Meus Amor omnem ſuperg
eſt modum, vt tibi ſalutem par
Agnoſco, bone IESV, amorem tu
& quantas amor ſuggerere poteſ
tias rependo, ſupplex, vt tuâ hac ſ
tiâ libens infatuer, ſtultuſq; prop
& dicar libenter, & habear; ne
ſtulta mundi tibi inprimis proban

Punctum Secundum.

VEſte alba Rex induitur, cuiu
gnum ludit Herodes; at non m
Herodis regnum ipſe ludit, dum d
quàm incerta, fluxa, & fragilia ſint
di regna, quæ vapori euanido, aut
rectè componi poſſunt. Quàm e
facilè veſtis vſu deteri, tam imperia
ſumi ac vaneſcere & poſſunt & ſol
oſtenditq; inſuper, quàm firma, ce
ſtabilia ſint bona æterna, quæ detri
tum capere nunquam poſſunt. Il
anima, te transfer, illuc concede; v
ſcant tibi omnia, quæ reuera vilia ſi

ıta, ideo quoq; hanc à IESV vestem
ıi, vt palàm fiat, innocenti vitam
Benedicta mors tua, bone IESV,
dicta ludibria & ignominiæ, quia
s eas & Innocentiæ candore con-
us sustines. O præstet id Pater tuus
us, præstes tu, præstet omnipotens
tus, vt albatus innocentiâ & nullo
ulosus næuo, quidquid aduersi of-
r, perpetiar: in magnis id certè
ficijs tuis, Domine, numerauero.

Punctum Tertium.

Andidatus à Rege Rex egreditur. vi-
detur triũphare, & quòd silentio vi-
t: & quòd Ethnicum inter & Iudæũ
nicitias composuerit. Erant enim
nici ad inuicem, fortasse ideò quòd
r in alterius ditionem, vt fit, se inge-
t. Scribit enim Beatus Lucas, Ga-
orum nonnullos à Pilato interfe- Luca 23.
s, sanguinemq; occisorum cum victi- v. 12.
s fuisse confusum. Luca 13.
Triumphant Beati in cælis, trium- v. 1.
at quoq; anima in terris, quæ oppu-
antẽ iniurijs silentio vincit. Se quip-
ipsum vincere gloriosius est, quàm

arces prævalidas solo exæquare. A
non ignobilem vel inde Christo de
triumphum, quòd Sacrosanctâ suâ
sione reconciliaturus erat Deo per
genus mortalium. Nulla certè, bo
IESV, hâc vel illustrior, vel æquior tri
phandi causa dari tibi potuit. Hos t
phos ambit, hos triumphos experi
nima mea, optatq; vehementissim
antequam corpore exeat, DEVM
beat amicum, vt candida ac innoc
eò protinus deuolet, vbi amicti st
albis Sancti sequuntur Agnum quo
q́ue ierit, nouumq́ue nec Beatis om
bus commune melos concinentes
tantur, ac gestiunt lætitiâ inenarrab
quod doloribus tuis, ludibrijs tu
contumelijs tuis, pie IESV, quibus
loca iam consecrasti, me consecu
rum confido.

MEDITATIO TRICESIMA.

Rex cum Barraba latrone collatus.

PRÆLVDIVM I. *Pete Historiam ex Euangelio.*

Prælud:

lud: 2. *Constitue te in Pilati Palatio.*
lud: 3. *Postula supplex gratiam cognoscendæ huius ignominiæ, & vt cum affectu commiserationis eligas tibi Christum Regem.*

Punctum Primum.

Euertit ad Pilatum ab Herode Rex
albatus, insons vel Herode Iudice,
nullâ compertâ noxiâ, hac ipsâ ve-
dum ludit Dominum, seriò testatur
iocentem: *Nullam* inquit Pilatus,
rtis causam inuenio in eo. Bonum fa- *Lucæ 23.*
m: insons noster Pater est, nihil in *vers.22.*
mali nisi mali inueniunt; absolue-
, dimittetur, viuet. Hoc secundùm
ristum tulit Ethnicus iudex decretũ;
illam in eo mortis causam inuenio.
idnam, quæso, in Christo deprehen-
s, Pilate, vt innocentem pronunties,
iem tanta multitudo damnat? Neq;
uidẽ tibi constat hunc DEVM esse, cui
tij nihil inesse vnquam possit. Neq;
ud nosti, liberalissimum esse bonorũ
rgitorem, qui *pertransijt benefaciendo.* *Actor: 10.*
atent hæc certè Pilatum, & tamen *vers.38.*
hristum declaratâ culpa noxaq; pu-

rum atq; immunem. Quid iam C
stiani? quid iam filij filiæq; Christi
ueniuntné causam, cur tam sæpe o
dant Christum? nocuitné cuipiam
sitné quenquam? Nihil minùs.
habes certè, anima mea, cur IESV
terficias; non habes cur etiam off
velis. At cur eum ames, cur ei seru
cur amore ipsius in horas singulas
riare, causas habes infinitas; tu, in
vel maximè, quam tot meritis Chri
cumulauit, tot bonis auxit, tot be
cijs ornauit. Quære quantũ vis, scru
quantũ potes; nihil, nihil reperies, q
ab amicitia IESV te iustè abstrahat;
hil inuenies, quod non ad eius te a
rem trahat. O dulcis IESV, ô Pater
ô summum bonum meum, nullã e
nullam quiuis alius tui offendendi c
sam habere in æternum potest; qu
quid autem causarum est, eò spect
vt te vnicè diligam, impensè colam,
tibi perpetuò inhæream. Diligo
IESV, bonitas æterna, diligo te toto
nimi mei affectu, colo, veneror, &
doro te, IESV, maiestas infinita, toto
ligionis totius impendio. Inhæresce

cupio totis animi, corporisq́; viri-
ô summum principium meum, fi-
supreme; supplicoq́; Clementiæ
vt ope tua ita viuam, vt nihil in me
enias, quod puniendũ iudices; quò
m te adiuuante incumbere volo.

Punctum Secundum.

Atet culpa Pilatum; at cæcitatem
Iudaicam non latet, & tanta quidẽ,
Regem Barrabâ sanguinario ac sedi-
o latrone deteriorem clamet. Et-
m permissâ insanæ multitudini op-
ne, vtrum saluum vellet; Christum
crucem, Barrabam ad vitam popo-
Amentes Iudæi, en cælum vobis
œnum offertur, lux & tenebræ, ec-
d vos tandem? Cœnum volumus,
ebras eligimus. Confertur impietas
nctitati, scelus innocentiæ, sanctus
roni, DEVS peccatori; at illi: Bar-
bam malumus, poscimus Barrabam.
iosi, furiosi, quid vociferamini? quid
tatis? legite IESVM, legite Saluato-
n: Barrabas homicida est, damnetur;
ro est, puniatur. Certè si is vitam a-
eripuit, potest & vobis; Barrabam,

clamant, saluum volumus: viuat B
bas, viuat.

Heu impias peccantium ment
quę eâdem prorsus insaniâ deserto
Diabolo adhærescunt. Diabolus
micida est, latro est ab initio. Is q
tertiam Cælitum partem æternùm
liauit, primos humani generis pare
paradiso exegit, ac felicitate illâ m
randum in modum exuit, infinitam
niq; hominum multitudinem in æ
na supplicia præcipitat: prædonem
men hunc homines sequuntur! Sal
auctorem repudiant! Da, Domine I
ne vllus mortalium, ne ego vnqua
à te desciscamus. Nihil equidem,
nicum bonum meum, nihil est in te
tij; quidquid in te est, mihi omni ex p
te placet, egoq́; te relinquere æternu
nolo: Dæmonem, Dæmonisq́; ille
bras prorsus detestor; vnũ te æternu
opto. Atq; hæc optio mea sarciat, o
contumeliam, quæ in latrone tibi à
tronibus illata est.

Cogita hîc quoq; eam vel improb
tatem, vel infelicitatem mortaliun
quàm sæpe illi homines probos nul

aut

postremo censent numero; impro-
obseruant, seq; dignos iudicant;
n illum aspernantur, illum perdi-
amant: sceleratus quidlibet im-
bè, auarè, crudeliter, libidinosè e-
t, liber est, incolumis est; rectus &
ns culpatur, damnatur, plectitur.

Punctum Tertium.

Bsolutus nocens est, damnatus in-
nocens. Insolenter admodum cur-
suum flexit Iustitia, eò, quòd Mise-
rdia nocentis miserta dignum
rte seruauerit; quia verò nihilomi-
sontis crimina punire decreuerat
itia, puniuit in insonte. Hunc mise-
Procle Pilati vxor, miris ac horridis *Niceph: lib. 1. cap. 30.*
undùm quietem spectris territa ad-
ebatur, ne interiret, quem vtiq; in-
entem, immeritumq; ad eadem po-
lari sciebat. Itaq; miserat, qui dice-
marito: *Nihil tibi & iusto illi*: Dice- *Matt: 27. vers. 19.*
oluit: Caue te in huius hominis iu-
ium ingeras: Est enim innocens,
nus, sanctus. O Domine, ô Rex meus,
Ethnica etiam te mulier nouit! vt te
tum confitetur! Ah! ego non noui,

qui toties peccando ad necem te d
ſco. Verùm abhinc cupio noſſe te
vnquam diſcedere à te. Nihil mi
cum eſto quod delictum attinet
quod ad honorem tuum ſpectat,
multùm mihi tecum eſto: te enim
tefero omnibus, quæcunq; tu no
te diligo ſupra omnia, quæ tu cr
potes: pro nihilo duco omnia pr
& quidquid animo, corporiúe opu
nolo niſi propter te. Nulla mihi res
ta dicat: Ecquid IESVS ad te? qui
bi cum IESV? Nolo pertineat quid
ad me, niſi IESVS. agere nolo, nol
uere niſi cum IESV, eaq; re in ſpem
nio fore, vt me non abneget IESVS.
uum ille me volet, qui eſt ſalus m
certuſq; ſum, ſi me fortè tentatione
mon moribundum pulſabit, dictur
IESVM: Nihil tibi, & animæ iſti; di
dite ab ea: mea eſt, & ad me pertin
in me vixit donec corpori hæſit, r
cum quoqúe in perpetuum viua
volo. Velis, ô bone IESV; nec
me vnquam abneges ſeruulum
tuum, quem vt emeres fudi-
ſti ſanguinē tuum.

MEDITATIO
TRICESIMA PRIMA.

Rex flagellatur.

ELVDIVM I. *Historia tibi propone.*

lud. 2. *Consiste in atrio, vbi Christus flagris cæditur.*

lud. 3 *Ora DEVM, vt perspicias, & doleas dolores IESV.*

Punctum Primum.

Entabat varios modos, quibus neci IESVM subduceret Pilatus; at cùm lus ex sententia cederet, explorare extremum decreuit vnum contuliæ, acerbitatis, atrocitatis plenissim, quo crudeles Iudæorum animos teret ac emolliret. Quid illud tannmodi est? flagris cædi IESVM iu. Horret crudelem adeo liberation animus, quâ, qui nihil culpæ adit, supplicio destinatur, qui pronunur innocens, ad flagra nudatur; cor turp lagis, qui à recto nunquam deit, corrigitur tamen, & corripitur. mpe Pilati voluntate perspectâ, li-

ctores

S. Birgitta lib. 1. reuelat: cap: 10.

ctores valentissimi atq; sæuissimi gnis sacræ ceruici impactis, corre illud cæli terræq; decus vestibus d liant. Per Deum, miserere, quisqu miserere innocentissimi; adiuua quis potes, ne sinas cædi IESVM. scuramini cæli, atra diem nox ob abscondat IESVM, ne nudum impu deant oculi, ne feriant sanctum m impiæ. Heu! nusquam auxilium, quam solatium video; video solùm gineo pudore purpurantem vult video lumina iam cælo sublata, ian midefixa: cor mæstum clamore to æthera permeat, iratoq; ac virga tentāti Patri prouolutum, paratū fe ratis verberibus subijcit. En ego quit) in flagella paratus sum, D Pater sancte; non fugio te quamuis nacem, non abscondo me quamui sontem: quin etiam vltro me tibi fi tui hominumq; amore, alacrem plagis offero, cæde, flagella; liber est, vt libet. His à te non absterret imò etiamsi me occideris, non ab rebis. Filius tuus sum, etiam flage tus; Patrem te meum agnosco, etia

llantem. O amabile cor Domini quàm paratum ad omnia, quàm obediẽs! At meum cor aliud mul-, bone IESV. Cùm tu mihi meri-pœnam intentas, mœret, queri-reluctatur; lætari autem deberet, re deberet: Ego in flagella paratus optime IESV, Rex meus; paratum abes, plecte, pulsa, cæde, quan-tibi cunq; videbitur. Age, homo, lacriter perferas, quidquid plaga-IESVS tuus Rex iustus intulerit.

Punctum Secundum.

rrexit manus Rex, quas restibus arbari lictores columnæ vehemẽ-nè alligarunt; at firmioribus iam itatis vinculis vnicus animarum tor IESVS sese deuinxerat. Acce-carnifices crudelissimi, virgarum-fasces spinis horridos expediunt, lido impetu corpus illud niue can-us cædunt, quod ictuum frequen-onscriptum in vermiculatam ver-rpuram, ne scilicet delicatissimo lori roseus quoqúe robur deesset. us iam rubet IESVS, iam sanguine suffusus

Vincentius serm: de Christi Passione, citans Eusebium.

suffusus, iam virgæ detritæ, iam pr
satellitum classis verberando fessa
cundæ locum operamque cedit. I
deunt secundi crassioribus bacillis
taureis taxillatis crudeliter instructi
riūt hi quoq;, lacerantq; artus sacro
ctos, purpureumque ruborem atr
uore ac funestâ nigredine confund
Deficiuntur & hi viribus, non ra
tertiasq; partes reliquis, ijsq; teterri
relinquūt, qui ferreis catenulis ad I
iam semianimem prosiliunt; corpus
vniuersum adeò fœdè lancinant, vt p
S. Birgit- fundis vulnerum sulcis non aliter,
ta 1. reuel. aratro proscissa tellus, hient artus sa
cap. 10. Rumpitur concisa cutis, aperitur
bro vulnere corpus, manat mille r
sacrosanctus cruor, frustatim dep
è virgineo sanguine diuinitus conte
tabernaculum, sudat rorem sangui
cruentum marmor, & coccineus t
rens crudele inundat pauimentū. Fle
identidem oculos Iesvs, quandoqu
cælum suspicit, quandoq; homines
spectat. Languet corpus, lingua sil
sed cor vocem dat non acerbitate,
charitate: Ne cesses, Pater mi, ne cess

feram

m plura, patiar plura, si iubes. San- hic Abelis iustissimi nō vindictam nat, sed vitam animarum.

pecta hæc diligenter, anima mea, bstupesce, gratiasq; refer pro his fla- , pro his plagis Regis tui, Patris tui; te hæc ille tulit, pro te. Numera ictus, & certè plures erunt, quàm cogites. Numerabant alij: repere- tq; septuaginta quinq; plagas supra nque millia, & quadringentas. In- itum planè supplicium! nempe in- ita & crimina mea, & reliquorum ninum, nec inauditâ solùm grauita- sed etiam multitudine innumerabi- Quis enim peccata numeret, qui- tum mea, tum cæterorum morta- n animæ scatent? Porro numeran- vulnera, singula imple lachrymis, gulis inimorere, ac si fieri posset, do- e fletuq; difflue, quòd DEVS adeo deliter pro te sit laceratus. Magnum die spectaculum in Hierosolymita- Prætorio DEO, Angelis hominibus tur. Nam mancipia Dominum infi- æ maiestatis flagris nudum cædunt: EVS autem tantam tamq; ignominio-

Birgitta apud Barrad. tom. 4. lib. 7. cap. 6.

sam

ſam iniuriam diſſimulat. Angeli,
ſi res agatur aliena, minimè de de
ſione cogitant.

Cùm Pater iratus filium caſtigat,
ter vel gratioſus quiſpiam famulu
ſtuantis animi dolorem haud leu
mitigat, eum filium pœnæ ſubdu
quod tametſi cum Patris iniuria fie
deatur; (erepto enim filio, acrio
ſæuitiam præ ſe fert) paterno tam
amori gratum eſt, quòd natum, q
cædere inſtituerat, ſubtractum vid
animoq; plagis, quas inflixit, cor
let, tametſi vultu ſæuiat. Hîc è m
bus irati Patris ſubducere IESVM ne
poteſt. ne principes quidem illi D
næ Maieſtatis famuli mouere ſe lo
aut verbum proferre audent.

Ah! metuo hanc Domini manu
Si enim adeo ſæuit in filium: quid r
tandem expectandum eſt mãcipio
quam? Timeo paternam hanc de
ram, bone IESV, timeo; niſi quòd
lud me ſolatur, quòd ea manus, d
totam in te vim effudit, de aſperita
plurimùm dimiſit. Tu quippe pro
obiecisti te, & vltro ſubiſti flagra, c
parata

ta fuerat in me. Itaq; si quis vnquã
i obtrectauerit, si pulsauerit, si con-
am fecerit, si vltrò corpus ipse me-
afflixero (prout certè statuo, singu-
; ictus meos iam hinc cum plagis
coniungo) libenter, quidquid il-
fuerit, amore tui perpetiar, dum
m perfectissimè tibi placeam.

Punctum Tertium.

abat inter extremos cruciatus vi di-
inâ confirmatus Rex, hærebat co-
næ penè exanguis ac teterrimam
n lanienam tacitus ac fere elinguis
nebat. interea non nemo, quem-
odum D. Birgittæ diuinitus prodi- *Lib. 1. Reuel: c. 10.*
est, accurrit, vincula præsecat, ac,
ine, inquit, indemnatum vos ac
dicatum hominem interfectũ itis?
t ille, fecitq;: at IESVS recisis vincu-
non temerè cogitari licet) languo-
umi prolapsus in stagnãte sanguine
oluitur. Copiosus sine dubio eti-
um è conciso iacentis IESV corpo-
lo, inquam, Diuinitatis armario ef-
litur thesaurus, quem redimendis
ninibus, atq; adeo mihi liberalissi-

mus ac munificentissimus Rex im-
dit. Curramus, ô anima, ad cælestes
gazas, curramus: pandamus totos
dis sinus, ibiq́; collectum solo sang
fideliter recondamus.

Cum angues medicaminibus a
rantur, moris est, virgis eos prin
radijsq́; verberari. En anguis, en ve
humi voluitur, qui toto corpore l
ratus, quantus quantus est sanguin
certam animæ sanitatem, effundit.

Peccauerat homo, æternaq́; me
rat supplicia, cædendus erat, lace
dus erat modis inauditis, seculis in
tis. occupat, excipitq́; flagra IESVS
clamat pro nobis: Iam tandem c
gentur homines, iam hæc anima,
illa à peccando desistet.

En quanto redempta es, ingrata
ma! quæ tamen tam immanis o
pretij rursum te venundas, rursu
seruitutem insanum mancipium
beris solâ seruiendi libidine, solâ
eundi voluntate. Hei tangat te ta
hæc Domini ac Regis tui laniena:
ueat te pretium tui, moueant vuln
Patris tui. Aliter abhinc habeto IE

tu

; qui pro te fudit sanguinem suũ.
s æternæ medicamentum, phar-
mq; immortalitatis auro, gem-
omnibus pretiosius Christus tibi
et; at tu id humi effundis. Flagel-
pro te Christus, sponsionemq́ue
mendationis tuæ; at tu corrumpi
as. Cogito meliora, bone IESV,
o saniora, atq; ex hac ipsa hora se-
restitutũ correctũq; eo, quicquid
pi. Corrupi caput praua cogitan-
nabo: læsi cor improba cupien-
nedebor: debilitaui manus agen-
ala; confirmabo. totus ægroto per
totus consanescere cupio per te.
medicaminibus ac remedijs, quæ
ramentorum mihi poculo porri-
mper, studiosè ritè vtar: pretium,
epensus sum, vt par est, æstimabo,
solicitꝰ incumbam, ne cuiusquam
modi boniúe amore vllam ipsius
am faciam. Effice, Domine mi,
, quæso, IESV optime, vt hoc di-
sanguinis impendium perspicuè
oscam, cognitumq́ue pro eo ac
tur æstimem, flagrorumq; tuorũ
emor sim per amorẽ, & particeps
atientiam.

MEDITATIO
TRICESIMA SECVNDA

Rex coronatur.

PRÆLVDIVM I. *Lege Historiam.*
Prælud: 2. *Adesto in atrio Prætorij cor tionis spectator.*
Prælud: 3. *Deum ora, vt ignomini Regis dolores perspicias, & an dolendi persentiscas.*

Punctum Primum.

ERexit se, an emersit potiùs? è sang
ne suo IESVS semianimis, ægreq;
dibus hærens ad vestes prorepsit, c
repentè satellitibus suis diabolus exc
ciandi spineâ coronâ Regis modu
suggerit prorsus inauditum. Capess
iussa serui nequam domini nequio
alacres ad vepretum decurrunt, ho
dos aculeis sentes desecant, diade
Matt.27. ver.29. plenũ tormenti nectũt, candidatũ vi
licet albis Herodianis Regẽ coronat
Collocant igitur satellites Regem,
xumq; è vepribus diadema cruentâ
tumeliâ sacro capiti ingerunt. La

cutem spinæ, carnemq́; consauci- ac per suturarum compages ada- rhamnorum stirpes in ipso cerebro anguntur. Totum patientissimi is corpus acerbissimo cruciatu pal- t, purpureus diuini cruoris latex riuis pallentem vultum compluit, roseis torrentibus conuulnerati itis sanguis flebiles oculos inun- , vt roridæ nubis instar liquescere, n purpureum imbrem solui sacro- ctus vertex videatur. Considera tu, ntus is Domini tui fuerit dolor. Deli- s, teneriq́; corpusculi puer si à ma- ad virgas vocetur, metu propemodũ nimatur: quodsi fortè etiam feria- , dolet acerbissimè: secus est in ro- to succiq́; crassioris homine, quem iste etiam percusseris, non admodũ q́; læseris. Temperatissimi ac tener- i corporis IESVS Rex tuus ducen- septuaginta sex vulneribus solo capi- acceptis, cogita, quàm acerbê sense- & spinarum aculeos, & ictus arun- ium, idq́; tuâ solius causâ, vt tam cõ- melioso cruentoqúe diademate re- um in anima tua emereri, ac de spi-

Fran: Bẽcius in Annal: Societ. ex relat. B. V. cuidam Indo facta.

S. Vincen. serm: de Passione Domini.

nis delictorum tuorum triumpl
posset, vt ad simile decus te excit
quò afflictionum voluntariarum,
rum, molestiarum, rerumq; ad
rum spinis in hac vita coronatus se
ternam illam coronam consequ
At enim non sapit animæ meæ di
ma tuum, bone IESV: nam tuum
dem caput, & meum (quia tuus sui
tu Caput meũ) vepribus redimitũ e
ego quicquid asperũ, quicquid acu
tũ, quicquid amarum est, horreo, ac
relinquo, prçoptoq; cum mũdo po
ad inanem lçtitiã comi & ornari, qu
tecum ad salutem spinis coronari,
geq; à castissima illa sponsâ tuâ,
spineam è manu tua coronam del
rat, abesse me video, & doleo. Eft
obsecro, IESV Rex clementissime
hæ spinæ tuæ, hoc sanguine tuo im
tum sertũ mihi tandem dulcescat, qu
quidem hac ipsa hora suscipio, eiq;
put meũ submitto, semper quod tu
posueris laturus, ac paratum me t
offero ad omnia, quæ tu immiser
aduersa amore tui & libenter fer
da, & perseueranter perferenda.

Puncti

Punctum Secundum.

Ccedebant tormentis ludibria.
Habebat coronam Rex, sceptrum
n habebat. Datur igitur sceptrum, at
n irrisionibus amarissimis, cum cō-
nelijs infinitis, quibus intelligi vo-
t impietas Regem non esse Regem.
pit ergo IESVS arundinem, teloq́;
to fragili, & mundi censurâ ridiculo
ntra tartareas potestates pugnacem
nat dexteram, palàm indicans, eo ip-
, quo iactatur, ludibrio vim se infer-
m profligaturum atq; obtriturum.
Ita est, Anima mea, ita est. quæ mun-
s stulta iudicabat, infirma, abiecta,
Christus mundum vincebat, subiu-
bat, triumphabat. Derisiones, igno-
niæ, flagra, afflicti corporis languor,
o ipse arundinis in modum fluctua-
t, arma fuerunt ei firmissima aduer-
s omnes hostes, quos mundus, quos
cus emiserat. Mira prorsus ac stu-
nda patrare IESVS nouit euanido e-
m fragilique instrumento, si id sua-
e manu teneat. videas certè plerosq;
i quamuis mundo censore sine cen-

su, sine tribu, sine nomine iacere vi
tur, at certè insignes ac prodigijs
pares quà concionando, quà pœn
tibus aures, errantibus consilium d
do, conuersiones animorum effici
Age, quid infirmior sexus, quid tene
ætatula abest ab arundine? tot tan
puerorum millia, tot puellarum my
des profuso pro Christo Virtuteq; s
guine vitam animosissimè posueru
Quàm frequentes fuerunt, sunt, eru
quos si naturam spectes, cannas i
dixeris: si virtutem attendas, colum
chalybe aut adamante solidas ex
maueris; qui quidem cursum ad c
minimè titubante gradu peragunt,
cuiuis àccini possit: Exultauit vt gi
ad currendam viam.

At ego, bone IESV, miserè titub
canna sum, arundo sum, & quauis a
dine fragilior, calamus sum quem q
libet auræ flatus hâc illâc impellat;
ni in tua manu forem, leuissimo etia
cuiusquam pressu frangi possem, atq
comminui. Supplex igitur te per ha
tam acerba ludibria tua obsecro, ne m
è dextera tua amittas, sed ad finem vs

us. Ego verò, quod in me est, tuo
s auxilio constare virtuti, ac perse-
re in bono toto animo desidero.

Punctum Tertium.

lutatur Rex: *Aue Rex Iudæorum*, *Matt. 27. vers. 29.*
identidem caput salutati pulsatur,
us adorati conspuitur. Ah! Regis-
æc reuerentia? Eccui tandem id
oris impensum vnquam est? siccinè
s v, meritus es de hominibus? sic-
de me, vt tam contumeliosis te o-
amus ludibrijs? His hodie (prô
r) his Christiani hodie ludicris, his
ndant contumelijs. Nam cùm ad
am pœnitentiæ tribunal prouoluti
se submittunt, cùm emendationẽ
riorum erratorũ pollicentur, cùm
ti cuiusuis fugam adpromittunt,
agunt aliud, quàm vno nixi genu
stum Regem venerantur? at cùm
a per confessionem crimina resor-
, cùm gratiæ cælestis thesaurum,
animæ salutem, cùm Deum ita
li habent, vt abiectissimis etiam re-
posthabeant; quidnam agere pu-
li sunt, quàm altero genu sacram

Regis Christi ceruicem premere? c
regium nefariè cruentare? os, vul
que diuinum per summum scelus
tis violare?

Alium ego cultum tibi, IESV
& DEVS, alium honorē præstabo,
nunc etiam ita cruore stillantem
nis implicitum, contumelijs obru
ac sputis fœdatum in cordis mei p
trale deduco, ac Dominum meum
gem meum, Deum meum inibi ad
petoque supplex, vt ne vnquam c
meo demigres, quò quidem den
diadematis tui aculei egregiè cond
quos tu, obsecro, cordi meo firm
impinge, ne inde vllo pacto possis
bi, vepribusq; tuis ita conuulnera
ctus meum, ne vnquam huius di
matis tui, huius regni tui, huius d
ris tui memoria meo effluat animo,
viuida, recensq; perseueret.

MEDITATIO
TRICESIMA TERTIA.
Rex in Porticu.

PRÆLVDIVM I *Historiam inspice.*

Prælud:

lud: 2 *Porticum Prætorij, Regemq; in ea stantem ob oculos tibi propone.*

lud: 3 *Lachrymas à Domino luctumque postula, quo miserabile illud spectaculum prosequi possis.*

Punctum Primum.

)Edè toto corpore laceratum, ac
prope excoriatum, spineâ coronâ
ridum, sceptro canneo illusum, lu-
â purpurâ intectum Regem IESVM,
um cælorum terrarumq; decus in
ticum producit Pilatus, vt luctuoso
spectaculo populus Sacerdotesque
nisericordiam flexi mitiora cogita-
itæq; Regiæ parcere velint. verùm
m prorsus ea res euentum habuit.
gus enim æquè ac sacerdotes con-
cto IESV exasperati rabie ardere, dē-
is frendere, pedibus supplodere,
nus sursum tollere, Dominum, si fie-
ossit, dentibus ac vnguibus discer-
ri. Non mouet impios Vultus adeo
erabilis! non tangit hostiles animos
o crudelis innocentis laniena! non
git? imò verò exhilarat, spemq; ce-
li Regiæ facit ampliorem.

Tangere

Tangere tu, oculis piè in Do
tuum conuersis, excitare hac Re
specie ad admirationem, ad dol
ad fletum, ad veram tui ipsius exi
tionem. Excitaberis certè, si stu
pieq; aspexeris. Videbis hîc nata
cruore lumina, genas ictibus tume
labra pugnis liuentia, sacram cæsa
barbamq; sanguine concretam,
hinc inde per laceri corporis fene
horridum in morem albicantia,
pus vniuersum densato coactoque
guine non tam tinctum, quàm ve
Quæ si tuâ causâ facta esse perspicie
xum eris, nisi mouearis.

*Doleo, suauissime IESV, dolores t
nec lugere desinam contumeliam
vsq; ad mortem meam. Erumpite
lis meis, lachrymæ, compluite vul
meum perpetui fletûs imbres, to
fluam lachrymis, qui totum IESV
vultum delictis meis tam fœdè viol
rim, totum Regis mei corpus tam
deliter peccando lacerauerim. A
deinceps vt violem, absit vt lacere
absit vt peccem, quin potiùs omni c
tentione enitar, ne quamlibet tenu

maculam

lam diuinæ faciei tuæ adspergam,
l leuissima vibice sacrosanctum
is notem, ne te vllo prorsus pecca-
idens volensq; offendam, ô spe-
præ filijs hominum IESV.

Punctum Secundum.

Eu! nullumné adeo pectus tam mi-
eranda species mouit? neminem-
n flebile spectaculum flexit? ne-
m, neminem. Alloquitur è porti-
pulum Pilatus: *Ecce inquit, homo.* *Ioan: 19. v. 5.*
e voluit: Regni hunc affectati reũ
? en, vt vix refert hominem. Vide-
idem, sitné homo, videte quàm
atus, quàm excarnificatus, quàm
vulneratus sit, sed vulnus, cui cum
ore ipsa quoque humana species
emodum defluxisse videatur. Re-
ant illi: *Crucifige, Crucifige eum.* O *Ioan: 19. v. 6.*
elia, & omni feritate tetriora pe-
a! ô barbaros, ô impios, ô nullâ
ificinâ exsatiandos animos! *Ecce*
: homo vtiq; : miseremini hominis
ines.

Ecce homo: at vos hominesné tandẽ,
mmanes humanâ figurâ belluæ?

Ita

Ita certè. rabiosum vulgus humai
naturam exuit, caninam induit; ni
si lacerationem, nil nisi lanienam
rat. Teterrimi leones patentes agn
lo rictus intentant, sauciam ac ser
nimem prædam certò deuoraturi.

Aliam te, ô Anima, aliam te Chr
Regi tuo exhibe, dùm audis dici:
homo. Attolle in eum hominem c
los, & tecum cogita: Ecce quid es
homo! ecce, quantum potuit hon
Cædi nunquam potuit Deus; cæcid
homo. Quisnam tandem ille hon
Tu quisquis es homo, tu cęcidisti! Es
tu fecisti, vt vix videretur homo, qu
more tui factus est homo.

Ecce homo, homo vtiq; non canis, q
tu quàm crebrò cane peiùs tracta

Ecce homo, cui similis nullus hon
Ecce homo, qui vnus vixit vt debuit h
mo: cæteri tecum iumentis propior
per peccatum: vnus hic expers pecc
homo. *Ecce homo,* à capite ad calce
totus saucius, totus concerptus, vt te l
naret totum, qui totus scatebas vuln
ribus. *Ecce homo,* dux & pastor in ha
vitæ mortalis solitudine tibi cœlitus c

blatus,

;, qui dum te ouem perditam per
ima dumeta requirit, totum ca-
:pribus cruentauit.

homo, homo ille, quem tu quon-
ô Mater diuina, pannis fasciatum
ous gestabas, quem tecum ad tē-
ductabas, quem concionantem
: solebas, quem mortalium pul-
mum ac speciosissimum noue-
ic ille est adeo deformatus, vt ne
m quidem hominis retinere vi-
r..

e homo. Ah! quibus modis acce-
s homo, qui ciuitates, castella, vil-
bibat benefaciendo, & sanando
:s oppressos à diabolo! heu, quale
um suorum prœmiũ habet, qua-
eritorum gratias tam bene meri-
e hominibus homo!

e homo. Quæris qui sit? quî voce-
Homo. Ecquis tandem? ignotus
que, plerisq; vix homo. At alijs
s Dominus, Rex, DEVS & Homo.

e homo. Qualis tandem? sanctissi-
optimus, animæ meæ totiusque
amicus dulcissimus.

Ecce homo. Contremisce, ingratissime
peccator

peccator, en iuxta te DEVS homo
& pro te vulneratus! ne vulneres
vulneribus: id enim neq; ille me
neq; tibi expedit. Erubesce, qu
peccatum cogitas; ecce præsens
tibi DEVS homo.

Lætare pie, lætare addicte Dec
mo. *Ecce homo* præstò est saluti
causâ plagis concisus, contumelij
pressus, doloribus confectus, ani
à te mendicat quã creauit, animan
gitat quam redemit, animam dep
quam tibi in æternum conseruet,
turam, ni conseruet. Responde
sim tu: Ecce ego tuus, quamuis v
mus, miserrimus, despicatissimu
mo. Ecce ego, non alienus certè
mancipio tuus, tuus in terris, tuus i
lis homo.

Ecce homo! Vos, quibus cognitus
dum est, oculos in eum conuertite
ce notus, ecce propinquus vester
mo. Cognoscite abhinc hunc h
nem, diligite in posterum hunc
pinquum.

Ecce homo, qui & te, & mundum
uersum sustollit in cælum; nec du
qui

:ò te perferat, nisi ſponte ex hu-
baiulantis defluxeris.
homo propter hominem cruciatu
tus, dolore conſumptus, vix hæ-
edibus, tanto tempore vllius ex-
axamenti.
homo, qui tè inuitat ad ſe: nempe
s pulchritudine non potuit trahe-
trahit deformitate. Capiat te facies
hominis, ô homo, propter te ſic
mata. hunc tu hominem in ani-
uo reconde, in corde tuo conſer-
ratiaſq; age, quòd tuâ causâ talis
s ſit; & da operam, vt quàm ſimil-
s ipſius in vitâ euadas.
ce homo. O quam diſſimilis illi⁹, qui
nphans nuper Hieroſolymã ingreſ-
ſt! ô quàm diuerſus ab illo, qui in
te Sancto cæleſti claritate effulſit.
ce homo hominum omnium nobi-
nus, nũc infra omnes abiectus, ſco-
niuriarum, receptaculum miſeria-
,exemplum calamitatis, peripſema
iq; omnium factus.
cce homo, qui nos diutino ac propè
ni ſtratos morbo ad ſalutarem ſan-
is ſui piſcinam inuitat.

Ecce homo, quicûm versari est a
consecrare; nullam enim amari
nem habet hominis istius conuers

Ecce homo: Caue oculos ab eo,
cor auertas, homo. Vnicum bon
tuum est hic homo, tui boni causâ
infanda perpessus. Quis id mihi
stet, vt ego defleam dolores tuos, ô
ne homo? verè bone, qui pro me n
homine tot mala pertulisti, & per r
tem tuã sustulisti pœnam meam, a
tisti vindictam, peperisti gratiam,
parasti gloriam.. Quibus tandem
dis id tibi ô bone, ô amabilis, ô d
homo, quibus id tibi gratijs officij
refundam?

Ecce homo. Si in syluis viator in
liatum hominem, vulneribusq; co
sum incidat, extimescit proculdub
eôq; grauiùs, quò qui iacet, nobilior
Itaque vel cautior pergit, vel si perg
vetat discrimen, reuertit.

Ecce homo, non quiuis è vulgo;
homo Rex, qui à latronibus tam in
gnè despoliatus, tam crudeliter c
uulneratus languet. Quisquis pecc
pergis, siste gradum: perîsti, nisi red

At

i qui patriam, cælestis peregrine,
, perge securus; periculum enim
d te manebat, subiuit hic homo, &
; tu latrones nequaquam euasurus
, eos in se auertit hic nobilissimus,
uauissimꝰ, hic diuinissimus homo.
lenter tamen, nauiter, & cautè in-
s oportet, ne deflectas à via, quam
monstrat hic viæ scientissimus, hic
is tuæ studiosissimus homo. Hàc
is, nihil tibi oberit tartareus latro,
l inimicus homo.

ce homo. Spectate quæso, vos quo-
Angeli, spectate beati cœlites hunc
inem. Nempe hic ille est, qui ab
i æternitate viuit & regnat Deus
s, Deus omnipotens.

ce homo, Pater æterne, *Ecce homo*,
pro me homine miserabili diuinæ
iustitiæ abundè satisfecit. Non po-
n ego pro me, non quisquam pro
tisfacere. Vnus hic homo omniũ
ulorumque nomina dissoluit; om-
n, quantum in se fuit, mala auertit.

ce homo, quem hominibus dedisti,
r omnipotens, quem propter sce-
hominum percussisti, in quo genus

num instaurare decreuisti. Aspice tum huius hominis; agnosce preti quod vultu ipso penditur. agnosce f filij pugnis contusam, ictibus sauci perlitam sputis, cruore fœdatam, & hæc intueris, respice simul propitiu nimam meam criminibus inquinat propter quam & pro qua sustinet h omnia filius tuus Deus homo. Per IESV faciem, Clementissime Pater, secro, condona quidquid peccaui, e da quidquid fœdaui, sana quidquid v neraui. Videam, quæso, in occasu m beatam hanc faciem, velut felicem b titudinis meæ Ortum. Præluceat hi ad beatam æternitatem hoc per tuæ beatitatis sydus, illucescat m enti hæc lucis æternæ fax, vt me te bris euolutum ad cælum deducat plenus doloris, plenus ignominiæ, p nissimus diuinitatis homo.

Punctum Tertium.

NOn mouit Iudæos tristissima la rati IESV species. Conclamant
Ioan. 19. *Crucifige, crucifige eum:* Filium DEI
ver. 6 7. facit. Mouetur clamore Pilatus, ex

ſcit, ac ſeductum Regem rogat: *Vn-* *Ioan: 19. vers. 19.*
tu? Nihil tam profundæ quæſtio-
eſpondit Dominus; tamen cum vi-
et ſilentium à Præſide grauiùs acci-
dixerat enim: *Mihi non reſpondes?*
is, quia habeo poteſtatem crucifigere te,
oteſtatem habeo dimittere te? dixit,
derationiſq́; Præſidem admonuit:
haberes, inquit, *poteſtatem in me vl-*
, *niſi tibi datum eſſet deſuper, propterea*
ui me tibi tradidit, maius peccatũ habet.
et Dominus etiam in capitis peri-
, genus ſuum non aperit, abſolui
poſtulat, Pilati poteſtatem planè
rmam oſtendit, nec ampliùs poſſe
m cœlitus conceſſum ſit, inſuper
catum hominis palàm aperit. Qui-
motus Præſes dimittendi IESV quę-
at occaſionem.

t equidem mihi nimioperè quæ-
dum non eſt; vndenam ſis IESV Rex
eniſſime: noui patriam, noui Patrẽ,
i familiam tuam. Patria tibi cælum;
er Deus eſt: Familia æterna, ſum-
ac omnipotens Trinitas. Verùm
n forſitan hæc meliùs taceantur,
n te tam indigne habitum, tam cru-

entatum, tam flagris fœdè concisun
tuemur. Minimè sanè. Clamo qu
voce possum; audiat terrarum orbi
cælo IESVS est: Pater IESV, Pate
ternus qui Filium ab hominibus
minum causâ sic cædi, sic afflictari
obteri permisit: nisi permisisset, v
IESV capillus non perîsset, sed m
dus perîsset.

Illud præterea considera, Deum
nam in te habere potestatem. Ipse e
vim tribuit, quâ manum moues,
pedem; quòd ambulas, quòd vi
quòd loqueris, ipsius est: neq; pc
quidquam, nisi ipse iuuaret. Si ita
vti reuera est, quî tandem in anim
inducere potes, vel leuissimè in eum
fendere? quî iussa ipsius aspernari?
oculo, cur linguâ, cur manu, cur
mo in eius contumeliam abuteris? c
tam liquidò scias, ne moueri quid
te posse, nisi Deus adsit, qui tamets
quemlibet tenuissimum etiam mot
præsens adsistat, & adminiculetur: p
catũ tamẽ quod motui adhęrescit, n
tiquam attingit? O DEVS, ô mi Creat
quãdoquidẽ à te solo habeo, quidq
habeo

peo, præter peccatũ, quod à me solo idcircò omnes motus meos tibi of-o, omnes in laudem honoremq; tu-cedere volo; idq; vt fiat, humilli-obsecro. Quodsi videas me pecca-llo modo velle, ne quæso linguam am, ne oculum, ne manum, ne ani-m, ne me totum adiuues, vt nullam candi habeam potestatem.

MEDITATIO TRICESIMA QVARTA.

Rex morti adiudicatur.

ÆLVDIVM I. *Historiam lege.*

lud: 2. *Adsta Pilati iudicãtis tribunali.*

lud: 3. *Pete cælitus & vberem fletum, quo iniquissimam Regis condemnationem prosequi possis, & opem ad retinendam animo latam in eum sententiam.*

Punctum Primum.

Iberare Regem contendit Pilatus, contendit perdere Iudæus, & quò ùs Pilatum impetat, grande ac de-

cumanum in eum expedit torment
amicitiam Cæſaris: *Si*, inquit, *hun*
mittis, non es amicus Cæſaris. Adeò
lentus erat ictus, vt Præſidem adhuc
motum humo afflixerit, qui ne Cæ
excideret gratiâ, excidit iuſtitiâ. in
centem Regem, Deum ad Crucem
mnauit, & ipſe in æternum dam
promeruit. Quàm multos hodie l
tos mund⁹ habet, ô Anima, quàm n
tos in tartara deturbant humani re
ctus! Alterutrum relinquendum e
aut homo, aut Deus: eligendum al
utrum, aut lucrum, aut æquum: q
multi Deum offendent, ne homin
offendant; deſerent Chriſtum, ne d
rant voluptatem; præoptabũtq; diu
potiùs eſſe quàm iuſti: Atqui, inqu
iratum experiar, amicum perdam:
micus Dei es, Deo adhæreſce; ſi C
ſtum, ſi æquum deſeris, non es ami
Dei. Indulges prauis appetitionib
conſectaris corporis lenocinia? re
ctas homines? actum de IESV eſt. Q
circa hæc ſæpiùs tecum repete: D
præ oculis habes, vtrum vis? Chriſtu
an rem Chriſto aduerſam? Legiſti h

Deum

m amicum perdidisti. ſpreuiſti eã
iſti causâ? Dei amicus es. Malo e-
lem, mi IESV, malo tuam vnius,
m hominum omnium gratiã, plu-
ſt mihi minimus nutus tuus, quàm
mus totius mundi fauor, quàm
ralium omnium applauſus. Con-
nar ſanè ab omnibus, deſpuar, odijs
nium citra culpam meam impetar.
ni tibi placebo, ſi oculo me pater-
rouidẽtiâq; tuâ fouebis, ſi perfectè
parebo voluntati, non laboro, quis
terea me cõtemnat, quis approbet.
a fuerit quæuis deſpicientia, iucun-
odium. Quare profiteor hodie co-
te; ac teipſum teſtor, nullam pror-
mihi amicitiam cordi eſſe, niſi tuã.
nia reſpuo propter te, amicum non
ro, niſi te. Quid enim mihi proſunt,
quid ſunt omnia ſine te, qui es sũ-
& vniuerſa mea felicitas?

Punctum Secundum.

DEcreturus Regi mortem Pilatus, &
ſuam, & illius innocentiam teſta-
; illum quidem iuſtum pronuntian-
; ſuas verò manus abluendo. A Iu-

dæis morem eum acceperat, qui
Deut. 21. ties se sanguinis humani, cædisq; ex
v. 6. tes profitebantur, manus publicè
Matt. 27. bant. Hoc fecit Pilatus, adiecitq;
ver. 24. *nocens ego sum à sanguine iusti huius;*
videritis. Nec dissimulant Iudæi
spondent etiam: *Sanguis eius super*
& super filios nostros. Legistis mal
ctionem Iudæi? habetis maledictio
damnat vos, filiosque vestros san
iste. Quàm innumera vestrûm milli
æternorum ignium barathrum de
bata sunt! quàm inuumera deturban
At quidnam sibi vult isthuc Pilat
ctum? manus eluit, cùm animum
quinat? innocentem se prædicat, d
diuinum sanguinem sacrilegè fund
Heu detestandam simulationem!
né, Pilate, tam tetri sceleris turpitu
nem eluis? Sic tu inauditum post
tos homines sacrilegium expias? hęc
né tua pœnitentia est? animâ depend
hoc crimen necesse est: sempiternis
cendijs hæc fœditas vrenda; tu verò
ua omnia putas, postquam manus la
sti. Non fallitur DEVS, non fallitur.
quidnam aliud post atrocia scelera

plerisq;

isq; hominibus videas, quàm exter-
quasdam ac inanes cerimonias, ne
m gesticulationes; plangunt ma-
is pectora, sed reuera dicis causâ
erunt dolorem, sed propemodùm
ucum; eiurant hodie peccata, cras,
hodie rursum eiurata repetunt,
; templi limen egressi in cœnum,
latabrum flagitiorum irrepunt.
isce veram pœnitentiam, disce so-
m vitæ emendationem. Reuera
n dicere non potes: *Innocens sum à
une IESV*: nocens es, & permul-
quidem; nocentem te tua clamat
cientia, quam infecisti; nocentem
nant Regis tui vulnera, quæ toties
xisti.
lamant Iudæi: *Sanguis eius super nos.* *Ibidem*
o dictum id erat animo, ideoq; ma- *ver. 25.*
essit. Meliore tu animo eadem di-
Domine IESV, sanguis tuus sit su-
me, sit sanguis tuus in anima mea;
, oro, particeps passionis tuæ, mors
sit vita animæ meæ, non sit causa
occasio damnationis meæ. hoc
do, bone IESV, sit super me diui-
sanguis tuus. Suspenderat olim fu-

niculum

niculum coccineum Rahab, & ex
declinauit. Suspendo ego morte
Iosue 2. ver. 18. am, suspendo sanguinem tuum
ex anima mea, vt excidium æter
effugiam, effugiam oro.

Felicem me, si moriens hac pur
effulsero! quâ vt me, IESV suauiss
exornes, supplex tibi sum; ne obs
despicias seruulum tuum, qui tan
amore tuo indignus sim, emptus ta
à te sum, tuo sanguine repensus sun

Ad habendam quoque reuerent
nimam mirum eadem Iudæorum
ba momentum afferre possunt. N
quotiescunq; animum tentatio pu
uerit, ac fœditas culpæ mentem af
cæperit, hæc ad mentem vtiliter re
cabis: Sanguis IESV in animâ mea,
gnus omni reuerentia: Regia hæc
mæ meæ purpura omni studio con
uanda est.

Punctum Tertium.

Matt. 27. ver. 26. Mar. 15. PErculsus periculo excidendi gra
Cæsaris Pilatus; iudex iniquus, ti
dus, fluctuans, arundo mera, iniqua
ignomi-

miniosam, impiam in Regem pro-
iat sententiam: IESVS NAZARÆVS, *Lucæ 23. v. 25.*
it, quia se Regẽ fecit, Crucifigatur. *Ioan: 19. ℣. 16.*
idiuit decretum Rex, nec vllam
tiæ, aut impatientis animi notam
ulit: quin etiam alacri animo ple-
iniquissimæ contumeliæ senten-
accepit, gratijsque Patri æterno a-
Amplector, inquit, Pater iuste,
ntiam: placet tibi vt moriar? mo-
& quamuis innocens pro nocen-
, quorum saluti mortem meam
xi, volens lubensque occumbam.
ias tibi, Pater sancte, cuius omnia
ia iusta sunt.
ogitari hîc religiosè licet, IESVM
illimâ capitis submissione reuerẽ-
gratiarumq; signum dedisse. Sic
ausâ Rex tuus iudicatus, ô Anima;
ondemnatus, sic ignominiosæ ne-
dictus, quo non fuit, non est, non
nobilior, sapientior, sanctior!
tam crudele pro me decretum su-
one IESV, quæ tandem meæ par-
runt? vitamné ego mutare detre-
, cùm tu eam ob causam pretio-
nam vitam profundas? poteronè
non

non maximam diuinæ gratiæ cu
habere, cùm vt gratiæ compos fiam
ræ mortis ignominiam tam libente
subeas? Iterné ad cælum vrgere c
bo, cùm tu salutis meæ causâ cruc
amplectaris? ô mi IESV, ô mi DE
indignus planè sum, cuius gratiâ
ageres, hæc paterêre. Quidnam tibi
dam? quidnam tibi rependam? A
re tui feram in me decretum hoc: I
cator in cruce moriatur: hoc est, n
mundo volo, nolo quidquam, q
me viuum mundo repræsentet. viu
prauis appetitionibus nolo; refræn
me, sensuumq; licentiam perpetua
stigatione frangere volo, vt mundo
hiq; mortuus, tibi viuam. sic mori,
ne IESV, viuere est; viuere aliter, m
est, aut certè sine vita spirare, sine a
ma ambulare est. Moriar, ô vita m
moriar voluntati meæ, moriar iudi
meo, moriar desiderijs, quæ non s
ex te: quemadmodum tu multò a
iudicis sententiam voluntate mortu
Patri æterno fueras: vt ad mortem
ductus deprehendar propriâ exutus v
luntate, tuam autem plenam in me,

uam,

ac integram reperias voluntatem. Paratum insuper me tibi offero, exequi humillimè quidquid statueris, quãuis molestum id, ac voluntati iudicio meo acerbum fuerit. paratum itidem ad gratias reddendas pro decreto, quocunq; in me pronuntiabis.

Procumbo nunc etiam ad beatissimos pedes tuos, teq; adoro, quòd vices meas hîc tam libenter obieris. Ego mortis æternæ sententiam merueram, ego damnandus eram; at quia tu mortis eæ decreto vltrò te subiecisti, ego viuo; eoqúe nomine æternæ Maiestati tuæ æterna sit gloria; sim & ego æternùm seruuus tuus. Diligite, homines, IESVM; en pro vobis moritur. Diligimus, IESV suauissime, diligimus te; totis viribus, totis animis amplectimur; & immortales pro susceptâ mortis nostræ sententiâ grates rependimus, rogamusq;, ne funestam illam sententiam Iudex in nos pronunties, cùm ante tribunal tuum stabimus iudicandi.

MEDITATIO TRICESIMA QVINTA.

Rex cum Cruce.

PRÆLVDIVM I. *Historiam repete.*
Prælud: 2. *Per Prætorij gradus cum C sto descende.*
Prælud: 3. *Ora, vt interno affectu pon Crucis & summam Domini mo am sentias, pete & lachrymas, bus oneratũ Regem prosequaris.*

Punctum Primum.

PRomulgatum per præconem de tum est; egressum autem à Pi IESVM corripiunt lictores, detrac purpurâ, ipsius eum vestibus indu vt agnitus ab omnibus grauiorem beat ignominiam. Receptâ veste Rex descendit, vbi iam Crux fuerat parata, quam vt summa alacritate cessit (cogitari piè potest) suauiss salutatam complexus est. Dixisse vi tur: Te desideraui, ô bona Crux, optaui, te simul ac in vtero matris fans constiti, ardentissimè sitiui, si tan

ongâ exhaustus, ardore tam diu-
consumptus te iam tandem pos-
; tu refrigerium ardoris mei, tu
nentum sitis meæ. Adsis iam tan-
, Arbor votis omnibus expetita:
te tandem meo te stringi comple-
atere humeris te meis gestari. Plu-
hodie mihi, quàm sceptra Regum
ium; pluris es mihi, quàm cuncta
di imperia. Tu mihi rheda Regia,
ad Patrem deuehar; tu clauis Re-
quâ cælum hominibus reserabo,
aditum ad Patris regiam mortali-
parabo: tu ad supremum beatitudi-
lomicilium scalarum vicem obis:
lla ornatissima post tam prolixos
res quieturo. Suscipio te hodie to-
nimo, toto corpore, pro omnibus
ani generis peccatis. Omnes, om-
nera vestra in Crucem hanc depo-
Quidquid in animis hæret super-
impudentiæ, nequitiæ, odiorum,
ectæ religionis, inuidentiæ, quid-
deniq; malos facit; & ne dubite-
tum id à me, tametsi cruciatu ex-
tis humeris, probè latum iri.
uc deponite omnes molestias, æ-

rumnas, calamitates, contumelia
dibria, probra, rerum diuinarun
dia, quidquid deniq; tristes facit; &
tietis leuiora omnia. Huc tu quoc
anima, quæ me nunc animi oculi
templaris, huc, tu quoq; delicta on
omnesq́; acerbitates depone: fera
ne dubites, quidquid imposueris,
Fœda nimis, vt video, sunt, ô bone
scelera mea, nimis te indigna adu
mea: at quia secus salua esse non pc
& quia tu iubes, cruci tuæ impono
detrectes obsecro, mitissime IESV
detrectes gestare quidquid impon

Imponit IESVS Rex humeris do
fatiscentibus Crucem grauem quid
imponit tamen non grauate. Fere
tibi quoq; crux est, etiam grauis, 8
quidem ferenda libentiùs, quò grau
hoc est, si quid incidat molestum
boriosum, acerbum, id tu maiori
critate excipe. Hoc volo, bone I
hoc desidero, quò tui quàm simillı
euadam, qui amore mei ad crucem
alacer procurristi.

Punctum Secundum.

Vi

IX dum crucem excepit humeris
IESVS, vt pia meditatio suggerit,
repentè adstante infinitâ hominũ
titudine præconis voce proclama-
est: Audite, ciues, & quotquot ade-
aduenæ, audite: Accusante sacro
gistratu, Pilati Iudicis decreto IESVS
ARENVS, homo sceleratus, ac im-
tor pestilens, vobis probè notus,
n ob alia multa crimina, tum quòd
no & obscurus, & nefarius Deum
pellârit, Regem se Iudæorum fece-
ad crucis supplicium damnatus est,
t ipse scelerum præmium, & cæteri
ioris vitæ documentũ capiant: spe-
e, cui cõmodum est; ecce ducitur.
Conuulnerauit Regis amicorum au-
vox carnificis, at inimicorum ani-
s mirè exhilarauit. IESVS autem
cis pondere incuruatus, lætus eam
ominiam accipiebat. Inde classicũ
onat, miles armatus ad vim arcen-
n vndiq; onustum circumdat, con-
it spectatum ingens turba; Regem
nifices dum trahunt, passim feriunt,
pellunt, pulsant.
Procedit Isaac non fasciculo ligno-

rum, ſed graui (non minùs infa
quàm pondere) ligno oneratus; hu
lucq́; & onere, & languore fluctu
Quanquam autem humeros lace
ſaucius, præſertim ſecundùm ceruic
profundum vulnus crebro crucis a
xa illiſu, exciterat; procedit tamen
cruce potiùs, quàm ſub cruce mor
rus. Tam graue iugum tolerat C
ſtus! attrita pondere diuina ceruix
quò leue redderetur, quicquid tibi f
dum imponitur. Ne igitur graueris
lerare amore IESV, quod IESVS im
nit; quia grauiora tui amore IESVS
lerauit, & quæ vult IESVS vt feras, i
adiuuat, vt poſſis. Expende animo l
ipſam ſupplicij Regij promulgation
ſauciet ea cor tuum; tu enim tu in t
mendo iudicio ſic proclamari debu
ras, in te ſcriptum id decretum: S
IESVS pro tuo ſuum nomen inſcribi v
luit. Cæditur interea, impellitur, v
beratur onuſtus cruce IESVS; nen
pe hæc perfectorum via eſt, vt aduer
oppreſſos nouę calamitates feriant, q
tamen & illa moderatè, & has alacrit
perferunt. Sim horum è numero, IE

optime

me: Fac oro, vt quod iubes & valeā
e, & velim; quia sine te nec ferre va-
, nec velle.

Punctum Tertium.

at longiùs per vrbem crucis ponde-
acclinis IESVS ad carnifices qui-
n nil effatus, at non nihil certè ad
rem æternum: En, inquit, ligna sa-
icio, Pater mi, at victima vbinam
? Prouidisti iam, video, & prouidi-
b omni æternitate. En ego victima,
ego sum holocaustum, comburar
onsumar in hoc ligno igne ardentis-
i amoris, quo & in te feror, & in a-
nam, quæ hæc meditabitur. Loque-
ur & Matri, ô quàm dolēter! occur-
lla mœstissima, luctuq; obruta mi-
abili Filio, mutuoque conspectu v-
isq; fixum cor intolerabili extabuit
lore. Exanimis cruciatu filius hæc
lentissimæ Matri: Mater, inquit, mea,
tias tibi, quas debeo, pendo pro cu-
educationeq; materna. Prouidebas
hi, ministrabas, vt matrem decebat,
nil deesse passa filio. rependat Pater
ernus, quæ mihi impēdisti, obsequia.

At enim quàm diuersa hæc à nostr
conuictu solatia! nunquam mole
te, nunquam difficilem expertus;
quid à matre sperari potest, à te sen
habui. Gratias ago. Acerbos tu q
è plagis & sanguine meo legis cru
tus; at ô quos videres, si cor meun
trares! Mater verò: O mi IESV, in
ô dulcis IESV, ô IESV fili mi, vnice
ficciné hodie separamur? sic me d
ris, vnicum solatium meum? sic ma
scis flos suauissime, matremq; orb
ac luctu consumptam relinquis? H
ciné tua illa facies? hæc illa oris vul
que dignitas? hæc serenitas frontis,
mihi effulseras? Nullum pristinæ
mæ vestigium, nullam similitudin
in te reliquam video. Ecquid verò
huc funesti ponderis humeris tuis
cumbit! eo, fili mi, eo vel tecum,
pro te fero; admitte me, oro, in lab
ris societatem: Mater sum; crede mi
iuuabo fideliter. Verùm, vt video, n
operam tu, nec opem meam desider
solus perferre vis pro me iuxta & m
talibus vniuersis. Adero tamẽ tibi, D
mine mi, tui doloris & spectatrix,
parti-

iceps; nec à te, dum viuis, recedã.
ꝑcutus quoque IESVS fœminas est:
cum lachrymis eum sequebantur.
, inquit, *Hierusalem, nolite flere super* **Lucæ 27.**
sed super vos ipsas flete, & super filios **ver. 28.**
ros: quoniam ecce venient dies, in qui-
dicetur: Beatæ steriles, & ventres qui
genuerunt, & vbera quæ non lactaue-
. Tunc incipient dicere montibus: Ca-
super nos; & collibus: Operite nos. quia
viridi ligno hæc faciunt, in arido quid
? Itané, bone IESV, prohibes lacry-
s? certè lachrymarum dies est, dies
entorum. Ecquid id tandem est?
iubes super filios hominum, dum
nteris speciosissimus præ filijs homi-
n? Quid sunt tandem vniuersi mor-
es, si tibi conferantur? obliuiscere
rum; agitur tua salus omnium homi-
n salute pretiosior.
Nihil horum. IESVS immemor sui,
nemor supplicij inter crudeles car-
cum manus de futuro iudicio con-
natur, aridum lignum æternis flam-
destinatum ob oculos proponit.
, anima, IESVM; fle teipsam, fle ho-
nes, fle tua hominumq; peccata; ne

& tu, & illi lignum facti aridum a
ni Iudicis decreto æternorum ign
pabulum fiatis. Fateor, IESV Rex
stissime, fateor me aridum, fateor
flammis aptum, dignum flammis ag
sco me solidarum virtutum succo a
rore destitutum. effice tu, IESV bo
vt aridus tandem reuirescam. Ha
quidem, quos mihi cælitus depluis,
bres: opem tu, auxiliumq; tuum n
nunquam denegas: fac etiam, oro,
& pluuias tam salutares, & auxiliu
tam præsens frustra præbuisse videar.

MEDITATIO
TRICESIMA SEXTA.
Rex portans Crucem iuuatur.

PRÆLVDIVM I. *Historiam ex Euang*
lio pete.

Prælud: 2. *Comitare Christum, & i*
ab Hierosolymis ad Caluariæ mo
tem imaginare.

Prælud: 3. *Pete dolorem, lachrymas*
commiserationis, & efficax cru
ferendæ studium.

Punctum Primum.

Magnam

MAgnam viç partem confecerat vul-
neribus & labore debilitatus Rex,
ibundus, vacillans, humi sæpiùs
us, tam copiosâ sanguinis effusione
ustus, vt sacra vestigia passim nata-
; cruore suffusi ac tumentes ocu-
ultusq́; ater & sanguine deformis,
hominis imaginem referebant.
flebili spectaculo mota Veronice
rona pia accurrit reuerenter, & cũ
accedit, linteolo faciem sacram
rgit. Quod quidem officium ibi-
repensum voluit Rex impressâ
m linteo sui vultus imagine. Felix
ier, cui ad faciem IESV tam facilis
uit accessus! Felix, cui tanto prodi-
depictum vultum proprium grati
ni pignus perpetuum IESVS reliquit.
rime, IESV mi, tuum hunc vultum
di meo; videã semper, semper intue-
ciem tuã; hâc ab ambitione, impu-
tia, nequitia, cæterisq; vitijs semper
ocer, hâc ad promptum ac fidele
præstandum obsequium, ad perfe-
n patientiam, ad veram humilita-
, omnesq; reliquas virtutes exciter.
rimit IESVS, modò cor offeras can-

didum

didum, nullâq; priuatâ vel alienâ fi
tum imagine. Vides certè, amanti
IESV, nihil esse extra te, quod m
voluere aut inscribere cordi velim.
rùm dum cogito de te, multa men
vel infirmam, vel incautam m
meo dolore reuocant à te; multa ic
quæ profectò nolim, cordi meo
insinuant, & inscribunt. Habea
oro, bone IESV, vt semper cogite
aliudque nihil cordi immittam, ni
Potentissimus es, optimus es; facies
tè, modò velis; exteres ac elues q
quid cordi meo non à te impressum
& tum demum imprimes te, quia
per omnia diligo te, & plusquã om
desidero te.

Punctum Secundum.

VEriti Iudæi, vt IESVS ad suppl
locũ viuus perduci posset (videba
Matt. 27. ver 32. quippe viribus planè defectũ) voleba
eum in cruce ferenda iuuari. Intere
Mar. 15. vers. 21. loci ibat è villa Simon Cyrenæus, que
Lucæ 23. illi ad portandam crucem adegeru
vers. 26. Eam crucem solus ferebat Simon, p
illo autem sine cruce IESVS ducebatu

n solus crucem tulit IESVS; licèt
n solus nos redemit, nihilo tamen
iùs voluit, vt se cum cruce sequere-
r, ita, vt qui sine cruce Christum se-
tur, indignus Christo sit. Cogitur
rò Simon: quia Natura humana
a molestiam crucem non tolerat,
cemq; refugit. Dum viuis, dum spi-
Christum sequere cruce onustus;
ambige, eò te peruenturum, quò
uenit Christus. Ac tametsi crucem
ura reformidet, coge tamen, vim
m affer reluctanti, vt cruci quàm
ximè consuescat. Multi equidem
risto addicti crucem tolerant ita, vt
mplorum infinita copia sit. Quot-
ot enim religionum votis deuincti,
otquot sunt, aut fuerunt, qui rectè
m componere voluerunt, crucem
nes baiulârunt. Sin tu quoq; amicis
v adcenseri optas, fer crucem post
vm, fer crucem IESV, latronis cru-
n ne feras. Patere sine culpâ, sine
sâ. Habes, ô Domine, amicos sanè
ltos, qui cruci tuæ alacres humeros
ijciant. Sim, oro, ex eorum nume-
ô lator crucis suauissime. Cupio

certè

certè tecum, Iesv optime, cupio
uis aduersa perpeti: cupio crucis
baiulus fieri. tu fac, vt præstem, q
promitto; vt consequar, quod cup

Punctum Tertium.

DEtulit crucem in Caluariæ n
tem Simon, in publicum ext
supplicij locum, molestum quid
nec sine ignominiâ pondus, detul
men. Terminus crucis mors est, &
crucem fert vsq; ad mortem, lætissi
moritur. Væ homini, qui nunqu
crucem tulit; væ, qui susceptam a
cit; non placet Christo nisi sic onus
Placere optas Christo? crucem fera
portet. Ecquid ergo est, quod cru
præclarius ducas? Detraho, bone I
collo meo torques, detraho armil
detraho aureas gẽmeasúe bullas: C
cem tuam monile auro gemmisq; p
stantius assumo, crucem tuam ind
tuiq; amore vilissimus mortalium vi
re appeto, in omni calamitate, & m
lestiâ, in summa humilitate & conte
ptione, in perpetua libertatis meæ
voluntatis priuatæ abnegatione. H
ego

armillis, his murænulis ô quàm
ıtum cupio cor meum, IESV mi;
:quidem permoleſtus naturæ is or-
s. Detrahe tu, aut minue mole-
n, IESV optime: ſuggere propitius
m talium ornamentorum ſtudiũ,
remq; continuum: præbe demum
lium, vt non deſiderio tantùm, ſed
n reipſa tuis hiſce ornamentis tibi
ner, tibi illuſtrer, qui es vnicꝰ amor
sꝰ.

MEDITATIO TRICESIMA SEPTIMA.

Rex in monte.

ELVDIVM I. *Vide Hiſtoriam.*
ud: 2. *In monte Caluariæ conſiſte.*
ud: 3. *Pete lumen primùm, quò perſpicias, quanta alacritate IESVS ſe configi cruci paſſus ſit: deinde copioſum fletum, quo dolores patientis Domini deplores.*

Punctum Primum.

Onſtitit tandem in monte Caluariæ, cui mox, vt pote fatigato, vi-

num myrrhâ, felle, & aceto mistum
ctoribus offertur sanè amarissimum
stauit ille, sed bibere noluit. Sensi
hilominùs in tanta tamq; prolixa
tudine non leuamentum laboris ;
cruciatum palati. Tali potione D
hominem homines reficiunt, q
latroni cùm ad supplicium trahi
obtrudere sine pudore non possen

Itane de hominibus meritus es, b
IESV, vt non alio te potu languen
reficiant, quàm aceto, felle, myrr
Nimio tibi plus amaritudinis inge
illi : sed equidem non minùs ego. Q
ties enim plenus fastidij acerbè, æg
reluctanter tua iussa exequor, tuæ
voluntati meam, quam vtiq; tu dul
appetis, non sine acerbitate subij
toties acetum tibi, fel, & aloëm, bi
da præbeo, quod profectô tu non
ruisti. Corrigam, IESV mi, quicq
eo vitio deliqui, ac deinceps lætus
quar tuam & exequar voluntate
Quod verò religionem, cæterasq;
exercitationes attinet, nequaquam
cum tædio vel grauatè, sed prompt
mi amoris alacritate obire semper
lo, statuo, promitto. P

Punctum Secundum.

Vſtauit potum Rex, cui ſubitò te-
terrimi carnifices nimis quàm vio-
er ſacras veſtes detrahunt. Ebullit
ê tot vulnerum fontibus repentè
uis; cutis lacera vt veſti adhæſerat,
eſtem ſequitur. IESVS autem ſan-
ie totus fluens ac propè excoriatus
ibili tremit dolore. Quis mihi tri-
t, bone IESV, vt probè capiam, ani-
q; complectar tuos hoſce cruciatus?
emens is profectò fuit, & vltra quàm
aut credi poſſit, acerbus dolor tu-
quem tot ſimul renouata vulnera,
t paulò antè inter flagra acceperas,
corpore excitarunt. At enim acer-
r cruciatus eſt, quo te mortales ho-
quantum in ipſis eſt, excarnificant;
n expiata ſcelera repetunt, vomi-
nq; (nefas) reſorbent. Hi profectò
otquot ſunt, nõ veſtes tibi, ſed equi-
n pellem crudeliſſimè detrahunt, hi
quaſi macello deſtinatam pecudem
glubunt. Ego certè, tuâ fretus ope,
n crimina tantùm, ſed quaſuis le-
s etiam labeculas omni ſtudio vitare

aueo

aueo, daboq; operam, vt & vitia ve
tollam, nec noua cumulem: & si f
(quod absit) labi contigerit, relal
ternùm nolo.

Moueat hîc quoq; te dolor Dor
tui, quem ita spoliatum, ita laniat
ita cruentatum spectas; & tecum c
ta: in monte hoc, in quo veterem ill
Adamum humatum ferunt, eunde
Adamum ab IESV exui, non quòd
lius noxæ labem IESVS ab eo trax
sed cùm nostra omnium crimina e
da suscepisset, crimina ex anima
nostris hâc corporis sui spoliatione
trahit, Patriq; pro illis passione suá
cit satis. Caue igitur, anima, caue i
sum induas peccata; aut si te adhuc
tijs inuolutam sentis, exue quantocy
IESVMq; indue. O splendida, no
pretiosa vestis mea, IESV mi, tu me
peri, tu me exorna. Vestiat, oro, s
guis tuus animam meam; hoc colo
tuus cognoscar, qui esse nolo nisi tu

Punctum Tertium.

NVdatus, sanguineq; totus made
Rex ad positam humi crucem a
ductus

is priusquàm Regale scanderet
m (contemplari sic pij possunt)
bus nixus, corde acerbissimi dolo-
eno, ac oculis fletu & sanguine
antib⁹, ad Patremq́; æternum sub-
Pater, inquit, sancte, Pater amã-
ne, non hæc certè requies laborib⁹
debebatur. quid enim in animo-
salute procuranda annis omnibus
m, non te vtiq́; latet; meritò sanè
ede lassus quiescerẽ; verùm quia
offers, hanc alacer capio, ascen-
olium ignominiæ, peto cubile
tis teterrimæ; fuerit puluin⁹ spinea
na: suspensas manus claui fulciẽt.
compositus, sic fultus obdormi-
n pro animabus, quarum causâ
s deficio, vt morte mea redemptæ
& me Dominum agnoscant. ob-
niscam moriendo pro anima illa,
hæc cogitabit, quæ hæc scribet, vt
ectam pedibus meis habeam, ha-
m mancipatam. Mi, Pater, animas
meas esse iube, nec alius quisquam
possideat, & pro tam duro, quod
ndo, cubili in cælesti aula mollissi-
, quæso, toris exceptæ *lætentur in cu-*

bilibus suis. Hæc effatus IESVS supin
cruce recumbit, oculisqué cælo
sacrosanctas extendit manus, qu
trinq; summâ feritate carnifices h
tibus clauis cruci configunt; inte
q́ue corpore ita, vt iuncturarum f
fatiscerent, pedes quoq; adigunt.
punt illicò noui imbres sanguinis,
ui clauorum impulsu ligni foramin
beunt, contrahuntur manus digit
pugnum coactis, cor dolore palpi
membra tremunt omnia. Quidnam
nistri egerunt manus tuæ? quid pe
tui, IESV dulcissime, deliquerunt?
quamné à mandatorum paternor
via deflexerunt? Credi equidem id
potest, neqúe enim transuersum i
vnguem discessisti? Num manus
Ioan. 6. Patrem vnquam petiuit? Non petii
ver. 29. quæ enim placita fuerant Patri tu fa
bas semper. Nihil igitur deliquisti,
ne IESV; deliquerunt manus meæ,
ptę ad scelus, deliquerunt pedes mei
loces ad malum. Hæ sunt manus m
manus sunt, quæ toties impiè Deu
violârunt; hi pedes sunt, qui toties p
currerunt vbi tu lædebaris, eóqué

manibus

ibus, pedibusq; cruciaris. Equidē
ties manus pedesq; tuos inspicio,
s ibidem velut in speculis omnia
scelera intueor, vt tenere vocem
possim, quin exclamem: Ah! dis-
les manus meæ! ah, dissimiles pe-
mei! & tamen confixæ manus tuæ,
incolumes! pedes tui transfixi fer-
mei liberi. liber vagatur qui deli-
, pendet affixus qui ne potuit qui-
. Configo ego quoq; manus meas
ci tuæ; pendeant fixi pedes mei vn-
endent pedes tui; hic esto scelerum
rum finis. fatigentur manus meæ,
ntur pedes mei, quò & laborum as-
itate, & laborandi difficultate pen-
r, quicquid manus deliquerunt,
cquid pedes errârunt.

ntuere IESVM Cruci iam fixum, do-
emq; Regis tui toto dole animo, ac
gulis plagis applicato corde Regia
nera venerare: Saluete fontes pur-
rei, refrigerium sitientis animæ, dul-
fugitiui cordis refugium: saluete pe-
nes æternæ salutis putei: saluete sa-
ares febrientis conscientiæ thermæ.
ceat, oro, è vobis sic potare, ne am-

pliùs sitiam: liceat in vobis sic elu
quando inquiner; liceat sic à vobis
sanari, ne vnquam ægrotem. Equid
eò patescitis, miroq; clamore vni
Isaiæ 55. ver. 1. sos inuitatis: Venite, & emite absq
gento vinum. Sitibundus itaq; ver
ad vos adrepo: bibam, sinite; in
me fontibus si recondo, nemo me
flixerit, nemo contumeliâ affecerit,
mo inuenerit. O sacrosancta vuln
Diuina vulnera, vulnera IESV mei! v
quæso, habeam continenter in ocu
habeam in mente: vestri, dum cibu
dum potum, dum somnum capio,
gem memoriam teneam: omnis en
mea spes in vobis est, nec aliquis sup
est receptus, vbi vindicem æternæ
stitiæ dexteram declinem.

Consiste hîc iuxta IESV vulnera c
cordeq; auido velut suauissimum in
sanguinem bibiturus, teq; ipsum ad
nimi dolorem excitando sacras ha
plagas corpori imprimere stude, vt
cere iurè possis: *Nemo mihi molestus s*
Galat: 6. *ego enim Stigmata Domini IESV in corpo*
meo porto. Ad extremùm ora IESVM R
gem, vt moriens lætus hęc vulnera R
gia intueri possis.

MEDITATIO TRICESIMA OCTAVA.

Rex in solio sustollitur, cum inscripto Elogio.

ÆLVDIVM 1 *Historiæ memoriam refrica.*

lud: 2 *In monte Caluariæ consiste.*

lud: 3 *Pete cælitus & lumen vt Regem cognoscas; & lachrymas, vt defleas.*

Punctum Primum.

spensus è cruce IESVS non querebatur, non eiulabat, non se torque-, nullum reluctantis animi signum bat; interea sublatam cum Rege Cru- carnifices in excauata scrobe præ-item depangunt. Contremuêre la- corporis artus, recruduerunt vul-a, & cruor in plagis concretus cali- dilutus sanguine frustatim in ter- depluebat. Vixdum crux, cruen- Regis nostri solium statutum est, subitò pro festis acclamationibus luini fremitus perstrepunt: *Vah!* Matt. 27. qui

qui destruis templum Dei, & in tridu
Marci 15. ver. 29. *ædificas illud! salua temetipsum.* Hinc a
ba ludibria, sarcasmi, insultatio
execrationes non plebeię solùm m
tudinis, sed multò etiam ampliùs sa
Marci 15. ver. 32. dotum: *Descende de Cruce, & credi*
Ne descendas, bone IESV, ne des
das; ne regnum tuum deseras; cr
mus nos, Regemq; ac Deũ profitebi
etiam Cruci suffixum, etiam mortu
Ignominiosè quidem ex hoc patib
pendes; at animo certè meo val
quàm vtiliter, gloriæ paternæ v
quàm fructuosè.

Ah! quàm nos instabiles sumus
exequendis ac vrgendis, quæ tu sug
ris, propositis, IESV Rex noster! fi
atq; figimur cruci, simul atque a
quidpiam aut molesti ordimur, si i
dat fortè insperata difficultas, si hu
na obrepat persuasio, si aduersetur
mi impetus, iam crucis susceptæ pœ
tet: iam auersamur, quæ paulò a
auidiùs arripueramus, ac prorsus à c
ce discedimus. at equidem tùm
maximè cruci hærendum est, cùm
ea maximè auellimur. Fateor Do

ne

Iesv, me qualibet exortâ procellâ ruce diſcedere: confige me clauis s, ne dimouear, clauis, inquam, for- ıdinis, patientiæ, perſeuerantiæ. Cæ- ùm tui amore crucem amplecti, cru- n tenere, in cruce mori tuâ fretus tiâ volo, voueo.

Punctum Secundum.

A Cclamatum Regi eſt; inde milites ſpolia proferunt. ſpolia fuerunt ve- s Iesv, eæq; admodum tres: prima *Euthy: in Mat: 27.* idem inconſutilis Sanctiſſimæ (vt fe- rt) Matris manibus contexta: hanc n ſciderunt lictores, ſed in eam ſor- *Mat. 27.* n miſerunt: duas reliquas fruſtatim *ver. 35.* ter ſe partiti. Quæ acerbitas animum sv tùm quoq; momordit, cùm ſu- rnè deſpiceret, quemadmodum Ec- ſia, quam tanto ſanguinis impendio demptam ex vniuerſis gentibus coge- it, laceranda olim ac diſcerpenda impijs foret? quanquam illud præ- rea videbat in illa tot ſchiſmatum di- rſitate ac impietate; Eccleſiam, quæ a eſſet, integram fore; quemadmo- um tertia illa veſtis nequaquam fuerat ſſecta.

Quisquis, ô anima, ab Eccles
Christi segregat, quid agit aliud, q
Vestem IESV dilacerat? quisquis r
tiferũ crimen perpetrat, Regiam is C
sti Vestẽ discerpere censeri iurè deb

Absit, Domine, absit, vt vel min
Vestem tuam noxâ perforem? absit
vel leuissimâ labe inquinem? integ
mam esse cupio; cupio mundissim
Absit, vt à te anima vnquam mea s
retur. Ne sinas, oro, me retrahi à
ne patiaris Vestem tuam schismate
scelere cuiusquam scindi.

Dolet acerbè IESVS, dum homi
propè infinitos peccare videt: Schis
ticos, Hæreticos, Ethnicos, Iudæos,
quidem omnes vestem IESV aut p
sus tollunt, aut fœdè lacerant: Cat
lici quidem tametsi sartam tectam Fi
vestem conseruent, mirum tam
quàm multa inde fila educunt, quot
scelerum turpitudine animum cõma
lant, ac in dies plus probitatis deperd

Immane prorsus, quantum ho
abitum sit à prisca illa Orthodoxor
pietate, quorum & cor vnum erat,
anima vna. Nunc enim tot corda, qu
homines

mines, & magnam partem singulis
ra: omnia plena simulationis, frau-
plena omnia; quin etiam in ijs, qui
ferunt probitatem, plurima impro-
s. Largire, dulcis IESV, cor vnum
nibus, cor inquam tuum, quo fide-
tui & super omnia te, & se inuicem
gant in te.

Punctum Tertium.

EGI in solio locato addi oportuit
Assessores. adduntur igitur Latro-
vtrinq; suspensi, eò vel maximè,
òd modis omnibus obscuratam cu-
ret Regis innocentiam Iudæorum li-
r. At frustra. Regnabat etiam tùm
ominus, cùm inter latrones medius
nderet latro reputatus. Innuebat vi-
licet IESVS futurum aliquando, vt
o genera hominum in eius iudicio
nt, iustorum & latronum. Intelligi
æterea volebat, quàm ardenter passis
anibus, veluti sub alas, atq; adeò ad
mplexum bonos peræquè ac malos
o immensa sua clementia inuitaret.
egnabat verò id temporis; idq; liqui-
ò testabatur Crucis inscriptio: IESVS *Ioan 19.*

NAZARENVS REX IVDÆORVM. de, vt Regem appellant etiam ill eum mori iusserunt! Licèt auten trium vnum idemq; foret supplici supplicij tamen causæ prorsus diue nam alia Christi, latronum alia. la num, quia peccârunt: Christi ve quia Mundus grandi debito fuerat strictus DEO, nec soluendo quisqu erat, nisi DEVS. Soluit igitur IESVS & DEVS, qui dum salutem mundo p bet tollendo debitum, ius summ obtinet in mundum redemptum.

Hic est IESVS NAZARENVS: cæ stis flosculus, Rex animæ tuæ, auc salutis tuæ. Agnoscisné Regem tuu nostiné Saluatorem tuum? Num h rori est, quia laceratus? num paru gratus oculis, quia cruentatus? Agn sco te IESV, teqúe Dominum meu meum Regem deprædico etiam in latrones exspirantem. Quicquid iur quicquid imperij in animum corpu meum haberi potest, id, quæso, vn totum posside; tuus sum mancipio, t us nexu, alium anima mea Dominu non nouit, non nouerit. Vtinam a

te

ı Orbis â te redemptus Regem te
oſcat ac veneretur ! vnus tu pul-
rrimus, vnus tu oculis cordiq́; meo
uiſſimus, quamuis conſputus, lania-
, trucidatus.

Quoad viuis, quoad ſpiras, vnica vo-
tas tua ſit IESVS crucifixus, cuius
ios pro pretioſiſſimis annulis habe-
: his enim ab eo ſubarrhatus æter-
n es. Caue ergo vllâ quamuis exiguâ
kâ fidem ei datam infringas. Capio
ctiſſimos clauos tuos, IESV, quibus
rno manus meas, eorumq́; cuſpides
mis obuerto meis, vt ſi fortè quidquã
ntra te attentent, cuſpidibus ſauciæ
tatũ nefas dimittant. tu modô, Rex
us, ne ſpreueris me, qui tuo beneſi-
cæteris rebus ſpretis vnum diligo te.

MEDITATIO TRICESIMA NONA.

Leges condit Rex.

ÆLVDIVM I. *Hiſtoriam excute.*

ælud: 2. *Sta ſub Cruce.*

ælud: 3. *Pete à Deo gratiam, quâ adiutus leges Regias probè perſpicere poſſis.*

Punctum

Punctum Primum.

Barrad. lib. 7. c. 14. SEdebat in solio Rex placidê ac
deſtè, nullo indignantis animi v
gio prodito, ſine clamore, ſine eiul
at in alia omnia duos illos pœnæ a
bitas egerat. Cumq; videret tot co
melijs Filio illatis commotum Pat
ardentia in vulgus impium tela vibr
misericordiâ ductus cauſam plebis p
turæ ſtrenuè tuendam ſuſcepit, veni
que hoſtibus ab irato Patre precatus
Lucæ 23. vers. 34. *Pater*, inquit, *dimitte illis.* crucifixi
gis lex iſta eſt, Condonatio iniuriaru
& piæ ad Deum preces pro ijs qui la
runt, qui nocuerunt. Non permittit
IESV è Cruce pendentis vexari hoſt
cædi, iugulari; non patitur ſalutat
nem aut alloquium inimicis negari, r
lum optari, inuidiam conflari, ma
dictis eoſdem peti, morderi obtrec
tionibus, damnis diminui; nil horu
permittit IESVS. Lex ipſius eſt de co
donandis iniurijs, de veniâ petendâ,
amore aduerſariorum, de impertien
ſalute, de bonorum ſincerâ optation
de tuenda & augenda fideliter eoru
famâ, qui in nos offenderunt.

Age

ge, anima huic obnoxia Regi, hu-
Domini mancipium, ecquid satis
legibus pares? diligisné inimicos,
ex præcipit? fundisné pro ijs pre-
d Deum, qui te non diligunt? qui
lerunt? qui te persequuntur?
omine Rex Æterne, non pro his
ò, qui etiamnum viuunt, verùm
nis quoq; qui vitam egressi beatitu-
adhuc spe distinentur, sacrosan-
uæ Maiestati supplico, vt viuis qui-
vberrimam donorum cælestium
am: defunctis autem beatissimum
onspectum quamprimùm propiti-
rgiaris.

Punctum Secundum.

Atrem appellat Filius Deum, dum
hostibus pœnam deprecatur: non
t: Domine; non, De⁹; non, Cōditor,
, Omnipotēs, sed: *Pater*, vt amantissi-
hominis memoriâ ad amorem ini-
orũ paternũ cor flectat, ipsoq; suaui-
; dicto suauem hostibus genitorem
dat atq; propitium. Si homines per-
rato scelere veniam cœlitus petituri
minum compellarent: audirent si-

ne

ne dubio: Si ego Dominus, vbi est
nor meus? Si potentiam Dei impl
rent: vindicem omnipotentis man
certò experirentur. si Conditoris ap
latione opem elicere vellent; in n
lum planè in Creatoris conspectu r
derent. Verùm quia Patrem appell
quia ad Parentem refugiunt, tametsi
hil pietatis Pater agnoscat, facilè tan
filijs nequam, quicquid deliqueru
condonat, paternaque indulgentiâ
uicaciam liberorũ frangit, & quantu
uis inutiles ac prodigos filios ample
tur, demum fugitiuos ipse inauditâ
uitate reuocat, atq; allicit. Quàm
rò frequens ea condonatio fit, si po
enumera: Peccat hodie filius, Patre
que inclamat: Ignosce, inquit; Pat
verò, Ignosco. Peccat vnius horæ s
tio millies quispiam, si millies veniã
nitēdo postulat, millies veniã impet
vt Maiestatis tuendæ obliuisci quoda
modò DEVS, solius Clementiæ ac b
nitatis meminisse videri possit. Offe
dat sic in hominem homo in horas s
gulas: miraculi simile videbitur, si a
quoties veniam saltem obtinebit: cu

ò tam sæpè ignoscit homini Deus,
iculum non iudicat homo! Miror
idem vehementer, ac prorsus ob-
esco, bone IESV, cùm tantæ boni-
tuæ amplitudinem mecum cogito,
ioque tuo fretus auxilio à peccatis
æternùm abstinere, ne paternâ tan-
elabar gratiâ, quâ tam crebrò deli-
mea condonasti; nolo quidquam,
d tu nolis; horreo, quod tu non
pes; offensionemq́; tuam omni a-
i contentione fugiam. Patris verò
pij, tam liberalis, tam amantis, pro-
esse filius volo: tu modò, Pater mi,
m agnoscas, nec me velut degene-
abijcias.

Illud quoqúe hîc considera: si pro
nicis oraueris, facilè te in filio-
iumerum à cælesti Patre censum iri.
itatis quippe Oraculum est: *Orate*
persequentibus & calumniantibus vos, *Matt: 5.*
tis Filÿ Patris vestri, qui in cælis est. *ver. 44.*

Punctum Tertium.

Ausa, quâ ignoscere debeat Pater, *Luc: 23.*
hæc affertur à Filio: *Nesciunt, quid* *ver. 34.*
iunt; quod agunt, agunt ignari, agũt
impru-

imprudentes. Sciebant quidem ple
tot prodigiorum patratorem à se in
fici: nosse etiam facilè poterant M
eum ac Regem cœlitus promissum
[…]nes se, immò nouerant complures, pra
[…]s. tim Sacerdotes, sacrorumq; inter
tes; sed inuidiâ ac scelere amente
[…]i nom. riosorum more quid agerent, ign
[…] P. q. 47. articul. 5. apud Barradium, lib. 7. cap. 14. bant, inscitiaq; planè voluntariâ, n
cam simulatâ, tot tamq; atrocibus
plicijs in Dominum sæuientes, m
moti videbantur, eòq; sacrilegum
rum nefas probabilem non patitu
cusationem. Excusat tamen I E s
Nesciunt, quid faciunt. Bonitas Do
ni facit, vt adeò execrandos parrici
ac perduelles excuset, eaq; re te mo
vt delicta hominum manifesta etiar
publica, quo possis modo, excuses. H
hauserat ea Beatus Bernardus, qua
Serm. 40. in Cant. mnibus propinat, dum ait: *Excusa*
tentionem, si opus non potes: puta ignor
tiam, puta subreptionem, puta casum, p
grauem vel tentantis inimici impetum,
tentati imbecillitatem Illud præterea
sidera, quemadmodum peccata cri
naq; omnia ex hac ignorãtia proflua

si

m animaduerterent homines, nam offendant peccato: si cogi-t Conditorem esse, qui momen-ccantem in nihilum redigere po-in ictu oculi in sempiternorum i-m barathrum detrudere, mandare eis portentis, vt delinquentes ex-atos interimant: si in mentem re-rent Redemptorem esse, salutisq; orem, qui pro mortalium peccatis pplicijs mactatus est, qui quemuis inum in ipso animæ egressu seue-nè iudicabit; nihil opinor pecca- at postquam nefariam affectionẽ is animi prætenderunt, cæci in sce-abuntur, teterrimumque æternæ tis chaos flammarum perennium citatem, incertissimum moriendi pus, interitum animæ, omnium isti meritorum ac DEI ipsius nun-m reparabilem iacturam ne per so-um quidem cogitant.

ciant, Clementissime IESV, omnes peccant, sciant, quid agant? resipi-ant, & errata corrigant. Corrigam go per te, quod deliqui per me. No-nim quid perdam, IESV, dum pecco;

 noui

noui, quid damni faciam, dum a-
fectionem non aspiro: nec sanè
sabor, quòd nescierim. Concede
benignissime Domine, vt quidqu
gloriam tuam vtile videro, st
perficiam; nihilque priuati comr
nihil meæ gloriæ, nihil oscitant
perfunctoriè, sed sincerè, ardenter
stanter, omnia solius honoris tui
exequar.

MEDITATI
QVADRAGESIMA
Honores & munera distribuit

PRÆLVDIVM I. *Historiam de la dextro memoriâ repete.*

Prælud: 2, *Sta sub cruce auscultat quid Rex cum latrone loquat*

Prælud: 3. *Postula diuinum lumen & latronis felicitatem, & crucis agnoscas; deinde dulce fectum erga Dominum tam n ficum.*

Punctum Primum.

PEndebāt vtrinq; latrones duo,
rum alter conuicio Regem ad
bl

hemabat, eòq; gratiâ ipsius exclu-
terijt: alter in acerbo ipse quoq;
icio constitutus causam Domini Luc. 23.
atur, contumeliam refellebat, so- ver
blasphemantem obiurgabat:
nquit, *tu times Deum, qui in eadem* Ibi
atione es? In foribus lethi es, quo-
tandem animam hanc tot scele-
; onustam effundes? Exhorresce:
ei iudicis tribunal mox stabis. De-
are culpam dum licet; pete veniã
loc quem tam nefariè offendisti:
etsi è cruce pendeat, quemadmo-
nos, non tamen eâdem causâ, quã
Nos quippe scelerum nostrorum
nas damus: hic innocentissimus a-
a atque adeo nostra crimina mor-
uit.
tq; hæc vis crucis est, quã latronem
o à peccato reuocat, quâ Christi in-
entiam sanctitatemque profitetur,
delicta sua agnoscit, eaq; Christo
vniuerso terrarum Orbi cum pœni-
ine reuelat. Vsus enim ad eam rem
entiâ suâ Rex, vt tot, tam insignes
utum actus latro exprimeret, quæ
equidem latronis ingenium facul-

tatemq́; immane quantum exced
Felix latro, quem Christus aspexit,
ctuq́; suo ad tam illustria virtutum
da specimina illexit! Præstat idip
vel hodie IESVS. Quoties enim
quam à scelere ad sanctitatem dem
ita, vt IESVM & vitæ probitate con
tur, & ore innocentiam ipsius test
& cæteros ad eius amorem, quà pc
ducat: cuinam tandem id tribuen
putemus, quàm salutifero propiti
oculo, cuius aspectus vita est ani
O quàm sereno, quàm benigno v
hunc, quisquis talis est, Rex IESVS in
tur! quàm validâ crucis suæ vi ho
ab eo arcet impetus! quot auxilia
gerit! quanta gratiæ donorumq́; c
stium incrementa impertitur!

Respice animos nostros, Rex &
nator animorum, vt vitam tuam
nostrâ quàm exactissimè referamus
ctisq́; te DEVM nostrum prædicem

Punctum Secundum.

PErfunctus Regis obsequio fidus
cis Minister, & in tanta Domin
omnibus deserti solitudine miles
mosi

us, supplicat Regiæ Maiestati, vt
um obsequiorum meminisse di-
ur, postquam ad Regnum peruene-
Domine, inquit, *memento mei, dum* L.
ris in Regnum tuum. Non videt hic v.
aureum diadema, spineum videt:
videt sceptrum, non solium, sed
os manibus pedibusque impactos,
crucem sanguine manantem: Regẽ
en prædicat, Principem è cælo mis-
Hebrææ genti ac Messiam profite-
se corpore solutum secundùm ani-
n ad regnum cum eo peruenturũ,
se annuat: deniq; non proprijs eum
ctis pœnam meruisse, sed pro latro-
n sceleribus ignominiæ plenã mor-
n subire. quæ omnia dum confitetur,
t, vt serui inutilis meminisse velit,
minumque ideò appellat. Permira
fectò huius latronis fides! contu-
lijs oppressum, suffixum cruci, ac in-
diros cruciatus expirantem Domi-
m agnoscit, Dominum nominat, Do
num veneratur, constanter adhæret
qui ab omnibus inter carnificum ma
s relictus pendet, Regemq; vniuersâ
dæâ reclamante salutat, ac benignam

ab eo memoriam sui deposcit.
Beatus est, qui Christo cruci su
iungitur: beatus, qui Christum et
inter tormenta Dominum agno
beatus, qui cæteris dilabentibus
stanter IESV crucifixo adhæreſcit:
enim, constantiæqúe præmium
profectò vberrimum. En ego te
Domine IESV, tametsi te contumel
supplicijs exanimari videam, tecu
men ego. neq; equidem quidquid i
miniarum, quidquid iniuriarum, c
quid pœnarum mundus obiecerit,
me vnquam absterrebit. Rex me
æternus, Dominus meus ac Deus
mnipotens. Memento quæsò mei;
que enim aliud obsequiorum me
non aliud pręmium posco amoris
nisi memoriā mei: satis dederis, si
memineris. Quis enim non felix, c
tu meminisse vis? quis non infelix,
ius non vis? non regnum peto, I
mine: si enim memor tu mei fueris,
illud quidem defuerit; ideoq; sol
memoriam peto. Memento igitur n
ô æternum, ô vniuersum bonum m
memento mei, ô Rex & regnum m

ego

certè ope tuâ fretus in æternũ tui me- eſſe volo. obliuiſcatur potiùs mei era mea, quàm ego obliuiſcar tui.

Punctum Tertium.

ON eſt paſſus ſe vinci officijs Rex, munificè admodùm ac regaliter re- obſequium; quin etiam illâ me- petitione eò liberalitatis progreſ- eſt, vt ne in craſtinum quidem præ- dilato, hodie, hodie daturum ſe firmârit.

Non reſpondit IESVS: Non obliui- mur veſtri: erit nobis cordi; erit tem- , cùm copioſè obſequia veſtra re- ſa gaudebitis; vbi prima ſe occaſio lerit, primi eſtis: Nihil horum: ſed, *en dico tibi, hodie mecum eris in paradi-* *Luca 23. ver. 43.* Imitantur IESVM Principes, qui nõ ferunt præmiorum tempus, cùm clara cuiuſquam merita intuentur. pectet, qui non præclarè meretur: ritò enim à remunerante *Hodie* n audit, qui inſignitè mereri hodie glexit. Paradiſi nomen Rex tribuit *Aug. l. 12. de Genes. ad L. c. 28.* beatiſſimæ æternitati ac feliciſſimæ vultûs diuini viſioni, ad quam admi- ſit

sit latronem, cùm se Patribus in lin
spectandum præbuit, quo itidem
latronis anima peruenerat.

O dulce *Hodie!* ô votis omnibu
petendum *Hodie*, quod ex Regis or
tro accepit! Hoc enim verbo regn
terni particeps factus est, hoc fac
compos sempiternæ felicitatis,
Deus ipse felix est. Istud verbi vt a
re merearis in morte, totius vitæ la
res impendas oportet, certus regn
tibi non iri dilatum, si merueris: Ho
hodie rex eris.

Hodie mecum eris in paradiso. Magn
profectò ac dulce verbum hoc, om
busq; humanis solatijs optabilius, c
dicitur: Non videbis noctem; teneb
neq; tartareas, neq; expiatorias ex
riêre: sed hodie, ipso die venies ad
em æternum, diem optatissimum, di
cælestem. Exhilaret me, oro, IESV m
nificentissime, dies iste. illucescat n
hi in ipso vitæ occasu. Frustra enin
sum, si è terrestribus istis tenebris p
uenturus non sum ad diem illum, q
neq; *Heri* præcedit, neq; *Cras* conseq
tur, sed lætissimum ac perpetuum *Ho*
illumi-

uinat. Accipiam, quæso, ex ore
Domine, suauissimum hunc nu
: *Hodie mecum eris*, dum corpo
dendum erit. Neq; enim omniu
quiorum meorum, qualiacunq
int, omnium precum ac laboru
rum alium fructum aut volo, a
cto, nisi vt & nunc, & supremo v
omento tecum sim; ero autem,
nei memor eris. Noui quidem, Re
ne, noui, quàm ignauè tibi fam
noui, quàm indigna merita mea
noriâ tuâ: sed immensâ liberalita-
uæ abundantia, quâ etiam nihil me-
dicere potes: Cape tu quoq; quam-
mmeritus: in spem me vocat. Hoc
te audiam, supplex per bonitatem
n, per Matris tuæ fida obsequia, per
cissimi huius latronis fidem & con-
ionem obsecro.

MEDITATIO QVADRAGESIMA PRIMA.

Rex Matrem & famulum in tutelam tradit.

PRÆLVDIVM 1. *Videatur Histori*
Præl ud: 2. *Consiste sub cruce iuxta ginem Matrem.*
Præl ud: 3. *Ora, vt cum lachrymis & mo dolore hoc Domini testamen excipias, piumq; erga Christi trem affectum combibas.*

Punctum Primum.

DEreliquerunt Regem omnes, e ptâ Matre, excepto Ioanne, qui ta crucem cum reliquis mulieribus bant, animosè & constanter excip tes omnia illa acerbissimi doloris ia la, quæ in se è cruce grandinabant; cipuè verò in parentem, cuius anim iuxta Simeonis oraculum, gladius t temporis pertransibat. Ea tamen lum impotentioris aut muliebris an dedit vestigium, nullam in eiulatu miq; deliquijs mollitudinem prætu verùm veluti columna marmorea, metsi frigore sudet, vberibus passi fluat guttis, stat tamen immota: ita Genitrix quamuis dolore amaro l guida denso lachrymarum imbri na ret; perstabat nihilo minùs sub cru

Lucæ 2. ver. 25.

Barradius lib. 7. cap. 16. Metaph: serm. de ortu & educatione Virginis die 15 Augusti.

nusquam

ſquam inclinata. Quòd Maria ſic ſub
uce perſtiterit, Cruci planè tribuen-
m eſt, Cruciſq; virtuti, quæ profluen-
imè in Virginem dimanabat.
am qui mortaliũ vniuerſitatem con-
npletur, deprehendet omnes prola-
s fuiſſe, fuiſſe neminem qui ſtaret,
cruce ſubleuatum conſtitiſſe, quiſ-
is conſtitit, quales fuêre: Adam, Eua,
raham, & reliquus piorum cœtus.
Maria nunquam ceciderat, cruce ta-
n fulta fuerat, ne caderet; & quòd
ret ab omni Patriæ propriæq; noxæ
e immunis, cruci debebat. Et certè
nos quoq;, quidquid virtutis nobis
ſt, quidquid ſanctimoniæ tenemus,
idquid ex indomitis animi appetitio-
us dæmoniſq; conatibus victoriæ re-
imus, è cruce Domini ac Regis no-
i totum deriuatum eſt. Si afflictiones
rporis alacres ſubimus, ſi iniurias læti
cipimus, ſi quidquid aliena impor-
nitas ingerit, benignè & amanter ſu-
nemus, cruci acceptum ferendum
t: quia horum nihil præſtare poſſemꝰ,
ſi vis crucis nobis adminicularetur.
Non poſſum id non tribuere cruci

tuæ, bone IESV, agnosco & profit
me, quoties cecidi, cecidisse per
nec stetisse, quoties steti, nisi pe
Quantæ calamitatum tempestates, q
tæ procellæ tentationum, quanta
animæ corporisq; pericula penè ob
bant! steti tamen cruce vtiq; tuâ,
viribus meis. Quæ quidem crucis vi
vt in animam meam semper deriue
humillimè Maiestatem tuam vener
cruce tuâ nixus, quæso, tibi Dom
Regique meo stem, & perstem in æ
num. Quòd autem toties lapsus fu
xerim, quòd hactenus steterim, pro
lutus in faciem ante Maiestatem
Crucis æternas ago gratias; verè e
me crux tua & lapsum erexit, ne iace
& erectum tenuit, ne rursus laberer.

Punctum Secundum.

Instabat Regi atrox cum morte p
lium, instabat cum tenebrarum Pr
cipe duellum inauditum, eamq; ob
ei pluribus cum Matre agendi facult
nõ erat, vt potè grauiore vrgente neg
tio: ne tamen eam intutam, ac extra t
telam relinqueret, Discipulo, quem

ligebat

gbat, tuendam & curandam commi-
Mulier, inquit, *ecce filius tuus*, non *Ioan: ver. 2*
d Ioannem Matris suæ filium esse
uralem intelligi vellet, sed pro se
ipulum ei reliquit, qui non secus ac
ri & solatio esset, & subsidio. Sed
n quid est, quòd in tam luctuoso di-
su Rex adeo insuaui dicto matrem
npellat? *Mulier*, ait; cur non, Vir-
cur non, Mater? Diuinâ videlicet *Barra-*
ur potestate, atq; vt & Dominus, & *us lib*
er, & Deus pro arbitrio nomen Ma- *cap.*
tribuit. Præterea alloquium mollius
ipsa planè excludebat, cùm & filij,
matris animus acerbissimo dolore ta- *Lyran: a-*
sceret, qui verborum mollitudine ve- *pud Bar-*
mentiùs multò recruduisset. Vt enim *rad: citat.*
amante vitrum scalpitur, sic verbo-
m lenitate cor dolore duratum con-
iciatur.

Mulierem appellat, non Matrē! Quid
item? ampliusné inde Matrem cōmen-
ari? non equidē mulieris nomen quàm
atris nobiliꝰ cēsuerim: nobilius enim
Deo Mariæ dari elogium non potuit,
uàm quòd eam Matrem suam esse vo-
uerit, Matrem appellauerit, estq; credi-
bile

bile, tacente etiam Euangelio, sæp
id nominis à tam pio Filio tam piæ M
tri tributum fuisse; verùm Muliere
ideò nominat, vt fortitudinem, ani
que magnitudinem ipsius testatam v
Prouerb: uersæ posteritati relinqueret. Muli
1. v. 10. enim fortem difficilè admodum in
niti, ipsa asseuerat Sapientia. Inue
tamen Rex vnicam, quam nunc è c
ce vocat Mulierem.

Credi etiam potest, apud Hebræ
Barrad. Matres à filijs Mulierum nomine ple
l. 7. c. 16. que solitas appellari, multoq; mitiu
nomen Hebræis fuisse, quam Latin

Ioannem ergo dat Matri pro fil
quasi dicat: Orbaris filio, Mater, d
amittis me: Ioannem igitur habe
pro me, qui tutor tuus & administe
rit. Quia verò discipulus hic eo am
dignus, qui liberis debetur: hunc t
Genitrix opta Filium. Ac in Ioanne q
dem nos omnes in filios & filias Do
nus Matri Sanctissimæ condonauit.

Non possum in tanto luctu non g
dere, afflictissime IESV, quoniam M
tris tuæ factus sum filius: actum ce
de me beatè; at vnum vereor, ne fo

Mater

er me nolit filium ; indignus enim
equaq; eâ Matre ſum, vt potè ma-
nec obediens, peruicax , Matri per
nia diſſimilis : ad eam tamen adre-
quia & tu iubes, & illa ſuâ bonitate
it, quæ ſcabie putidum, illuuie fœ-
, vomicis ac ſtrumis ſcatentem.
acilè ſanum, mundum, candidum
dat.

t enim, ô Regina mea, ô Regis mei
er , non poſſum animo non vehe-
nter excruciari , quòd eiuſmodi te-
n commutationem tranſigat Filius ,
n, tibi diſcipulum pro Magiſtro , fa-
lum pro Domino, ſeruulum tradit
filio. Verùm tu minimè, vt video,
udias conditionem, nec tuâ digni-
e indignum putas , quòd tuum eſſe
us iubet , qualibet & quantalibet in
ſtare ipſius arbitrio parata. Porrò dũ
uum pro filio humiliter admittis, me
ces, vt diuinæ vltrò ſubiectus volun-
i, ſi quando triſtibus læta Deus com-
ttet, libenti pioq; animo è ſanctiſſi-
is eius manibus , quicquid obtulerit,
ſcipiam.

Hoc volo, mi IESV, hoc ſupplex pe-
to

to; dic Matri tuæ de me: *Ecce filius t*
Nam ego certè dico: Ecce Mater n
Mater tua, Domine, mea quoq; m
est; tu verò pater meus, summum
num meum, omnia mea.

Punctum Tertium.

NEc deteriore certè loco destitu
fuit discipulus. prouisum eius q
que orbitati ac solitudini abundè
traditus in tutelam, quæ è solito er
eum amore profecta est, cùm eum
Ioan: 19. vers: 27. tris suæ filium Rex esse iussit: *Ecce,*
quit, *Mater tua. Et ex illa hora accep*
Ex Græco Barrad: lib. 7. c. 16. *discipulus in sua*, seq́; vicissim pupill
Matri tradidit, ac bonorum suorun
mnium consortem fecit, nec vllum e
August: tract: 119. causâ defugit ministerium fidelissi
tantæ parentis necessitatibus obsec
Epiph: hære: 78. Meruerat verò Ioannis Virginitas
ei Mater Virgo traderetur, eaq́; re
cuisse videtur Dominus, Matrem su
Virginem Virginitatis esse matrem,
ideò Virgini Virginem Ioannem co
mendauit. meruerat præterea insig
illa sub cruce perseuerantia, cuius p
mium, DEI Matrem accepit.

Felix

elix discipule, amantissime Domi-
oannes, mira quidē ac multa IESVS
semper præbuit amoris argumen-
ed haud certè postremum est, quòd
er Domini tibi cedat in Matrem,
d filius sis Matris Virginis. Gratu-
tibi animo toto felicitatem tuam,
ulor tantum Magistri ac Regis amo-
, gratiasq; ago Diuinę Maiestati, quę
adeò te dilexit. Oro insuper, com-
nda me pijssimæ huic Matri tuæ, vt
us operâ audire à Deo, vel ipse de
dicere merear: Hic est quem dili-
IESVS: hic est, cui mater IESV data
natrem est.

is audire à IESV: *Ecce Mater tua?*
initatem dilige, sectare puritatem,
â quoq; virtute matrem referas. Ob-
a sagacissimè cogitationes, obserua
us, obserua quidquid es, & elabo-
ne vllâ prorsus quantumuis exiguâ
e virgineos Matris castissimæ ocu-
offendas, sed iugi castimoniæ studio
ternum cor exhilares. Volo, Mater
ctissima, volo, Virgo castissima, vo-
toto animo in conscientiæ totiusque
e meæ puritatem incumbere, quò

euadam quàm simillimus tui, q
genitrix Regis mei.

Vis audire à IESV crucifixo: *Ecc*
ter tua? sub cruce perseuera, ac
omnia patienter tolera, calumnia
probria, & quidquid iniuriarum
tur, amanter excipe, charitatis me
immemor vindictæ, & præclarum
fectò accipies præmium. Matrem
matrem accipies. Benè est: quic
incommodorum, quidquid æru
rum, quidquid dolorum vspiam e
me confluat, dummodò hanc Ma
habeam; & spero me, opitulante I
& Matris huius meritis, omnia m
ratè, lætè omnia perlaturum.

Dic mihi iam tandem, mi IESV
ce Mater tua, dic mihi iucundissi
hoc, felicissimum, ac sanctissimum
bum, oro sacrosanctis tuis pedibu
uolutus, oro, dic hodie mihi: *Ecce*
ter tua. Ego verò & te Patrem, & V
nem Matrem habere, colere, ac ve
rari æternùm volo, eamq; non par
pem modò, sed Dominam omni
quæcunq; mea sunt, quato possu
animi affectu, expeto.

MEDITATIO
DRAGESIMA SECVNDA.
Rex opem à DEO petit.

LVDIVM I. *Historiam euolue.*
d: 2. *Sta iuxta crucē auscultabundus.*
d: 3. *Pete & fletum abundantem, quo afflictissimi Regis calamitatem lugeas, & gratiam, quâ discas ad Deum in calamitate confugere.*

Punctum Primum.

remus cum morte ac dæmone iu-
is Domini hostibus iam iam ade-
nflictus; at nihil vsquam Rex sup-
rum, nihil solatij videbat; extre-
potiùs circa se videbat solitudinē,
bat miserabilem suorum fugam; vt
inauditos illos animi corporisq́;
atus nihil omninò laxamenti vel
olationis suppeteret. Ad DEVM
r conuersus, oculis cælo intentis,
animo, summâ flebiliq́; voce ex-
iat: *Deus meus, Deus meus, vt quid* *Matt. 27.*
reliquisti? Atrox equidem procel- *vers. 46.*

la fuerit necesse est, quæ ad ea v
Regem, atq; ad implorandam &
sendam cœlitus opem adegerit.
quãtò necessitates nostræ calamit
leuiores sunt, quæ tamen nobis q
las exprimunt infinitas! Quodsi
ipsis, tametsi non extremis, non g
simis molestijs, è cælo euocarem
xilia, non vtiq; actum malè videri
set; sed cùm aduersi quidquam in
aut Deum querelis petimus, aut f
nam deploramus, aut ijs qui m
sunt, conuitiamur, aut solitarij m
re tabescimꝰ rabiosa rodentes sile
aut humana hinc inde emendica
solatiola, aut amicorum confabul
nibus indulgemus, aut deniq; Sym
niâ, lusu, scyphis frementem anim
demulcemus.

Ac illud quidem multò etiam
stabilius est, cùm artes damnatæ
suluntur, cùm superstitiones im
cùm veneficia ethnicorum etiam
bus vetita, cùm execrata dæmon
symbola vsurpantur.

Porrò Devs opitulari paratus
quàm indignè fert homines, quos
creau

uit, ipſe conſeruat, aliunde potiùs
n à ſe, vel ſaltem ab ijs, quos ſuo iuſ-
ſe loco, in tentationibus cæteriſq;
s ſolatium & ſubſidium tanto ip-
m detrimento quæritare.
uſquam ego, Domine, nuſquam
dopono meas, niſi in te, qui crea-
e. Quærant alij ac veſtigent, dum
io conturbantur, dum infeſtatio-
is dæmonum conflictantur, dum
mitatibus premuntur, quærant a-
quidlibet; mihi ſatis fuerit quærere
atis, conquieſcere in te. Tu enim
s meus es, tu præſidium meum v-
m, tu ſummum & ſolum ſolatium
m: nec eſt quies animo meo niſi
e.
lamo igitur ad te: Deus meus, Deus
is, ne derelinquas me, non ſolùm
i viuo, quo quidem tempore in mo
ta ſingula opus eſt ope tuâ, ſed ma-
è in vitæ fine, in illis vt horroris ita
iculi plenis anguſtijs. tu es vnica ſpes
a & viui & mortui.

Punctum Secundum.

ON adeò ſanè plana atq; expedita
videtur hæc Domini ſupplicatio,

vt citra negotium intelligi queat. D
orat, ne ab eo derelinquatur: imò
làm & quærit & queritur: *Deus meus*
quid me dereliquisti? cùm tamen hu
nam Christi naturam nunquam d
fuerit Diuinitas, nec vnquam beata
anima, ne in medijs quidem supplic
à Dei vultu retraxerit aspectum. in
nempe continenter DEVS Christo, a
mæ corporiq; nexu æterno deuinc

S. Bernar. Serm. 5. de Verb. Isaiæ. Quid vult igitur dum quærit? *Vt q*
me dereliquisti? Hoc videlicet. No
filium à morte vindicare Pater, nec
Christi persona edi miraculum, nec
uinam eius Maiestatem manifesta
ideoq; derelictio quædam fuerit op
tet, quam hîc nominat filius, dum se
Theoph. derelictum. Deinde Iudæorum per
nam videtur induisse Dominus, qu
extremè deserturus erat DEVS, po
quam eos in tam horribile scelus la
passus est.

Euthy. Vsurpat præterea hæc verba IESV
ne quis eum fortè hominem fuisse, a
verum corpus habuisse, aut saltem v
rè passum esse dubitaret, eóq; verissi
atq; acerbissimi doloris signa his verb

extulit

lit. Mira quidem ē beatissima Diui-
e solatia dimanabant in sanctam
animam, quæ beato Dei conspe-
unquam non fruebatur; verùm in
ısis solatijs modo quodam admira-
eadem illa anima mœrorem susti-
t amarissimum.

lhæc insitum naturæ humanæ vi-
i desiderium ostendit, quod qui-
in horto quoq; satis testatum fece-
ùm vitam à Patre perquàm solicitè
ularet; permissâ nihilominus arbi-
aterno & vitâ & naturâ ait: Quod
anam naturam meam attinet,
tem horreo, & quantâ decet sub-
one quæro, cur me dereliqueris?
eadem certè Natura & vitam ex-
, & mortem non meruit. Sed enim
responderis, Pater mi; tuæ id esse
ntatis, cui ego in horto quoq; in
suppliciorum limine meam abso-
imâ resignatione submisi volunta-
Illud quoq; dicere videtur: Quàm *Origenes*
os video, Pater æterne, quibꝰ mors *in c. 27.*
profutura sit! quàm multos, quibꝰ *Matt.*
sit! cur, obsecro, istorum etiam
u priuor? cur non prosum o-

mnibus, qui morior pro omnibus
Cyprian: Agnoscăt, inquit, præterea ingrati h
[illegible] act.: de mines, quare me dereliqueris, agnosc
Passione. eâ me causâ in hæc tormenta à te cō
iectum, vt illi peccatis immunes fier
[illegible]rad: Ait illud quoque: Nemo vestrûm
[illegible]: 27. existimet, ô homines, me quòd De
sim, expertem ideò doloris esse etia
quà homo sum. Scire vos oportet, n
hilo mitiore me nunc dolore mœror
q̃ue conflictari, quàm cum sanguine
sudaui. Diuinitas fecit, vt tam grau
perferre hucusq; possem; nam multò
tiam leuiora extinguere hominem p
terant; at ne paterer, non fecit. N
possunt, qui mecum pendent, latron
dicere: Deus, vt quid nos dereliquist
Derelinqui enim & mactari meruerit
at ego innocẽs crucior, immeritus m
rior, eòq; clamo: *Vt quid me dereliquis*
cur adeò me indignè tractari, cur ad
crudeliter necari pateris? nempe no
mea sed hominum scelera, quibus ip
meruerunt mortem, sanguine mort
q̃ue luo.

Deniq; his Domini verbis subesse v
detur illa quoq; sententia: Video, P

,innumeros Martyres, qui pro mec
mine atrocia laturi ſunt tormenta;
eo vim Tyrannicam, quam in ſeruos
os armata exonerabit impietas, cũ
pios & cælo dignos homines contu-
lijs ac verberibus viliſſima quæq; ca-
a ad faſtidium graſſabuntur. Video
piorum agmina cæleſtibus defecta
atijs, fraudibus machinationibusq́;
emonum acriter impetita, aduerſis
calamitatibus conflictata in luctu &
ıalore gemitura; quæ cùm membra
ea ſint, ideò & ſuo & meo nomine ad
clamo; *Deus meus, Deus meus, vtquid*
e dereliquiſti?

En derelictus tuâ cauſâ IESVS, ô ani-
a, horrenda, dira, inaudita, propter
ſupplicia perpetitur. Proſternere ad
atos Regis tui pedes, bonitatem eius
finitam, amoremq́; ſupplex venerare,
atias deniq;, qnantas potes, age pro tã
unifica charitate, & caue delinquẽ-
Dominum derelinquas, à quo ſi de-
linquaris, periſti.

Punctum Tertium.

ACcommoda iam cauſas ſuperiùs
recitatas ad tuam vtilitatem. Fieri

quandoq; solet, vt proferri sibi vita homo postulet, multisq; medicamini bus nequicquam tentatis optet ac fla tet miraculo subduci morti, sanitati stitui Deo renuente. Quid igitur re quum est? Venerari Deum humili oportet, indignari non expedit. Tal scit alius, dum à propinquis, amicis, quibus maxime nollet, Deum offen videt: ei certè illud demum supere videtur, vt & Deum errantibus prop tium reddat, & delinquentes, si pote redarguat.

Prodendus interdum dolor est, inde vel peccantis emendatio sper tur, vel silentio patientis spectantibu offensio creetur. Agis rectè, quæ agen da sunt? agis quidquid Deo probatur vt videri possis Deum semper præ ocu lis habere, semper animo intueri? & tamen vix vnquam tibi diuini solat scintilla affulget! ne te id perturbet: sa tis esse puta, si bona benè agendo IES sic derelicti persimilis fias.

Appetitus naturæ bonus vtiquè, sa nus, atq; ex recta ratione trahit animum quopiam, & sequi optas? quin etiam

iustum

ſtum, liberale, ac ſecundùm Deum
oni ſpiritualis deſiderium oboritur:
ſi voluntatem diuinam conſulis, re-
gatur. Quid iam facias? voluntatem
ei venerabundus, atq; , vt ſic dicam,
culabundus ſectare. At ſolicitam &
eo & cæterorum hominum animis
eram continenter impendo: nec in-
ſtriæ laboriq; pretium reſpondet. per-
nera, cruci adhære, laborem ne inter-
ttas; & fructum retuliſti ſanè inſi-
em. Magni tibi ſit pretioſa Chriſti
ors, quiſquis à Chriſto nomen habes,
pretio habe pretium quo redemptus
quo debita tua diſpuncta, quo crimi-
tua ſublata ſunt, & vel obiectâ morte
ſinas Dominum Regemqúe tuum
rſum mori.

Illud inſuper, cui potes, propone;
ue dixeris Chriſtiane: Non fero, non
ior, non poſſum, ſin autem quis ob-
tat: Atqui grauiora tulit Chriſtus,
ra pro te paſſus Chriſtus. ne re-
nas: Chriſtus tulit, Chriſtus potuit;
npe DEVS fuit. ne hoc dixeris, ho-
, quamlibet innocens tibi videâre:
; enim Chriſtus ſecundùm Diuinam

illam

illam naturam vel passus est, vel potu
passus est, quâ homo, quâ tui simil
secundùm naturam quâ & pati potu
& mori. Quodsi crux obtigit, alac
tolera; licèt enim extra noxam sis, n
xius tamen aliquando fueras, & e
semper fueris innoxius, patiendum
men certè est, vel ideo, quoniam
placitum est ante Patrem æternun
Hinc est, vt Deo dicere nequaquam p
sis: *Deus meus, cur me dereliquisti?* N
vel mereris relinqui, qui Deum fu
tiuus reliqueras; vel etiam citra de
ctum, quod Deus iubet, tolerare deb

Fateor cum lacrymis, IESV Rex O
me Maxime, fateor me fugitiuum,
teor me discessisse à te; sed en iterum
stituo tibi me, & supplex refugio ad
ne repudies me; respuis neminem, q
cunq; fideliter tibi reddit se. Quod e
quoq; facio, tibiq; me deuoueo eo q
dem animo, eâ fiduciâ, vt si omnes
rannorum gladij, si omnes obtrecta
rum linguæ, si omnes marcentis ani
languores, omnia rerum diuinaru
tædia, omnes anxietates, omnes æg
tudines, omnia pericula, omnia d
mu

m aduersa me incursent, nunquam relicturus te, dummodò tu confirmes me: quia nihil possum sine te. Efet verò id spero tam ardens precatio, quam fudisti pro anima mea.

MEDITATIO QVADRAGESIMA TERTIA.

Rex sitit.

ÆLVDIVM 1. *Attende ad historiam.*
ælud: 2. *Iuxta crucem adsiste in monte Caluariæ.*
ælud: 3. *Pete fletum vberem, quo Regi sitienti gratificari; & ardentem affectum, quo amaram Domini sitim & sentire & leuare possis.*

Punctum Primum.

ATrox & Regi admodùm graue prælium ardebat, in quo cùm innumefere vulneribus sanguinem funderet, anguis propemodùm atq; exsuccus, mniq; ope destitutus tantâ conflictaiti cæpit, vt exclamaret: *Sitio.* Na- *Ioan 19. ver. 28.*
æ mos est, vt quos vberior sangui-

nis flu-

nis fluxus exhaurit, vehementiùs sitiat
cùmq; plus sanguinis Rex, quàm fe
quisquam, idq; tam prolixo tot hor
rum profluuio fuderit, fieri non potu
quin sitiret ardentissimè. Eò vsq; R
gem Christum deduxêre mortales, v
siue refectum naturalem spectes, sit
supernaturalem, grauissimâ siti aresc
At quænam ea refectio est, quæ nat
Augustin. Serm. 114 de Temp. ram excedit? Non alia certè, quàm h
minum animæ, earumq; salus, qua
tanto certamine Rex consectatur. Q
cùm tam immanem laboris impendij
videat molem, fructum autem perex
guum, siti tàm acerbâ testatur, quà
expetat omnes penitùs è tartarea tyra
nide ereptos in libertatem asserere, pr
damq; tam opimam, tam expetitam
manibus hostium extortam saluti c
loq; restituere.

Meam interea temporis, tuamqú
mi homo, sitiebat animam Rex; qua
si dares, arentem sitientis linguam h
mectares, sitim leuares. Ne comm
tas igitur, vt crudelem te atq; parcu
queri possit, qui se pro te tam crude
supplicio tam effusè impendit. Mitig

ardorem

ardorem ſitis Regiæ, redde illi Intel-
um, redde voluntatem, redde cor
m: bibat quantum ſitit, bibat quan-
n optat. Tu verò cùm ſcias peren-
a hunc eſſe ſalutis tuæ fontem, his
a alloquere: Sitio, Domine mi, ſi-
te. Quemadmodum deſiderat cer-
ad fontem aquarum; ita deſiderat
ma mea ad te, & ſicut viator labore,
æſtu confectus, eat licèt per amæna
laria, calcet picta floribus prata, ni-
eas moratur delicias, rectà currit ad
tem; ſic anima mea ad te viuum æ-
numq́ue fontem euolat; reliquas,
is offerre mundus poteſt, calcat vo-
tates.
Accende in animis hominum, bone
v, accende ſitim aliam; ne terre-
a, fluxa, fugientiaq; bona confectē-
: ne inhient teterrimæ vitiorum pa-
i; condiſcant & ſitire, & potare te
tem ſalientem in vitam æternam; fu-
nt cœnum, quod in æſtuantem ar-
nti ſulphure lacum ſe exonerat. Sitio
v, dulcedo mea, ſitio meam pri-
im, deinde omnium hominum ſa-
em, atq; hanc ipſam ſitim meam cũ

tua

tua coniungo, quò & tibi sit gratior
mihi salubrior. Gratias verò tibi r
do immortales, quòd animam mea
tam vehementer sitiueris.

Punctum Secundum.

SItis erat : sed qui sitientem refice
non erat. Vide, quæso, quàm mis
Ioan: 19. vers. 29. cordes fuerint, qui aderant sitienti.
ait Diuinus Scriptor, *positum erat a*
plenum. Vas illud eam ob causam n
Barrad: lib. 7. c. 18. nulli allatum opinantur, vt qui mo
ascenderant, nares aceto tingerent,
cadauerum sub dio putentium nid
Caietan: læderentur. Autumant alij, acetu
Iansen: ideò delatum, vt eò celeriùs IESVS n
Tolet. reretur : aiunt enim aceto mortem
qui animam agunt, accelerari. Qu
aiunt reficiendo illud Regi, si ani
linqueretur, adhibitum. & certè a
cum hodie quoque languentibus, p
sertim sanguinis profluuio, præberi
Lyran. in 27. Mat. demus. Nec desunt, qui affirment p
aliquas matronas confirmandis ijs,
ad supplicium trahebantur, vinum
tulisse : carnifices autèm poto vino
aceto complêsse. Sed fuerit quidlib
siti

Regiæ nihil niſi acetum fuit præ-
tum.
a eſt. ardenti febribus Regi, ad cru-
ubile deſtinatum fuit acetum, vt eò
lixiùs cruciaretur, cæteraq; ſuppli-
eo quoq; palati tormento cumula-
ur.
eſpicit cœlitus Deus vnumquem-
noſtrum, qui in fictilibus corporũ
s animas geſtamus immortales, cũ-
has in acetum conuerſas videt, di-
Vas iſtud plenum aceto eſt, nihil
itatis; nihil vnde reficiar habet,
tatis hîc internæque dulcedinis ne
ta quidem. diuini amoris vinum
tra quæras, vappa ſolùm eſt, & aci-
n rerum diuinarum faſtidium. Fa-
r id de me, bone IESV, fateor; ideo-
e obſecro, corrige tu & condi ani-
m meam ſapore diuino, vt deinceps
i ſemper dulceſcat quidquid cogita-
o, dulceſcat quidquid dixero, dul-
ſcat quidquid egero; omnia videli-
t cogitata, dicta, facta mea ex amore
puro ac ſincero ſemper proficiſcan-
. Ego verò te opitulante operam
bo, vt è vaſe cordis mei acetum non

solùm minuatur, sed prorsus effun
datur, eluatur, exteratur.

Punctum Tertium.

SItiente Rege prosiliunt adstantes
ctulo famuli potum præbituri: at
frigidula vini, aut aquæ saltem, po
ne spongiam aceto imbutã cannæ h
sopo circumligatæ insigunt, vel cert
cetum hyssopo mistum Regi bibẽd
obtrudunt, vt constet oraculi cane
Psal. 28. vers. 22. fides: *In siti mea potauerunt me aceto.*
Acetum erant Iudæi, qui è sancti
Augustin. tract. 119. in Ioan. mis Patriarchis & Prophetis orti in
leratos iam parricidas abierant. E
verò censu habendi sunt hodie pler
Orthodoxi, qui è Christo præclari
mo fonte Apostolisque orti ethnica
propemodùm resipiunt impietate
nec tamen quisquam est, quin vitâ fu
ctus vehementer ad illam æternæ be
tudinis mensam admitti cupiat: ne
est, quin gratijs, beneficijs, felicita
in hac vita cumulari continenter de
scat: at pleriq; indigni, quos tellus
stineat, homines DEO iniurij, amici d
boli, suarum alienarumq; animaru
prædon

…dones, virtutũ bonorumq́; pestes,
…orum seminaria, vnde pessimorum
…mplorum in cæteros passim fluunt
…tagia, digni qui in tartara depulsi si-
… inferni draconis expleant, qui id a-
…id sitit, *vt Iordanis influat in os suum* *Iob.*
…ntus in æternam hominum omniũ *vers*
…niciem, cui nihil optabilius, nihil
…ndius, quàm si vel vniuersi, vel plu-
…i saltem, in sempiterna incendia
…nt; tametsi ne id quidem nesciat, ni-
… de proprijs, quibus cruciatur, pœ-
… eâ re detractum iri, verùm augen-
…s potius cruciatus.

Eiusdem modi sunt non pauci, qui
…tetrum ac virulentum acetum con-
…rsi, nihil in vita boni agunt, sed effu-
… nequitiæ habenis in scelera ruunt:
…mines verò fidei, & potestati suæ cõ-
…ssos perniciosâ rerum diuinarum i-
…oratione sepultos iacere sinunt, eo-
…mq́; & animos inquinatissimis mori-
…us in scelus proturbant, & fortunas
…explicabili auiditate hauriunt, qui ad
…a commoda proiecti, ab animabus
…orum auersi, quàm auide illa conse-
…antur, tam istas nefariè produnt.

Eodem accedunt Religiosi nonnu
minimè profectò religiosi, qui legu
suarum negligentes, suæ professio
atque adeò sui ipsorum immemor
cùm Mater Religio in cibo potuq; pr
bendo necessitati potiùs quàm vo
ptati obsequitur, cùm ægrotantium
luti magis quàm appetentiæ prospic
tametsi maiore, quàm seculares ami
soleant, sedulitate omnia præstet,
tamen pauperis at sanctæ Parentis pia
aspernati charitatem dapes oblatas
spuunt, retrudunt, aut in culinam
mittunt; sumptuosa verò, opipara,
gulæ arridentia appetunt. Atqui Ch
stus, cuius videlicet imitatores se pr
ferunt, tam longo atq; difficili labo
fractus, extremis doloribus penè e
haustus, iamq; moribundus aceto p
tus est, ne imitatori vero in medijs e
laboribus deesset frangendi appetit
exemplum, neué seruus ipsius suos la
bores difficili admodum pretio æst
maret, sed quàm humillimè de suis m
ritis sentiret. hîc enim sita perfectio e

Agis multa, serue Christi, agis præ
clara, egregiè de religione proximisq

mereri

:reris? si interim vilissima quæq; tibi
ebentur, nec meliora appetis, nec in-
lgentiùs haberi eos, qui minùs agunt,
nquereris, verè Christi es, verè Chri-
m sequeris, verè cum Christo es.

O IESV Rex omnipotens, ô vnicum
num nostrum, largire nobis gratiam
xiliumq; efficax, vt omnes quiquid
ij nobis inoleuit aboleamus. da verã
gulis vniuersisq; vitæ emendationẽ,
am tu tam ardenter sitis. Sitiamus
secro, bona cælestia, sitiamus te; quia
ici mens humana non potest, nisi so-
te. Ardenter anima mea sitit amare
sitit mens cogitare de te, sitit volun-
perfectè sequi te, & manere in te. Si-
u quoque, ô fons meus, siti animam
eam: bonam enim putabo animam
eam, si inflammabit sitim tuam; opti-
am, si expleuerit.

MEDITATIO
QVADRAGESIMA QVARTA.
Rex vincit.

ÆLVDIVM 1. *Recole memoriam historiæ.*
ælud: 2. *Persiste in monte Caluariæ iuxta Crucem.*

Prælud : 3. *Pete cælitus lucem, quâ [illegible] stratus cognoscas, quàm feliciter [illegible] vicerit; pete quoq; affectum pia [illegible] iusdam lætitiæ, quo victori gr[illegible] lère.*

Punctum Primum.

Diuturnum, ardens, & cruentu[illegible] prælium victoria certa sequeba[illegible] eaq; sine controuersia à Rege statu[illegible] qui donec debellatum esset, acerri[illegible] premebat hostem. Vicit ergo adeò q[illegible] dem gloriosè, vt cùm suauitatem vic[illegible] riæ dissimulare non posset, exclamâ[illegible]

Ioan. 19. ver. 30. *Consummatum est.* Vicimus. pugnat[illegible] feliciter. Estné hoc anima? Est equi[illegible] est. quando è præscripto paterno id b[illegible] lum susceptum, gestum, profligatur[illegible] est, vt ne manum quidem Rex aliter v[illegible] terit, ac Pater definierit, quam q[illegible] dem ille definitionem ac voluntate[illegible] scripturis diuinis consignari, oraculi[illegible] pronunciari iusserat. Licèt autem h[illegible] sanguinem vitamque Dominus peti [illegible] deret, mori tamen maluit, quàm vel i[illegible] ducias, vel spem induciarum hosti co[illegible] cedere. Talis ac tantus est Domini [illegible]

gis tui animus. at tuus qualis tandē
i quidlibet terriculamenti reformi-
s? quem quiuis auræ popularis ſtrepi-
in fugam agit! quem leuiſſimus
isq; fortunæ motus inclinat ac ſæpe
rnit! & tamen tu oppreſſos velles
ſtes, qui te premunt. equidem vincē-
ſunt; delendi ſunt; vinces & delebis,
mmodò locum teneas, ſtrenuèq; ac
pauido depugnes animo, & omnes
petus hoſtiles conſtanter retundas.
Quis mihi, Rex inuictiſſime, quis tā-
n mihi animi viriumq; tribuat, vt ve-
te iudice fortis poſſim euadere? Tu
tribue, Deus fortis; neq; enim aliun-
, quàm à te animum vireſq; habitu-
m me confido; ſi me fortem tu fece-
, nihil erit omninò aut tam formido-
ſum, quod me à te deterreat; aut tam
lidum, quod me à propoſitis, quæ te
ggerente, te adiuuante, animo deſti-
ui, vnquam diuellat.

Punctum Secundum.

REgium eſt, cœpta perficere, nec imperfectum relinquere quicquid fectum eſt. Cœpit olim Rex ſum- *Geneſ. 2. verſ. 2.*

ptuoſum ac illuſtre inprimis con
re palatium & in cælis, & in ter
perfecit opus exactiſſimum die adn
dùm ſexto. Cœpit per Nóëmum
chitectum ſuum Nauem ſeu Arcam l
minibus cæteriſq; animantibus conſ
uandis fabricare, &, tametſi celer
poſſet, centeſimo demum anno pe
cit. Inchoat DEVS, & perficit: De
nim perfecta ſunt opera. Cœpit Glor
ſiſſimus Rex noſter IESVS Eccleſi
ſuam ædificare. opus erat perarduu
labor immenſus, quo attritæ mar
vberrimo ſanguine manabant, corp
fatiſcens miſerè defluebat; nec deſt
tamen, nec quieuit, donec ſumma
operi manum imponeret. Rurſum cù
vaſtâ iniquitatis eluuie mundum vi
uerſum horrendum in modum obr
tum cerneret, Crucem in nauem vert
ſeu Arcam è ligno nouus Nóëmus æd
ficauit, quâ genus humanum ſaluu
in cælum vſq; deueheretur. Hæc il
Crux eſt, quâ velut ancipiti quoda
gladio ſuos ac noſtros Rex fudit hoſte
palmamq́; meruit immortalem. Ha
eſt illa Crux, quâ depugnando cælu

nobis

ɔis, regnumqu…
Quàm tu multa bona or…
ìm parum, dicam potiùs nihil, per-
is! Cœpisti ædificium, quod paullò
t imbri diffluet, paullò post leui vẽto
pulsum ibit in rudera. At equidẽ Re-
tui constantiam imitari debes: neq;
m qui cœpit, sed qui perfecit, prēmiũ
it; nec ille qui acriter quidem cer-
en aggressus est, postmodum verò
ubduxit, coronatur; sed qui strenuè
tem adortus hostili morte constan-
imæ Virtutis gloriam consignat.
Stabilis certè, immotus, & constans
nper esse cupio, bone IESV: quod
ia non possum per me, potero per te,
mmodò velis tu confirmare me, qui
us pendeo ex te. Quò autem terribi-
r hosti fiam, crucem stringere, cru-
armari, crucem constantissimè ferre
uxiliãte certũ mihi ac deliberatũ est

Punctum Tertium.

C*Onsummatum est.* & mirandum qui-
dem in modũ. laborabat IESVS iam
de ab infantia, insudabatq; meæ cæ-
orumq; hominum omnium saluti;

obibat villas, oppida, vrbes, lab
vbiq; vel materiam quærens, vel fa
tatem. Adierat iam antè puteum ill
vbi Samaritanæ mulieris animam f
admodùm operâ dignam cælo, di
se effecit. Adierat Bethaniam, vbi
gulari industriâ Lazarum, Mariam
Martham in admirandam sanctita
expoliuit.

Ipsam quoq; adijt Metropolim,
amplissimus artificij explicandi ca
pus patebat; atq; hîc in cæcis, sur
leprosis, perditis, ac palàm sceler
artem, solertiamq; suam mirificè p
bauit. Ventum deinde ad solidum
decretorium opus est, quod non in v
brâ aut sine arbitris, sed in monte,
sole, vrbe totâ spectatum effusâ egit,
peregit felicissimè; eaq; propter ad P
trem, quo nemo meliùs eam artem n
uerat: & ad homines, quorum sal
opus dedicauerat, conuersus exclam
uit: *Consummatum est.* Fere hoc intell
voluit: Iam inde à primis mei ortus i
tijs, in ipsis matris meæ visceribus t
pum ac ideam operis, quod in ter
mihi commisisti, Pater mi, vidi; ei

iam

ı tûm animum totum, nunc au.
ım manus admoui. Feci igitur, quan-
potui sedulitate, & confeci quantâ
uisti felicitate, tametsi in sudore
guineo, in fame, in siti, in contu-
lijs, in detractionibus: sed me id
ıtur, quod opus à te traditum per-
, idq; nunc tandem tibi spectandum
cer profero. O quàm lætus Pater
ıs illud aspexit! quàm effusè lauda-
! nec mirum: nam & res repræsen-
ı diuino prorsus constabat artificio;
cælesti effulgebat cultu, qui repræ-
tabat.
Et tibi certè, mi homo, in quodam
e tuæ articulo dicendum est: *Con-
ımatum est;* hoc est: Consummata
ıs, consummatus vitæ cursus, con-
ſsum promerendo cælo perfectioniq;
nsequendæ tempus exactum est. Si
illo vitæ fugientis momento perfe-
onem tibi virtutis gratulari poteris,
urus vtiq; dices: *Consummatum est*,
feci à Deo commissum opus, exor-
ui animam, eiq; stolæ, quâ compta
ens enitescit, pretiosissima intexui
namenta, ipsam scilicet IESV &

MARIÆ

...æ vitam, quorum ego, qu...
...teram, vestigia insistebam. Imp...
finem labori, quem tu, Conditor n...
mihi mandasti: fac ergo, quæso, i...
um præmio, quod promisisti. Ad...
te hanc animam ad beatissimum p...
sentiæ tuæ conspectum, vt post in...
merabilia beneficia, quæ in me e...
disti, dicere compos tui possim: *C...
summatum est.* Plus mihi dare iam D...
non potest, postquam se dedit. *C...
summatum est*, quo fruor, bonum; ...
tra quod nihil consummatum est, ni...
bonum.

Elabora igitur, vt perfectionem ...
nondũ cœpta est, inchóès, inchoatam
sic vrgeas, vt supremo vitæ momen...
perfectus iudiceris & consummatus.

MEDITATIO QVADRAGESIMA QVINT...

Labore fessus Rex obdormiscit.

PRÆLVDIVM I. *Historiam ad mentem reuoca.*

Prælud: 2. *Sub cruce, vti antè, persist...*

Prælud.

.ud: 3. *Pete vbertatem lachryma-rum, quibus obitum IESV deflere possis; & lumen, quò quietis Regiæ circumstantias omnes cognoscas.*

Punctum Primum.

Ntequam conquiesceret Rex, ex-
clamauit, vti paulò antè cùm Patris
n implorabat; clamore videlicet
ımmatum animi testatus ardorem.
ı autem non vsq; adeo grauis esset
is, vt Regi omninò quies opus esset:
grum ei fuit admittere somnum,
respuere: *Potestatem*, ait ipse apud *Ioan: 10.*
nnem, *habeo ponendi animam meam*, *vers: 28.*
erùm sumendi eam. Obdormire, in-
, si libet, licet: non perindè certè,
æteris hominibus; quibus si somnus
ıbet, non dormire non licet, so-
oqúe fugiente non licet dormire:
oq; tam vehementer vocem conten-
vt ostendat, potuisse somnum re-
liare, si voluisset.

rodigium clamore hoc Rex fecit: *Abulensis*
; enim quos lethifer sopor obruit *parab. 3.*
nare plerumq; solent, imò confe- *cap. 51.*
, doloribus, ac iam iam efflaturos

animam

nnam vox plane deficit. Quo qui
odigio non paucos vtiq; ad cred
am in se traxit, ac inter cæteros C
irionem.

Nisi fortè ideo etiam exclamare
andus est, vt attonitos reddat aduer
ios, prædamque profligatis excutia
Nunquid (quærit Amos) *rugiet Leo*
sylua, & non habebit prædam? Ita pr
sus Rex noster obtritis hostibus voc
tollit, quâ sese victorem testetur, & h
sti territo, quod reliquum spoliorū
est, detrahat. Solenne fere Impera
ribus est cum exercitu clamorem tol
re, quo plerumq; aduersæ acies perc
luntur. Clamat & tuus Rex, qui cu
tu quoq; Deum inclames oportet:
hementi enim voce implorandus H
mini Deus est; voce, inquam, cord
clamore mentis.

Hinc prodeunt illæ toties repetitæ
templis voces: *Domine exaudi oration*
meam; & clamor meus ad te veniat. N
enim oratio nostra cælos penetret, n
ad Deum perueniat, actū de nobis es

Dum mors abest, dum viuitur, c
mandum ad Deum frequenter est;

randa

a æterna maiestas, quamdiu p...
n licet; morientibus enim clamar
per tẽpus, nec per vires licebit. Cla
mi Iesv, quantâ animi cõtentione
im, clamo: miserere mei, & conce-
semper clamor meus ad te veniat.

Punctum Secundum.

EX obrepente ad libitum somni-
culo Patri suo suam reddit animã:
r, inquit, *in manus tuas commendo*
tum meum: non quòd vereatur, ne
è dormienti aduersi quid aut mole-
ueniat, sed quòd videat nusquam
onorificentiùs, nusquam molliùs
escere posse, quàm in Paternis ma-
is. quare eò collimat, eò tendit.
ere videtur: Nisi in tuis, Pater æter-
manibus, anima mea non vult quie-
e. admitte igitur venientem ad te,
ræbe quietem in te. Corpus meum
am in crucis lectulo nactum quie-
n est. Anima vbiuis extra te malè
escit, in tuis duntaxat manibus quie-
bene. Dignissima profectò Iesv a-
na est, quæ non alibi resistat, quàm
Patris manibus. Pulcherrima enim

est

[...]t, ſuauiſſima, ampliſſimis illuſtr[...]
[...]plendoribus. Quid iam, Chriſtia[...]
anima tua taliſné? ſatiſné Patris æt[...]
manibus digna? taliné digna geſtat[...]
Felix equidem, ſi egreſſa corpore r[...]
ad Deum demigrârit; beata, ſi læ[...]
Pater iudicârit & elutam probè filij [...]
guine, & eiuſdem abundè virtuti[...]
excultam. Hoc vt tu conſequare, c[...]
quàm potes, ſtudioſiſſimè; anima[...]
tuam ſic excole, ſic orna, dum cor[...]
hæret, vt his ſolutã vinculis lætus a[...]
ciat IESVS, lubenſq; ſuis excipiat [...]
nibus.

Delectet te iugis ac ſeria virtutum [...]
SV imitatio, caſtimoniæ, humilita[...]
patientiæ, obedientiæ, & reliquaru[...]
& dignus eris, qui diuinis geſteris [...]
nibus.

Ah! peruicax, vt video, ſpiritus m[...]
eſt, mi IESV, quem vel ideo in tuas [...]
nus commendo & trado, vt vulneri[...]
tuis immiſſum facilem reddas ac pr[...]
ptum ad quemlibet nutum tuum. I[...]
verò reluctari neutiquam volo, ſed [...]
num tuam gaudens ſequor, dextr[...]
tuæ innixus, vt infans ſolet, cùm à [...]

trice

ductatur, eò lætus eo, quò &
odum tu volueris.

Punctum Tertium.

linato capite Rex obdormiuit
cedere ſomnus nō poterat morte
dante; ſed accedendi poteſtatem
Dominus inclinato capite.
clinat caput, Patremque victoriæ
Caput recognoſcit, ac ſubmiſſione
tis debitum ei reddit penſum ho-
s.
nclinat caput: Patri videlicet vale-
, quemadmodum probi pijq; libe-
ctulum petituri fauſtam parentib⁹
tem precari conſueuerunt.
nclinat caput; noſq; omnes ad o-
um inuitat.
nclinat caput, quaſi mundum ex-
num allocuturus: Vale, munde, ſi
cet, vale: egregiè verò tot illuſtria
a geſta, tot merita remuneratus es.
nclinat caput, non ampliùs inclina-
us; inſtat enim tempus, quo exalta-
caput, & dominabitur in medio ini-
corum ſuorum.
Inclinat caput: ſupremùm nimirum

N... inc... Pat... S. Ath...

Pſal. 109.

renos, & valere iubet. Inc
put, eoq; gestu Patri æterno gr
git pro omnibus in se, & in nos
gestis beneficijs.

Inclinat caput: quasi animæ Li
Patrum aditurae iter præmonstret:
tende, huc: hîc latet hostis, hîc o
tenetur præda. itaq; læta alacrisq;
ma corpore relicto aggressa hosten

Inclinauit caput IESVS, obdo
uit, & obiuit, quasi in ipso Patris gre
reclinis conquiêsset.

Orig. Tra Ɛtat: 35. in Matt. At væ tibi, nisi tuum tu caput in
nes; væ, nisi moriaris voluntati tuæ,
piditatibus tuis, affectionibus tuis,
bus à perfectionis studio retrahi sol

Omnino inclinare, ac submitt
caput meum amore tui volo, bone I
imò iam inclino, iam submitto, cui
quantùm iusseris, meq; paratum
ro ad omnia, quæ te cunq; velle n
ro. Immortale tu mihi beneficiu
præstitisti, cùm pro me tuum capu
clinasti, & mortem subijsti: Sit ha
me tibi gratia, quod pedibus tuis,
quibus tu iubes, subijcio caput me
tractandũ vtique, & calcandum, pr
tib

ibuerit. Quicquid ...
pes tuus, Domine IESV, tu...
.mmo iure, æterno iure.

MEDITATIO
VADRAGESIMA SEXTA.

Rex defletur.

ELVDIVM I. *Reminiſcere hiſtoriæ.*

ud: 2, *Conſiſte iuxta crucem in tenebris, quas defectio Solis inuexit.*

ud: 3. *Lachrymas & dolorem à Deo pete, vt Regem defunctum deplorare poſſis.*

Punctum Primum.

nul ac ſomno permiſit oculos Rex, oua illicò ac inaudita prodigia cæ-erràq; conſurgunt. Cælum impios rtalium animos deteſtatum funeous & ſe, & terram inueſtiuit.

Sextâ horâ, (Scriptura memorat) *ad horam nonam tenebræ factæ ſunt ſu- vniuerſam terram.* Subijt Luna So-, naturæq; confudit ordinem. nam ; id defectioni Solis tempus conue- *Mat. 27. ver. 47. Dionyſius Areop ep. 7. ad Po-*

bat, neq; eodem quo solet mod
ypsis ea contigerat, vt potè, quæ
turnior solito fuerit, eamq; Solis
tem, quæ Orientem spectat, præci
obscurârit. Aureum Cæli exuerunt a
ctum, induerunt atrum, cùm vide
Conditorem suum adeo crudeliter
impiè necatum. Subduxerat Sol rad
vt palatium, in quo Rex somno se
derat, lugubribus operiretur aulæis.
tuum cor, Christiane, mortuo IESV,
reo textu effulget, opulentiâ luxu
tur, voluptate diffluit. Pater mort
est: Patrem amisisti: at tu filius nor
lius rides, ludis, salis! Trucidatus
nitor tuus, morte horribili, neq; t
tangit.

Tangat, obsecro, bone IESV, tan
& cruentet mors tua pectus meum,
periāt amarissimi doloris lugubria
meum, defluant ex eo, quæcunq; m
dus consectatur, ornamenta.

Illud præterea hîc cogita: eò, qu
Sol æterni luminis occideret, ortas e
tenebras, quæ testarentur, quàm inge
iactura fiat, si IESVS moriatur, in hor
nis præsertim animo; vbi nihil diui
lucis

is, ſed horrendam ac
n videas, vbi fruſtra ca
ium aut ſcintillam diſpi
O Deus, ô Sol æterne, ô lux n
eſo, occidas in corde meo, ne o
, ne moriaris in animo meo; m
iùs vel millies mori iube, quàm te n
, vel per me mori patiaris.

Tenebræ erant ſuper vniuerſam ter-
a. Profunda terram vniuerſam cæci-
occupârat; nimirum Sol æternus
ſubuerat. At hodie permirum eſt
ente ſole, Regeq; Iesv iam rediui-
, iam triumphante, iam gratiarum
ios per Spiritum ſanctum copioſiſſi-
vbiq; terrarum ſpargente cæcâ no-
terram obrutam iacere, cæcis ple-
eſſe omnia, hoc ſanè mirum eſt.
æro enim: quàm multos hodie nu-
res, qui probè nôrint Iesvm? qui
s capiant, ſatiùs eſſe multo Regi Iesv,
àm Tyrranno diabolo ſeruire? qui-
pluris ſint Iesv Saluatoris, quàm
ndi proditoris conſilia? non multos
idem.

Deteſtor ego has tenebras, Iesv lux
a, horreo & execror noctem hanc;

... quantus quantus sum re...
...a lumen deposco, in lucem...
...meus, ambulare ac viuere æt...
...am percupio, teq; in dies, in horas,
momenta ampliùs nosse, colere, & am...
re toto animo desidero; idq; fore co...
fido, quando & tu tam clarè luces,
serui tui te mihi tam fideliter osten...

Punctum Secundum.

LVgebant, luctumq; tenebris testa... tur supera palatia. nec minora... loris dabat argumenta inferum con... ue: Sanctuariũ videlicet DEI, templum Hierosolymitanum. Velum enim, qu... sacrorum adytis prætensum erat, dis... sum sponte suâ est à sũmo ad vsq; in...

Theophil. Vsitatum Hebræis erat vestes in lu... discindere, eumq; ritum in tam pub... câ clade templum videtur vsurpare v... luisse. Ecquid verò faceret in Sanctu... rio velum, cùm diuinius multò Sac... rium vestibus spoliatum, innumeri... hians vulneribus palàm conspici salu... humanæ gratiâ non dubitârit?

Lugete IESVM homines, since... lugete; rumpatur velum simulati d... loris.

is. Quis enim verè dole
n, qui alterâ quidem manu
ngit, alterâ in cælestis Sanctuar
cilium, hóc est, in cor proprium
inquilinum inducit, fitq; sæpè, v
rpus, quòd animæ velum est, inediâ,
terisq; afflictationibus laceretur; at
um penetrale, ipsa inquam anima
n solùm sordibus scateat, sed etiam
rissimâ peccandi consuetudine ob-
iatur.

Laceretur, oro, Domine IESV, la-
retur velum meum, corpus meum
morborum doloribus, seu iniuria-
n ictibus: dummodò eâ ratione ple-
perspiciam, quid in cordis mei ady-
lateat. Præter doloris significatio-
m, illud quoq; scissum Velum, quo
netralia sanctiora reclusa sunt, adi- *Euthym.*
sq; ad Sacrarium patuit, illud, inquã,
dicat Regem IESVM, tam horrendâ
rporis totius laceratione ingressum
bis in cælum parauisse.

Adhæc nescij prorsus fueramus tot *Ambr: in*
ysteriorum, quæ in diuinis libris la- *Lucam.*
bant, donec ea mortuus IESVS per
iritum sanctum in lucem efferret.

 Vnde

e fit, vt Orthodoxi homines, eti
iterati, non infrequentes certè alti
ma diuinorum arcanorum myſteria
liciter ſcrutentur, & aſſequantur.

Gratus eſto Regi tuo pro tam illu
beneficio, quòd tantâ rerum diuin
te cognitione inſtituerit: cuius amo
imò etiam dolore, quòd toties eum p
catis violaueris ac laceraueris, lac
cor tuum & intimo animi luctu, & e
mis veri doloris argumentis; illudq
exploratum habe, fore, vt quiſquis
vitâ per veram pœnitentiam criminu
qúe confeſſionem ſeriò cordis velut
ſciderit, nequaquā in illo extremę co
fuſionis horroriſq́; theatro erubeſca

Punctum Tertium.

TRemebat concuſſa tellus, fractæ d
ſiliebant rupes, ſepulchra reclu
hiabant, vnde rediuiui complures pr
dierant. Quocunq́; te vertas, prodig
um eſt. in portentum abeunt omni
quia moritur qui fecit omnia. Inan
mum terræ ſolum dolore palpitat, e
pertes ſensûs petræ fruſtatim ſectæ fa
ſcunt, quodq́; ampliùs mirêre, mor

Caluariæ

luariæ ruptus latron...
ce suspensum à Christi cruc...
ac discludit. Damnant hæc insi...
saxeos ac ipsis etiam saxis durio...
minum animos, quorum causâ cùm
x acerbissimè excarnificatus moria-
, illi tamen vt dolore vacant, ita
catis differti tument. Lusus morta-
us est Domini ac Saluatoris sui pas-
nem, mortem, meritaq́; omnia con-
care! iocus est, cœno mergere illud
lo redimendum pretio diuinæ gra-
monile, quod cuiuscunq́; pectore
luxerit, næ ille cælum nunquã attin-
! Digni equidem sumus, quibus se-
chra dehiscant; digni, quos in sua
sta mortui deturbent: quoniam nihi-
plus mouemur Christi morte, quàm
erba fiant mortuo: quanquam ipsi
idem diram Regis necem in ipsis se-
chrorum cineribus senserunt mor-
, & ad funestum humanæ feritatis
ectaculum confluxerunt; at nos mise-
non magis ferè tangimur cæde Domi-
, quàm si non mortui dico, sed pla-
nulli simus.

Deterior, vt video sum, ô mi Deus,

...nùs vtilis ſum, quàm cadauer; ...
...etiam cautibus durior dicam, an in...
nior? qui auſus fuerim peccare, ta...
ſi probè ſcirem, quàm dira paſſus ſi...
ego peccarem. Diſſiliat minutim ...
meum, fatiſcat dolore pectus meu...
Domine IESV, quia pro ſalute meâ ...
pta tibi vita tua. diffluat cor meum, ...
tabeſcant præcordia mea; quia to...
ego te in crucem egi, quoties crim...
bus me obſtrinxi ingratiſſimus, ac t...
beneficij prorſus immemor. At b...
memores erant tam inſignis meriti, ...
pebant etiam quidam iuxta crucem ...
am ſtantes: ille præſertim Centur...
qui cum pleriſq; pectus ſuum præ do...
ris magnitudine tundebat.

Hos æmulare, Chriſtiane, pectuſq...
tuum non ſolâ manu, ſed multò amp...
ùs dolore verbera, quòd cùm adeo c...
delem Regis tui mortem ſpectaret, ...
mitibus ac ſuſpirijs ſuperſederit, qu...
quidem verberatio eò profuerit, v...
cor tuum & pio metu contremi-
ſcat, & verâ pœnitudine con-
teratur.

MEDITA

VADRAGESIMA SEP

ge mortuo thesauri asporta.

ELVDIVM 1. *Historiam tibi repræsen*

elud: 2. *Sta, vti antè, iuxta crucem.*

elud: 3. *Pete cælitus lumen, vt cognoscas, quidnam thesauri è Regio latere depromptum sit; pete item commiserationis affectum, quo mortuo Regis corpori horrendum vulnus inflictum defleas.*

Punctum Primum.

VIxdum animam egit Rex, cùm & hi repentè & illi in thesauros inuo- it. Detracta nobilissima aulæa sunt, am antequam Rex obiret, hoc est, pta prorsus eximia illa formæ Regiæ nitas, cùm corpore conciso lacer us & concerptus vix hominem retu- eòq; palatium, vbi in crucis feretro rpus exanime iacebat, atram intem- stiuæ noctis vmbram induerat, cæloną; lampades lumen mundo subdu-

..nt, ne auxisse Regis spoliati ac
..ti ignominiam viderentur. dire
ac distractæ vestes Regiæ quantouis
ro potiores. pretiosissimũ monile Io
nem, qui è pectore Regio in cœnâ
mâ pependerat, Rex ipse etiamnun
uens testamento Matri suæ legauer
Genitricẽ verò, cæleſtẽ scilicet gẽma
cimeliumq́; & pretio, & splendore
æstimabile Ioanni condonârat, ac in
telam tradiderat. animam deniq́;
Patris æterni manus remiserat. relic
quicquid thesauri erat, id cruenti c
nifices exhauserunt, prodegerunt, ac
nihilum propé verterunt. Supererat
hilominùs exigua cistella, quæ vali
simis mœroris dolorisq́; machinis p
batur, ipsum scilicet Regis Cor, in q
sanguinis Regij lucidissimus ac pla
cælestis latebat carbunculus. perfora
igitur ea quoq́; arcula est militari lãce
ita, vt repentè geminum inde[redacted]gui
nis & aquæ, monile effluxerit.

Ah! militis cor crudele, quod in d
uinissimum IESV cor sic ausum est sæ
uire! ô cor IESV dulce, quod vulne
se non subduxit! ô cor munificum

quod

...d quidquid humoris habui...
...dit.
...t heu! quàm illiberale cor me...
...te, bone IESV, quod tametsi inn...
...is, amplissimisq; beneficijs à te pe...
...r ac tundatur; grati tamen animi
...atem non potest, dicam veriùs, non
effundere. Tu recludi cor pate-
vt ego ingrediar, vt ad propugna-
...um perfugiam, vt ad fontem acce-
...n, vt in plenam cælestium opum ar-
...n me insinuem, vt in diuinum illud
...nisque delicijs florens viridarium
inferam; at mihi bruto & insulso
...il horum libet, qui aspernatus pro-
...sa tua, fastidiens bona tua tibi sua-
...imo hospiti, tibi Regi meo, tibi bea-
...dini meæ, cordis mei, quod vtiq;
...ni iure patere tibi debet, cordis, in-
...m, mei aditum præstruo. Miserum
tali corde! miserrimum cor meum
possessore! Verùm illud faciam:
...r tuum ego prior subibo, & ibi con-
...nplatus, quàm benignum, quàm
...ue, quàm erga me profusum sit; in-
...escã amore tui. modò tu, Rex meus,
quamuis vsquequaque indignum à

corde

...e tuo ne depellas. Verùm priù... ...inâ hac sacrorum pedũ cistern... ...abo, quò mundior cordis tui pe... tralia ineam. Spero equidem fore... Bonitas infinita, vt facias quod pet... moremq́; tui in me perficias, quo i... geo. Gratias verò, quàm possum, ... millimas, ago Maiestati tuæ, quòd t... mihi thesauros tã effusè patere volu...

Curramus, ô mortales, curram... ecce munera gratiæ diuinæ, ecce s... taria Sacramentorum fluenta è Re... manant latere: accedamus cordiu... vasis quàm mundissimis tam capac... mis fluentem è Rege salutẽ exceptu...

Frequenta, anima mea, hunc Di... cordis fontem, ne in æternum siti... versare perpetuò in hoc Regio con... ui, ne foris intereas.

Punctum Secundum.

DIstracta omnia sunt Rege mortu... nec supererat, nisi sacrum Corp... quod à Pilato petere non dubitauit ... sephus Arimathæus, vir bonus, & cu... primis iustus; eoq́; impetrato comite... sibi officij adiunxit Nicodemum q...

noctu

u ad IESVM venerat. ...
orpus IESV deponunt, vnguen
unt, ſyndone mundâ inuolu
q; ſepulchro recondunt, quod
m in rupe fuerat rotundo lacu &
, vt iuſtæ ſtaturæ vir erectus manu
ægrè tholum attingeret.
etunt viri boni corpus IESV, lauant,
unt, veſtiunt, recondunt ſepulchro,
d non pluribus conſtabat ſaxis, ſed
do exciſum ſaxo fuerat, ne fortè ca-
niæ Iudaicæ locus relinqueretur,
oſſum ab aliquo monumentum,
mptos lapides, corpus furtim ſub-
m. Petis tu hunc corporis Regij
ſaurum? fac igitur ſis iuſtus, & cùm
es corpus Domini corde tuo recon-
e, religionis vnguento diuiniq; a-
ris vngas oportet; inuolue id mun-
& cãdidâ mundæ cõſcientiæ ſyndo-
; deniq; compone in ſepulchro, in
o nullum cadauer ſit, hoc eſt in cor-
quod nullum, niſi IESV, amorem cõ-
eat. Quemadmodum enim cùm
annuli palâ vni tantum gemmæ lo-
s eſt, alteri eſſe non poteſt: ita cor
um, quod Deo tantùm capiendo a-
ptum

est, Deoque tantùm impleri
aliud capere non potest quod I
..on est; vel si capit, Deum non ca
nec quiescere potest nisi cùm Deo
nũ est, quia sic inane est. Petrosum
IESVS desiderat, quò securior quies
quò à furti iniuriâ longiûs absit; & li
cor varijs ictibus quatiatur, varijs ca
mitatibus pulsetur, IESVS tamen mi
mè tollatur.

Cura sedulò teneram Conscien
puritatem, cura sedulam animi firm
tem. Domine, tu modò adiuues,
neutrum defuerit: elucescet innoc
tia, & marmorea cor meum solida
firmitudo: fietq; cor meum non ia
sepulchrum corporis tui, sed perer
domicilium amoris tui, IESV Deus c
dis mei, & pars mea in æternum.

Punctum Tertium.

ILlatus tumulo thesaurus est. accel
re custodiæ; ne quis furtum moli
Niceph: tur. Excubant igitur milites pro sep
lib. 1. Hi- chro, quod à Iudæis & ferro validè
stor: cap. munitum est, & obsignatum. Eò ve
32. cura hæc, eò spectabat tàm exacta c
stodia

ia, vt quàm clai
esv rediuiuo Veri...
solum tanta militum
a, sed ipsa etiam signa
xa illæsa fuerant testatura.
mni custodiâ fac serues thei
m tu cordi tuo toties immittis, qu
sacrosanctum Domini corpus epu-
. Adhibe milites sumpto IESV cor-
e, Virtutes scilicet peruigiles, quæ
lquid torporis aut ignauiæ obrep-
, dispellant. Obfirma cor ferro prę-
tissimæ voluntatis, quæ malit te po-
xtingui, ac in nihilum redire, quàm
Deum pacto offendi. Obsigna cor
lutum cogitationibus, quæcunque
istum excludere videantur. Signum
m esto Domini tui Passio, quam si
ò meditando recoles, & Regis tui
neribus quasi sigillis assiduus inhæ-
is; Christum perpetuò retinebis.

Suauissime IESV, vnica cordis mei
uptas, dum te intentè in sepulchro
isidero, vehemẽti dolore conflictor.
enim obtritus es meâ causâ, ô cæle-
flosculus; sic aruisti, ô dulcedo bea-
ũ; eò te animæ meæ deduxit amor,

[am]or cœlitum! Fac igitur, mi IESV [...] [am]ori tanto, quantum possum, rep[...] [t]uam amorem, teque & perpetuò [...] gam, & in corde meo æternùm tene[...] summum, vnicum, æternum bonu[m] meum.

MEDITATIO
QVADRAGESIMA OCTAV[A.]

Rex post obitum miraculis clarescit.

PRÆLVDIVM I. *Propone tibi ob me[ntis] oculos Limbum inferorũ, quo [san]cti Patres detinebantur.*

Prælud: 2. *Ora, vt beatarum illaru[m] mentium gaudium degustare po[ssis].*

Punctum Primum.

IAcebat in tumulo corpus Regiu[m], at MARIÆ mœrens animus ægrè [...] modum corpori hærebat, cessurus [...] dubio, nisi vis diuina tenuisset: qu[...] quam vel sic Martyrij præmium Vi[...] emeruit perinde, quasi reipsâ mort[e] obijsset.

pecta hîc Matrem ma
missas Iosepho ac Nic
ias! vt sepulto valedic
rymis fluens cum cæteris n
domum se recipit: nihil tam
erosum, nihil non moderatum
a semper, ita in hoc planè extrem
re vel voce vel gestu profert.
bi domum cum Ioanne ventum.
x aliquid (vt verisimile videtur) cu-
lis corporibus datum, vterq; proli-
recationi & contemplationi cum
so fletu insistit.

pecimē virtutum omnium MARIA
m dum dolet, docet. in luctu enim
sso, qui cordi inhæserat, amico ec-
l tandem non agunt homines? At
videas in MARIA præfractè manus
lexas, non crinium lacerationem,
genarum, non capitis verberatio-
n, non inconditos eiulatus, nō mor-
uocationem, non aliud, quod vel
imè impotentiam resipiat; nihil
um in forti hac muliere deprehen-
quæ tamen omnia quàm crebrò in
eris mortalibus & videre licet, &
ire! qui si eo dolore optimi aman-

q; amici, imò Patris, neci a[...]
næ perentarēt, si ita lugerent, [...]
[q]uàm animam suam scelere mactâr[...]
probari vtiq;, quicquid id est, posse[...]
apud plerosque non pluris certè n[...]
Christi est, quàm quod est alienissi[...]
Quin etiam nonnullos reperias, [...]
Christum aut non fuisse, aut abire p[...]
sus in nihilum optent, vt sublato iu[...]
declinent iudicium, ac citra pænæ [...]
tum peccent: extinctâ verò crimin[...]
nimâ tantùm absunt à lachrymis, v[...]
tiam lætentur: aut enim scelere [...]
lectantur, aut se peccasse palàm glo[...]
tur, aut commissi criminis vene[...]
dulcedine inescati ampliùs se in [...]
probitatem ingurgitare satagunt; [...]
dolent, nisi quòd quantum volunt [...]
care nequeant.

Eò dementiæ prolapsi miseri mo[...]
les, vt ad mentem pleriq; non ant[e]
deant, quàm ad supplicia sempite[...]
rapiantur, æternam redemptionis [...]
tisq; iacturam, animæ interitum, D[...]
deniq; omnium bonorum æternar[...]
missionem sine profectu, sine fine, [...]
spe deploraturi.

Dolean[...]

)oleam ego, bone IESV,
iec viuo; defleam morte
m conſciui; defleam anim
m inquinaui. tu patere, vt
or, quod culpa confecit; vt elu
quod crimen infecit. Quibꝰ quid
rymis tuas quoq; ſupplex miſce
rymas, quas pro me in cruce fudi
miſceo fletum mæſtiſſimæ Matris
, quo illa ſepulto te, in ſuo illo cubi-
 & pupilla & orba, & vidua difflue-
. miſceo amaros illos imbres è Petri
nitentis oculis manantes, vt quod
di meo deeſt, id harum lachrymarũ
ſidium ſuppleat, animamq́; meam
fectè ſanatam, perfectè elutam tuo
dem dignam reddat conſpectu.

Punctum Secundum.

Æta, cæleſtiq́; luce radians IESV a-
nima Diuinitati coniuncta inferum
em ſubiuit, vbi quadruplici carce-
enebantur animæ. Primum eſt ba-
rum damnatorum profundiſſimũ,
liſq́; omnibus refertiſſimum, vnde
ninem Rex liberauit, omnes terruit.
nè lacus eſt, quo deturbantur, qui

 auiti

...m sceleris rei hæreditariâ ...tudinis æternæ hæreditate ...derunt. neq; hinc eductus est q... quam. Tertium ergastulum eos ha... qui religione, cæterisque virtutibus ...lum quidem meruerunt; leuiores ... animi labeculas, aut diminutas in scelerum suorum pęnas temporali ... ciatu expiant. Postremus erat Limb... seu lacus, in quo Sancti, quotquot a... Christum obierant, promissam cœl... redemptionem præstolabantur; p... Adamus, Eua, Abrahamus, Iosep... Nutritius Domini, Ioannes Baptis... pius Latro, alijque innumerabil... E duobus postremis carceribus om... animas eduxit Dominus, suæq; Diu... tatis gloriâ ac maiestatem cunctis p... buit spectandam, quam ita beati aspexerunt, vt ab eâ nunquam de... ceps flectant oculos. Felices anima... beratæ! infelices relictæ; quæ inaud... sed sero & inutili dolore torquebant... quòd Domini ac Redemptoris sui æ... nâ consortione æternùm exclusas sentirent. Si Iudæ proditori redire... vitam, vel ad Christum accedere lic...

set;

; quàm profundâ subm
erâ pœnitudine pedibus
merer, nec ambitioso
Domini osculabundus violar
m ferè nunc animas, quotquot
ribus exeunt, conditio manet. na
æ quidem in sempiternæ infelicitatis
nos detruduntur, quæ grauibus ob-
ictæ peccatis expiari, dum fas erat, in
a noluerunt: aliæ cælo quidem desti-
tæ, sed quòd pares delictis pœnas
dum pependerunt, expiatorijs illis
pplicijs, dum satis diuinæ Iustitiæ fiat,
putantur. Tu opta, quod libet: me-
n certè consilium est: vitam sic exi-
ndam, vt solutus corpore animus
tâ ac sine cunctatione cælum petat.
are hîc seriã age pœnitentiam, hîc de-
orũ nęuos quamlibet exiguos extere
elue, hîc quicquid noxã sapit solici-
deuita, hîc ardentissimo in DEVM a-
re efferuesce; vt hic ardor maculas
nes animi sic exurat, vt nihil ampli-
lãmis illis vrendũ supersit. IESV, amore
ito tu ipse, quæso, cor meum inflam-
, vt quàm feruentissimè diligam te
nmum meum bonum, nec me vllum

capiat aut oblectet bonu
...verò mihi, quamuis planè imn
...præstare quicquid peto, qui omn
...potes, velis modò. Velis, obsecro, D
mine, per sacrosancta vulnera tua, ve

Punctum Tertium.

ILlustris miraculis Rex erat, etia
post obitum. Nam interea quoq
temporis hostes premebat, qui illa in
rorum hypogea, illos æternâ nocte c
mnatos specus fugâ petierant: destr
ctisq; profligatorum propugnaculis,
receptibus perlustratis vniuersam, qu
tanto victore digna fuerat, prædam au
xit. Si tantis homines exultare pleru
que lætitijs videmus, qui diuturnâ ea
acerbissimâ seruitute in libertatem as
runtur: quibus tandem gaudijs triu
phare oportuit animas, quę tot sęculo
interuallo è tristissimi carceris teneb
in æternã lucem prodierant? Simul a
que Rex comparuit, incredibili alac
tate (vt more nostro loquamur: n
enim ibi ferè nisi animæ fuerũt) omn
protinus exclamant: Salue mundi R
demptor. Salue Redemptor noster. Sa
ue Rex, & supreme cælorum terrarũ

Impe-

perator. tuam nos vnius pra
ur Maiestatem; tuam infinit
posce bamus præsentiam; tu
ideriorum nostrorum finis, tu
simus spei nostræ euentus, tu spe.
optata tot sæculis salus nostra. En ia
uemus te, fruimur te, æternûm co
iescimus in te. Benedicti sacræ hu
nitatis tuæ artus pro nobis extremi
nfecti supplicijs. benedictus amor
us, quo dilexisti nos magis etiã quàm
quia vt redimeres nos, passus es occi-
te. Te igitur veneramur, tibi gratias
ernas agimus, æternas acturi, quia æ-
rno beneficio cumulati sumus per te
dempti à te. Hæc ferè aut horum si-
ilia acclamantes, clarissimâ gloriosæ
iuinitatis præsentiâ fruebantur, adeò
uidem suauiter, vt nulla id humana
gitatio satis consequatur. Collique-
ebãt (si ita loqui licet) voluptate bea-
illæ mentes, oblitæ protinus mole-
arum, quas vnquam vel in vitâ, vel in
o purgatorij ignis carcere tulerant.
uæ verò è Patrum limbo prodierant,
uinâ, quâ fruebantur, luce omnem
nebrarum tædijq; memoriam exclu-

 debant.

Sic calamitates omnes vna
obliuio, cùm sempiternæ illius
a vota superantis beatitatis dies
escet: cedet recordatio lachry
rum, cedet afflicti cordis molestia,
ipsa molestiæ memoria, cùm imm
sum Deo cor immensa lætitia expli
bit ac dilatabit. Quæ tandem illa fu
ra est Regis IESV consalutatio, qui a
mæ ad beatitudinem aditum morte s
parauit? quæ illa sacrorum vulneru
erunt oscula, vnde cælestis quidam
Diuinus odor emanabit? Hîc igitu
Anima, patiamur quàm plurima: Cr
ces, quotquot obuenient, non voto s
lùm, sed etiam re & corpore alacrit
feramus: afflictiones voluntarias nau
ter ac seriò vsurpemus, quicquid à qu
piam mortalium tolerandum nobis o
feretur, toleremus, vt consequi tande
possimus, quæ speramus, quæ optamus
Agamus, inquam, & patiamur *aspicien-
tes in auctorem fidei, & consummatorem
IESVM, qui proposito sibi gaudio sustinuit
crucem confusione contemptâ;* Cui
laus æterna, & infinita glo-
ria. Amen.

REX

REX æternæ glo

VErmis, & verme vilior,
qui vel oculos ad tuam atte
aiestatem, dicam æquiùs, indig
ui sacra pedum tuorum ore libem v
igia, Tibi, quia gratias debeo, gratias,
uas possum, ago pro singulari benefi-
io, quòd è munificâ manu tuâ accepi,
t scripsi quod iussisti. Quidquid ve-
ò id est, quamlibet minutum ac leui-
ense, tibi reddo; quia tuæ gloriæ vo-
um, tuo honori sacrum est. Tu, quæ-
so, aspice propitius, & me, & quod
affertur à me; & largire mihi æ-
què ac illis, quibus scripsi,
vt perpetuò te diliga-
mus, æternùm te
perfruamur.

A M E N.

nuersationis cum IESV, dum Sa
fiunt, Compendium Passioni IESV
, propositis breuiter rebus ac Mysteri
ue vnaquaq; Sacri parte continentur:
Missæ Sacrificio, (quo ritè patientis IES
memoria repræsentatur; eademq; planè v
ctima, quæ in Caluariæ monte immola
fuit, sine vulnere, sine cæde ritu incruen
exhibetur) vt inquam Missæ piè iuxta,
salutariter interesse scires. Si vti libueri
præstiterint, ni fallor, paucula hæc plurim
illis paginis, quas inter orandum non va
minùs mente, quàm linguâ volaticâ adus
labrorum lassitudinem decursare soles, fr
ctus interim propemodùm exsors, & iux
ignem gelidus. Hâc enim ipsâ tam pauc
complexâ ratione lectâ primùm, ac salte
animo decursâ, quò repetita firmiùs hære
memoriæ possit, id demum consequêre, vt m
ditationis in morem quieto corpore, silent
linguâ solidum Sacri tempus solâ animæ v
ce Diuinis laudibus impendas, totaq; ment
Deo fixus feruido æternæ illius bonitatis a
more inardescas.

IACVMI

RES AGITVR

COMMORATI

Eodem Auctore.

nomine Patris, & Filij, & Spiritus S. Am.

Anctissima Trinitas, vnice DEVS, Creator mi, & Auctor Salutis meæ, on minùs præsens vbique, quàm vbiq; tus, qui inconniuentibus oculis quicuid non solùm agimus, sed etiam tatâ mente voluimus, in singula tempos momenta clarissimè intueris: ecce go puluis & cinis viuâ fide profiteor acrosanctam præsentiam tuam, quam æ oculis quouis quidem tempore haere desidero, præcipuè tamen dum oc Sacrificium geritur: quod ego laui & honori Diuinæ Maiestatis tuæ deico, pro hoc N. & pro animæ meæ neessitatibus, eorumq; qui preces meas umetsi auribus tuis indignas expetunt, n satisfactionem peccatorum meorum n terris, in adeptionẽ amplissimæ glo-

riæ

360

cœlis. Supplex autem Æternam ... tem tuam oro, vt hæc Sacrosan... crucis arma certum nobis & inex... gnabile contra omnes hostium in... tus præbeant munimentum.

Introibo ad Altare Dei.

FIxus in obtutu præsentissimæ ac immensæ Maiestatis tuæ, & cruce tu... armatus introibo ad altare tuum, intro-ibo, introibo mi IESV, & constanter a... piè, veluti primum hodie & vltimum in hac vita Sacrum auditurus, eidem altari tuo adstare cupio, sperans fore, v... renoues iuuentutem meam, quam v... nus tu lætificare potes, & gaudio cælesti animam meam reficere, vt sine tædio interesse Sacrificio possim. Cur enim sit anima mea tristis? cur hasce Diuini Conuiuij lautitias fastidiat? cur i... quàtocyùs desinere cupiat? Nulla profectò Domine, nulla tristitiæ, nulla tædij causa est. sed quia imbecilla ex se anima est, quantam potest spem in te defigit, confiditq; tuo se beneficio quietam ac lætam tantis affore Mysterijs cum laude nominis tui, qui es salutar...

tûs sui, & vnicum sol
Tota ex te pendet me
posscit opem â gratia
, qui potes omnia: confi
asti omnia, cælumq; ac te
fundasti.

Confiteor.

QVoniam humilium vota tibi & facta placere solent, Domine, ideo uinissimo Sacrificio ad laudẽ & glom tuam interfuturus ab humilitate n meam te adiuuante auspicor, & Sardotis culpas suas confitentis, piasq; eces â circumstantibus postulantis emplo Confiteor coram te, & Beata ARIA semper Virgine, Sanctisq; ompus, me maximum ac miserrimum nnium mortalium esse peccatorem, lpamq; meam, & culpam grauissimã onuntians, supplex à te, DEVS Omnitens, Misericordiam ac Veniam peccatorum, & exactâ mortalitate felicissiam immortalitatem deposco.

Confessione peractâ.

AVfer, obsecro Domine, ab omnium nostrûm cordib⁹ cunctas iniquita-

ereamur puris mentibus intr
ancta Sanctorum, auxiliant
i Domini nostri gratiâ, & meri
recibus Sanctorum, quorum a
næ regnant in cælis, corpora verò i
hoc altari requiescunt, quæ humili
pio animo deosculor.

Introitus. Kyrie eleison.

DEbitas tibi laudes ipsis nascent
Ecclesiæ primordijs Psalmoru
Hymnorumq; cantu reddebant Fide
tui, Deus meus, antequam ad poscen
beneficia accederent; eas ego cum E
clesia tua reddo Diuinæ Maiestati tu
misericordiam tuam implorando co
de supplici clamo: Kyrie eleison, Chri
ste eleison. Vnus in Trinitate Deus m
serere, & condona propitius, quidqu
à nobis mente, ore, opere, peccatu
vnquam tu ipse nosti.

Gloria.

EFfert se sursum mens mea, Domi
IESV, Angelosq; æmulatur, qui
secundùm carnem Virgine natum ca
tu celebrabant, & conuerso ad te co
de

meo gloriam tibi c
pagetur ac amplificet
; in terris autem quieti vi
fruantur homines bonæ vo
udamus te, ô ſupremum bonu
um. Benedicimus te, ô fons om
ctitatis. Adoramus te, ô princip
inis, ô abſolutiſſime vitæ mortisque
mine. Glorificamus te, ô vltima bea-
udo noſtra. Gratias agimus tibi pro-
r magnam gloriam tuam, Domine
us, Rex cæleſtis, Deus Pater omnipo-
s. Domine Fili vnigenite, IESV Chri-
, Domine Deus, Agnus Dei, Filius Pa-
. Qui tollis peccata mundi, miſerere
i, miſerere totius Eccleſiæ, miſerere
ius mundi. Qui tollis peccata mun-
miſerere nobis. Quoniam tu ſolus
ctus, tu ſolus Dominus, tu ſolus al-
imus, IESV Chriſte, cum ſancto Spi-
u, in gloria Dei Patris, Amen.

Dominus vobiſcum, &c. Oremus.

QVantâ poſſum animi demiſſione ac reuerentiâ ſuſcipio ſalutationẽ à DEVS meus, quâ pij quoq; olim Ma-
es ſalutem mutuò ſibi impertiebant,

tor Diuinæ præſentiæ tuæ, c
etiam locorum meminiſſe v
. quàm frequentiſſimè ad mente
m reuocare; te ſupremum eſſe D
ninum meum, & me omni iure ſer
tuum. Oro, quàm poſſum humillin
vt famulorum tuorum animi apud ſa
ctum altare tuum religionis ac pieta
dulcedine repleantur, quò precibus
orationibus pijs ardentiùs & ſpiritu
linguâ inſiſtere poſſint. Has porrò q
les quales poſtulationes meas cum S
cerdotis tui, & fidelium omnium p
cibus coniungens effundo coram
cor meum, petoq́; ſupplex, quicqu
petit Sacerdos, fretus Domini noſtri I
ſv Chriſti meritis, qui præſtet, obſec
quicquid petit Sacerdos.

Epiſtola.

MIſſam ad me cælitus Epiſtolam
net manibus libro impoſitis S
cerdos, tuamq́; mihi, ô Devs mi, anr
tiat voluntatem, ac me excitat ad ex
quendum, & quaſi manibus perficie
dum opus, quod tu præcipis. Parat
ſum, Devs optime, paratus ſum; t

modò

dò me lux illumin
velis, perſpiciam.

Epiſtolam vel aliam Lec
iam legit Sacerdos, commod

Deo gratias.

Ratias tibi pro eximio bene
Domine cæli & terræ, qui me,
uam, ſeruile caput & poſtremum
ncipium literis tuis dignaris. Quid
ribam tibi Domine, quid reſpon-
m, prorſus ignoro conſcius infimæ
tatis meæ. Calamo ſolùm linguæ
bo, *Alleluia*; teq; Deum ac Dominũ
um dilaudo ac deprędico in æternũ.

Euangelium.

Ideo Concionatorem meum, vi-
deo meum Oratorem IESVM os
roſanctum ſalutis meæ causâ aperiẽ-
1, cuius Diuino ſermoni reuerenter
urgo, paratus alacriter aggredi, &
iſtanter exequi, quidquid ille vult,
cquid iubet. Oro autem vnà cum
erdote, vt os meum emundet, quem-
nodum Iſaiæ Prophetæ labia calcu-
nundauit ignito. Inuito te, Deus
us, ad cor meum, vt dignè valeam

 annun-

Euangelium tuum. Imp
i meæ, ori, & pectori Cru
gnum, memor verborum tuo
Crucem ſuſtinuiſti pro me, eaq;
ia non ſolùm ore legere, ſed eti
moriæ tradere, affectuq; & effe
nplere, quãtâ poſſum alacritate, cup

Legere Euangelium potes.

Oſculo verborum Cruce deſignator
teſtor, Domine IESV, amanter me
reuerenter doctrinam tuã concione
q̃ue accipere, teq́; laudo in æternum

Hîc Symbolum recita, hunc in modum ſingulos Fidei articulos confitendo.

Credo omnia, & ſingula, quæcunc
Chriſtus Deus & Homo docuit, & c
do ideò, quia Chriſtus Deus docuit,
credenda per Eccleſiam propoſuit; g
tiasq́; ago infinitas pro infinito ben
cio, quod nobis præſtitit Deus, cùm n
ſtrâ causâ *Homo factus* ſeruilem for
aſſumpſit, & nos miſerè per peccatu
collapſos, mirificâ clementiâ ac be
gnitate ad cælos vſqúe euexit.

Offertorium ſeu Oblatio.

SVſcipe, ſancte Pater, immaculat
hoſtiam

ſtiam de manu Sacerc
: indigno famulo tuo, prc
s mundi, ac eorum præc
ic Sacro adſiſtunt, peccatis;
o hoc ipſo, qui ſacrificat, vt n
nibus proficiat ad vitam ætern
ic autem ſacroſanctæ Victimæ e
quoq; appono cor meum, tibiq;
locauſtum offero Deo meo, viuo, o
to. Offero prætereа miſtum aquâ vi-
m, myſterium Sanguinis & aquæ,
æ è tuo, Chriſte, latere emanârunt.
ofiteor inſuper nos aquam eſſe, te vi-
m, cum quo coniungi, & in quem
ſire ardentiſſimè poſcit anima mea.
nguinem deniq; tuum vini præſtan-
ſimi inſtar eſſe, cui ego ceu minuta
uæ ſtilla immitti ac permiſceri deſi-
ro. Cùm autem ſciam aquâ Sacrifi-
um perfici non poſſe, niſi vino immit-
tur; eodemq; modo animam Sanctã
eoq; dignam non fore, niſi tibi Chri-
coaleſcat: idcirco ſupplico Maieſta-
tuæ, vt animam meam tuo immergas
nguini, vt poſtmodum in illud cæle-
um bonorum pelagus penetrare va-
at. Porro amore tui cum iniqua ge-

n introibo, & cum imp
o: cum innocentibus inn
ere volo, & vt quàm maxir
puritate accedere possim, digit
summa eluo, cupioq; minimas
culpas vberrimis eluere lachrym

Orate Fratres.

SVscipe, ô Domine, Sacrificium h
è Sacerdotis manibus ad laudem
gloriam nominis tui, ad vtilitatem qu
que nostram, totiusq; Ecclesiæ tuæ sa
ctæ. Coniungo suspiria, & supplicat
nes meas cum orationibus Sacerdot
oroque, vt quod petit ille largiaris p
IESVM Dominum nostrum.

Præfatio.

EN imminet ipsum iam, ô Deus, S
crificium; instat tempus, quo tu
terram descendes, cælum vtique mi
mè relicturus. Nos verò quid tander
Sursum corda habebimus ad Domir
sursum cordis oculos attollemus, &
spicati Dominum ad nos iter paran
gratias agemus Domino Deo nost
Dignum enim & iustum est laudare
Deus Æternæ gloriæ; æquum est &.

tare, ſemper & v.
quem adorant Ang.
tem venerantur Arch.
nnipotentiam tremente.
Seraphini ſine intermiſſio.
ant: Sanctus Sanctus Sanctu.
ibus & nos voces noſtras iung
centes: *Sanctus, Sanctus, Sanctus*
nus Deus Sabaoth. Pleni ſunt cæli & terr.
riâ tuâ. Benedictus, qui venit in nomi-
Domini. Hoſanna in excelſis.

Canon Miſſæ.

PAter cæleſtis, Pater æterne, Pater o-
mnipotens, dignare obſecro, pro-
tius admittere ad conſpectum Diuinę
aieſtatis tuæ hoc Sacrificium pro Ec-
eſia Sancta tua, pro Pontifice noſtro,
o Antiſtite &c.

Æterne bonorum omnium largitor
eus, ne, quæſo, vilitatem & fragilita-
m offerentium attendas, ſed dilectiſ-
ni Filij tui ſupremi & æterni Sacer-
tis, Sacrificijq; dignitatem: Beatiſ-
æ quoq; Virginis MARIÆ, SS, Apo-
lorum, Martyrum, Confeſſorum,
omnium electorum in cælo tecum

...eces, & merita clemens i
...er quorum manus sanctam h
...maculatam hostiam tibi offer
...n illo ipso Sacrificio, quod Rede
...or meus in cœna vltima, & in Cru
fecit. Offero autem in Sancti Nomin
tui honorem; deinde in gratiarum
ctionem pro beneficijs omnibus, q
tu animo, corporique meo à prim
quo me creasti, temporis momento
vsq; horam hanc munificentissimè p
stitisti. Item in satisfactionem pro m
peccatis omnibus, quibus te Deum
meum vnquam offendi. Offero quo
pro hac persona N. bro Ecclesia San
tua, vt felicibus augescat incremen
& à persecutionibus ac perturbatio-
bus secura conquiescat: pro vniue
Clero, pro Religiosis omnibus, pro I
ge, pro Senatu, pro cunctis Regni h
ius Ordinibus, pro Ciuitate hac, pro c
gnatis, affinibus, amicis, inimicis m
pro me ipso, necessitatibusq; meis,
meorum ac præcipuè huius N.

Obsecro verò per infinita IESV
merita, vt vniuersa delicta mea clem
ter ignoscas, omnesq; corporis & a

ma

æ meæ miſerias c
ius auertas. Largir
imæ corporiſq; bona
im tuo nomini fidele o
tent me, & iuuent efficaci
que, per miſericordiam tu
ã ac finalem in gratia amicitia
rſeuerantiam, quâ ad gloriam
ternam feliciter poſſim perueni

Eleuatio SS. Euchariſtiæ.

AGnoſco, Domine IESV, à Sacerdote altari tuo adſtante, cùm ipsũ onſecrandi Diuini Corporis Sanguiniſq; tui Myſterium aggreditur, agnoſco, inquam, perſonam tuam aſſumi. Video per fidem Angelorum phalanges cœlitus in terram ad Dominum Regemq; ſuum effundi, vt in terris etiam humillimæ venerationis debitum cultũ ibi dependant, qui tam admirabili modo dignatus es in terris exiſtere. Cum his ego fideliſſimis miniſtris gloriæ tuæ clamo ad te exaltatum, de profundis cordis mei, voce Petri: *Tu es Chriſtus Filius Dei viui.* Clamo & Thomæ affectu: *Dominus meus, & Deus meus.* Clamo deniq; ſimplici illa puerorum Hieroſo-

...rum pietate : *Benedict...*
... nomine Domini ; Hosanna
... Ecce Deus, ô anima mea, ec...
...cerdotis manibus Deus tuus, ec...
...anibus hominis IESVS gestatur !

Tu es, Domine IESV, tu ille ipse e... qui quondam in cruce pro me fuer... exaltatus. Tu es, cui laus omnis, omn... honor, omne obsequium omni iure d... betur. Exultat Spiritus meus, dum ... eleuaris ad gloriam, qui quondam el... uatus fueras ad ignominiam. Dixer... tu olim Domine: *Ego si exaltatus fuero ... terra, omnia traham ad meipsum.* en eg... te nunc exaltari video ; trahe igitur, o... secro, animam meam illuc, vbi tu es a... dexteram Patris.

Possunt praeterea, vel hi, vel similes, su... Eleuationis tempus, actus elici.

Vtinam, Domine, disrumperes cæ... los, & descenderes. Veni Domine, &... noli tardare. Ostende nobis, Domi... ne, misericordiam tuam, & salutare tu... um da nobis.

Actus Fidei.

TV es Christus, Filius Dei viui: Do... minus meus, & Deus meus. Tu...

hoc Diuiniſſimo Sacr
tiſſimus es. Te ergo Re
eum ſupplex adoro: benedi
tor magnificentiam gloriæ tu
a venis; tametſi tot myſterioru
us tegumentis.

Actus Spei.

PErcuſſi à Serpentibus Hebræi, quotquot ſerpentem æneum aſpiciebãt, nitatem recipiebant. Ego peccatom contagio æger ad te, mi IESV, ocus attollo: in te ſpes meas omnes deono. Tu potes omnia; ſanare me, ſi s, potes, qui pro me in cruce ſerpentis modum Moſaici fueras exaltatus. ic quæſo animæ meæ: Salus tua ego m. Suffecerit verò mihi, Domine, ſi animam meam, perſanaueris.

Actus Charitatis.

O IESV, Domine mi! ô amor meus! ô æternum bonum meum! quemdmodum peccata mea fecerant, vt tu ruci ſuffixus obires, vt ſacroſanctum neâ causâ, ô dulcedo mea, ſanguinem rofunderes, nec te ingratiſſimus vti

debui

..xi; ita ex hinc diligo te plu
..ilum bonum, & diligere in æt
..olo. Lætatur, bone IESV, & g
gaudio mens mea, cùm videt te co
..melijs olim opertum, & opprobr
..aturatum iam ab hominibus diui
cultu ac veneratione honorari. Qu
mihi tribuat, vt te è gestatoris tui m
nibus subducas, & in pauperrimum
cordis mei domicilium lætus & alac
inuoles? Audio vocem tuam: Surg
propera, amica mea, aduola ad pet
foramina, accurre ad corporis mei vu
nera, hîc sedem fige, hîc tibi habitac
lum conde.

Respondebo & ego, Domine: Qu
dabit mihi pennas, sicut columbæ,
ad te deuolem, & in dulcissimo cor
tuo requiescam? ô suauissime IESV, q
in hac ara compositus copiosissimis fl
gras ignibus, conijce ardentem in an
mam meam carbunculum, qui eam
emundet, accendat, tuâqúe charita
perfectè inflammet, vt te digna, grata
tibi fieri domus mereatur.

Exerceri aliarum quoq; virtutum hîc act
possunt, puta Humilitatis, Gratiaru
actionis, Petitionis &c.

:cundùm Eleuatione
to pro defunctis.

ADmittere digneris, supplic
mus, Deus noster, hanc salu
æ victimam, eamq; per manus S
orum Angelorum tuorum iube pe
rri in sublime altare tuum, in conspe-
u Diuinę Maiestatis tuæ, vt nobis san-
am tuam benedictionem impertias.
ttende quoq; maximam & fortissimã
exteram in ignis Purgatorij profunda,
eripe inde propitius animam hanc
(pro qua tibi hoc offero Sacrifici-
m) eripe consanguineos, amicos, be-
efactores, eos item quibus vnquam
eccandi vel causam præbui, vel exem-
lum; qui me olim afflixerunt, qui iam
udum pœnis expiatorijs cruciantur,
ui opem viuentium nullam vel exiguã
xperiuntur, quorum nemo singula-
m meminit, qui te ardentiùs dilige-
ant ac diligunt, qui ardentiùs ad tuum
dmitti conspectum desiderant, deniq;
ui quamprimùm ad patriam, bea-
amq; tui visionem sunt egressuri.

Pro te ipso.

...bis quoq; peccatoribus, Dom...
...e Deus, largire gratiam tuam, ...
...itte nos in consortionem Aposto...
...rum, Martyrum, Confessorum, Vi...
ginum, & aliorum Sanctorum, quo...
rum rutilans te hîc circumstat corona.

Oratio Dominica.

Recitari ad hunc modum potest.

VNice in Trinitate DEVS, Tibi, & in te credat terrarum orbis vniuersus, teq; & fide colat, & operibus. Reuereantur ac venerentur Te fideles tui in terris, sicut Angeli faciunt in cælis.

Regna Domine, Rex, & Pater Sancte, in mentibus nostris per gratiam & charitatem; & concede, vt tecum omnes regnem⁹ animis & corporib⁹ beati.

Faciamus quæ iubes, & pareamus perfectè voluntati tuæ, Deus noster, tuaque & mandata & consilia exequamur eâ perfectione, quâ tibi parent Angeli & electi tui in cælo, vt omnimodis tuis placitis decretisque consentiamus aduersis pariter rebus ac secundis.

Da

Da nobis panem sustenta...
ntissime Pater, sed inprimis
nem refectionemq; animorũ ...
, quæ tibi maximè probantur: ...
uè verò per cæleste hoc Diuini ...
ris tui, quod hîc præsens est, epulum
us nobis fructum condona salutarẽ.

Dimitte debita nostra, Pater optime, ndona & culpas, & debita culpis pplicia.

Ne sinas, ô Pater misericordiarum, ccumbere nos tentationibus, quas emon, caro, & mundus passim in nos niectat; sed præbe auxilium, quo suf-ti vtilitatem, qualem tu vis, & victo-im è tentationibus referamus. Libe-nos, quæsumus, ab animæ corporisq; alis, ab æterno ac temporali malo, n alo præsenti & futuro.

...æpara te ad Spiritualem SS. Eucharistiæ ...um.

Pax Domini.

Diuidit hostiam Sacerdos, sed te nõ diuidit, Domine IESV, qui semel ı vita mortali diuisus eras corporis ani-næq; separatione, vt nobis morte tua

quam amiſeramus, reſtituer
teris in calicem, in quo humeſ
a; quoniam & tu rediuiuus po
n corpori tuo redditus ſanguis e
ger, vti antè fueras, extitiſti, & qu
ties nos in ſacroſancto hoc myſterio v
ſitas; toties rorem nobis pietatis aſpe
gis, modoq; admirabili animæ te n
ſtræ conglutinas, vt ea tibi inhæren
vnus ſpiritus fiat.

Agnus Dei.

AGnus Dei, qui tollis peccata mu di, miſerere nobis, dona nobis p cem. Tollis & toleras mea quoq; cr mina; Agnus innocentiſſime, cuius co pore & ſanguine alimur, cuius velle veſtimur, quem ego pro peccatis mei quantum licet, æternæ Maieſtati in molo, oroq; ſupplex, ne me vnquam te ſeparari permittas, ſed fias mihi rem dium efficax, quo conſequar vitam ſempiternam.

Communio.

DEVS, Domine infinitę Maieſtati non ſum dignus, vt intres ſub tect

um, vt venias; in
m ego sum compara
eso, dic tantùm verbo;
n nisi te spirituali desiderio
tamen verbo etiam solo sanare
im meam potes: quia omnipoten
clemens es, munificus es: ego verò
rema miseria, contemptio, nihil.

Collecta.

Aus sempiterna & perennis sit tibi gloria, Deus noster, pro beneficijs omnibus. Tu ipse te remunerare te o, tu tibi repende teipsum, & extentâ eficentissimâ dexterâ tuâ paternam diuinam benedictionem tuam nobis pitius largire, per IESVM Christum minum nostrum, qui Deus æternus me seruo vilissimo factus est & ho- & seruus, quem ego tecum, & cum cto Spiritu in eadem infinita Maie- te regnantem meo & omnium crea- turarum nomine, animo cor- poreq; prostratus confiteor, veneror, adoro.

MENTIS OCCVP
io in sacro Eucharistiæ vsu frequentanda.

ræmittenda Sacræ Communioni

Expiatus ritè Confessione peccatorum, vllius grauioris noxæ, quæ necdum el sit, conscius hanc aut huic similem an præparationem cælesti epulo præmitt vtiliter potes.

Contritio.

EN imus, Anima mea, imus ad Deu nostrum, cõditorem nostrum, im inquam, non solùm Maiestatem ipsi contemplaturi, sed ipsum etiam susc pturi. Imus, ô corpus meum, ad IESV quem cum æterna Diuinitate, cum ar ma & corpore totum, viuum, gloriosu omnino accipiemus. Non illum qu dem nobis gestare, aut attrectare man bus licet: at linguæ ministerio in visc ra atq; adeò in cor nostrum introduce planè licet. Eanè tandem IESV m bonitas est, vt intrare me, ac diuersa intra me minimè dedignetur? Ecqui verò sum ego magnę illi maiestati con positus?

...itus? nonné puluis...
...id sum collatus immen...
...? nonné inquinatissima pe...
...ra? nonné errorum, crimin...
...eptaculum? & tamen tam mi...
...ad tam infinitum; tam improbus...
...n sanctum?

Ita est, sancte IESV mi, eo flagitijs
...pertus ad sanctissimum, & supplex
...nfiteor me vsquequaq; peccatis inuo-
...um. Ac ne fœdus ac detestabilis tuum
...beam conspectum, amore tui omnem
...quitatem, & quoduis delictum meũ,
...pra omnia detestabilia, supra horren-
...omnia æternùm detestor.

Te nimirum ego, te summum Bonũ
...eum, Dominum meum, omni amore,
...itu, ac veneratione dignissimum ab
...à pueritia ad hoc vsq; tempus nullâ à
...niuriâ prouocatus, nullâ lædendi tui
...usâ impulsus indignissimus offende-
...m, cùm tu me innumeris assiduisque
...neficiis circumfusum continenter di-
...geres; nec vlla in re prorsus molestus
...es; tametsi omni id iure posses. Si e-
...m me vel occisum velis, citra iniuri-
...n potes. Itaq; dolore cordis mei curo

vulnera tua, quæ inflixi; d
.on inferni, aut iudicij metu, (q
ı hæc quoq; mens mea formida
.deò solùm, quia te summè dilig
.mmum bonum, ò omnem creata
aturam excedens bonitas, Deus mei
omni amore vltra omnia, quæ ama
possunt, dignissime.

Redemptor mi, condona mihi pe
cata omnia, quæ vt commissa prorſ
.nolo, ita committere nunquam vol
.rmiterq; statuo quodlibet vitare del
.ctum, mori potiùs, quàm te offende
paratus.

Accipe igitur in satisfactionem cu
parum mearum dolorem meum, no
.metu supplicij extortum, sed è sola ch
.itate profectum, quâ te vltra omni
quæ in cælo & sub cælo sunt, vnicè d
.igo. Denique fiduciam omnem in bo
nitate, clementia, meritis, & morte tu
depono, speroq; fore, vt mihi propitiu
ignoscas, quod à te supplex postulo.

Desiderium.

DEsidero te totis viribus, IESVM
Benefactor mi, Pater mi, sancte a

næ meæ Sponse, vnic
ium meum, Patris ætern
reipsa secundùm corpus &
diuino hoc Sacramento ades p
us, cum omnibus donis & gr
n inæstimabili Passionis tuæ thesa
quem stupendum in modum cælesti
c mysterio inclusisti. Oro, ne auer-
is animum meum, mancipium tuum.
Fateor quidem malum me, fateor tuo
nspectu indignum: at tu verè bonus
qui me corrigere potes. Adsis tan-
m, adsis, vnica in hac peregrinatione
ectio: adsis epulum omni dulcius sua-
ate, adsis sũma cælitũ voluptas, vnica
llati illius ac æterni palatij ambrosia.
itit anima mea, te esurit mens mea,
e te moritur vita mea.

Inuocatio Patris æterni.

NOn oculos ad te, non cor audeo le-
uare, Pater sancte: tamen, quando
Patrem esse scio, & oculos leuo, & cor
àm humillimè. Quia verò magna pe-
irus sum, ignosce quòd audeam.
Oro igitur, munificentissime bono-
largitor, vt non indignitate mea, sed

comprehensâ bonitate tu
, eo affectu mihi pretiosum d
imi Filij tui corpus largiaris, q
em Filium in sacrosancto Incarn
is mysterio Beatæ Virgini dedis
idem donorum cœlestium gratiarum
affluentiâ, quâ in diuini fœtus concep
eadem Virgo fuit cumulata.

Inuocatio Filij Dei.

ÆTerni Patris æterne Fili, oro, d
na mihi te eadem alacritate, cu
ornamentis ijsdem, cum quibus te oli
Sanctissimæ tuæ Matri dederas. O quâ
tu alacer ad Matrem tuam ibas, IES
mi? nec sanè mirum. nam illa & to
pulchra erat, & te ardentissimè desid
rabat: mihi, fateor, neutrum supper
veni tamen in me, vt fiam & pulch
per te, & ardens ex te.

Inuocatio Spiritus sancti.

SAncte, ô millies sancte Spiritus, De
meus, admirande rerum inuestigab
lium effector; fac, oro, vt ante cæles
hoc cõuiuium ita munda sit anima me
ita ferueat charitate, ita donis cælest

bus

abundet, vt ...
virtutum plenam ...
ipare feceras ante Verb...
simum eius vterum descen...

Inuocatio B. Virginis.

...Ancta Mater, dulcis Mater, vni...
Mater, impetra, oro, mihi tam perfe...
...m erga IESVM filium tuum, Domi...
...m meum charitatem; quàm tu eum
...fectè diligebas, cùm infantem lacta...
..., gestabas, educabas, cum eoq; quoad
...it viuebas. Nunquam eum tædium
...pit in manibus tuis, nunquam in sinu
...: noueras ei probè obsequi, noueras
...estare quidquid vellet, quidquid pro...
...ret. Doce me, quæso, miserum, quid
...m; ne quid tædij Filiolo tuo obrepat
corde meo.

Inuocatio Angelorum.

...Piritus beati, cælorum incolæ, orate,
...queso, Regem vestrum, vt cordi meo
...tam erga diuinissimum hoc Sacra...
...ntum reuerentiam, pietatemq; im...
...ttat; quantâ vos IESV vestro meoq;
...mino & olim ministrastis in terris, &
...nc adstatis in cælis.

uocatio Sanctorum.

:tis vos quoq; Sancti cælites .erris, eundemq; Dominum in c i hoc mysterio toties suscepistis; o quantâ sedulitate præparati! quan pietate instructi! quod vt mihi quoq ab æterna maiestate impetretis, humi limè oro.

Inuocatio IESV Dei Hominis.

IESV, Deus & Homo! ergóne tu v nis ad me? veni obsecro, & præbe mihi in hoc cælesti cibo cum eodem i lo affectu, quo animam pro me in cr ce dedisti, & quo salutare hoc myster in memoriam pretiosissimæ Passioni tuæ instituisti; deniq; cum ijsdem don quæ meritis vitæ, mortisque tuæ quā maximè respondeant.

Amoris Commemoratio.

OBuersatur cordi meo incomprehe sus ille amor tuus, ô Trinitas sa ctissima, quo IESVM diligis: obuersatu summa sanctæ sanctorum Virginis De paræ charitas. obuersatur dilectio San ctorum; eorum præcipuè, quibus se i terris IESVS meus in diuersarum ætat

specie

cie videndum dabat: c
ium amorum in corde
, doleo, & toto animi impe
are gestio.

Commemoratio Pietatis.

O Quantum Deo, quantum Ange
afferebat solatium ardentissima
nctorum pietas in huius vsu Sacra-
enti! quantus animi ardor in ipso IE-
erat, cùm eodem epulo se recrearet!
uantus Beatorum, Francisci, Cathari-
e, Ignatij, aliorumq; Sanctorum ho-
inum feruor! O si tantundem ego
eo & beatis mentibus voluptatis pare-
m! ô si ijsdem inflammatæ charitatis
cendijs æstuarem! Atqui idem tuus,
anima mea, tuus idem, qui Sanctorum
lorum Deus est, idem nunc, qui ante
Sacramento IESVS, queri de illo non
otes. Certè iuuare te in omnibus para-
ssimus est, modò velis. Volo, aman-
ssime IESV, volo, & quàm religiosis-
mè sumere te cupio, idque solicitè
urare statuo; imò iam curo promptus
xequi, quod tu velis. Hæc enim alacri-
as vera pietas est, vera deuotio.

…ientis occupatio
ipso accessu agenda.

…Deus ad te, ecce ad te misellun… …eus it, it ad creaturam Creator, ill… sola voluntate, quidquid mundu… habet, quidquid est, condidit sine labore, ille, inquam, it circa animam tuan… laboraturus, qui toties dixit: Fiat lux in hac anima: nulla hîc Principis tenebrarum caligo, nulla vmbra sit, Sit lux mea quâ me, dum videndi facultas est, men… ea cognoscat; neq; tamen fit, quod dico quod iubeo. Verbis hîc profici nihil potest, alia omnia sunt opus, opus hîc malleus est, capitis huius cordisque petram contriturus, vt quod volo, tandem fiat.

O mi conditor, ô Deus potentissime, vtere, quo libeat, instrumento, seu afflictionis malleo, seu cruce doloris; & operare circa animam meam, caput meum, cor meum; & forsitan fiam obsequentior.

It Redemptor ad stolidissimam pecudem, quam suismet humeris gestauit, à tartareorum luporum rabie constantissimè tutatus. At quò hæc tandem? pecus pecudis more temerè fertur, quo

lubet,

bet, & gestatoris humer
uberrima pascua aspernat
cus sum ego, bone IESV, pa
cus sum: non penso, non capi
deo passionem tuam, redemptio
eam. Da mihi, quæso, intellectu
dum viuo, viuam rectiùs.

It Dominus ad seruum nequam, toties
elesti gratiæ Diuinæ habitu exorna-
m, qui tam illustri amictu repudiato,
obsequio Domini peruicacissimus est
que ignauissimus. It Pater indulgen-
ssimus ad filium nec obedientem, fi-
um proteruum, filium dulcissimi ge-
itoris amore planè indignum.

It medicus ad ægrum ac omnibus pe-
è sensibus captum, pretioso corporis
nguinisq; sui medicamine, quidquid
norbi est, persanaturus,

It fidelissimus amicus ad hominem
erè semper inimicum; ad hominem, à
uo æterna ipsius maiestas toties viola-
a est, amicitia contempta, beneficentia
lagitio repensa.

It maior natu frater ad fratrem infini-
è minorem, it verò charitatem plusquã
fraternam impensurus. It pulcherri-

mus

...cissimus Sponsus meus, que-
...igit anima mea, quem habe-
...um æternum optat mens mea.

Domine non sum dignus.

PVluisculum te ante Deum statue, & verbis illis (*In manus &c.*) trade in manus IESV animam tuam diuino ipsi sanguine abluendam.

Susceptum Dominum immitte visceribus tuis. collocatum verò in corde tu vel quasi Regem in solio, vel quasi puerulum in cunis, vel quasi vulneratum in cruce, vel alio quouis modo repræsentatum adora, & age, quæ sequuntur:

Actus humilitatis.

VEnisti ad animam meam, ancillam tuam, æternæ Maiestatis Domine venisti solâ tuâ tractus bonitate, Deus sempiterne; Sancte, Sancte, Sancte Domine Sabaoth. Saluto te quàm possum demississimè, Sacrisq; pedibus prouolutus vestigia tua piè deosculor, ac æternam Subiectionem, seruitiumq; perenne tibi dedico, quod hactenus vix leuiter præstabam, vix noueram, quia te, ô

Bonum

num meum, offen
x oro, parce peccatis,
, ignauiæ meæ; ignol
clementiâ tuâ, quidqu
anima mea vitij deprehen
Deprecor te Dominum, te Red
n, te & Deum infinitæ Maiestatis,
ominem supremæ sanctitatis, te IESV
um vilissimus, ingratissimus, miser-
nus peccator.

Gratiarum actio.

GRatias ago demississimas tibi, IESV salus mea, quòd me in Sacrosancto
c mysterio visitare dignatus es.

Gratias pro inæstimabili Incarnatio-
s tuæ beneficio, quod mundo impen-
sti.

Gratias pro Sacrosancti huius cætero-
mq; Sacramentorum institutione.

Gratias pro tot tantisq; Heroicarum
rtutum exemplis, quæ in mortalitate
iuens mihi reliquisti.

Gratias pro dono creationis, conser-
ationis, ac inprimis pro pretiosissimo
edẽptionis meæ, mortis tuæ, munere.

Ago gratias Summæ Bonitati tuæ,
quòd

..eneficio in Sancta Catholic..
..ana fide hucusq; perseuero.
..go gratias, quòd admirabili mod..
..vocasti ad id vitæ genus, quod ..
..ti, in quo tuâ me prouidentiâ a..
..unc vsque diem stare profiteor.
Ago gratias, quòd incredibili patie..
tiâ erga me vsus tolerabas multa, vari..
& grauia delicta, quæ in oculis tuis im..
pudentissimè committebam.
Sensi quoque in hac ærumnarum la..
chrymarumq; valle nonnihil aduersi..
eoq; nomine gratias quoq; rependo.
Rependo & pro beneficijs omnibus..
quę vnquam in vllam rem creatam ve..
contulisti, vel in posterum conferes..
potissimùm autem pro ijs bonis, quæ i..
Sanctissimam Matrem tuam, in Sancto..
omnes, inprimis autem in Sacrosanct..
Humanitatem tuam cumulatissimè ef..
fudisti.
Gratias ago, & submissè adoro te..
quòd tam numerosas Religiosorum fa..
milias instituisti, eamq; præcipuè, vnd..
multa beneficia in animam meam pro..
fecta agnosco.
Gratias tibi pro hac N N. Religione..
quam

...am tu copiosissime
...ius ministerio plurim...
...tam sanctiorem feliciter
...ratias item pro aduersis om...
...olestijs, quas idem Ordo perp...
...t tibi eo nomine laus æterna. Sit la...
...bi pro sanctis doctisq; omnibus qui in
...dē Religione te auctore viuunt, vixe-
...t, victuri sunt. Sit laus tibi pro admira-
...libus modis, quibus eos ad idē institutū
...plectendum efficaciter deduxisti.

Gratias tibi ago pro amicis omnibus, ...norum animos ad diligendum hunc ...sum Ordinem, & fouēdum benignis-...mè trahere non intermittis.

Ago & pro me, quem erga Sanctam ...anc Familiam propensum fecisti.

Ago deniq; gratias pro tot aduersa-...js eiusdem Ordinis, & supplico Diui-...itati tuæ, vt tuo beneficio Religionem ...anc agnoscant, & cum gloriæ tuæ, Sa-...ctisq; suæ incremento non aliud de eâ, ...uàm quod res est, sentiant.

Supplicatio.

NOui ego, bone IESV, noui te cum inexhaustis bonorum thesauris ad

me

e, noui infusum cordi me
num pelagus, fontem meritorum
potentisimum Dominum vilisi
a me acceptum tugurio.

Atq; hæc ego sciens, meæq; inopiæ a
mendicitatis conscius fidenter ad te ve
nio misericordiam imploraturus:

Primùm autem peto, vt cor meum i
ta amplifices, ne ad capiẽda magna do
na tua per angustias parũ idoneum fiat

Peto plenam peccatorum meorum
veniam, tam quoad culpam, quàm quo
ad pœnam.

Peto in gratiâ tuâ, vitæq; Sanctitat
salutarem propter amorem tuum per
seuerantiam.

Peto crebras afflictiones citra meam
alienamq; noxam.

Peto perpetuum in humilitatis de-
missione, in paupertatis amore, in ca-
stitatis puritate, in obsequendi alacri-
tate progressum.

Peto amplisimum in Fidei constan-
tia, in Spei firmitate, in Charitatis feruo-
re, in Prudentiæ dexteritate, in zelo Iu-
stitiæ, robore Fortitudinis, Temperan-
tiæ moderatione, Patientiæ perfectio-
ne profectum.

Crescam

Crescam per te in p
orandi ardore, in discen
ritũum Scientiâ, in fræna
itionũ seueritate, in vera iu
i abnegatione, cæterisque don
que ad absolutissimã consũmatio
Habeam, oro, tuâ gratiâ liberum co
expeditum à cogitationibus noxijs,
tis nefarijs, affectionibus inordina-
, ab omni demum, qui tibi non pro-
tur, rerum creatarum amore.

Habeam à te semper efficax auxiliũ
ærendi in rebus omnibus quidquid
l ad frangendos vitiosos animi impe-
s, vel ad augendam Sanctitatem per-
ctionemq; conducit.

Oro, IESV mi, vt omnia facta, cogi-
taq; mea, eâ perfectione conficiam,
â ab homine confici cũ speciali tuo
xilio possunt, & quâ ea tu absolutè
eri posse vides & vis, iuxta diuinam
dinationem tuam.

Oro, dulcis IESV, vt semper id à te im-
trem, quod tu maximè cum laude
â coniunctum nosti, vtq; quàm diu-
timè in summa Sanctitate cum pro-
morum vtilitate viuam.

...æso, in me, ô vita mea, stu...
...tandi corporis, tractandi...
...ipsum, citra maioris tamen...
, tui; rerumq; meliorum, ac v...
...nis graue detrimentum.

Largire mihi, benignissime Domine, vt è sacræ Confessionis, Eucharistiæ, ac cæterorum Sacramentorum vsu fructum semper referam quàm vberrimũ: cum hominibus conuerser, quàm sanctissimè: pias conciones frequentem quàm vtilissimè.

Oro, Bonum meum vnicum, vt (quàm simillimè fieri potest) ita omnes vires, sensus, dicta, facta, mentem, & membra mea regas; quemadmodum gloriosa Diuinitas sacram tuam Humanitatem regebat.

Concede, quæso, Pastoribus Ecclesiæ tuæ salutarem vigilantiam, vitamque exemplarem. Conuerte ad te omnes ethnicos, hæreticos, schismaticos, omnes infideles, omnes in peccatis obstinatos, omnes in obsequio tuo ignauos, omnes quicunq; vel absunt â te, vel non festinant ad te.

Crescant in sanctitate, quos tu sanctos

os noſti. Reges ve
rum fidem tuam iu
 publicè fideliter &
ntur, ac perpetua inter e
ue concordia coaleſcat.
nittant, nihil permittant, quòd
erſetur; fortunataq; experiantur
ia, quæ tibi placent.

Omnes valetudine, egeſtate, homi-
um iniurijs, dęmonum tentationibus,
arcere, captiuitate, mærore, damnis,
æterisq; malis afflictos propitius, IESV
nauiſſime, reſpice; ſolatiumq; ſingulis
protectionem tuam impertire; &, ſi
gloriâ tuâ eſt, liberos eſſe omni mole-
tiâ iube. Aduerſarijs meis, Sanctarum-
que Religionum, ac inprimis huiꝰ meæ
uæq;, gratiã tuam gloriamq; retribue.

Amicis meis, conſanguineis, ac be-
e de me meritis concede, vt & in gra-
iâ tuâ viuant, & vitæ tuendæ ſubſidijs
unquã deſtituantur. Religioſis omni-
bus, meis præſertim fratribus, largire
exactam indomitarum animi corporiſ-
que affectionũ victoriam & oppreſſio-
nem, pietatem ſinceram, ſolidarum
virtutum non inane ſpecimen, ardens

ruandorum studium, iugẽ intermissum in sanctitate, progressum, ex aduersitati-re emolumentum, veram in s iniurijs constantiam, omnibus lisq; iuxta vocationis tuæ gratiam itæ perfectione ac religione vsq; ad itæ finem perseuerantiam. Patrem verò N. (quẽ quia Religioni huic dedisti, & donis tuis cumulasti, ago gratias) oro, vt in gratia tua conserues & amplifices.

Defunctis eiusdem Ordinis, qui vnquam, ac non ita pridem è vita discesserunt; ijs quoq;, qui erga me vel erga hunc Ordinem minùs æqui ac beneuoli fuerunt, omnibus item cognatione, amicitiâ, familiaritate, beneficentiâ mecum coniunctis; ijs deniq;, quibus nullum vel exiguum subsidium suppetit, præsta quæso, æternæ salutis quietem, vt quantocyus è purgatorijs pœnis erepti in patria beata tuam pro me Maiestatem deprecentur. Infinitam bonitatem tuam oro: largire hæc omnia bona omnibus qui quoquomodo meis orationibus commendati sunt, vt inde sancti nominis tui honor amplificetur.

Exorna animam me
cui hoc ipso mense studi
deuoui. Deniq; pro quibu
tu orari vis, me aut orare velle
te nosti, pro illis nunc humillim
sam tuam Maiestatem oro: tu pre
nitâ bonitate tuâ largire quod oro.

Oblatio SS. Trinitati.

AGnum tibi immaculatum offero, Sacrosancta Trinitas, vt eo te quàm suauissimè oblectes. Sit tibi dilectus tu⁹ voluptati, sit honori: totũ, quant⁹ est offero pro beneficijs omnib⁹, quæ in me effusè contulisti; atq; hoc munus meo meorumq; nomine dedicatũ eo, quod Maiestate tanta dignissimum video; quo nobilius nullum video. Offero itẽ in satisfactionem & meorum, & totius Christiani cætus criminum. Offero diuinum pignus, quò impetrem mearum necessitatum, cognatorum, Ordinis, ac superioris mei, ciuitatis huius, Regni, Regis, deniq; eorum, qui me oderunt, viuorum & mortuorum subsidium.

Cum hoc, & in hoc munere trado tibi animam corpusque meum cum

...ibus, membris, & opera-
...neis; ipsam deniq; quietem
...ionem ab iisdem operibus, de-
...q; in omnibus factis meis eam in
...anctitatem, vt fiam ardens ac perẽ-
...ne sacrificium in odorem honoremq;
diuinæ Maiestatis.

Consecro tibi voluntatem meam, quâ præopto mori priùs quàm te offendere, non mortifero solùm scelere, sed ne noxa quidẽ veniali; & malo quidlibet perpeti, quã elabi tuâ gratiâ, in quâ planè sita sunt mea omnia; quâ si caream, quid prosunt omnia?

Conuersus ad Christum hæc orare poteris.

Tibi, IESV mi, tibi offero fixum hoc voluntatis meæ decretum, quo statuo amore tui facturum me; quidquid perfectius, quidquid magis voluntati, iudicio, appetentiæ, sensibus, honori denique meo aduersum nouero, quantùm cum spe maioris gloriæ tuæ fieri poterit; quò quàm simillimus euadam tibi suffixo cruci Domino meo.

Offero tibi resolutissimam voluntatem parendi omnibus mandatis, consiliisq; tuis mihi per meos maiores propositis.

ositis. Volo, te fret⁹, viuere
tissimè; volo in aduersis qu
issimè, volo amoris honorisq
â perpeti quàm plurima. Te v
mni animi corporisq; motu sp
olo; aliud verò, quod tu non sis,
è nolo. Desidero item, si fieri possit
mnes homines ad te conuertere: de-
erno deniq; daturum me operam, vt
neliorem in altero tuo aduentu animã
tibi repræsentem. Certè non ampliùs
leprehendes in me morosam hanc pa-
iendi difficultatem, hanc iræ facilita-
em, hanc verborum licentiam, hanc
ogitationum instabilitatem, hanc fa-
torum prauitatem; sed omnibus his vi-
ijs virtutes contrarias, perfectionemq;
leprehendes.

Exerce hos virtutum actus circa Venerabile acramentum.

Adoratio.

PRostratus coram te, Deus meus, qui nunc præsens cordi meo ades, qui-que in omnibus templis tibi sacris di-nanter habitas. confiteor te Deum me-m, tibiq; cultum Diuinum supplex

 pendo,

…fitens te eundem esse, qu…
…mni æternitate, qui cælesti…
…epuli mysterium condidisti factu…
…. Dominus meus es, bone IESV…
…s meus es; tibi substernor: calcen…
pedes tui caput meum, calcent ceruic…
meã; & quidquid calcaueris, tuũ esto.

Spes.

SPero, Domine, tuâ fretus bonitate, spero firmiter te mihi daturum dona naturalia, daturum supernaturalia, gratiæ, inquam, dona, & gloriæ. Quamuis enim immeritus ego sim; at tu id apud Patem æternum meruisti, cùm inter mortales mortalis vixisti.

Charitas.

AMplector beatissimos pedes tuos, præq; bonis omnibus te vnicum diligo, dulcis IESV, summum bonum: ne, quæso, me ab hoc miseriç meç asylo, ab ac arâ misericordiæ retrahi patiaris.

Gaudeo toto animo sacram Diuinitatem tuam adeò immensam esse, quæ nullo creato comprehendi intellectu possit.

Gaudeo

Gaudeo admirandi...
fectionibus, quas, quà D...

Gaudeo donis omnibu...
gloriæ, quibus te Pater æterni...
ssimè, quâ Homo es, cumulauit.

Gaudeo te ab Angelis cæterisq; B...
tis perfecte in cælis, & à Christianis vt-
cunq; in terris & honorari, & amari.

Doleo verò te tam crebrò læsum à
me atq; ab alijs; &, quod nolo, læsum
iri à plerisque.

Doleo ex animo innumeros homi-
nes æternum perire, quibus tanto sup-
pliciorum mortisq; impendio Salutem
parâsti.

Doleo te perperam ac sacrilegè in
hoc Sacramento ab hominibus sumi,
& sæpè cùm summâ iniuriâ tractari.

Desiderat porrò anima mea pecca-
torum & imperfectionum aliquando
tandem finem fieri in terris.

Desiderat quàm amplissimum fieri
iustorum numerum, iustosq; in Sancti-
monia crescere, cum perseuerantiâ.

Desidero, bone IESV, ethnicos, om-
nesq; Orthodoxæ religionis exortes ad
Fidei Sanctæ veritatem conuerti.

o Deo non verbis ſolùm, ſed um amoris, honoriſq; ab o- ꝯs reddi, quantum ille vel exigit, neretur.

Deſidero, mi IESV, delicium meum, Deus cordis mei, ſummum bonum, & ſolum Solatium meum, Pater dulciſſi-me, deſidero ſolum in vitâ diligere te, nec aliud quidquam, niſi in te, & propter te.

Dilige tu quoq; me, Benefactor mi, qui redemiſti me, licèt amore indignũ, dilige tamen me. curam mei ſuſcipe, neceſſitatibus meis omnibus paternâ benignitate proſpice. tu cogita de me, & ego per te cogitem de te.

Valedictio.

DIgredimur, ſuauiſſime IESV, digredimur tantiſper; tu tamen præſentiſſimum Solatium meum es, vnica voluptas mea, æterna felicitas mea, vniuerſum animæ meæ bonum. Commẽdo me & committo inexhauſtæ bonitati tuæ, vnà cum omnibus propinquis, amicis, & inimicis meis, cum omnibus, qui animam meam ad te aut dedu-

xerunt,

xerunt, aut quoquomod[o]
Commendo tibi præſidem
rem meum ; cui, oro, ampliſſi[mum]
xiſium quàm diutiſſimè iuxta &
ſimè viuendi propitius tribue.

Dilige nos, IESV, ſi tamen diligi m[e]remur, quantum potes: dilige tam[en] immeritos. inebria nos perfecto tui amore, ac in teipsũ nos penitùs cõuerte.

Lux noſtra, IESV, & cordis noſtri dulcedo, concede nobis, vt planè in te maneamus, & tecum, & vniuersè propter te, quidquid agendum eſt, agamus: tu vero omnium cogitatorum, dictorum, factorumq́; noſtrorum vnicus eſto finis, vnicum principium. Deoſculor ſacrũ diuini cordis tui vulnus, quod meâ causâ ſuſcepiſti. Vnã ſaltem inde guttulã recreando cordi meo, guttulã, inquam, vel vnam emitte, oro, quâ elutus, ſanatus, confirmatus, fideliter, ardenter, & perſeueranter diligam te IESVM meum, PATREM meum, DEVM meum, quem ſupplex ac imâ tellure prouolutus animo & corpore adoro. Viue & regna Deus meus in ſæcula ſæculorum,

AMEN.

Medit.

DEI vnius Trini gloriæ, Virginis DEIPARÆ, Sanctorumq; omnium honori D.

Rex
dolor…
..Hinc…